

Полазећи од „Средњорочног програма заштите природних добара за период 2011-2020.“ (Решење о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011-2020., „Службени гласник“, бр. 54/11), а имајући у виду законске надлежности из чл. 102. Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009; 88/2010; 91/20109 – испр. 14/2016 и 95/2018 – др. закон и 71/2021), Покрајински завод за заштиту природе приступио је 2017. године валоризацији природних вредности подручја водених, мочварних и копнених станишта дуж средњег дела тока реке Мостонге, од Апатина до Оџака, односно између линија Апатин-Свилојево-Сонта и Дорослово-Српски Милетић-Каравуково.

Валоризација природних вредности завршена је 2018., након чега је уследио процес обавештавања заинтересоване јавности, усаглашавања режима и мера заштите са заинтересованим странама, те израда ове студије.

На основу законских овлашћења из чл. 102, став 1, тачка 3 цитираног Закона о заштити природе, Покрајински завод за заштиту природе је израдио студију заштите као стручно-документациону основу за успостављање заштите и проглашење Предела изузетних одлика „Слатине средње Мостонге“.

Покрајински завод за заштиту природе Студију доставља Покрајинској влади АП Војводине, односно Покрајинском секретаријату за урбанизам и заштиту животне средине ради доношења акта о заштити Предела изузетних одлика „Средња Мостонга“.

Покрајински завод за заштиту природе
Нови Сад, 2023. године

в.д. директора

др Жељка Јеличић Маринковић

Студија заштите:	ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СРЕДЊА МОСТОНГА“ ПРЕДЛОГ ЗА СТАВЉАЊЕ ПОД ЗАШТИТУ КАО ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА II КАТЕГОРИЈЕ
Обрађивач:	ПОКРАЈИНСКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ
Синтеза:	др Јадранка Делић Јелена Станишић, дипл. биолог
Руководиоци:	др Јадранка Делић Јелена Станишић, дипл. биолог
Стручни тим:	Слободан Борчић, дипл. правник Бојан Миленић, дипл. географ Зоран Племић, дипл. инж. пољопривреде Тања Бошњак, дипл. инж. пољопривреде-хидролог Ранко Перић, дипл. биолог Марко Ђапић, дипл. инж. шумарства Јелена Станишић, дипл. биолог мр Наташа Пил Ласло Галамбош, дипл.еколог- мастер Владимир Добретић, дипл. биолог мр Никола Стојнић др Јадранка Делић Клара Сабадош, дипл. биолог-еколог Јасмина Предојевић, дипл. инж. заштите животне средине Бојана Дошеновић, дипл. географ-туризмолог Ненад Михајловић, дипл. инж. просторног планирања
Спољни сарадници:	др Владимир Стојановић Драган Обрадов, дипл. биолог - мастер
Компјутерска обрада и анализа података:	Јована Каламковић, дипл. инж. информационих технологија – дигитална продукција
Картографска обрада:	Марина Јањош - еколог Вукашин Котрља – мастер ГИС аналитичар Стефан Вујанић – дипл. инж. геодезије Вукашин Карталовић, дипл. еколог
Фотодокументација:	Из документације Покрајинског завода за заштиту природе
в.д. директора:	др Жељка Јеличић Маринковић

Нови Сад, 2023. године

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗА ПОКРЕТАЊЕ ЗАШТИТЕ

Природну вегетацију подручја између Мостонге и плавног подручја Дунава чинио је мозаик шумских, травних и мочварних станишта формирајући карактеристични пејзаж панонске шумо-степе који је јединствен у Европи. Заслањена подручја Панонске низије су настала под утицајем хидролошких, климатских и педолошких прилика, али су предеоно обликована у процесу дуготрајног и међусобно условљеног заједничког развоја травних заједница и популација дивљих крупних биљоједа, које су током последња два миленијума заменили њихови одомаћени сродници. Овако сложен, вековима усавршаван и пре свега функционалан модел начина коришћења природних ресурса у данашње време свеопштег губитка биодиверзитета и осиромашења земљишта и вода има изузетан значај као показатељ једног од могућих путева за биолошки и економски опстанак човечанства. Многи новији покушаји коришћења ресурса слатина показали су се као неефикасни, дугорочно неодрживи и не ретко праћени уништењем станишта и неповратним губитком биодиверзитета.

Мозаичан распоред мочварних, ливадских и шумостепских станишта овог подручја резултат је хидролошког градијента између узвишења речних греда и дна палеомеандара и постојања специфичне динамике подземних и површинских вода односно узлазно-силазног кретања алкалних и земноалкалних соли у подлози.

Нека од најрепрезентативнијих подручја са очуваним фрагментима и остацима панонских лужњакових шума на солоњецу се налазе само на простору средње Мостонге па су у биодиверзитетском, фитоценолошком и конзервационом смислу јединствени у Србији. Остаци ових шума спадају у изузетно вредне примере шумо-степских панонских шума, који су у нашој земљи очувани, само у долини Мостонге, док су на простору Панонске низије заступљени још само на мањем броју локалитета у источном делу Мађарске.

Овакав јединствен распоред станишних комплекса чини посебним простор средње Мостонге у погледу разноврсности живог света. Присуство ретких и угрожених врста биљака, станишних типова као и ретких и угрожених животињских врста указују на изузетну вредност и значај овог подручја.

Панонски шумо-степски мозаик на солоњецу у долини средње Мостонге спада у јединствена очувана природна и блиско природна подручја у Војводини данас и због наведених специфичности спада у један од центара биодиверзитета у Србији. Овакав мозаик станишта, поред неоспорног богатства присутних природних вредности на њима и њиховог доминантног положаја у односу на друге типове очуваних природних и блиско природних станишта у Војводини, истовремено је при врху међу стаништима која карактерише недовољна законска заштита (Szabados & al., 2011a).

Заслањени типови станишта забележени на подручју природног добра су према Правилнику о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување („Службени гласник РС“, 35/10) одређени као приоритетни за заштиту. Простор

заслањене шумо-степе у долини средње Мостонге има значајну улогу еколошког коридора јер обезбеђује физичку везу између слатинских станишта горње Мостонге са слатинским подручјима Мађарске а са друге стране се својим јужним делом наставља на доњи део тока Мостонге и омогућава везу са Дунавом. Подручје нуди бројне екосистемске услуге локалном становништву и шире на најмање четири уочена нивоа: обезбеђујуће, регулишуће, станишно-екосистемске и услуге из области људске културе.

Такође, имајући у виду још увек релативно низак интензитет његовог коришћења и присуство очуваних традиционалних начина коришћења предела предложени Предео изузетних одлика „Средња Мостонга“ у потпуности задовољава дефиницију заштићених подручја дату у чл. 4, став 1, тачка 26 Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016 и 95/2018 – др. закон и 71/2021) односно да је то „подручје које има изражену биолошку, екосистемску и предеону разноврсност и због тога се актом о заштити проглашава заштићеним подручјем од општег интереса“. Због наведених разлога, валоризација подручја у средњем делу долине Мостонге са циљем успостављања новог заштићеног подручја планирана је у оквиру „Средњорочног програма заштите природних добара за период 2011.-2020.“ Покрајинског завода за заштиту природе на који је дата сагласност Владе Аутономне покрајине Војводине (Одлука о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011.-2020., број 023-2/11 од 05. 04. 2011. године), као и сагласност Владе Републике Србије (Решење о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011.-2020., („Службени гласник“, бр. 54/2011).

Национални оквир који омогућава проглашавање подручја слатина у средњем делу долине Мостонге заштићеним природним добром је Закон о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр. 14/2016 и 95/2018 – др. закон и 71/2021) који обезбеђује заштиту, очување и унапређење биолошке, геолошке и предеоне разноврсности (чл. 2)- између осталог и успостављањем и утврђивањем заштићених природних добара и система праћења њихове заштите (чл. 7). Такође, поменути закон дефинише да се заштићеним подручјима могу прогласити „подручја која имају изражену геолошку, биолошку, екосистемску и/или предеону разноврсност“ (чл. 28).

Поред националног, значајан међународни оквир подржава заштиту овог подручја, пре свега конвенције из области заштите биодиверзитета: Конвенција о биолошкој разноврсности („Службени лист СРЈ“, бр. 11/2001), Конвенција о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта, Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Службени гласник РС-Међународни уговори“, бр. 102/2007) и Конвенција о очувању миграторних врста животиња (Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста животиња, „Службени гласник РС-Међународни уговори“, бр. 102/2007). Циљ наведених међународних уговора је успостављање усаглашених принципа за заштиту биодиверзитета и обезбеђивање таквог начина управљања врстама и стаништима који омогућава њихов дугорочни опстанак. Као еколошки значајно подручје део је еколошке мреже Републике Србије (Уредба о еколошкој мрежи, „Службени гласник РС“, бр. 102/2010).

Како би се обезбедило трајно очување и одрживо коришћење природних вредности „Средње Мостонге“ и природно добро промовисало као подручје значајне научне, образовне, духовне, естетске, културне, здравствено-рекреативне функције, Покрајински завод за заштиту природе, као надлежна стручна организација заштите природе предлаже да се оно стави под заштиту као Предео изузетних одлика „Средња Мостонга“.

I ИДЕНТИФИКАЦИОНА ЛИСТА

I 1. НАЗИВ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

„Средња Мостонга“.

I 2. ВРСТА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Предео изузетних одлика.

Члан 33, став 1 Закона о заштити природе („Сл. Гласник РС“, бр. 39/2009, 88/2010, 91/2010-испр., 14/2016 и 95/2018 – др. закон и 71/2021) дефинише ову врсту заштићеног подручја као „подручје препознатљивог изгледа са значајним природним, биолошко-еколошким, естетским и културно-историјским вредностима, које се током времена развијало као резултат интеракције природе, природних потенцијала подручја и традиционалног начина живота локалног становништва“.

I 3. КАТЕГОРИЈА

II категорија: заштићено подручје покрајинског/регионалног, односно великог значаја (Закон о заштити природе, чл. 41, став 1 („Сл. Гласник РС“, бр. 39/2009, 88/2010, 91/2010-испр., 14/2016 и 95/2018 – др. закон и 71/2021) и Правилник о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја, члан 7, став 2, тачка 2 („Сл. гласник РС“, бр. 98/2015)).

I 4. КАТЕГОРИЈА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА ПРЕМА КЛАСИФИКАЦИЈИ СВЕТСКЕ УНИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ (IUCN)

Категорија V: Заштићени предео/морски предео [Category V: Protected Landscape/Seascape]-заштићено подручје које има изражене значајне еколошке, биолошке, културне и визуелне вредности настале као последица дуготрајне интеракције између човека и природе, при чему је очување ове интеракције од виталног значаја за очување и одржавање подручја и поменутих и других његових вредности [Извор: <http://www.iucn.org>].

Основни циљ заштите код овако дефинисаног заштићеног подручја је заштита и одржавање значајних предела и природних вредности везаних за њих, а насталих као резултат интеракције природе и човека путем традиционалних начина управљања природним ресурсима.

Остали циљеви су:

1. Одржавање уравнотеженог међуделовања природе и човека путем заштите предела и традиционалних начина коришћења природних ресурса као и заштита друштвених, културних и духовних вредности повезаних са њима;
2. Допринос свеобухватној заштити путем одржавања врста повезаних са културним пределима;
3. Обезбеђивање могућности за уживање, добробит и социо-економске активности путем рекреације и туризма;
4. Обезбеђивање коришћења природних производа и услуга животне средине (екосистемских услуга);
5. Обезбеђивање оквира за активно учешће заједнице у управљању значајним пределима као и његовим природним и културним наслеђем;
6. Охрабривање заштите агробиоценоза и биодиверзитета водених станишта;
7. Стицање искуства у одрживом управљању подручја и његова шира примена.

I 5. МЕЂУНАРОДНИ СТАТУС ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Подручје средње Мостонге је издвојено као међународно значајно подручје за биљке (IPA/Important Plant Area) под називом „Слатинска подручја око Дорослова“.

Део подручја средње Мостонге, уврштен је у границе међународно значајног подручја за птице у Србији - Important Bird Area, под називом „Горње Подунавље“ RS001 (Пузовић и сар, 2009). Границе овог међународно значајног подручја за птице, чију срж чини СРП „Горње Подунавље“, обухватају и рибњак „Свилојево“, као и оближњу Сонћанску шуму.

I.6. ОСНОВНЕ ПРИРОДНЕ И СТВОРЕНЕ ВРЕДНОСТИ

Богат и разноврстан живи свет и очуван предео су опстали захваљујући пре свега традиционалним начинима коришћења ресурса, посебно у травним и мочварним подручјима међу којима најзначајнију улогу имају испаша и кошење. Панонске пустаре су носиоци културне баштине традиционалног сточарства, као вековног знања коришћења природних ресурса у складу са капацитетом подручја. Ово знање није само део завичајне историје локалног становништва, него садржи смернице и упутства за одрживо коришћење ресурса неопходне за очување предеоних и природних карактеристика подручја.

Богатство специјске разноврсности флоре огледа се у присуству 54 национално и међународно значајних таксона виших **биљака**. Строго заштићене врсте присутне на овом подручју су: водена брадица (*Callitriche palustris*), мађарски вепровац (*Doronicum hungaricum*), калужђарка (*Epipactis microphylla*), Шварценбергова боквица (*Plantago schwarzenbergiana*), саса (*Pulsatilla pratensis*), поводница (*Ranunculus aquatilis*), *Ranunculus cassubicus*, *Ranunculus lateriflorus*, змијски љутић (*Ranunculus ophioglossifolius*), позни зумбул (*Scilla autumnalis*), засучак (*Spiranthes spiralis*), дивљи овас (*Ventenata dubia*) и љубичица (*Viola pumila*).

О богатству специјске разноврсности фауне сведоче присутне строго заштићене врсте **инсеката**, какве су малена стрижибуба (*Theophilea subcylindricollis*), панонски ендемит - панонски скакавац (*Acrida ungarica*), јеленак (*Lucanus (Lucanus) cervus*) и велики купусар (*Pieris brassicae*), **водоземаца** – мали мрмољак (*Lissotriton vulgaris*), подунавски мрмољак (*Triturus dobrogicus*), гаталинка (*Hyla arborea*), црвенотрби мукач (*Bombina bombina*), обична крастача (*Bufo bufo*), зелена крастача (*Pseudepidalea viridis*), обична чешњарка (*Pelobates fuscus*) и шумска жаба (*Rana dalmatina*), **гмизаваца** - барска корњача (*Emys orbicularis*), слепић (*Anguis fragilis*), смукуља (*Coronella austriaca*), Ескулапов смук (*Zamenis longissimus*), белоушка (*Natrix natrix*), рибарица (*Natrix tessellata*), **риба** – гавчица (*Rhodeus amarus*), **птица** орао белорепан (*Haliaeetus albicilla*), црна рода (*Ciconia nigra*), црна луња (*Milvus migrans*), црна жуна (*Dryocopus martius*), беловрата мухарица (*Ficedula albicollis*), сива мухарица (*Muscicapa striata*), модроврана (*Coracias garrulus*), ритска сова (*Asio flammeus*) и сиви сврачак (*Lanius minor*), **сисара** - од којих треба посебно истаћи строго заштићене врсте слепих мишева, патуљастог миша (*Micromys minutus*), видру (*Lutra lutra*) и дивљу мачку (*Felis silvestris*).

1.7. ГЕОГРАФСКИ ПОЛОЖАЈ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Заштићено подручје налази се у Републици Србији, у АП Војводини, у Западнобачком округу. Подручје се простире између насеља Апатин, Свилојево, Богојево, Каравуково, Оџаци, Српски Милетић и Дорослово. Сва насеља се налазе на периферији заштићеног подручја.

Државним путевима I и II реда, као и железничком пругом, заштићено подручје има добру саобраћајну повезаност са свим насељима која се налазе у близини заштићеног подручја. Град Сомбор је од заштићеног подручја удаљен око 10 km, Апатин и Оџаци као општински центри око 1 km, а Нови Сад око 70 km.

Надморска висина заштићеног подручја се креће од 82 m колика је висина на крајњем северу код Апатина, до 78 m колика је висина у јужном делу код Каравукова.

Табела 1. Координате заштићеног подручја.

	По Гаус - Кригеру	По Гриничу
Северна гранична линија	45°40'36"N	5.061.069
Источна гранична линија	19°11 '17" E	7.359.074
Јужна гранична линија	40°30'40"N	5.042.324
Западна гранична линија	19°00'47"E	7.345.572

Табела 2. Географска координата централне тачке.

Централна тачка	
по Гриничу	по Гаус-Кригеру
19°08'10" E-45°37'17"N	7.355.000 – 5.051.000

I 8. ГРАНИЦЕ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Опис граница заштите ПИО „Средња Мостонга“

Опис спољних граница заштите ПИО „Средња Мостонга“

Предео изузетних одлика „Средња Мостонга“ простире се на три просторне целине, које се налазе на територији три Општине и седам припадајућих катастарских општина. Ове целине побројане су и описане редно по величини површине коју заузимају. Следи текстуални опис граница заштите по просторним целинама.

Просторна целина број 1

Просторна целина се налази у Општини Апатин у катастарској општини Свилојево. Почетна тачка описа ове просторне целине је тромеђа парцела 1416 (к.о. Свилојево), 7331/1 и 7330 (к.о. Апатин). Граница заштићеног подручја иде на североисток, пратећи ивицу парцеле 1416, односно границу катастарских општина Свилојево и Апатин до тачке управно наспрам међне линије парцела 1449 и 1447 (к.о. Свилојево), одакле скреће оштро ка југоистоку, пресеца парцелу 1454 и наставља ивицом парцеле 1447 и потом 1444. Граница заштићеног подручја скреће ка југозападу, код међе са парцелом 1419 мења правац на југоисток, прати североисточну ивицу парцеле 1419 до тачке четворомеђе са парцелама 1421/3, 1490, 1491 и 1492. Скреће оштро на запад прати јужну ивицу парцела 1419, 1418, 1415, 1414 и 1411. Потом граница скреће на север и преко западне ивице парцела 1411, 1412, 1413 и 1416 долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 2

Просторна целина се налази у Општини Апатин у катастарским општинама Апатин и Свилојево. Почетна тачка описа ове просторне целине је тромеђа парцела 8496/1, 8582 и 8498. Граница иде западном страном парцеле 8496/1, према северу до јужне ивице парцеле 10163, скреће на запад и код тачке наспрам међне линије парцела 1405 (к.о. Свилојево) и 10205/2 (к.о. Апатин) скреће оштро на север, пресеца парцелу 10163 и наставља поменутом међном линијом, односно границом две катастарске општине.

Идући на север граница прати западну ивицу парцела 1405, 1407/2, 1408/1, 1408/2 и 1408/3 (к.о. Свилојево) до јужне ивице парцеле 1495, одакле скреће на исток, пратећи северну ивицу парцела 1408/1 и 1410. Од тромеђе 1410, 1495 и 1385/4, граница се спушта на југоисток, источном страном 1410 и 1408/1, прелази у истом правцу на ивицу парцеле 1409 до тромеђе парцела 1409, 1408/1 и 1385/2. Граница скреће оштро ка североистоку, пресеца парцеле 1385/2 и 1386/1, идући према правцу међне линије парцела 1378 и 1377/2. Скреће на северозапад, североисточном страном парцеле 1386/1. Од међе са парцелом 1380, скреће на запад, обухвата парцелу 1385/1 са јужне, западне и северне стране, спушта се низ источну страну ове парцеле и преко северне ивице парцеле 1384 долази до четворомеђе са парцелама 1380, 1381 и 1383, одакле скреће поново ка северу, идући западном страном 1381 и 1380 до јужне ивице парцеле 1495. Скреће на исток, северном страном 1380 и 1375/1, а код међе са парцелом 1496/1, оштро се ломи на југ, идући низ источну ивицу парцеле 1357/1. Граница обухвата парцеле 1498, 1499/1, 1499/2, 1499/3, спуштајући се у истом правцу низ ивицу парцеле 1508, а из тачке тромеђе парцела 1499/3, 1500/3 и 1508 – оштро се ломи на североисток, према међној линији парцела 1509 и 1510/1 и пресеца парцелу 1508. Граница иде међом парцела 1509 и 1510/1, пресеца парцелу 1517. Граница скреће на северозапад, међном линијом 1531/1 и 1517, обухвата парцелу 1531/1 и преко северне ивице парцела 1531/1, 1523 и 1522/2 долази до тромеђе 1522/1, 1522/2 и 1521. Од ове тачке граница се спушта на југ, најпре североисточном страном 1522/2 и 1525/2, потом југоисточном ивицом парцеле 1525/2 и североисточном ивицом 1531/1, обухвата парцеле 1527/1 и 1527/2; даље наставља ивицом парцеле

1517 до међе са 1592. Граница пресеца парцелу 1592 из правца међне линије 1530/4 и 1531/1, обухвата парцелу 1606/1, спушта се ка југоистоку, обухвата 1606/2, скреће на северозапад међном линијом парцела 1592 и 1606/1 до тачке управно наспрам међне линије 1558 и 1586/3. Граница оштро скреће ка овој међној линији, у правцу југозапада, пресеца парцелу 1592 и прати међу 1558 и 1586/3 до тромеђе са 1587. Од ове тромеђе скреће на северозапад, међом парцеле 1558 са 1587, потом прелази на југоисточну ивицу парцеле 1588, обухвата је са југозападне стране и потом управно наспрам међне линије парцела 1589 и 1590, пресеца парцелу 1558 идући на северозапад. Граница обухвата парцелу 1591 и пресеца парцелу 1592 из правца међне линије парцела 1591 и 1590, ка ивици парцеле 1606/1 где поново скреће на северозапад међном линијом парцела 1606/1 и 1592. Граница прати ову међу до тачке управно наспрам међне линије 1517 и 1547/2 – одакле скреће на југозапад, пресеца парцелу 1592 и поменутом међном линијом се спушта југозападно, потом наставља међом 1517 и 1547/1 до тромеђе са 1546. Од ове тачке граница се спушта оштро на југ-југоисток, прати ивицу парцеле 1546, преко источне ивице 1545 и настављајуће ивице парцеле 1375/1, да би пратећи ову ивицу скренула на североисток, обухватила ову парцелу и прешла на северну ивицу парцела 1566/1 и 1566/6. Потом, граница обухвата парцелу 1566/11, спушта се низ источну ивицу парцела 1566/11, 1566/4 и преко међе парцела 1566/1 са парцелама 1000 и 1001/3, потом источном ивицом 1566/2 и 1001/1, преко међне линије парцела 1002/3 и 1002/2 долази до северне ивице парцеле 1029. Граница иде на југоисток, преко северне ивице парцела 1030/1 и 1030/2 до међе са 1036/2, потом пресеца ову парцелу према четворомеђи 1036/2, 2169/5, 2170/2 и 2170/. Граница скреће ка североистоку пратећи међну линију парцела 2196/5 и 1036/1, обухвата парцелу 2169/4 и потом се спушта низ међу 965 са 2169/5 ка југоистоку. Граница иде низ ивицу парцеле 965 до међе са 2167/1, преко настављајуће ивице 2167/1, да би преко ивице парцеле 2165/1 оштро скренула на североисток до тромеђе са парцелама 2093/1 и 2125. Од ове тромеђе граница се спушта низ североисточну ивицу 2125 до међе са парцелом 2096/2, где се оштро ломи на североисток пратећи међну линију парцела 2096/2 и 2095/2. Граница потом скреће од међе са 2092/3 ка југоистоку, југозападном ивицом парцеле 2092/3 до међе са парцелом 2107/1. Иде ка југозападу, низ ивицу парцеле 2107/1 до међе са 2125, пресеца парцелу 2125 према тромеђи парцела 2125, 2149/2 и 2148/2. Граница наставља низ међу 2149/2 и 2148/2 до четворомеђе са 2148/1 и 2149/3, одакле скреће на југоисток низ североисточну ивицу парцеле 2148/1. Граница иде ка југоистоку, низ ивицу парцеле 2147/1, потом скреће на југозапад, обухвата ову парцелу и спушта се до тромеђе 2146, 2145/3 и 2166/3. Од ове тромеђе граница иде оштро ка југоистоку, низ североисточну ивицу парцеле 2166/3. Граница прати ову ивицу парцеле, изломљеног правца до тромеђе са парцелама 2183/3 и 2128/1. Од ове тромеђе граница иде на североисток, прати међну линију парцела 2128/1 и 2128/3 до тромеђе са 2128/2. Граница иде на југоисток преко ивице парцела 2128/1, 2127/3, 2127/1, изузима парцеле 2125 и 2127/2, обухвата парцелу 2126/2 и спушта низ ивицу парцеле 2126/1 ка југозападу. Граница наставља у овом правцу, пратећи северозападну ивицу парцеле 2092/1 до тромеђе 2092/1, 2189/1 и 2186. Од ове тромеђе граница иде на север, прати западну ивицу парцела 2189/2 и 2190/5 и преко западне ивице парцеле 2186, прати изломљени правац ка северозападу до тромеђе парцела 2218/3, 2218/2 и 2186. Пресеца парцелу 2186 од ове тромеђе ка тромеђи 2186, 2176/3 и 2176/2, иде на североисток до југозападне ивице парцеле 2174/5, одакле се ломи оштро на северозапад. Граница скреће на југозапад, обухвата парцеле 1054, 1055, 1056, 1057/1 и 1057/3, да би се потом вратила на југозападну ивицу парцеле 2174/5. Идући на северозапад, ивицом парцеле 2174/5 до међе са парцелама 1046/2, 1046/1 и 2174/4. Граница потом наставља у истом правцу, ивицом парцеле 1046/2 и преко југозападне ивице парцела 1045/1, 1044/2, 1043/2, 1042/2, 1041/2, 1040/2 и 1037/2 долази до међе са 1032/1, 1032/2, 1037/1 и 1034/1. Граница наставља даље ка западу, јужном ивицом парцеле 1032/1, обухвата парцелу 1032/1, долази до четворомеђе ове парцеле са 1357/3, 1031/1 и 1354/2. Граница иде даље на северозапад, јужном страном 1357/3 до међе са 1354/1, скреће низ источну ивицу парцеле 1354/1, долази до међе са 1353, пресеца из правца међе 1354/1 и 1354/2, пресеца парцелу 1353 и долази до међе парцеле 1090/2 и 1353. Граница иде низ ову међу ка југозападу, прати југоисточну

ивицу парцеле 1353, потом од међе са парцелама 1344/1, 1161/1 и 1160, скреће на северозапад, прати ивицу парцеле 1353 до тромеђе парцела 1353, 1352 и 1351/5. Граница се потом спушта низ југоисточну ивицу парцеле 1352, прелази на североисточну ивицу парцеле 1343 скрећући на северозапад, да би из тачке управно наспрам међне линије парцела 1329/4 и 1329/5 – скренула на југозапад, пресекала парцелу 1343 и спуштала се до међе са парцелом 1323. Скреће ка северозападу и прати североисточну ивицу парцеле 1323 до тачке управно наспрам међне линије парцеле 1321/2 и 1320/1 – скреће, пресеца парцелу 1323 – прати међну линију до међе са парцелом 1306. Граница пресеца парцелу 1306, из правца међе 1321/2 и 1320/1, прелази на западну страну парцеле 1306 и скреће оштро на север, до међе са парцелом 1289. Преко јужне ивице парцеле 1289 и 1263 граница иде на запад до међе са парцелом 1269/1. Од ове међе граница скреће оштро на север, прати источну ивицу парцеле 1269/1 до тачке управно наспрам међне линије парцела 8582 и 10212 (к.о. Апатин). Граница оштро скреће на југозапад, пресеца парцелу 1269/1 и прелази на јужну ивицу парцеле 8582 (к.о. Апатин), односно излази из катастарске општине Свилојево и улази у катастарску општину Апатин.

У катастарској општини Апатин граница прати јужну ивицу парцеле 8582, обухвата ову парцелу са западне стране и уз међну линију са парцелом 8498, долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 3

Просторна целина се налази у Општини Апатин, Град Сомбор и Општини Оџаци у припадајућим катастарским општинама Свилојево, Сонта (Апатин), Дорослово (Град Сомбор), Богојево, Српски Милетић и Каравуково (Оџаци).

Почетна тачка описа ове просторне целине је тромеђа парцела 2263/4, 2263/3 и 2279 у катастарској општини Свилојево. Граница иде на североисток, ивицом парцеле 2263/4 и преко настављајуће ивице парцела 2263/2 и 2263/7 долази до границе са катастарском општином Сонта. Граница се спушта на југоисток, прати североисточну ивицу парцеле 2263/7, потом наставља истом ивицом на парцели 2262, пресеца парцелу 5373/1 (к.о. Сонта) и долази до тромеђе 5373/19, 4870/2 и 4870/8, односно улази у катастарску општину Сонта.

У катастарској општини Сонта, граница заштићеног добра иде ка југу, низ источну ивицу парцела 4870/2, 4871/2, а код међе са парцелом 4868/1 скреће на југоисток, прати североисточну ивицу ове парцеле до тромеђе са 4871/12 и 4871/6. Граница обухвата парцелу 4871/6, спушта се на југосисток преко североисточне ивице парцеле 4868/3 долази до међе са 4849. Граница прати међну линију парцела 4849 и 5363/1, а код преломне тачке ове међне линије, где ивица парцеле наставља на север, граница заштићеног подручја остаје на досадашњем правцу, пресеца парцеле 5363/1, 5363/3 и 5363/2 – идући ка тромеђи парцела 4845, 4848 и 5363/2. Од ове тромеђе граница скреће ка југоистоку, прати међну линију парцела 4848 и 5363/2 до међе са 8244/3, а од ове тромеђе пресеца парцелу 8244/3 према тромеђи ове парцеле са 5346/1 и 4847. Потом граница наставља међном линијом парцела 4847 и 5364/1 до тромеђе 2345, 8282 и 5364/1, одакле оштро скреће, обухвата парцелу 2345 и поново долази до парцеле 5364/1. Граница наставља у истом правцу, низ 5365/1, обухвата ову парцелу, иде према југу низ источну ивицу парцеле 5365/4, а преко источне ивице парцела 5366/2, 8303/2 и 1664/5 – долази до северне ивице парцеле 2338/13. Граница иде на југоисток, пратећи североисточну страну парцела 2238/13, 2238/14, 2238/15, 2238/16, 2238/17, 2238/19, 2238/20, 2237/2, 2336/3, 2336/4, 2335/2, 2334/3, 2334/4, 2333/4, 2333/5, 2333/6, 2332/5, 2332/6, 2331/2, 2330/2, 1664/10 и 1664/2, долази до парцеле 1664/13 и настављајућом ивицом парцеле 1664/3 у овом правцу иде до четворомеђе парцела 2281/5, 2281/3, 1664/15 и 1664/3. Граница скреће на исток, прати северну страну парцеле 1664/15, потом ломи на југ и преко ивице ове парцеле прелази на настављајући ивицу парцеле 1664/14 према југоистоку. Код међе са парцелом 2231/1, прелази на ивицу ове парцеле и обухвата је, идући изломљеним правцем до

тронеђе парцела 2231/1, 2261/2 и 8294/2. Од ове тронеђе граница се ломи на северозапад, прати северну ивицу парцеле 8294/2, изломљеним правце према северу до међе са 2359/11. Граница потом прелази на источну ивицу парцеле 2359/11, скреће ка северу-североистоку, преко источне ивице парцела 2364/18, 2362/18, 2366/9 и прелази на међу парцеле 8286 и парцеле 2771 (к.о. Дорослово). Граница иде истим правцем, ка североистоку до тронеђе 8286 (к.о. Сонта), 2738 и 2771 (к.о. Дорослово) одакле скреће ка истоку и улази у катастарску општину Дорослово, односно у Град Сомбор.

У катастарској општини Дорослово, граница иде ка истоку, северном ивицом парцеле 2771 и обухвата парцелу 2771, да би од међе са парцелом 2820, спуштајући се ка југоистоку, из правца ове међне линије пресекала парцелу 3682 и дошла на њену источну ивицу. Граница се спушта ка југу, низ источну ивицу парцеле 3682, прелази на источну ивицу парцеле 3638 и пореко северне ивице парцеле 3669 долази до парцеле 3644. Граница наставља на исток, прати јужну ивицу парцеле 3574 и из правца међне линије са парцелом 3645 – пресеца парцелу 3668 и долази до западне ивице парцеле 3662. Потом, граница скреће на север, прати западну ивицу парцеле 3662, обухвата је, као и парцеле 3058 и 3055, долази до северне стране парцеле 3662, спушта се низ источну страну ове парцеле, прати границу са катастарској општином Српски Милетић и код меше са парцелом 3198 (к.о.Српски Милетић) – скреће ка југу и улази у катастарску општину Српски Милетић.

У катастарској општини Српски Милетић, граница иде источном страном парцеле 3198, спушта се до међе са 1415/1, прати међну линију са овом парцелом и обухватајући парцелу 3206 и преко границе са катастарском општином Богојево, односно североисточном ивицом парцела 974 и 3193, долази до међне линије парцела 3221 и 3209.

Граница наставља овом међном линијом у правцу североистока, потом истока, пратећи ивицу парцеле 3221, а код тронеђе парцела 3221, 3214 и 3225 пресеца парцелу 3225 према тронеђи 3225, 3211 и 3231. Од ове тронеђе граница се спушта низ источну ивицу парцеле 3225 и долази до катастарске општине Каравуково (Општина Оџаци).

У катастарској општини Каравуково граница иде преко северне ивице парцеле 2519, потом прелази на источну ивицу (прати границу општина) ове парцеле и спушта се на југ, потом прелази на источну ивицу парцеле 2520 и иде и даље на југ до тачке управне на правац међне линије парцела 2519 и 2522. Код ово тачке (око 1315m јужно од границе са катастарском општином Српски Милетић) граница подручја скреће према међној линији 2519 и 2522, пресеца парцелу 2520 и прати ову међну линију до ивице парцеле 4283. Граница прелази на ивицу ове парцеле, низ њену источну страну се спушта ка југу и прелази на јужну ивицу парцеле 4284, потом прати правац ивице ове парцеле до тронеђе 2525/3, 2527/3 и 4284, одакле скреће према западу, прати ивице парцеле 2525/3 и 2525/1, скреће ка северозападу, обухвата парцелу 2525/1 и преко источне и јужне ивице парцеле 2527/4 долази до тронеђе 2527/13, 2527/10 и 2527/4. Граница се спушта низ источну ивицу парцеле 2527/13, пресеца у том правцу парцелу 2528/11 и наставља у истом правцу низ источну ивицу парцеле 2528/6 до међе ове парцеле са 2526/9. Граница ломи правац према северозападу, прати северну страну парцеле 2528/9 да би преко јужне и западне ивице парцеле 2529 дошла до границе са катастарском општином Богојево.

Граница скреће на север, прати западну ивицу парцеле 2529, односно границу катастарских општина Каравуково и Богојево до тронеђе 3203 (к.о.Богојево), 2022 и 4292 (к.о.Каравуково). Граница се слама на југоисток, прати међну линију парцела 4292 и 2022, потом скреће на север, западном ивицом парцеле 2021, пресеца парцелу 4291 из правца међне линије парцела 2022 и 2021, према међној ивици парцела 2016 и 2017 и прелази на западну ивицу парцеле 2017. Граница обухвата ову парцелу и пресеца парцелу 4290 из правца међне линије парцела 2016 и 2017, према међној ивици парцела 2014 и 2015 и прелази на северозападну ивицу парцеле 2014. Граница

обухвата ову парцелу и пресеца парцелу 4289 из правца међне линије парцела 2015 и 2014, према међној ивици парцела 2011 и 2012 и прелази на северозападну ивицу парцеле 2012. Граница обухвата ову парцелу и долази до парцеле 4288. Скреће на северозапад, прати југозападну ивицу парцеле и долази до границе са катастарском општином Богојево. Граница скреће оштро на североисток, прати границу катастарских општина, односно прати међну линију парцела 2010 (к.о. Каравуково) и 3203 (к.о. Богојево) до тачке управно наспрам међне линије парцела 1543 и 1544 у к.о.Богојево, када скреће оштро ка овој међној линији, пресеца парцелу 3203 и улази у катастарску општину Богојево.

У катастарској општини Богојево граница прати правац ивице парцеле 1543 од јужне стране према западу до међе са катастарском парцелом 3193. Од ове тачке граница скреће на североисток, прати југоисточну ивицу парцеле 3193 до тромеђе са 1544 и 3195 до четворомеђе са 1515, 1514 и 1513. Граница се слама низ међну линију 1514 и 1513, прати северну страну парцела 1516, 1518, 1520, 1522 и 1524, спушта се низ североисточну ивицу парцеле 1524 и из правца међне линије парцела 1524 и 1525 пресеца парцелу 3194 и долази на њену међну линију са 1542. Граница одатле иде према североистоку, прати правац ивице 1542 и преко западне стране 1541, из правца међне линије са 1540, пресеца парцелу 3193 и долази на ивицу парцеле 974. Граница иде на северозапад, прати ивицу парцеле 974, односно међу са 975, пресеца парцелу 3064 из правца те међе ка међу парцела 982 и 980. Граница обухвата парцелу 982 са јужне, западне стране, пратећи изломљен правац ивице и долази до тачке наспрам међне линије парцела 990 и 988 и пресеца парцелу 3065 из правца међе 3065 и 983. Граница прати ивицу парцеле 990, од међе са 988, преко међе са 989 и 992, да би прешла на западну ивицу парцеле 991. Потом граница пресеца парцелу 3063, из правца међне линије парцела 991 и 992, према 971 и 970, скреће оштро на запад, преко северне ивице парцеле 3063. Код међе са 3062 граница оштро скреће на север, прати међу 3062 са 970 и долази до међе са парцелом 3061. Граница пресеца парцелу 3061 и парцелу 8295 (к.о. Сонта – Општина Апатин) скрећући ка северозападу, идући ка међној линији парцела 2122 и 2084 - улази у катастарску општину Сонта, Општина Апатин.

У катастарској општини Сонта граница обухвата парцелу 2084 са јужне, западне и северне стране, долази до међе са парцелом 3641/2 (к.о. Дорослово), прати међу са овом парцелом (односно границу са катастарском општином Дорослово) и долази до међе са парцелом 2231/2. Од ове тачке граница прати ивицу парцеле 2231/6 према северозападу, потом преко ивице парцеле 2231/2 обухвата парцелу 2231/3 и скреће више ка северу, идући преко јужне и западне ивице парцеле 2231/4. Граница потом кратко прелази на ивицу парцеле 2231/2, да би прешла на западну ивицу парцеле 2231/5, обухватила је и идући према североистоку, дошла то тромеђе 1664/14, 1784/3 и 2231/2. Граница иде на северозапад, преко западне ивице парцела 1664/14 и 1664/3, прати ивицу парцеле 1664/3 до четворомеђе са 1664/11, 1732 и 1735. Од ове четворомеђе, граница скреће ка североистоку, обухвата парцелу 1664/11 да би преко западне ивице парцеле 1664/12, идући више на север дошла до четворомеђе са 1667/2, 1664/2 и 1667/3. Од ове тачке граница иде западном ивицом парцеле 1664/2 на север, потом преко настављајуће ивице парцеле 1664/1 прати правац ове ивице од севера ка северозападу и код тромеђе парцела 1637/4, 1664/1 и 8300/1 скреће ка југозападу. Иде на југозапад пратећи међу 1637/4 и 8300/1, идући ивицом парцеле 1637/4 обухвата ову парцелу са западном страном, да би наставила на северозапад међном линијом парцела 5370/1 и 5368/1. Граница обухвата парцелу 5370/1 и код четворомеђе парцела 8303/1, 1664/4, 1637/6 и 5370/1 скреће оштро на северозапад до тромеђе парцела 5367, 5365/2 и 8303/1. Граница иде на север-северозапад, пратећи западну ивицу парцеле 5365/2, потом прелази на ивицу парцеле 5366/1, настављајући и даље на северозапад и преко међе са парцелом 8244/1 долази до међе са парцелом 8244/2. Од ове тачке граница иде преко југозападне ивице парцеле 8244/2 и преко југоисточне и потом југозападне и западне ивице парцеле 5363/1 и настављајућом ивицом парцеле 4868/3 и 4868/1 иде на северозапад. Идући на северозапад граница наставља од ивице парцеле 4868/1 преко надовезујуће међне линије парцела 5573/21 и 5573/24, као и 5573/23 са

5573/24 дуж границе са катастарсом општином Свилојево и ивицом парцеле 2260 (к.о.Свилојево). Граница скреће на југозапад, прати границу катастарских општина дуж ивице парцела 2260, 2257 и 2258 да би прешла у катастарску општину Сонта.

У катастарској општини Сонта граница обухвата парцеле 5641/10 и 5641/1 у правцу југозапада, преко западне стране парцела да би се потом вратила на североисток и прешла на западну ивицу парцеле 2258 (к.о.Свилојево) – односно до границе са катастарском општином Свилојево. Граница иде на северозапад, прати границу катастарских општина, односно ивице парцела 2258 и 2257, да би преко правца међне линије парцела 2238 и 2257, скренула на североисток и преко међне линије парцела 2256/4 и 2257 ушла у катастарску општину Свилојево.

У катастарској општини Свилојево граница иде међном линијом 2257 и 2256/4, прати ивицу парцеле 2257 и потом прелази на северозападну ивицу парцела 2261 и 2263/4 и пратећи међну линију парцела 2266 и 2263/4 долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Опис границе заштитне зоне ПИО „Средња Мостонга“

Заштитна зона Предела изузетних одлика „Средња Мостонга“ простире се на територији три Општине односно седам катастарских општина; Општина Апатин (катастарске општине Апатин, Сонта и Свилојево), Општина Оџаци (катастарске општине Српски Милетић, Богојево и Каравуково) и Град Сомбор (катастарска општина Дорослово).

Почетна тачка описа заштитне зоне Предела изузетних одлика је у Општини Апатин, катастарска општина Апатин, тромеђа парцела 10191, 7216 и 7217. Граница иде на североисток ивицом парцеле 10191, пратећи југоисточну страну парцеле до тромеђе са парцелама 10189 и 7181. Граница потом скреће на исток, идући јужном ивицом парцеле 10189 и благо мења правац ивицом парцеле 10189 и преко настављајуће јужне ивице парцеле 7174 долази до границе са катастарском општином Свилојево. Граница се потом спушта низ источну ивицу парцеле 10244, идући јужно, пратећи границу катастарских општина до тромеђе парцела 10244 (к.о. Апатин), 1457 и 1455 (к.о.Свилојево). Граница скреће на југоисток и улази у катастарску општину Свилојево.

У катастарској општини Свилојево граница заштитне зоне иде на југоисток, преко североисточне ивице парцеле 1455 и спушта се до тромеђе са парцелама 1476/6 и 1490. Од ове тромеђе граница иде на исток-североисток, северном страном парцеле 1490 то четворомеђе са парцелама 1478, 1487/1 и 1489. Од ове тачке граница се спушта низ ивицу парцеле 1489, потом пресеца парцелу 1490 до тромеђе 1490, 1600/1 и 1653. Граница иде ка југоистоку, низ југозападну ивицу парцеле 1653 до тромеђе са парцелама 1747 и 1746/1. Граница мења правац ка југозападу и преко југоисточне ивице парцела 1747, 1751/2, 1619/1, 1609, 1606/2 и пресецајући у истом правцу парцелу 1592 долази до тромеђе парцела 1592, 969/2 и 969/3. Потом, граница мења правац оштро се сламајући ка северозападу, идући ивицом парцеле 1592 до тромеђе са парцелама 973 и 972. Од ове тромеђе граница се спушта на југозапад, прати међну линију парцела 973 и 972 до међе са 974/1, одакле се слама на југоисток, прати североисточну ивицу парцела 974/1, 974/2, 974/5, 974/6, 976, 977/1, 977/2, 978/1, 978/2, 978/5, 978/3, 978/4, 979, 980 и 966, до тромеђе парцела 859, 966 и 968/4. Граница одавде опет иде на југозапад, преко међне линије парцела 859 и 966, потом преко настављајуће ивице парцеле 965 долази до североисточне ивице парцеле 1001/3. Граница потом иде на југоисток, прати ивицу парцеле 1001/3 као и настављајућу међну линију 965 са 1002/1 и поново се слама на југозапад, низ међну линију парцела 1002/1 и 1003/1 до тромеђе са 1028/3. Од ове тромеђе граница мења правац на југоисток, прати југозападну ивицу парцеле 1016/1, потом прелази на настављајућу ивицу парцеле 1016/2 у истом правцу и долази до тромеђе 1016/2, 1030/2 и 1036/2. Граница из ове тромеђе скреће благо ка истоку, пресеца парцелу 1036/2, идући ка четворомеђи 1036/1, 1036/2, 2169/5 и 2170/1. Од ове тачке граница скреће на североисток, међном линијом 1036/1 и 2169/5 и преко међе 1036/1 са 2169/4 долази до југозападне ивице парцеле 965. Граница одатле мења правац ка југоистоку, прати ову ивицу парцеле 965 до четворомеђе са

парцелама 166, 2167/1 и 2168. Према североистоку, граница прати северозападну ивицу парцеле 166, потом наставља у истом правцу пратећи међну линију парцеле 403 са 1872, а потом међну линију ове парцеле са 1870, скрећући више ка северу. Обухватајући парцелу 1872, пратећи ивицу ове парцеле спушта се на југоисток низ међу са 1783 и граница прелази преко источне ивице парцеле 1871 на настављајући међну линију парцела 2091 и 2084. Граница потом наставља правцем који има ивица парцеле 2084 до тромеђе ове парцеле са 2312 и 2316. Граница од ове тромеђе иде преко северне ивице парцеле 2316 на исток, потом прелази на ивицу парцеле 2387 и пратећи њен правац, иде југоисточно, обухвата парцелу 2384 и низ међу парцеле 2388 са 2389, идући на југ, пресеца парцелу 2472 и улази у катастарску општину Сонта.

У катастарској општини Сонта граница скреће на југозапад, низ међу парцела 4628 и 8251 до тромеђе парцела 8251 са 4903/1 и 8252 – слама се на југоисток, прати југозападну ивицу парцеле 8252 идући од југоистока, ка југу; од правца ове ивице парцеле 8252 наставља међном линијом са парцелом 4869/7, односно источном ивицом парцеле 4869/7 ка југу. Граница прати ивицу ове парцеле, у изломљеном правцу до тромеђе са парцелама 4802/2 и 4804. Граница се ломи на југоисток, прати међу парцела 4802/2 и 4804, пресеца парцелу 8244/3 и наставља у истом правцу низ међну линију парцела 4802/1 и 4803. Од тромеђе парцеле 8282 са 4802/1 и 4803 граница скреће до тромеђе 8282 са 2870/1 и 2870/1, кратко мењајући правац ка североистоку, потом поново се спушта низ међну линију парцела 2870/1 и 2870/2 ка југоистоку. У истом правцу граница пресеца парцелу 8292/1 и долази до југоисточне ивице ове парцеле. Мења правац ка југозападу и иде низ међу 8292/1 са 2538. Код тромеђе парцела 8292/1, 2348 и 2538 граница скреће на југоисток, прати североисточну ивицу парцеле 2348, односно југозападну ивицу парцеле 2538 до међе са парцелом 8289/4. Од четворомеђе парцела 2538, 2358/6, 8289/4 и 2358/3, граница се ломи на североисток, прати северну ивицу парцеле 8289/4 и прелази на северну ивицу парцеле 3667 у катастарској општини Дорослово (Град Сомбор).

У катастарској општини Дорослово преко северне ивице парцеле 3667 граница иде на североисток, благо изломљеним правцем до међе са парцелом 1059. Граница прелази на северну ивицу ове парцеле и потом се спушта на југ, преко међне линије ове парцеле са 1532. Граница прати ову ивицу парцеле 1532, потом скреће више на исток, преко међне линије ове парцеле са 3662, а потом на југ. Од тачке четворомеђе парцеле 1532, 3662, 1529 и 3059, граница се оштро ломи на југ, прати источну ивицу парцеле 3662 до тромеђе са 3065/1 и 3065/2. Граница заштитне зоне се одавде оштро залама на исток, преко међне линије 3065/1 и 3065/2, пресеца парцелу 3677 ка тромеђи 3677, 3156 и 3157. Потом граница се спушта на југ, преко источне ивице парцеле 3677 иде до катастарске општине Српски Милетић (Општина Оџаци).

У катастарској општини Српски Милетић, граница иде на југ, источном ивицом парцеле 3024, а код тромеђе са 3023 и 3022 – оштро се слама на југозапад, пресеца парцелу 3024 и наставља низ јужну ивицу парцеле 3025. Потом се граница слама на југ, низ источну ивицу парцеле 3233, прати међну линију ове парцеле са 3195 ка југозападу, потом се слама на југоисток, низ међну линију парцела 3232 са 3195 до тромеђе са 3233. Од тачке тромеђе граница прелази на ивицу парцеле 3233, прати правац ове ивице најпре на североисток, а потом југ и касније југоисток. Пратећи ову ивицу парцеле 3233, од међе са 1442 пресеца парцелу 524, потом наставља ивицом парцеле 3233, настављајућом међном линијом са парцелама 1284 и 1998 на југоисток, а од међе са 2038 све више на југ до границе са катастарском општином Каравуково (општина Оџаци).

У катастарској општини Оџаци граница заштитне зоне иде на југ, источном ивицом парцеле 4281/1, прати правац ивице ове парцеле на исток до тромеђе парцела 4281/1, 4353 и 3277. Од ове тромеђе граница се оштро слама на север, пресеца парцелу 4281/1 и долази до тромеђе 3207 (к.о. Богојево), 4281/1 и 4318 (к.о. Каравуково). Граница пресеца парцелу 3207 (к.о. Богојево) из тачке тромеђе ка међној линији парцела 2994 и 3207 и скреће на североисток.

У катастарској општини Богојево граница заштитне зоне иде североисточном страном парцеле 3207 према североистоку и долази до тромеђе са парцелама 2897 и 3205. Од ове тромеђе граница мења правац ка северозападу и прелази на североисточну ивицу парцеле 3205 и иде до тромеше ове парцеле са 2890 и 2889. Од ове тачке граница иде на североисток, прати међну линију парцела 2889 и 2890, пресеца парцелу 3204 и наставља у истом правцу преко међне линије парцела 1806 и 1807. Граница из правца ове међне линије пресеца парцелу 3044, долази на њену североисточну страну, скреће на запад и долази до четворомеђе парцела 3185, 3186, 3044 и 1798. Граница мења правац ка североистоку, прати југоисточну ивицу парцеле 3186 и из тог правца пресеца парцелу 3192 и долази на њену североисточну ивицу, тј међну линију са парцелом 1774. Граница сада иде на северозапад, прати ову ивицу парцеле 3192 до тромеђе са 1769 и 1770. Потом граница скреће на североисток, прати међну линију парцела 1796 и 1770 до међе са парцелом 3202. Код тромеђе ових парцела граница мења правац на северозапад, прати ивицу парцеле 3202 до тромеђе са парцелама 1768 и 3201. Од ове тромеђе, граница заштитне зоне скреће на североисток, преко југоисточне ивице парцеле 3201 до међе са парцелом 3203. Од ове тачке граница скреће на север, прати западну ивицу парцеле 3203, прелази на југозападну ивицу парцеле 3196 и долази до тромеђе са парцелама 3193 и 1545. Од ове тромеђе граница скреће на југозапад, прати ивицу парцеле 3193 до тромеђе са парцелама 1553 и 1554. Оштро скреће на северозапад, према међној линији парцела 1506/3 и 1507, пресеца парцелу 3193, обухвата парцелу 1507 и долази до јужне ивице парцеле 3086. Граница мења правац на запад, прати јужну ивицу парцеле 3086 до западне ивице парцеле 3086, скреће оштро на север, прати западну ивицу парцеле 3070 до међе са 3066. Граница скреће на запад, прати јужну ивицу парцеле 3066, у том правцу пресеца парцелу 3069 и прелази на њену западну ивицу. Граница скреће на север, прати западну ивицу парцеле 3069, пресеца парцелу 3061, према западној ивици парцеле 8297 (к.о.Сонта) и улази у катастарску општину Сонта.

У катастарској општини Сонта граница иде на север, западном ивицом парцеле 8297, скреће на северозапад и запад, пратећи правац ове ивице до тачке управно наспрам међне линије парцела 8300/2 и 1603/4, скреће оштро ка овој међној линији, пресеца парцелу 8297, иде према тромеђи парцела 1603/4, 8300/2 и 8297, прелази на северозападну ивицу парцела 8300/2 и наставља ка североистоку. Граница прати ивицу парцеле 8300/2 до тромеђе са парцелама 1627/1 и 1626/1, одакле скреће оштро на северозапад, прати ову међну линију до јужне ивице парцеле 1667/2. Скреће оштро на запад, прати јужну ивицу парцеле 1667/2 до четворомеђе са 5370/7, 8306/3 и 8302/2. Потом граница заштитне зоне иде на север, западном ивицом парцела 1667/2, настављајућом ивицом 8302/1 до тромеђе 5368/1, 5369 и 8302/1. Од ове тромеђе граница иде на северозапад, преко међне линије 5368/1 и 5369 долази до тромеђе са 8304/1 и из правца међне линије 5368/1 и 5369 пресеца парцелу 8304/1 према тромеђи 5403/32, 5371/3 и 8304/1. Граница од ове тачке скреће на североисток, прати северну страну и ивицу парцеле 8304/1 до тромеђе ове парцеле са 5420/2 и 5421/1. Од ове тачке граница скреће оштор на североисток, прати ову међну линију и пресеца у том правцу парцелу 8244/1, ка њеној северозападној ивици. Потом се граница спушта низ ивицу парцеле 8244/1 ка југозападу, иде до тромеђе са 5573/24 и 5454/2 и скреће оштро на север, источном ивицом парцеле 5573/24. Овом ивицом граница иде на север до тачке управно наспрам правца међне линије парцела 5522/6 и 5522/12, одакле се оштро ломи на југозапад, пресеца парцеле 5573/24 и 5522/4, прелази на међну линију парцела 5522/6 и 5522/12 и наставља преко међне линије парцела 5522/5 и 5522/11. Граница иде у истом правцу низ настављајући ивицу парцеле 5522/13 до међе са парцелом 6240. Од тромеђе 5522/13, 5520/2 и 6240 пресеца парцелу 6240 према тромеђи ове парцеле са 5621/3 и 5621/2. Низ међну линију парцела 5521/3 са 5620/2 спушта се ка југозападу, низ међну линију парцела 5621/2 и 5620/1 и 5621/1 и 5620/1, пресеца у том правцу парцелу 8237 и прелази на њену југозападну ивицу парцеле 8237. Од ове тачке граница иде на северозапад, прати ивицу парцеле 8237 до њене северне тачке, оштро се слама на североисток, прати међу парцела 5719/1 са 5686/2 до тромеђе ове две парцеле

са 6240. Из ове тромеђе граница пресеца пресеца парцеле 6240 (к.о. Сонта) и 2238 (к.о. Свилојево) и долази до тромеђе 2238, 2255/1 и 2255/4 и улази у катастарску општину Свилојево.

У катастарској општини Свилојево граница заштитне зоне иде ивицом парцеле 2238 ка северозападу, до тромеђе са парцелама 2242/3 и 2242/4, одакле се оштро ломи на југозапад, према тромеђи 5715/6, 5715/5 и 5714 у катастарској општини Сонта и улази у ову катастарску општину.

У катастарској општини Сонта граница иде на југозапад, прати међну линију 5715/6 са 5715/5 и из правца ове међне линије пресеца парцеле 8357 и 5716/1 идући према међној линији парцела 9327/2 са 9327/1. Преко ове међне линије граница иде до источне ивице парцеле 9326, од тромеђе ове парцел са 9327/2 и 9327/1 скреће на север-северозапад и прати ивицу парцеле 9316 до тромеђе са 9306/1 и 9306/2. Граница иде међном линијом 9306/1 са 9306/2 ка северу-североистоку и из правца те међне линије граница пресеца парцеле 2236/2 и 2237 идући ка тромеђи парцела 2193/3, 2193/1 са 2237; граница заштитне зоне улази у катастарску општину Свилојево.

У катастарској општини Свилојево граница иде према северозападу, преко североисточне ивице парцеле 2237, од тромеђе са парцелама 2193/1 и 2193/3, преко настављајуће ивице парцеле 1247, пратећи правац ивице ове парцеле ка западу, преко настављајуће северне ивице парцеле 1248 и до тромеђе 1248, 1269/1 и 1252/2. Граница иде на запад, пресеца парцелу 1269/1 и долази до источне ивице парцеле 8585 (к.о. Апатин) и улази у катастарску општину Апатин.

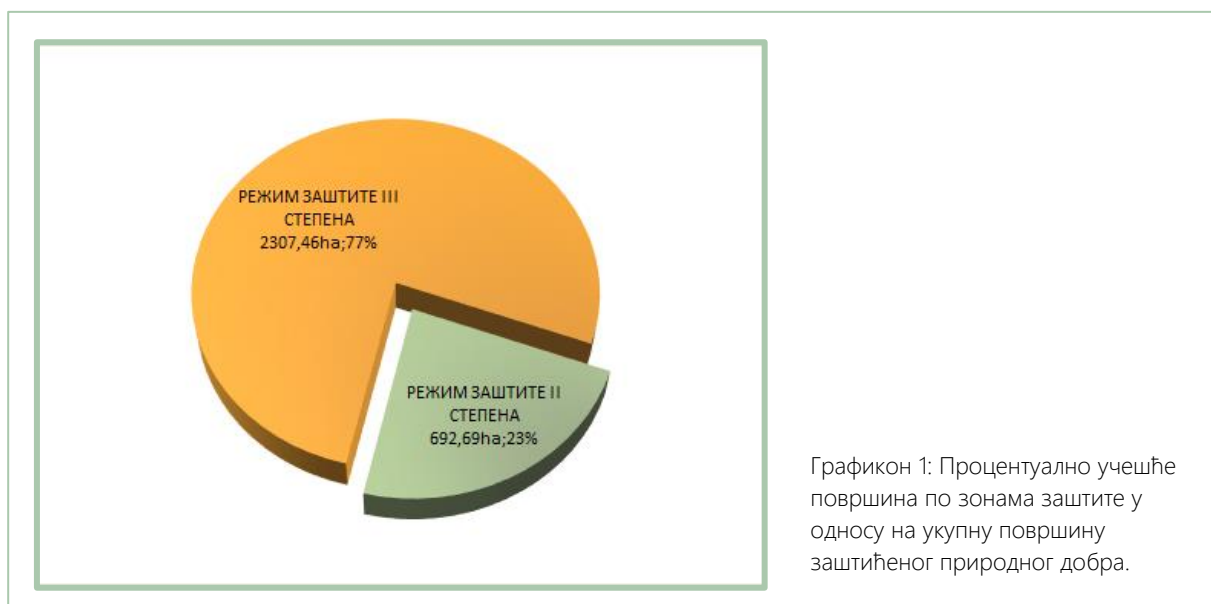
У катастарској општини Апатин граница заштитне зоне иде на југ-југоисток, источном ивицом парцеле 8585, граница обухвата парцелу 8585, долази до међе са парцелом 10212, ломи се на југозапад, низ југоисточну ивицу парцеле 10212 до тромеђе са 10217 и 8602. Граница скреће на северозапад, преко северне стране парцеле 10217 до тромеђе са парцелама 8577 и 8578. Од ове тромеђе граница иде на североисток, западном страном парцеле 8578, прати међну линију ове парцеле са 8577 до тромеђе са 10211. Од ове тачке граница иде на северозапад, прати југозападну ивицу парцеле 10211 до тачке управно наспрам тромеђе 10211 са 8509/2 и 8508/4, одакле скреће оштро не североисток, пресеца парцелу 10211 и преко међне линије 8509/2 и 8508/4 долази до тромеђе са 8491/3. Граница скреће на северозапад и преко југозападне ивице парцела 8491/3, 8491/1, 8490/2, 8490/1, 8489 и 8488 долази до тромеђе 10209, 8488 и 8513/2. Граница од ове тромеђе иде на североисток, југоисточном ивицом парцеле 10209 и долази до јужне ивице парцеле 10163. Преко јужне ивице ове парцеле граница скреће на запад, прати правац ове ивице до међе са 10141, скреће на север, источном ивицом парцеле 10141 до тромеђе са 10163 и 10205/2. Од ове тромеђе граница пресеца парцелу 10205/2 идући према тромеђи 10205/2 са 10140 и 7412. Граница наставља на север, источном ивицом парцеле 10140 до тромеђе са 7331/2 и 7349/1. Од ове тромеђе граница скреће на северозапад, пресеца парцелу 10140 идући према тромеђи 7270, 10191 и 10140. Потом граница скреће на север, прати источну ивицу парцеле 10191, прати правац ивице ка североистоку до тромеђе са парцелама 7216 и 7217, односно до почетне тачке описа просторне целине, заштитне зоне.

I 9. ПОВРШИНА

Укупна површина подручја предложеног за заштиту према подацима Републичког геодетског завода (катастар непокретности) износи 3000,15 ha.

ПИО „Средња Мостонга“ је, с обзиром на природне и створене вредности, могућности и потребе за применом активних мера заштите у управљању стаништима и врстама као и постојеће делатности на подручју природног добра и у његовој непосредној околини, подељен на два режима заштите (Табела 3). Од тога, режим заштите II степена износи 692,69 ha (23,09 %) а режим заштите III степена 2307,46 ha (76,91 %) (Графикон 1).

Табела 3: Преглед површина и њихово учешће по режимима заштите.

	m ²	%	ha
РЕЖИМ ЗАШТИТЕ II СТЕПЕНА	6 926 867	23,09	692,69
РЕЖИМ ЗАШТИТЕ III СТЕПЕНА	23 074 601	76,91	2.307,46
УКУПНО:	30 001 468	100,00	3.000,15

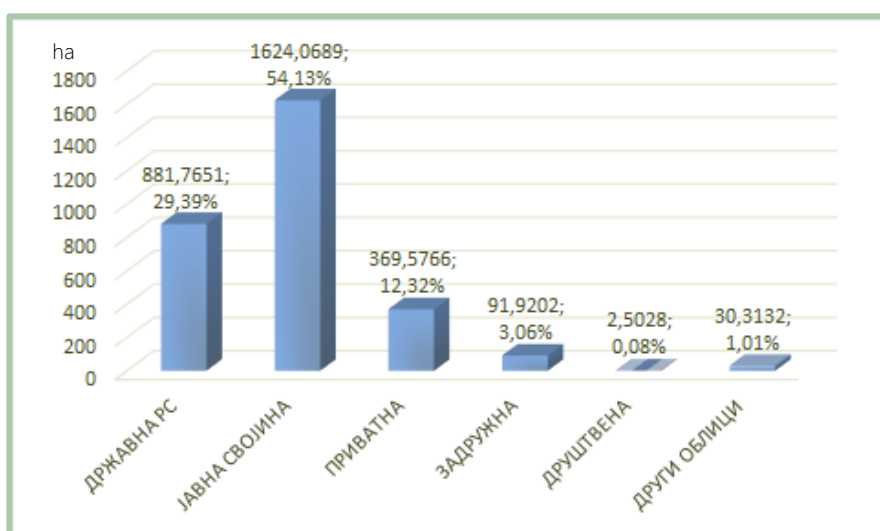
ПИО „Средња Мостонга“ се налази унутар административних граница општина Апатин, Оџаци и града Сомбора.

I 10. ВЛАСНИШТВО

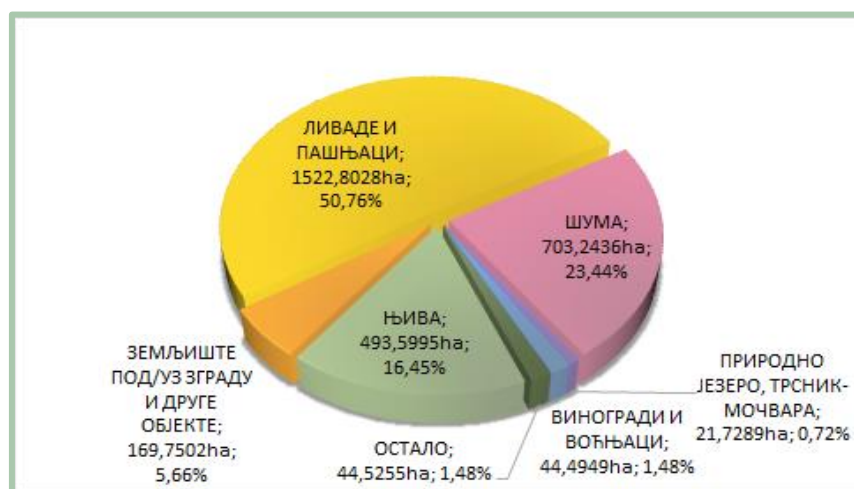
Структура парцела по појединим облицима својине указује на то да је у оквиру граница заштићеног подручја највећим делом обухваћено земљиште у јавној својини (54,13%) (Графикон 2). У односу на катастарску намену земљишта обухваћеног границама природног добра 50,76% су ливаде и пашњаџи (Графикон 3) (Табела 4).

Табела 4: Однос површина по намени, на основу катастарских података.

	НАМЕНА - КУЛТУРА	УКУПНО:		ПО РЕЖИМИМА ha	
		ha	%	II	III
1	ЛИВАДЕ И ПАШЊАЦИ	1522,80	50,76	497,22	1025,59
2	ПРИРОДНО ЈЕЗЕРО, ТРСТИЦИ И МОЧВАРЕ	21,73	0,72	0,00	21,73
3	ШУМЕ	703,24	23,44	183,16	520,08
4	ЊИВЕ	493,60	16,45	12,14	481,45
5	ВИНОГРАДИ И ВОЋЊАЦИ	44,50	1,48	0,00	44,50
6	ЗЕМЉИШТЕ ПОДУЗ ЗГРАДУ И ДРУГЕ ОБЈЕКТЕ	169,75	5,66	0,16	169,59
7	ОСТАЛО	44,53	1,48	0,00	44,53
	УКУПНО:	3.000,15	100,00	692,69	2.307,46

Графикон 2: Структура власништва у оквиру заштићеног природног добра

Графикон 3: Графички приказ намене површина у оквиру граница заштићеног

I 11. ИСТОРИЈАТ ЗАШТИТЕ

Подручје природног добра у претходном периоду није имало статус заштићеног подручја. Подаци о природним вредностима подручја сакупљени на основу доступних литературних и музејских извора као и приликом валоризације простора од стране сарадника Покрајинског завода за заштиту природе.

Делови долине Средње Мостонге, који су обухваћени унутар граница предложеног ПИО „Средња Мостонга“ су издвојени као једно од подручја еколошке мреже Републике Србије, у оквиру шире схваћеног подручја означеног као „Слатинска подручја око Дорослова“ („Сл. гласник РС“, бр. 102/2010).

Део подручја Средње Мостонге, уврштен је у границе међународно значајног подручја за птице у Србији - Important Bird Area, под називом „Горње Подунавље“ RS001 (Пузовић и сар, 2009). Границе овог међународно значајног подручја за птице, чију срж чини СРП „Горње Подунавље“, обухватају и рибњак „Свилојево“, као и оближњу Сонћанску шуму.

Појединачни локалитети и просторне целине у оквиру природног добра су били издвојени у оквиру Базе података еколошке мреже за подручје Војводине у Покрајинском заводу за заштиту природе као станишта строго заштићених и заштићених врста од националног значаја и делови еколошке мреже са ознакама: АПА10а, АПА10б, АПА11а АПА11б, АПА12а, АПА12б, АПА12ц, АПА12д, АПА12е, АПА16ц, ОДА04а, ОДА04б, ОДА04ц, ОДА10, СОМ13 и СОМ14ц.

II ОПИС ПРИРОДНИХ, СТВОРЕНИХ И ПРЕДЕОНИХ ОДЛИКА

II 1. ПРИРОДНЕ ОДЛИКЕ

Историјат истраживања

Геоморфолошке одлике

Опсежна геоморфолошка истраживања ширег простора заштићеног подручја вршио је Букуров (1975).

Хидролошке одлике

Велики број података о површинским водама Бачке садржи студија посвећена изградњи каналске мреже „Хидросистем Дунав-Тиса-Дунав“, инжењера Димитрија Милованова и сарадника, која је објављена 1972. године. Хидролошке карактеристике подручја Западне Бачке у највећем обиму су описане и у мултидисциплинарној монографији „Мостонга и воде Западне Бачке“ (Lazić, 1998).

Флора и вегетација

Први публиковани подаци о флори и вегетацији подручја природног добра потичу од мађарског ботаничара Винце Борбаша, који је током прикупљања грађе за студију о храстовима мађарске низије 1886. године посетио и околину Апатина. Током тродневне екскурзије од 15. до 17. августа Борбаш је обишао део шума и слатина које су се налазиле у троуглу Апатин-Пригревица-Сонта и у околини Апатина забележио десетак различитих инфраспецијских облика и хибрида храстова (Vorbás, 1887). Почетком 20. века Ђула Продан, професор Учитељске школе у Сомбору (Препарандије) почиње систематски да проучава флору тадашње жупаније Бач-Бодрог (цела данашња Бачка уз мање делове данашње јужне Мађарске). Поред мањих публикација о налажењу појединих фитогеографски интересантнијих врста (Prodán, 1910a; 1910b; 1910c; 1911), Продан је флору овог подручја обухватио са два значајна синтетска дела у којима је приказао флору слатина жупаније Бач-Бодрог (Prodán, 1914), односно целу васкуларну флору жупаније Бач-Бодрог (Prodán, 1915). У наведеним делима он на поједностављен начин даје и опис вегетације у виду приказа њених основних „формација“. На подручју данашњег природног добра Продан је обилаго околину Апатина, Пригревице, Сонте, Богојева, Дорослова, Српског Милетића и Каравукова. У своје дело о васкуларној флори жупаније Бач-Бодрог Продан је уврстио и мањи број, дотада, непубликованих података за подручје Дорословачке шуме које је сакупио његов савременик, ботаничар Ференц Ковач (Prodán, 1915: 250, 262, 264). Део Продановог материјала, сакупљеног са подручја данашњег природног добра, је обрађен и/или публикован од стране других аутора (Zahn, 1911: 140; Jávorka, 1925: 152, 1041). За период између два светска рата нема података о флористичким или вегетацијским истраживањима на територији природног добра. У свом делу о панонским ендемским врстама из 1939. мађарски ботаничар Татар је публиковао

и један податак за слатине у околини Апатина, али је могуће да се тај податак односи на период од пре Првог светског рата (Tatár, 1939: 54).

У свом синтетском делу о слатинској вегетацији Војводине Славнић је обухватио и подручје природног добра, али он овде не наводи прецизне географске одреднице (Slavnić, 1948). Током 1948. и 1950. године Славнић је обишао и околину Апатина, Дорослова и Каравукова, за које наводи мањи број флористичких података (Slavnić, 1950; 1961). Поред наведених публикација, Славнић је објавио и спорадичне флористичке податке о неким врстама на подручју природног добра (Славнић, 1972: 73,78). Део Славнићевих теренских налаза из околине Апатина и са „подунавских слатина све до Сомбора“ је публикован засебно у делу Славнићеве сараднице Наде Атанацковић (Atanacković, 1958: 144-145).

Храстове шуме бачког Подунавља су биле предмет фитоценолошких проучавања које је у периоду од 1952. до 1955. спровео шумарски инжењер Јосип Ердеш на локалитетима у Горњој шуми, Дорословачкој шуми, шуми Курјачица и у околини Сонта. Приликом овог рада је сакупљен обиман материјал од чега су тада били публиковани само поједини, флористички најинтересантнији подаци (Erdeši, 1959a; 1959b), а део Ердешове налаза о инфраспецијским облицима хрстова је објављен знатно касније у сарадњи са М. Гајићем (Гајић и Ердеш, 1977). Резултати фитоценолошких испитивања нису никада били публиковани у потпуности, већ је Ердеш приликом публиковања свог дела о шумским фитоценозама југозападног Срема, у посебан додатак на крају, уврстио компаративне фитоценолошке табеле свих до тада познатих шумских заједница са подручја Војводине где је дао и неколико фитоценолошких табела са својим снимцима пореклом са наведених локалитета, али без било каквих детаљнијих описа и упоређења са сличним заједницама (Erdeši, 1971: 331, 332, 339, 345).

Током шездесетих година слатине у околини Апатина је обилазио Карло Вајганд, о чему сведоче хербарски примерци у ботаничкој колекцији Департмана за биологију и екологију Природно-математичког факултета Универзитета у Новом Саду (BUNS) (Вајганд, 1965). М. Обрадовић је 1971. године проучавала флору слатина у околини Српског Милетића (BUNS; Obradović i Butoras, 1978: 51). Низ података о флори и вегетацији слатина даје Станија Парабућски, која је крајем седамдесетих и почетком осамдесетих година у више наврата са сарадницима обилазила локалитете у северном делу данашњег природног добра (Апатин, Пригревица, Свилојево, Сонта) (Парабућски, 1978; Парабућски и Стојановић, 1978; 1981; Parabućski i sar., 1980).

Током осамдесетих година подручје природног добра је било обухваћено са два интензивна и систематска изучавања флоре и вегетације приликом којих је сакупљена обимна грађа. Вера Будак је у оквиру проучавања флоре слатина Бачке посебну пажњу посветила слатинама у околини Српског Милетића, Дорослова и Апатина. Иако примерци у колекцији Департмана за биологију и екологију указују да је највећи део теренских истраживања спроведен током 1981. и 1982. године, резултати проучавања флоре слатина Бачке су објављени у виду посебне монографије тек 1998. године (Будак, 1998). Флора и вегетација околине Дорослова су били предмет детаљног изучавања Драгице Кабић (Пургер) током осамдесетих година (BUNS, 1984, 1988-1989). Ови резултати никада нису били публиковани од стране аутора већ су укључени у касније публикације различитих аутора (Knežević i sar., 1997: 31-32, 34-35; Voža i sar., 2000: 34), укључујући и поменуто дело од Vere Будак. Током деведесетих година флору и вегетацију подручја је проучавао Бранислав Грдинић (Knežević i sar., 1997). Већи део ових података је први пут публикован од стране Vere Будак (1998). У периоду од 1998. до 2006. је проучавана флора слатина и шума у околини Апатина, Свилојева и Сонта (BUNS, Перић). Део ових података је објављен у накнадним публикацијама (Перић, 2008; Niketić i sar. 2009; Никетић,

2012). Поред тога, појединачне податке о неким врстама је могуће наћи у различитим публикација (Godić, 1980; Igić & al., 2000; Boža & al., 2003; Никетић и Стевановић, 2012). као и у колекцији Департмана за биологију и екологију (BUNS) (Дорослово, Божа, 1988) и Покрајинског завода за заштиту природе (PZZP) (Дорослово, Стојшић, 1990; Сонта, Пањковић, 2004; Богојево, Сабадош, 2005; Апатин, Перић, 2007-2018).

Шумска вегетација

Шумска вегетација овог подручја није била предмет тако опсежних истраживања, као што је то случај са шумама на релативно блиским подручјима Горњег Подунавља, смештеног у инундационој равни реке Дунав.

Ентомофауна

Фауна инсеката на простору обухвата заштите претходно није детаљније истраживана.

Фауна водоземаца и гмизаваца

Проучавањем водоземаца и гмизаваца на просторима Србије и Војводине бавили су се многи истраживачи: Marsigli (1700, 1726); Fitzinger (1824); Werner (1897); Méhely (1902, 1903) (Џукић, 1977). Од домаћих научника и истраживача овом проблематиком су се бавили: Панчић (1869); Докић (1883); Караман (1948); Радовановић (1951); Прша (1954, 1958); Џукић (1968, 1972, 1974, 1987, 1994, 1995); Микеш (1977); Пауновић (1990); Васић и сар. (1991) (Момиров, 2002).

Велики помак у истраживању и процени угрожености фауне водоземаца и гмизаваца наше земље представља издавање две црвене књиге: „Црвена књига фауне Србије I - водоземци“ (Ajtić i sar., 2015) и „Црвена књига фауне Србије II - гмизавци“ (Ajtić i sar., 2015), које су резултат вишедеценијског теренског и трогодишњег кабинетског рада тима батрахолога и херпетолога Србије, који су у овим књигама сумирали знања и искуства великог броја научника и стручњака из области заштите водоземаца и гмизаваца.

По неким ауторима, регион Бачке спада међу најмање истражене просторе наше земље што се тиче фауне водоземаца и гмизаваца, па се и тиме образлаже чињеница да је на овом простору забележен најмањи број врста водоземаца и гмизаваца, у односу на друге регионе и области у Војводини и Србији (Vukov et al., 2013.).

Подручје слатина уз средњи ток Мостонге, није било предмет детаљних херпетолошких истраживања и овде приказани резултати, добијени истраживањима у току 2017. и 2018. године, имају само прелиминарни карактер. Кориштени су и подаци из литературе, а узети су у обзир и подаци из раније истраживаних локалитета, који се налазе у непосредној близини.

Фауна риба

Први доступни подаци о ихтиофауни Мостонге потичу из шездесетих година двадесетог века. Марковић (1962) наводи да Мостонга, као део система за одводњавање, представља погодно место за мрест шарана.

Истраживања ихтиофауне нису вршена на овом подручју, новији подаци о квалитативном саставу риба су спорадични и потичу од рекреативних риболоваца, пошто подручје није риболовно атрактивно.

Фауна птица

Орнитолошка истраживања шире околине насеља Апатин, где спада и Средња Мостонга, била су у прошлости веома бројна. Почеци се везују за Алфреда Едмунда Брема у XIX веку и

Игњаца Вала почетком XX века. Крајем XX века посебно је запажен рад „локалних“ истраживача, Јована Лакатоша, Радивоја Обрадовића, Беле Кањо и Алфреда Хорвата, као и Ненада Спрема почетком XXI века, који су, живећи у Апатину, реализовали значајан број истраживања подручја средње Мостонге (нпр. Обрадовић, 1992, 1997; Кањо, 2002; Спремо, 2010). Посебно је занимљива књига Птице Апатина (Лакатош, 1979), једна од првих „локалних орнитолошких књига“ у СФРЈ, у којој је донекле описана и орнитофауна подручја средње Мостонге. Из оближњег насеља, Дорослова, је Јене Пургер, својевремени уредник орнитолошког часописа *Ciconia* и академски орнитолог, који је објавио истраживања везана за рибњак Српски Милетић, околне пашњаке и шуме (Purger, 1989). Тематска истраживања белорепана (*Haliaeetus albicilla*) у Војводини, па тиме и на овом простору, вршио је Иштван Хам (Ham I sar., 2009).

Валоризација орнитофауне овог простора вршена је од стране орнитолога Завода у периоду 2017-2018. Орнитофаунистичка грађа сакупљена том приликом надовезује се на постојећа знања и основа је савременог познавања птица Средње Мостонге.

Фауна сисара

Фауну сисара, посебно ситне сисаре на простору слатина средње Мостонге, до сада су највише истраживали Јене Пургер и Крсмановић Љубица. Тако Крсмановић и Пургер (Krsmanović, Purger, 1987) дају преглед ситних сисара околине Дорослова са посебним освртом на род *Apodemus*. Две године касније Пургер и Крсмановић (Purger, Krsmanović, 1989) анализирају гвалице сове утине (*Asio otus*) и дају квалитативни и квантитативни састав њене исхране у којој доминирају ситни сисари. Такође, Пургер (Purger, 1990) анализом исхране сове кукувије (*Tyto alba*) из гвалица, у околини Дорослова, даје списак ситних сисара који су регистровани. Пургер (Purger, 1991) даје и кратко саопшење као прилог познавању распрострањености риђе волухарице (*Clethrionomys glareolus*) у Бачкој. Анализу садржаја гвалица сове кукувије врше Пургер и Карановић (Purger, Karanović, 1992) у околини Апатина. Податке за поједине врсте, пре свега ситне сисаре ширег подручја, даје и Петров (Петров, 1992). Иако нису вршена систематска истраживања слепих мишева, Пауновић у својим истраживањима (Рауповић, 2016) наводи присуство неких врста, док се за друге може претпоставити да се налазе на истраживаном подручју. Ловне основе ловачких удружења, која газдују ловиштима која се налазе на простору заштићеног подручја, представљају извор података за ловне врсте дивљачи. Такође, у планским документима ових удружења налазе се спискови и других заштићених и строго заштићених врста, пре свега месоједа. Највећи број презентованих података су резултат теренског рада стручњака завода и усмених саопштења људи са терена.

Предео

Подаци о развоју садашње вегетације Панонског региона, укључујући и прве антропогене утицаје на предео потичу из централног дела региона (Barczy et al., 2006; Magyari et al, 2010, Rudner&Sümegei, 2001; Sümegei et al., 2013a,b; Willis et al., 2000), односно из научних синтеза које се односе на регион (Molnár et al., 2012) или за целу Европу (Marquer et al., 2017). Спорадични локални архивски подаци о коришћењу ресурса, развоју насеља и инфраструктуре су сакупљани из монографије жупаније (Borovszky, 1913), из архивских бројева шумарског листа „Erdészeti Lapok“ (Borbás, 1887) и из савремених монографија (Jung, 1978). Археолошке податке праисторије је обрадио Медовић (2001), а развој културног предела и традиционално коришћење ресурса у Карпатском басену су описали истраживачи са подручја Мађарске (Andrásfalvy, 2009, Frisnyák, 2001, Szabó, 2005, Varga et al, 2016).

II 1.1. Положај

Заштићено подручје налази се у Републици Србији, у АП Војводини, у Западнобачком округу. Простире између насеља Апатин, Свилојево, Богојево, Каравуково, Оџаци, Српски Милетић, Дорослово. Заштићено подручје се налази на територији 8 катастарских општина: Апатин који је уједно и општински центар заједно са насељима Свилојево и Сонта, затим општински центар Оџаци са насељима Богојево, Каравуково и Српски Милетић и насеље Дорослово које припада Граду Сомбору. Сва насеља се налазе на периферији заштићеног подручја.

Надморска висина заштићеног подручја се креће од 82 m, колика је висина на крајњем северу код Апатина до 78 m, колика је висина у јужном делу код Каравукова.

Државним путевима I и II реда, као и железничком пругом, заштићено подручје има добру саобраћајну повезаност са свим насељима која се налазе у близини заштићеног подручја. Град Сомбор је од заштићеног подручја удаљен око 12 km, Апатин око 1 km а Оџаци око 3 km, а Нови Сад око 70 km. Постоји и добра саобраћајна повезаност са свим насељима који се налазе у близини али и са већим градским центрима као што су Суботица, Нови Сад. Државни пут IB реда број 12 повезује Суботицу – Сомбор - Бачку Паланку - Нови Сад - Зрењанин и представља главну саобраћајну везу са свим важнијим центрима. Државни пут IB реда број 17 представља саобраћајницу која повезује Државни прелаз Богојево и Српски Милетић. Саобраћајнице најнижег реда су локални путеви који повезује Оџаке – Каравуково – Богојево и Апатин-Пригревицу-Стапар (Уредба о категоризацији државних путева, „Сл.гласник РС“ бр.105/2013 и 119/2013). На заштићеном подручју и у непосредној близини налазе се пруге различитих категорија: магистрална пруга бр. E771 која повезује Суботицу-Сомбор-Богојево са државним граничним прелазом Ердут и регионална пруга бр.5 која повезује Нови Сад-Оџаке-Богојево (Уредба о категоризацији железничких пруга, „Сл.гласник РС“ бр.115/2013)

II 1.2. Геоморфолошке одлике

Западни део Бачке представља низијско подручје које се одликује малом надморском висином. С обзиром на то да је Бачка део Панонске низије, могло би се закључити да је њена површина равна, са благим падом терена према речним токовима. Основни чиниоци формирања морфолошких јединица су флувијална ерозија, акумулација и површинска ерозија.

После опсежних истраживања Букуров је рељеф Бачке поделио на неколико основних целина: пешчару, лесну зараван, лесну терасу и алувијалну раван (Букуров, 1975). Према овој подели, заштићено подручје је смештено на лесној или дилувијалној тераси.

Велики утицај на данашњи изглед рељефа има и померање речног корита Дунава еволуције тока односно, на овим просторима (Милошев, 1998).

Лесна тераса

Лесна тераса се простире између Бачке лесне заравни, која представља вишу геоморфолошку степеницу, и алувијалне равни Дунава која представља нижу рељефну целину. Према алувијалној тераси граница је одређена заобљеним прелазима који су изражени код Богојева и Каравукова. Просечна висина лесне терасе износи 87-88 m, односно варира од 85 до 89 m. У односу на алувијалну терасу лесна тераса је виша за 3-5 m што је чини сувљом, оцеднијом и заштићенијом од поплава.

Основну геолошку грађу лесне терасе чини сувоземни, барски и преталожени лес (Букуров, 1975). Главна обележје јој даје обилан нанос леса на неогеној основи, а преко лесне подлоге

налази се плодни хумусоидни слој. Лес је наталожен за време хладне и суве климе на местима где је постојала нека препрека или где је слабила механичка снага ветра.

У односу на положај и основне карактеристике појединих делова лесне терасе, постоје унутрашње разлике. Иако је заравњеност једна од главних физиономских одлика лесне терасе, тераса није апсолутно равна - на местима где је лесна прашина падала на водене површине настао је компактан лес мање дебљине за разлику од сувих подручја на којем је извршено навејавање прашине и створене мање лесне дебљине.

Микрорелефне депресије су природно предиспониране у облику малих улегнућа која су испуњена водом. Неке депресије настале су антропогеним утицајем услед потребе за песком и другим сировинама. Најзначајнији антропогени објекти су рибњази који се налазе код Свилојева и Српског Милетића (Плеше, 1976).

На основу геоморфолошке карте АП Војводине размере 1:300.000, (Кошћал и сар., 2005а), на заштићеном подручју може се издвојити више геоморфолошких облика флувијалног рељефа (виша речна тераса прекривена лесом) и флувио-барског рељефа (баре и мочваре).

Виша речна тераса прекривена лесом је благо нагнута ка смеру отицања речних токова. Границу према нижој речној тераси и алувијалној равни представља терасни одсек релативне висине 3-5 m. На овој тераси због бројних погодности подигнут је велики број насеља па отуда и други назив "Варошка тераса".

Флувио-барски рељеф обухвата облике настале комбинованим дејством флувијалног и барског процеса. Баре и мочваре су плитка улегнућа у којима се данас стварају органогено-барски седименти. Баре и мочваре највеће пространство имају по алувијалним равнима и речним тераса (Кошћал и сар., 2005 б). У прошлости овај крај Војводине био је познат по великом броју бара и мочвара. Сужавање њиховог распрострањења уследило је као последица обимних мелиоративних радова, који су изведени на овом простору (Група аутора 1994).

II 1.3. Хидрографске карактеристике

Хидрографске прилике заштићеног подручја су у великој мери под антропогеним утицајима којима су се у већој или мањој мери мењали режими површинских и подземних вода. Таква судбина задесила је и реку Мостонгу која је, услед наведених радова у циљу задовољења потреба човека за повећањем обрадивих површина, данас практично нестала. Овај водоток, који је у свом природном режиму имао дужину у износу од 92 km, данас је већим делом уклопљен у Хидросистем Дунав-Тиса-Дунав.

Површинске воде

Природно сливно подручје Мостонге (слика 1) се формира на целој дужини подручја Западне Бачке тј. почиње на северу од државне границе са Мађарском и завршава се на југу, ушћем у Дунав. Сливно подручје Мостонге у средњем и доњем делу, је изразито издужено, за разлику од горњег дела који има лепезасти облик (Lazić V., 1998). Средњи део слива, где се налази и заштићено подручје, је изразито издужен, са ширином од свега 1 до 4 km.

Већи део слива налази се на лесној тераси, а знатно мањи на алувијалној тераси. Источна граница слива пружа се гребеном по лесној терасиу правцу Сомбор, Дорослово, Српски Милетић, Каравуково, Селенча, Товаришево. Ова граница истовремено представља вододелницу површинских вода слива Мостонге и Јегричке односно Дунава и Тисе. Западна граница слива пружа се мањим делом преко лесне терасе, а већи део иде алувијалном

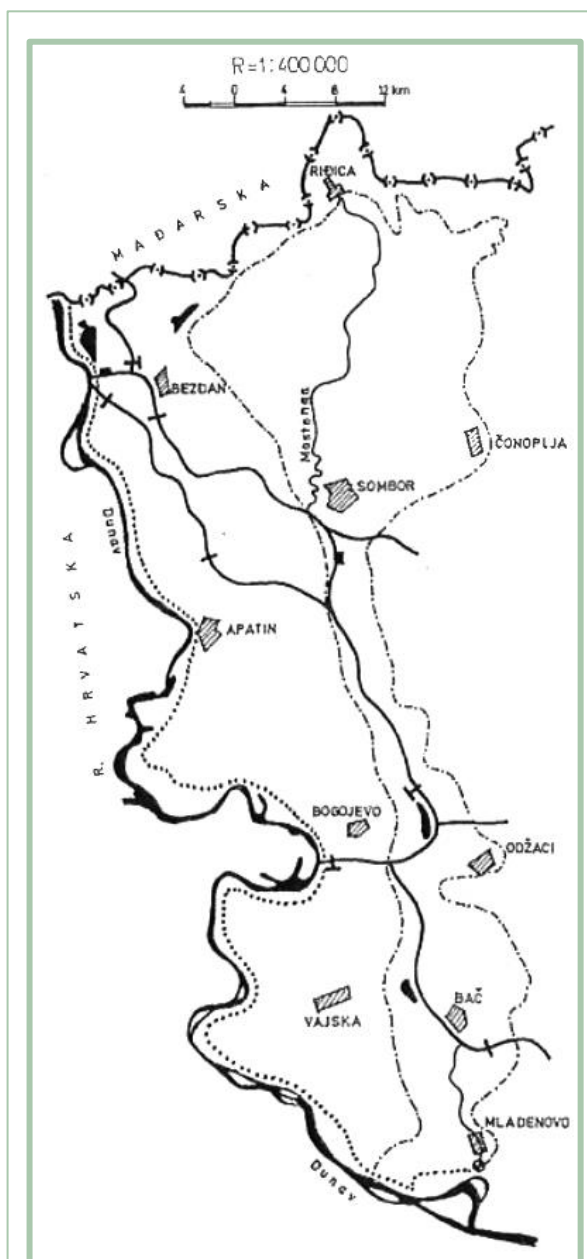
терасом, налази се у непосредној близини тока Мостонге (0,5 – 1 km) и иде мање-више паралелно са водотоком (Милошев, 1998).

Средњи део слива обухвата подручје од Сомбора до Каравукова.

У новијој историји је људским радом измењен изглед природног сливног подручја Мостонге и њеног водотока. Прокопавањем Великог бачког канала од Бачког Моноштора до Бачког Градишта у периоду од 1793. до 1802. године, Мостонга је подељена на два дела. Горњи део се уливао у Велики бачки канал, где је изграђена црпна станица, која је служила за прикупљање воде у канал, тако да је речица полако постајала одводна мрежа. Пре копања Великог канала, Мостонга се снабдевала водом с пешчаре, северно од Риђице (у Мађарској) када се кроз корито Мостонге, у пролећном периоду, сливало до 40 m³ воде у секунди.

Наставком радова на изградњи канала Хидросистема ДТД после Другог светског рата измењен је природни изглед на средишњем и доњем делу слива Мостонге, а сам водоток од Сомбора до Бача искоришћен је за трасе неколико канала. Коритом Мостонге трасиран је канал Оџаци–Сомбор и то од предводнице Чичови код Сомбора па до спајања са каналом Богојево–Бечеј југоисточно од Српског Милетића. Коритом Мостонге трасиран је и део канала Богојево–Бечеј и то од рачвања код Српског Милетића па до Каравукова. Од Каравукова до Бача у правцу југоистока природним и широким коритом Мостонге трасиран је канал Бачки Петровац–Каравуково.

Из горе наведеног се може закључити да су, услед значајног утицаја људских активности, најзначајнији површински токови заштићеног подручја каналисани делови некадашњег природног водотока Мостонге, односно деоница канала Оџаци – Сомбор (која обухвата преводницу „Српски Милетић“), затим деоница канала ДТД Бечеј–Богојево (југоисточно и јужно од заштићеног подручја), као и канали детаљне каналске мреже за одводњавање који су у њиховом сливном подручју. Поред наведених канала на подручју некадашњег слива Мостонге, налазе се два већа рибњака; рибњак „Свилојево“, који се простире између насеља Свилојево и Сонта и други, нешто мањи рибњак „Српски Милетић“, код истоименог насеља.

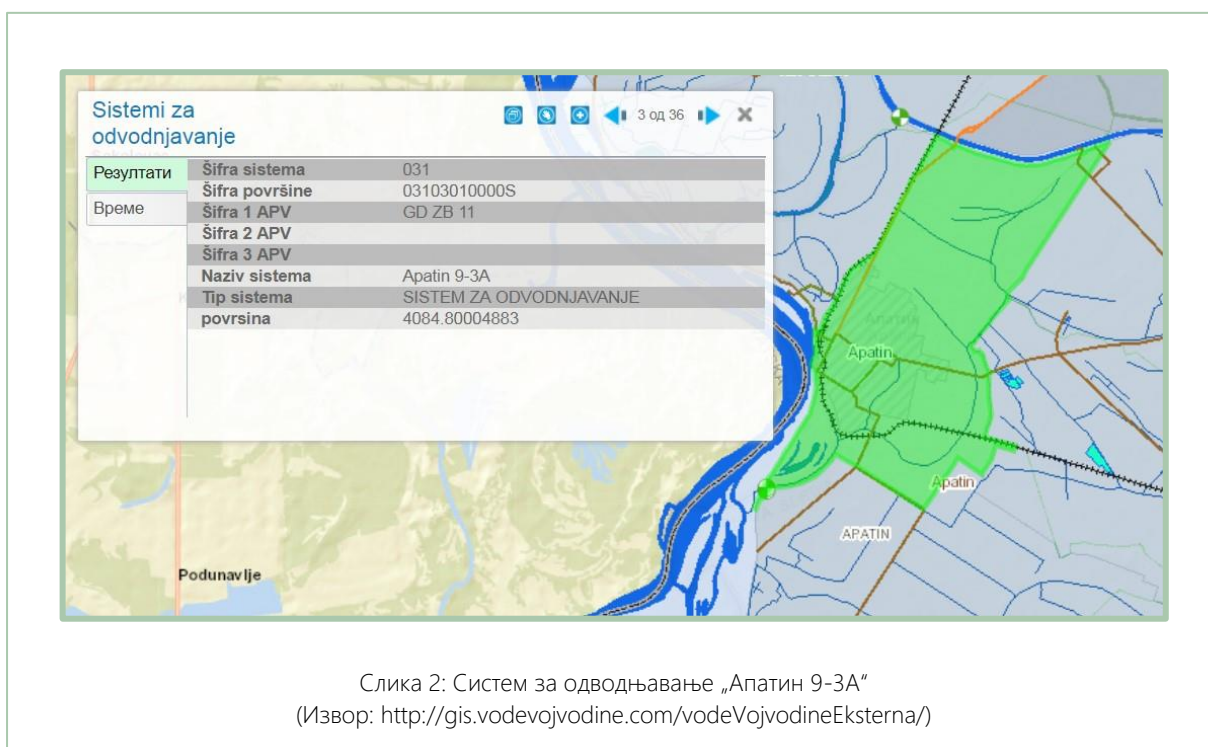
Слика 1: Приказ граница (---) подручја природног слива Мостонге (Извор: Lazić, 1998)

Сливови/системи за одводњавање

Подручје Западне Бачке је, као и целокупно подручје Војводине, подељено на системе за одводњавање. Системи за одводњавање представљају скуп објеката који својим међусобно усаглашеним димензијама омогућавају правилно и правовремено сакупљање, одвођење и евакуацију сувишних вода са одређене гравитирајуће површине. Основна сврха одводњавања је: продужење периода вегетације пољопривредних биљака на рачун бржег ослобађања земљишта у пролеће од сувишне гравитационе воде; повећање топлоте земљишта, чиме се омогућава ранија сетва; обезбеђење савремене механизоване обраде земљишта сагласно захтевима савремене агротехнике; обезбеђење неометане жетве у оптималним роковима; стварање повољнијег хидролошког режима у ванвегетационом периоду за земљишну флору и фауну и побољшање водно – физичких и агрохемијских својстава земљишта. Привредна сврха одводњавања састоји се у повећавању пољопривредне производње на постојећим површинама при најмањим производним трошковима, довођењем у склад однос многобројних чинилаца од којих зависи жетвени принос, или у добијању нових пољопривредних површина исушивањем мочвара.

Објекти, као што су црпне станице, на системима за одводњавање, заједно са осталим деловима система омогућавају да се сакупљена и доведена сувишна вода благовремено и ефикасно евакуише у реципијент. Тиме је функција система за одводњавање испуњена тј. одводњавано пољопривредно земљиште је заштићено од неповољног деловања вишка воде.

Један од најзначајнијих алата водне политике данас је Оквирна директива о водама – (Water Framework Directive – WFD 2000/60/EC) којом се утврђују принципи управљања водним ресурсима у Европској унији (EU). Оквирном директивом о водама утврђено је да земље чланице EU морају израдити планове управљања речним сливовима за свако сливно, односно водно подручје. Ови планови представљају кључни документ планирања управљања водама којим се постављају специфични циљеви и мере којима се они могу достићи. Сливове на овом подручју представљају управо системи за одводњавање.

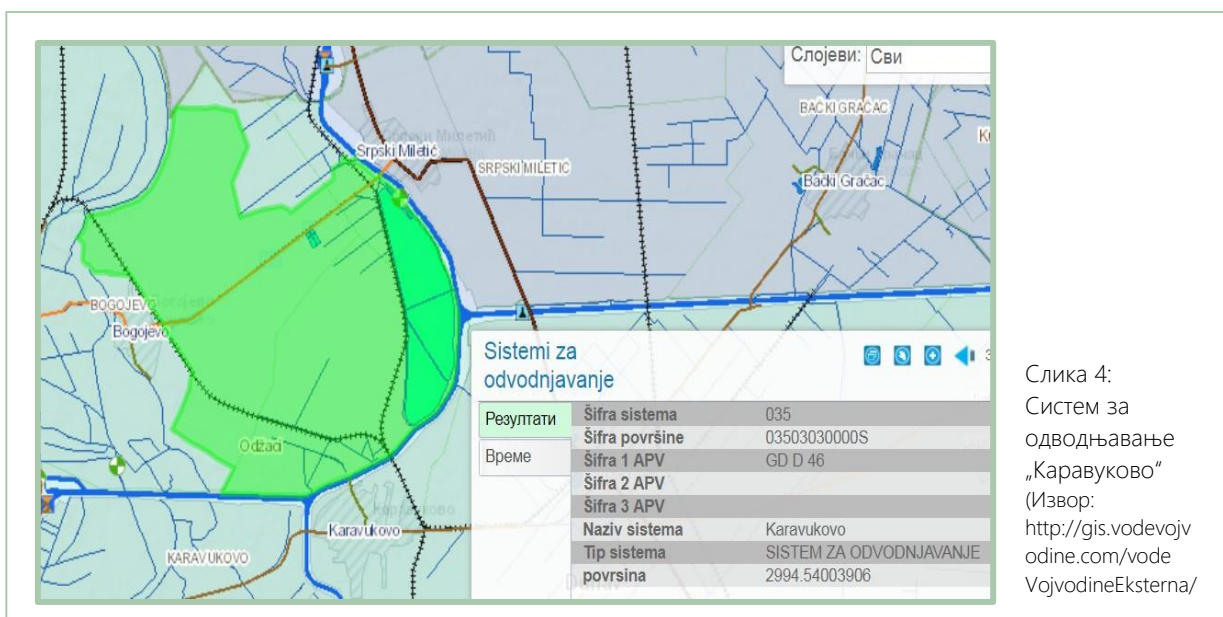
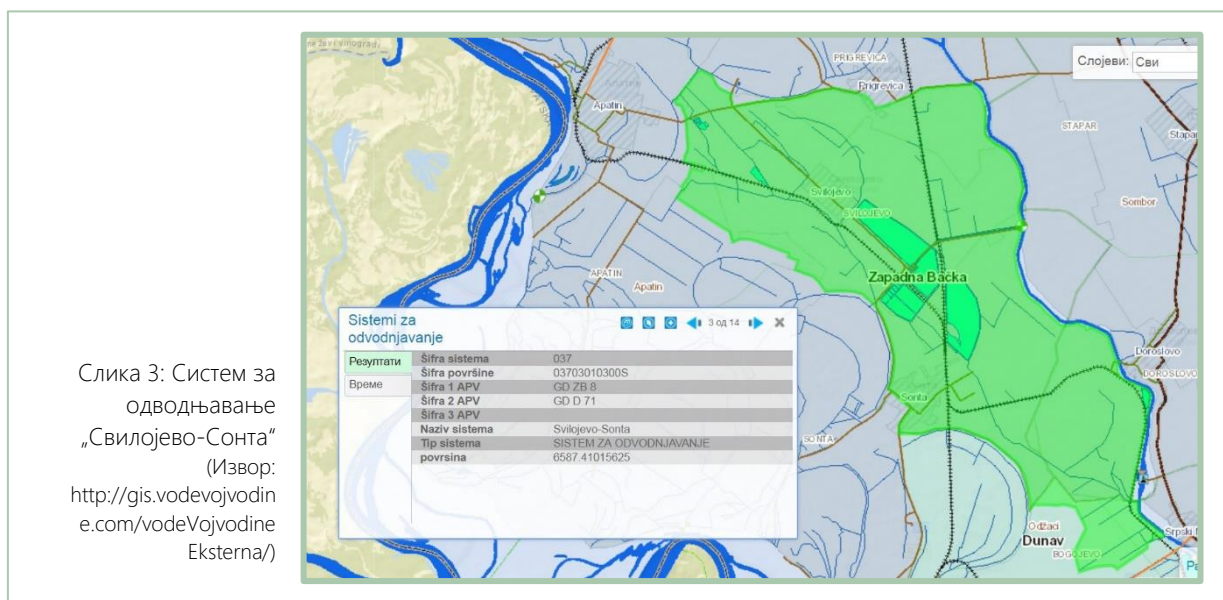

Слика 2: Систем за одводњавање „Апатин 9-3А“
(Извор: <http://gis.vodevojvodine.com/vodeVojvodineEksterna/>)

У обухвату граница заштићеног подручја „Средње Мостонга“ налазе се, идући од севера ка југу, следећи системи за одводњавање: „Апатин 9-3“, „Свилојево -Сонта“ и „Каравуково“.

У наставку су наведени основни подаци о сливовима на основу водопривредног информационог система надлежног водопривредног предузећа ЈВП „Воде Војводине“.

- Систем/слив за одводњавање „Апатин 9-3“ (слика 2), којим се преко главног канала у сливу, под називом „9-3а“, црпне станице „9-3а“ и мреже канала нижег реда, вода са подручја слива одводи у Дунав.
- Систем/слив за одводњавање „Свилојево -Сонта“ (слика 3), којим се преко главног канала у сливу под називом „Главни“ и мреже канала нижег реда, вода са подручја слива одводи у канал основне каналске мреже хидросистема ДТД Оџаци-Сомбор. Граница заштићеног подручја пролази кроз рибњак „Сонта“.
- Систем/слив за одводњавање „Каравуково“ (слика 4), унутар којег се налази рибњак „Српски Милетић“. Ри�њак се протеже уз канал ДТД Оџаци-Сомбор на слатинастој низијској депресији.

Подземне воде

Режим подземних вода одређују: природне карактеристике подручја (геолошке хидрогеолошке, морфолошке, хидролошке и климатске) и антропогени фактори.

Општи положај нивоа подземних вода је одређен првенствено постојећим рељефом, а промене нивоа првенствено климатским факторима, док је утицај површинских водотока и антропогени утицај локалног карактера.

Климатске карактеристике утичу на режим подземних вода у виду падавина (похрањивање), као и евапотранспирацијом (губитак). Директна и најбржа водоразмена се одвија у горњим слојевима терена (фреатске воде), преко којих се посредно врши водоразмена са дубљим субартеским и артеским изданима. Клима има доминантан утицај на формирање режима најплићих подземних вода. Ове подземне воде се регулишу преко мелиорационих радова за потребе пољопривреде и урбаног уређења простора.

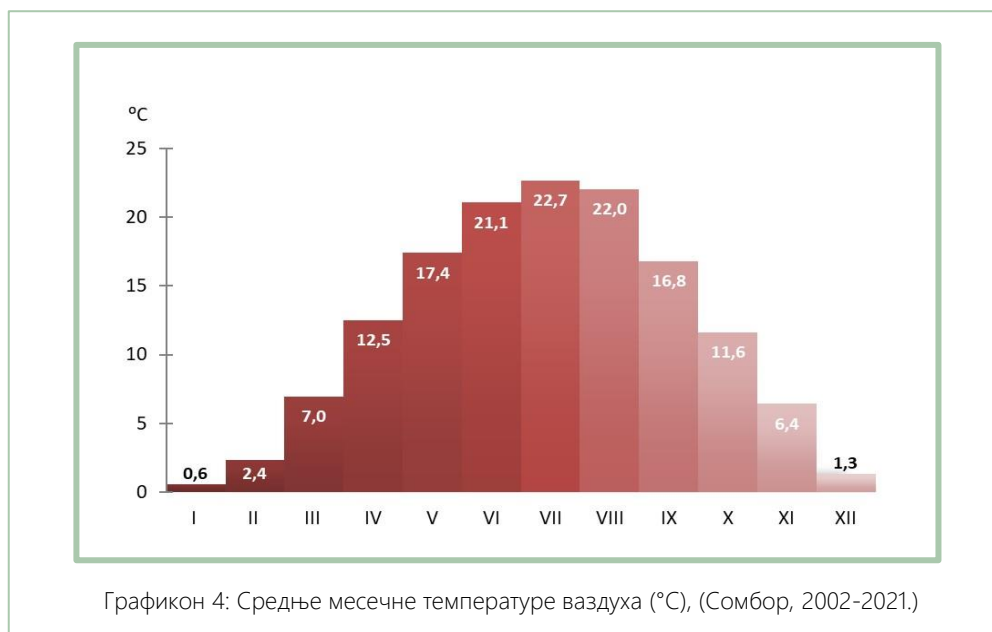
II 1.4. Климатске одлике

За приказ климатских прилика заштићеног подручја коришћени су подаци из најближе метеоролошке станице Сомбор (87.m.n.v.), која је од заштићеног подручја удаљена око 10 km. Коришћени су подаци за период од двадесет година (2002-2021. године).

Климатски карактер овог подручја одређују географски положај, надморска висина, геолошки састав тла, хидролошке и биогеографске прилике као и локални климатски модификатори.

Температура ваздуха

Температура ваздуха представља најважнији климатски елемент, јер од ње зависе многи други климатски елементи као што су интензитет и количина испаравања воде, влажност ваздуха, облачност, падавине. Као модификатор климе, температура ваздуха директно утиче и на бројне друге климатске елементе. Високе температуре повећавају испаравање и смањују влажност земљишта, што успорава развој биљака, док ниске температуре изазивају оштећења на биљкама у вегетационом периоду. Од температурног режима зависе и хидролошке прилике.

Средња годишња температура ваздуха у посматраном периоду износила је 11,8°C. Најмање средње годишње вредности су биле 2005. године (10,5°C), док су највеће вредности забележене 2019. године када је средња годишња температура била 12,9°C. Према подацима из графикана бр. 4. у посматраном периоду, најтоплији месец је јули са просечном температуром од 22,9°C, а најхладнији је јануар са просечном температуром од 0,7°C.

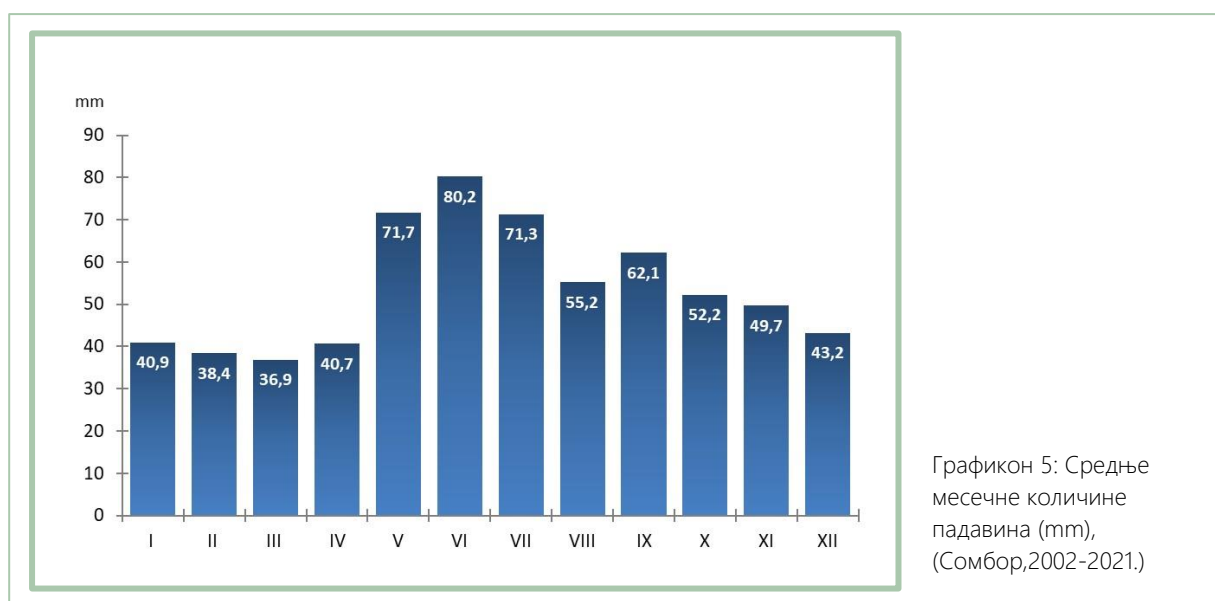
У вегетационом периоду (Табела 5), април-октобар, средњи месечни просек температуре износио је 18,9°C што уз количине падавина од 384,8 mm има велики значај за живи свет заштићеног подручја.

Табела 5: Средње месечне температуре ваздуха и укупне количине падавина (mm), у вегетационом периоду, (Сомбор,2002-2021.)

Вегетациони период	°C	mm
IV	12,5	38,6
V	17,2	75,2
VI	21,3	82,2
VII	22,9	70,8
VIII	22,1	62,8
IX	17,0	55,1
Просек/укупно	18,9	384,8

Падавине

Падавине су још један од важних климатских елемената. У посматраном периоду просек годишњих количина падавина износио је 642,5 mm. Најмања годишња количина падавина забележена је 2000. године (277,5 mm) док су максималне годишње падавине регистроване 2010. године (1035,6 mm). Када је у питању месечни распоредом, месец са највећом количином падавина је јун (80,2 mm), док се најмање количине падавина излуче током марта (36,9 mm).

Хумидност климе је значајан еколошки фактор који највише зависи од температуре ваздуха и количине падавина али и од низа других фактора као што су пропустљивост воде кроз педосферу и литосферу. Немачки педолог Ланг увео је годишње кишне факторе (KF) који представљају количник односа укупних годишњих падавина и средње годишње температуре према чему посматрано подручје има вредности од 54,4 што указује на семиаридну (степску) климу. Грачанинов кишни фактор који је приказан у табели бр. 6 служи за одређивање хумидитета климе, а представља однос месечних количина падавина и месечних вредности температуре ваздуха. (Грачанин, Илијанић, 1977).

Табела 6: Месечни кишни фактори и хумидитет климе по Грачанину (Сомбор,2002-2021.)

Месец	Падавине (mm)	Температура (°C)	Месечни кишни фактор	Хумидитет климе
I	40,9	0,6	68,2	перхумидна
II	38,4	2,4	16,0	перхумидна
III	36,9	7,0	5,3	семихумидна
IV	40,7	12,5	3,3	семиаридна
V	71,7	17,4	4,1	семиаридна
VI	80,2	21,1	3,8	семиаридна
VII	71,3	22,7	3,1	аридна
VIII	55,2	22,0	2,5	аридна
IX	62,1	16,8	3,7	семиаридна
X	52,2	11,6	4,5	семиаридна
XI	49,7	6,4	7,8	хумидна
XII	43,2	1,3	33,2	перхумидна
Ср.год.	53,5	11,8	4,5	семиаридна

- Г<3,3 - аридна клима
- Г=3,4 до 5,0 - семиаридна клима
- Г=5,1 до 6,6 - семихумидна клима
- Г=6,7 до 13,3 - хумидна клима
- Г>13,3 - перхумидна клима

Релативна влажност ваздуха

Релативна влажност ваздуха представља засићеност ваздуха воденом паром и изражава се у процентима (%). Годишњи ток релативне влажности је у обрнутом односу са годишњим током температуре ваздуха, што значи да су у хладнијем делу године вредности релативне влажности ваздуха веће док су вредности у топлијем делу године мање.

Према подацима из табеле бр. 7 средња годишња вредност у посматраном периоду износила је 72%. Најнижа средња годишња вредност забележена је 2007. и 2009. године када је износила је 67%. Највиша годишња релативна влажност од 80% измерена је 2014. године.

Табела 7: Релативна влажност, облачност и инсолација (Сомбор,2002-2021.)

Година	Релативна влажност	Облачност	Инсолација
2002.	70	5,6	2032,9
2003.	68	4,7	2329,5
2004.	72	5,7	1968,8
2005.	71	5,5	2006,3
2006.	71	5,5	2089,9

Година	Релативна влажност	Облачност	Инсолација
2007.	67	5,2	2289,9
2008.	68	5,4	2222,6
2009.	67	5,6	2123,5
2010.	75	5,8	1871,8
2011.	74	4,9	2292,9
2012.	71	4,7	2505,1
2013.	78	5,5	2103,2
2014.	80	5,5	2005,8
2015.	77	5,3	2160,8
2016.	79	5,5	2056,6
2017.	73	5,2	2376,7
2018.	74	5,5	2239,6
2019.	71	5,1	2210,1
2020.	69	5,2	2205,7
2021.	70	4,8	2181,7
Ср. год.	72	5,3	2163,7

Облачност

Облачност се јавља као последица влажности ваздуха, односно његове засићености воденом паром. Од степена облачности зависи колико ће површина Земље примити топлоте од сунца, као и колико ће топлоте Земља израчити и предати атмосфери. Облачност највеће вредности има током зимских месеци док је најмања током лета.

Средња годишња вредност облачности у посматраном периоду износила је 5,3 (десетине) а средње вредности кретале су се од 4,7 до 5,8 десетина. (табела бр. 7).

Инсолација

Инсолација је у непосредној корелацији са сменом годишњих доба и облачности. Најдуже трајање имају летњи месеци, а најмање зимски. Средња годишња вредност у посматраном периоду износила је 2163,7 часова (h). Према подацима из табеле 7 највише средње годишње вредности инсолације износиле су 2505,1 часова (2012. године), а најниже средње годишње вредности 1871,8 часова (2010. године).

Ветар

На подручју Панонске низије ветрови се јављају као последица неједнаког ваздушног притиска у пространим областима Евроазијске низије, Средоземља и Атлантског океана.

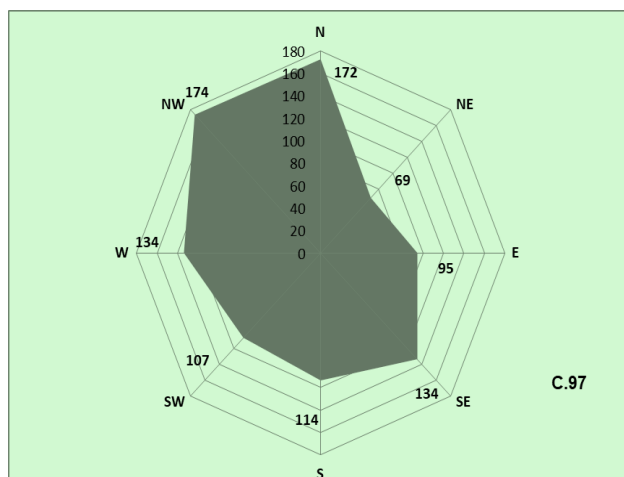
На заштићеном подручју највећу частину имају ветрови западног квадранта руже ветрова који долазе са Атлантског океана, прелазе преко Алпа и доносе падавине. Ветрови источног квадранта најчешће су суви и по правилу доносе суво и хладно време. На основу графикана бр. 6, на посматраном подручју највећу частину има северни ветар који се јавља са годишњим просеком честина 174 ‰. Најмању учесталост има североисточни ветар са 69 ‰. Када су у питању брзине ветрова оне се подудару са честицама, па највећу брзину има северни ветар 2,8 m/s. (Табела 8)

II Опис природних, створених и предеоних одлика

Ветар има пресудну улогу за обликовање климе, у развоју живог света као и у многим људским делатностима. Ветрови утичу на количину падавина, испаравање, психофизичко стање људи. У пролећним месецима ветар изазива велика испаравања земљишта одузимајући велике количине влаге неопходне биљкама.

Тишине се изражавају на 1000 мерења где је на подручју метеоролошке станице Сомбор регистровано 97 пута тишина, односно тихо време.

Графикон 6: Ружа ветрова, метеоролошка станица Сомбор, 2002.-2021.

Табела 8: Честине праваца (%), и брзине дувања ветрова (m/s), (Сомбор, 2002.-2021.)

	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C
честине (%)	172	69	95	134	114	107	134	174	97
брзине (m/s)	2,8	2,3	2,5	2,5	1,9	2,0	2,5	2,7	

Табела 9: Просечан број дана са јачинама ветрова већим од 6 и 8 степени по Бофоровој скали (Bf), (Сомбор, 2002.-2021.)

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Ветар >6 Bf	6	8	11	11	10	7	7	6	4	6	7	7
Ветар >8 Bf	1	1	2	1	1	1	1	1	0	1	1	1

Према подацима из табеле бр. 9 примећује се да пролећни месеци (март, април и мај) имају највећи број дана са ветровима чија јачина прелази 6 и 8 степени (Bf).

Табела 10: Укупан број дана, по годинама, са ветровима чија је јачина већа од 6 и 8 степени по Бофоровој скали (Bf), (Сомбор, 2002-2021.)

Година	Ветар >6 Bf	Ветар >8 Bf	Година	Ветар >6 Bf	Ветар >8 Bf
2002.	96	8	2013.	93	16
2003.	87	13	2014.	90	14
2004.	89	10	2015.	77	10
2005.	90	5	2016.	57	4
2006.	79	11	2017.	77	5
2007.	109	16	2018.	86	2
2008.	99	24	2019.	77	7
2009.	99	18	2020.	93	7
2010.	107	18	2021.	86	2
2011.	96	14	Ср. год.	90	11
2012.	111	22			

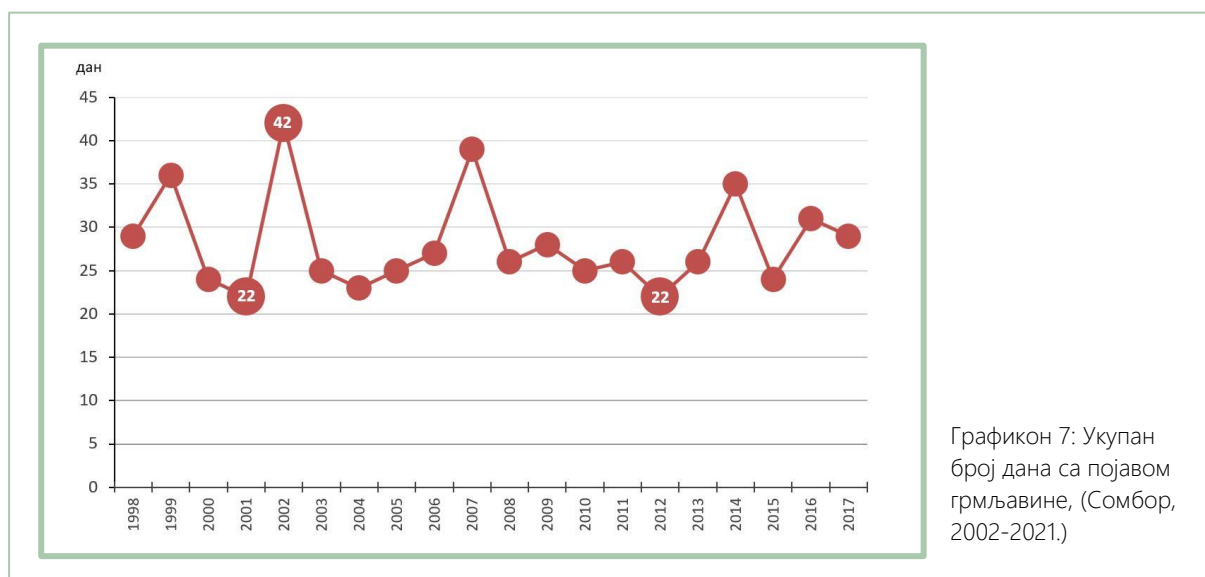
Када је у питању укупан годишњи број дана са ветровима чија је јачина већа од 6 Vf (табела 10), у посматраном периоду од двадесет година, просечно је било 90 дана годишње. Максималан број дана је забележен 2012. године када је регистровано 111 дана, а најмањи број са овом јачином је забележено 2016. године када је укупно било 57 дана у току године.

Када су у питању ветрови чија јачина прелази 8 Vf они су доста ређи. У посматраном периоду просечно је било 13 дана у току године. Највећи број дана са овом јачином регистрован је 2008. године (24 дана).

Негативан утицај ветрова са већом јачином, на заштићено подручје огледа се у уништавању грања али и целих стабала. Оштећењима услед ветрова са већом јачином највише су изложене стране које имају највећу просечну честину, а то су северна и северозападна страна. Уједно ове стране су изложене ветру са највећом јачином.

Грмљавина као метеоролошка појава такође има негативан утицај на заштићено подручје, јер удари грома директно уништавају стабла или их оштећују у тој мери да представљају потенцијалну при појави првог ветра са већом јачином. Удари грома у сушном летном периоду године могу да изазову и пожаре.

Грмљавина као метеоролошка појава јавља се углавном у касно пролеће и током летњих месеци. Месеци мај, јун и јул имају највише дана са грмљавином (просечно 6 дана). На заштићеном подручју у посматраном периоду годишњи просек броја дана са грмљавином износи 30. Највећи број дана са овом појавом је забележен 2018. године (52 дана) а најмање дана са грмљавином (22 дана) забележено је 2012. године. (Графикон бр. 7)

II 1.5. Педолошке одлике

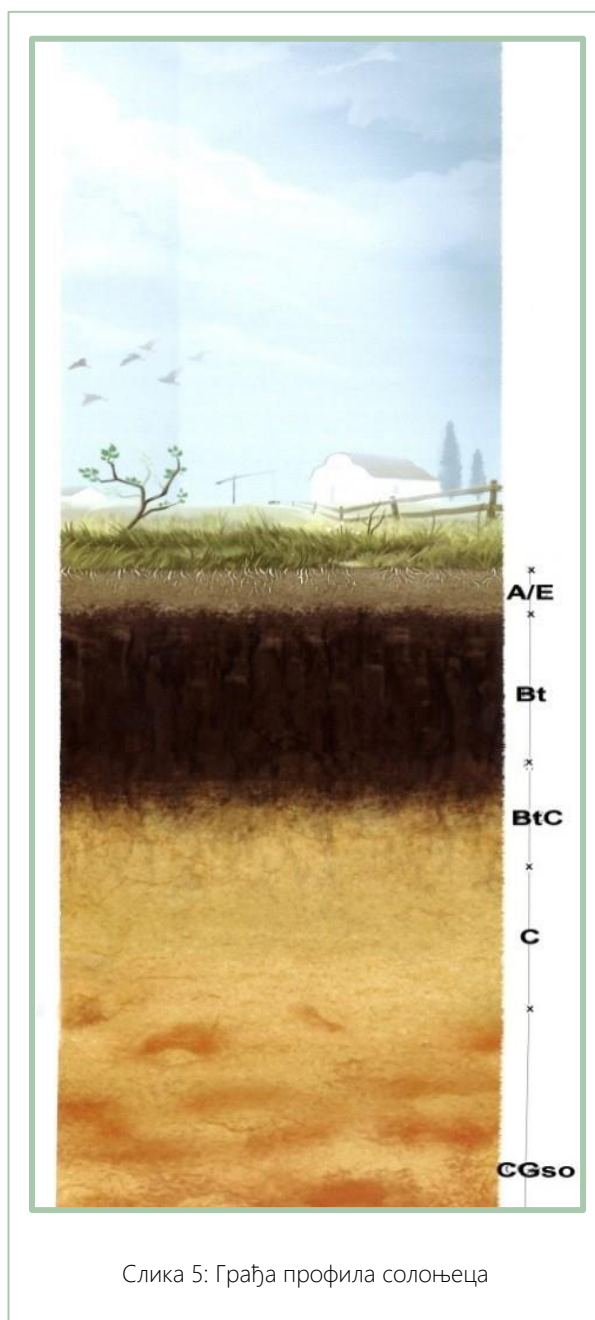
Упоредном анализом детаљне педолошке карте Војводине размере 1:50000 (Nejgebauer i sar., 1971) и прегледне педолошке карте Војводине размере 1:400000, приложене у студији „Земљишта Војводине“ (Живковић и сар., 1972) је установљено да на заштићеном подручју ПИО „Средња Мостонга“ доминирају халоморфни типови земљишта.

Халоморфна земљишта, која се код нас често називају слатине, су земљишта са високим садржајем штетних соли и/или адсорбованог натријума (Na). Хидролошки услови и висок степен минерализације подземних вода имали су битан утицај на формирање ових типова земљишта. Она се одликују алкалном реакцијом и изузетно лошим водно-ваздушним карактеристикама. На нагомилавање лако растворљивих соли у профилу најчешће утичу минерализоване подземне воде које се обогаћују солима из матичног супстрата (еолски, речни, језерски и морски седименти). Под утицајем капиларних сила заслањена вода се премешта из дубљих у површинске слојеве земљишта. Губитак воде из површинских слојева земљишта путем евапотранспирације доводи до нагомилавања лако приступачних соли у површинским хоризонтима. Слатинаста земљишта најчешће се формирају на старим речним

терасама, а један од битних фактора који утиче на његово формирање је и клима. Брзина упијања воде код слатина се креће од 0,1 до 2 l/h или 0,002 до 0,03 l/min.

Најраспрострањенији тип халоморфног земљишта на заштићеном подручју је солоњец. Овај тип се на већим површинама распростире северно од Каравукова у реону Горње шуме, затим западно од Српског Милетића и у виду острва источно од Апатина. Овај тип земљишта најчешће се формира на старим речним терасама, а један од битних фактора који утиче на његово формирање је и клима.

На профилу солоњца (слика 5) јасно се издвајају следећи хоризонти: А/Е-сложени хумусно акумулативни елувијални хоризонт, Вt-илувијални хоризонт, аргилувични, С-растресити матични супстрат и CGso-прелазни хоризонт са знацима секундарне оксидације. Сложени А/Е хумусно акумулативни елувијални хоризонт је мале моћности (1-15 cm) и одликује се релативно добрим и физичким и хемијским особинама. Из овог хоризонта мигрирају честице фракције глине у Вt-илувијални хоризонт који је често широк и преко 100 cm. Физичка својства солоњца су неповољна због глиновитог Вt-илувијалног хоризонта и високог садржаја адсорбованог натријума. Она подразумевају неповољну стубасту структуру, лош водно-ваздушни режим и слабу пропустљивост воде. Како се на овом типу земљишта глиновити слој најчешће налази близу површине, честа је појава

Слика 5: Грађа профила солоњца

забарености. Садржај укупних водорастворљивих соли код типичних солоњца је низак и обично износи до 0,25%. А/Е хоризонт је добро обезбеђен хумусом, а Вt-илувијални хоризонт

је сиромашан. Солоњец је дефицитаран хранљивим материјама, нарочито у фосфором и азотом. Углавном користи као природни пашњак, те из тог разлога не треба мењати намену земљишта.

Слатинасто земљиште се одликује високим садржајем соли чију концентрацију може да поднесе мали број халофитних биљних врста. Због изразито неповољних водно-ваздушних својстава, плодност овог типа земљишта је мала што га чини непогодним за интензивну пољопривредну производњу. Већина слатинских станишта су полуинтензивни пашњачки системи са испашом претежно говеда и оваца. Повратак екстензивне испаше са домаћим животињама (укључујући и узгој аутохтоних раса домаћих животиња) је најбољи начин за очување карактеристика и хетерогености предела заштићеног подручја као и очување биолошке разноврсности.

Осим халоморфних земљишта на заштићеном подручју су присутни и остали типови земљишта, из реда аутоморфних земљишта и то чернозем слабо огајничени и чернозем на песковитом лесу.

Чернозем слабо огајничени је варијетет чернозема који доминира у ширем реону око заштићеног подручја, а у самом заштићеном подручју простире се јужно од Дорослова у реону Дорословачке шуме, затим јужно од Дорослова у реону Селиште, северно од Сонте и северозападно од Свилојева. Чернозем слабо огајничени или деградирани чернозем по морфолошким изгледу доста се разликује од нормалног чернозема. Услед покретљивости минералних састојака, пре свега гвожђа, налази се у процесу интензивног заруђивања и на њему се на многим местима јасно испољавају процеси огајначавања. Гвожђе овом чернозему даје смеђе жуту, а затим јасно жуту боју по којој је он донекле близак гајњачи. Његова структура услед деградације има јасно рогљасте облике. Код нормалног чернозема однос глине према песку одржава се приближно на релацији 50:50%, док код деградираног чернозема тај однос иде у прилог глине и променљив је на дубини. Деградирани чернозем сиромашнији је у калцијуму, калијуму и фосфору, а као последица испирања креча јавља се потенцијална киселост. Добра водопропустљивост и изражена способност капиларног пењања воде је резултат његове структуре и песковите подлоге. На основу залиха хумуса, лакоприступачних количина фосфора и калијума, као и механичких и других особина, за чернозем слабо огајничени може се рећи да је средње производне вредности у поређењу са нормалним черноземним творевинама.

Чернозем на песковитом лесу распостире се у виду острва западно од Рибњака на локалитету Пешчани брежуљак. Овај тип чернозема је настао и развио се на контактном појасу лесних платоа и суседних пешчара. Стварање и постанак овог чернозема знатним делом је условио састав матичне подлоге. Овај подтип чернозема је морфолошки сличан чернозему на лесном платоу и лесној тераси (структура хоризонта је А-АС-С типа), али је према механичком саставу осетно лакшег састава. Посебно се истиче високим уделом крупног песка (>0,2 mm), који се креће од 1,52-21,52%. Састав овог чернозема је иловаст и иловасто-песковит, па је знатне порозности, велике пропустљивости и процедности. Услед ових особина, а и мањег водног капацитета овај се чернозем врло брзо ослобађа влаге и суши, због чега се смањује принос пољопривредних култура. Овај подтип чернозема показује особине неутралне или алкалне средине. Процент СаСО₃ у ораничном слоју износи 0,15-6,93 %, а у дубљим слојевима 25,03%. Залихе хумусних материја су ниже него код других чернозема. У ораничном делу (0-20 cm) се укупне количине крећу од 2,83-3,80%. Хумусне материје се брзо смањују идући у дубину земљишта.

Из реда хидроморфних земљишта на заштићеном подручју малу површину обухвата варијетет ритске црнице карбонатно заслањене, која је везана за уски појас уз Канал Сомбор-Оџаци, западно од Дорослова. Ритске црнице се образују у долинама река (притерасни делови полоја-ритови), и то на њеним најнижим деловима, у депресијама, као и у поплавним подручјима где је релативно висок ниво подземне воде која у току године може доћи и до саме површине терена. Матични супстрат чине углавном разни седименти: алувијални наноси претежно тежег механичког састава, преталожени лес и еолски песак. Садржај карбоната у ритским црницама варира од 1-17-20% CaCO_3 . Реакција средине прати удео и распоред CaCO_3 у профилу, тако да се рН вредност код карбонатних варијетета креће у распону од 7,5-8,5. Садржај хумуса варира од 3-6% у А хоризонту. Прелазни (АС) хоризонт (уколико постоји) садржи знатно мање, од 1-1,5% хумуса. Ритске црнице карбонатне се заслањују водорастворљивим солима које садржи подземна вода. У летњем периоду, тамо где је подземни водостај висок, услед релативно високих температура и ниске вредности релативне влажности ваздуха настаје испаравање подземне воде. После испаравања воде, соли из те воде остају ближе површини или пак у површинском слоју. Водопропутљивост ритске црнице карбонатне заслањене је веома лоша, она се у профилу креће у границама од 10^{-6} до 10^4cm/sec . Количина и врста соли у овим земљиштима варира. Међутим, количине соли још не представљају лимитирајући фактор за развој биљака, већ су од већег значаја промене које ове водорастворљиве соли изазивају у структури земљишта. Производна вредност и пуна продуктивност овог типа земљишта је ограничена. Због претежно глиновитог састава ритске црнице се карактеришу лошим водно-ваздушним односима. Наиме, у влажном делу године њихове поре су засићене водом, а лети у најсувљим месецима долази до исушивања, при чему се земљишна маса скупља и настају вертикалне пукотине. Тада наступа период нормалне ареаације, када се биодинамички процеси активирају што има за последицу ослобађање хранљивих састојака. У природним условима преовлађује период у којем је земљиште влажно и анаеробно, што даје основни печат њиховој малој продуктивности.

II 1.6. Флористичке одлике

Током вегетационих сезона 2017. и 2018. године обављена су теренска истраживања васкуларне флоре влажних, слатинских, степских, шумо-степских и шумских станишта дуж некадашњег средњег тока реке Мостонге од линије Каравуково-Богојево до околине Апатина. Посебно су обрађени ливадско-пашњачки комплекси у околини Каравукова, Српског Милетића, Дорослова и Сонте. На основу прикупљеног материјала, хербарских података из збирке Покрајинског завода за заштиту природе (ПЗЗП) и Департмана за биологију и екологију Природно-математичког факултета Универзитета у Новом Саду (BUNS), као и литературних извора, забележена су 662 таксона виших биљака на нивоу врсте (610, од чега 6 нотоврста) и подврсте (52) сврстаних у 304 рода, 78 фамилија, 61 ред, 14 подкласа, 4 класе, 2 раздела и једно царство. Утврђено је и 75 инфраспецијских таксона на нивоу варијетета (29), подваријетета (39), субформе (5) и лузуса (1) (Прилог. бр. 1).

Биљногеографске карактеристике

У фитогеографском погледу истраживано подручје припада панонској провинцији у оквиру панонско-влашког подрегиона, односно понтско-јужносибирског флористичко-вегетацијског региона коју карактерише вегетација шумостепске зоне (свежа *Festucion rupicolae* Soó 1940 односно *Aceri tatarico-Quercion Zólyomi & Jakucs*, 1957) (Stevanović i sar., 1999: 17).

Биљне врсте значајне за очување биодиверзитета

У групи национално и међународно значајних врста забележена су 54 таксона у рангу врсте (49) и подврсте (5). Од тога је 13 строго заштићених врста, односно 34 врсте са 5 подврста у категорији заштићених са изузетком комерцијалних („Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива“, „Службени гласник РС“, бр. 5/2010, 47/2011, 32/2016 и 98/2016).

На „Прелиминарној Црвеној листи флоре Србије и Црне Горе са статусима угрожености према критеријумима IUCN-а из 2001 године“ (Ур. Стевановић, 2002) је наведено 35 врста са 4 подврсте и то две (*Viola pumila*) у категорији критично угрожених (CR), девет (*Artemisia pontica*, *Cardamine parviflora*, *Epipactis microphylla*, *Limosella aquatica*, *Ornithogalum boucheanum*, *Pulsatilla pratensis*, *Ranunculus cassubicus*, *R. lateriflorus*, *Trifolium ornithopodioides*) у категорији угрожених (EN) односно десет (*Achillea asplenifolia*, *Aster sedifolius* subsp. *canus*, *Aster tripolium* subsp. *pannonicus*, *Doronicum hungaricum*, *Peucedanum officinale*, *Plantago schwarzenbergiana*, *Ranunculus aquatilis*, *Salvia austriaca*, *Saxifraga bulbifera*, *Spergularia media*) у категорији рањивих (VU), док остале врсте услед недовољне количине података потребних за процену тачне категорије угрожености имају комбиноване категорије угрожености: EN-VU (DD) (4), EN-LC (DD) (1), VU-NT (DD) (5), VU-LC (DD) (3) и NT-LC (DD) (2). Статус угрожености за *Cerastium subtetrandrum* је дат у складу са најновијим проценама (Niketić & al., 2009: 90).

Две врсте (*Salvinia natans*, *Trapa natans*) су наведене у Додатку I Бернске конвенције као строго заштићена (App.I, strictly protected plant species, 1992 and 1999 rev., Appendix 1/ Annexe 1).

На CITES листи (Правилник о прекограничном промету и трговини заштићеним врстама („Сл. Гласник РС“, бр. 99/2009 и 6/2014), Закон о потврђивању конвенције о међународном промету угрожених врста дивље фауне и флоре, „Сл. лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 11/2001)) се налази пет врста (*Anacamptis morio*, *Cephalanthera longifolia*, *Epipactis microphylla*, *Orchis purpurea*, *Spiranthes spiralis*) (Табела 11).

Табела 11: Биљне врсте значајне за очување биодиверзитета.

	ТАКСОН	Црвена Листа флоре Србије	Строго заштићене	Заштићене (са изузетком комерцијалних врста)	Степен угрожености IUCN	CITES	Бернска конвенција
1	<i>Achillea asplenifolia</i> Vent./ мочварна хајдучица (Prodán 1910a: 158; Prodán 1914: 132; Prodán 1915: 263)	✓		✓	VU		
2	<i>Anacamptis morio</i> (L.) R. M. Bateman, Pridgeon & M. W. Chase/ каћунак	✓		✓	VU-NT (DD)	✓	
3	<i>Artemisia pontica</i> L./ ситни пелен (Парабућски, 1978: 22-23)	✓		✓	EN		
4	<i>Artemisia santonicum</i> L. subsp. <i>santonicum</i> / трава против глиста	✓		✓	EN-LC (DD)		
5	<i>Arum orientale</i> M. Bieb./ козлац	✓		✓	VU-NT (DD)		
6	<i>Aster linosyris</i> (L.) Bernh./ звездичица			✓			
7	<i>Aster sedifolius</i> L. subsp. <i>canus</i> (Waldst. & Kit.) Merxm./ звездичица	✓		✓	VU		
8	<i>Aster tripolium</i> L. subsp. <i>pannonicus</i> (Jacq.) Soó/ панонски звездан	✓		✓	VU		

	ТАКСОН	Црвена Листа флоре Србије	Строго заштићене	Заштићене (са изузетком комерцијалних врста)	Степен угрожености IUCN	CITES	Бернска конвенција
9	<i>Beckmannia eruciformis</i> (L.) Host/ проха			✓			
10	<i>Callitriche palustris</i> L./ водена брадица	✓	✓		EN-VU (DD)		
11	<i>Cardamine parviflora</i> L./ режуха	✓		✓	EN		
12	<i>Carex stenophylla</i> Wahlenb./ усколисна оштрица	✓		✓	VU-LC (DD)		
13	<i>Sephalanthera longifolia</i> (L.) R. M. Fritsch/ бела заврата (Erdeši 1971: 330)	✓		✓	VU-NT (DD)	✓	
14	<i>Cerastium subtetrandrum</i> (Lange) Murb./ тичинац				CR		
15	<i>Crypsis aculeata</i> (L.) Aiton/ трника (Prodán 1910a: 148; Prodán 1915: 197; Будак, 1998: 55)	✓		✓	VU-LC (DD)		
16	<i>Crypsis schoenoides</i> (L.) Lam./ трника (Будак, 1998: 72)			✓			
17	<i>Doronicum hungaricum</i> Rchb. f./ мађарски вепровац (Prodán 1915: 264; Erdeši 1971: 346)	✓	✓		VU		
18	<i>Eleocharis acicularis</i> (L.) Roem. & Schult./ зуква (Будак, 1998: 71)			✓			
19	<i>Eriopactis microphylla</i> (Ehrh.) Sw./ калужњарка (Erdeši 1971: 330)	✓	✓		EN	✓	
20	<i>Erysimum cheiranthoides</i> L. subsp. <i>cheiranthoides</i> (Erdeši 1971: 331)	✓		✓	VU-NT (DD)		
21	<i>Heliotropium supinum</i> L. (Будак, 1998: 73)			✓			
22	<i>Limonium gmelinii</i> (Willd.) O. Kuntze subsp. <i>hungaricum</i> (Klokov) Soó/ врањемил			✓			
23	<i>Limosella aquatica</i> L./ водушка	✓		✓	EN		
24	<i>Linaria angustissima</i> (Loisel.) Borbás/ ланилист	✓		✓	NT-LC (DD)		
25	<i>Linum trigynum</i> L./ француски лан (Парабуђски и Стојановић, 1981: 19, 21)	✓		✓	NT-LC (DD)		
26	<i>Lythrum portula</i> (L.) D. A. Webb/ пиличњак			✓			
27	<i>Orchis purpurea</i> Huds. (Prodán 1910c: 375; Prodán 1915: 209)	✓		✓	EN-VU (DD)	✓	
28	<i>Ornithogalum boucheanum</i> (Kunth.) Asch. (Prodán 1910c: 375; Prodán 1915: 207)	✓		✓	EN		
29	<i>Peucedanum officinale</i> L./ сиљавина	✓		✓	VU		
30	<i>Pholiurus pannonicus</i> (Host) Trin.			✓			
31	<i>Plantago schwarzenbergiana</i> Schur/ Шварценбергова боквица	✓	✓		VU		
32	<i>Plantago tenuiflora</i> Waldst. & Kit.	✓		✓	VU-NT (DD)		
33	<i>Pulsatilla pratensis</i> (L.) Mill./ саса (Prodán 1910c: 375; Prodán 1915: 220)	✓	✓		EN		

	ТАКСОН	Црвена Листа флоре Србије	Строго заштићене	Заштићене (са изузетком комерцијалних врста)	Степен угроженисти IUCN	CITES	Бернска конвенција
34	<i>Ranunculus aquatilis</i> L./ поводница (Prodán 1915: 220)	✓	✓		VU		
35	<i>Ranunculus cassubicus</i> L. (Prodán 1915: 221)	✓	✓		EN		
36	<i>Ranunculus lateriflorus</i> DC.	✓	✓		EN		
37	<i>Ranunculus ophioglossifolius</i> Vill./ змијски љутић	✓	✓		EN-VU (DD)		
38	<i>Salvia austriaca</i> Jacq./ памук трава (Prodán 1915: 251; Igić i sar., 2000: 58)	✓		✓	VU		
39	<i>Salvinia natans</i> (L.) All./ водена папрат						✓
40	<i>Saxifraga bulbifera</i> L.	✓		✓	VU		
41	<i>Scilla autumnalis</i> L./ позни зумбул		✓				
42	<i>Sedum caespitosum</i> (Cav.) DC./ бобњача			✓			
43	<i>Silene viridiflora</i> L. (Erdeši 1959: 283; Erdeši 1971: 348; Никетић и Стевановић, 2012: 392)	✓		✓	VU-LC (DD)		
44	<i>Spergularia media</i> (L.) C. Presl/ шушљевак (Prodán 1915: 219)	✓		✓	VU		
45	<i>Spiranthes spiralis</i> (L.) Chevall./ засучак	✓	✓		EN-VU (DD)	✓	
46	<i>Trapa natans</i> agg./ водени орашак			✓			✓
47	<i>Trifolium ornithopodioides</i> L.	✓		✓	EN		
48	<i>Ventenata dubia</i> (Leers) Cosson/ дивљи овас		✓				
49	<i>Viola pumila</i> Chaix	✓	✓		CR		

У оквиру 5 обрађених целина и широк локалитета у значајне врсте које су утврђене на највише локалитета се убрајају: звездан (*Aster sedifolius* subsp. *canus*) (5), девесиље (*Pholiurus pannonicus*) (4), трава против глиста (*Artemisia santonicum*), панонски звездан (*Aster tripolium* subsp. *pannonicus*), *Pholiurus pannonicus* (3) и *Ventenata dubia* (3).

Ако се анализира везаност 54 забележене значајне врсте и подврсте за одређене типове станишта онда се уочава неколико основних група, међу којима преовлађују врсте слатинских станишта (23 врсте и подврсте, односно око 42 % укупне значајне флоре) и врсте везане за степска и шумо-степска станишта (14 врста и подврста, односно скоро 26% укупне значајне флоре). Ове две условне групе врста чине скоро 70 % значајне флоре, што указује на значај природног добра у очувању богатства васкуларне флоре панонског слатинско-степског предела. То је и очекивано, с обзиром да на подручју природног добра преовлађују мање или више заслањене ливаде, пашњаци и утрине а на богатство шумо-степских врста утиче изражена хумидност климе у овом делу Војводине, која условљава мозаичан развој шумске и жбунасте вегетације са изузетно богатим рубним шумо-степским стаништима. Ипак, у групи слатинских врста везаних за јаче заслањене терене Бачке које су историјски биле забележене

на простору природног добра (*Achillea aspleniifolia*, *Crypsis aculeata*, *C. schoenoides*, *Spergularia media*), на неким локалитетима већ више од 100 година није потврђено њихово присуство (Prodán, 1910a: 148, 158; 1914: 132; 1915: 197, 219, 263), што указује на процесе раслањивања и мелиорација тзв. љутих слатина.

Иако се на подручју природног добра налази неколико већих шумских комплекса (Горња шума, Дорословачка шума, Курјачица) од почетка истраживања флоре овог подручја (1886) је забележено укупно 8 шумских врста (око 13%) значајне флоре, међу којима у протеклих 40-100 година на терену није потврђено присуство за скоро 90% њих. Готово све забележене значајне врсте шума су данас вероватно ишчезле (ту спадају и врсте шумских орхидеја као што су *Cephalanthera longifolia*, *Epipactis microphylla*, *Orchis purpurea*), што указује на то да су управо оне врсте које захтевају типична засењена шумска станишта (за разлику од врста рубних, шумо-степских станишта) претрпела највеће губитке. Већина шума овог подручја је током протеклих 150 година била једним делом искрчена (на пример шума Курјачица код Апатина данас чини приближно тридесети део некадашње Апатинске шуме која је заузимала већи део простора између Апатина, Пригревице и Сонте) [<https://mapire.eu/en/>]. На рачун ових искрчених површина се проширила шумо-степска заједница девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) која је карактеристична за некадашње шумске крчевине западне Бачке (Парабућски, 1978: 31-32; Blaženčić & al., 2005: 332). Флористичком сиромаштву шумске флоре је допринело и подизање засада багрема и других алохтоних врста, тако да су у неким случајевима вредни остаци храстових шума на солоњецу очувани у виду фрагмената или одељења унутар засада багрема, црног ораха и других алохтоних врста или су опстали само у контактної зони са околним пашњацима и ливадама (Горња шума, Дорословачка шума).

За мочварна незаслањена станишта је везано 6 значајних врста (око 11%) које су углавном забележене дуж напуштених меандара реке Мостонге у околини Српског Милетића и Богојева а за водена 3 врсте (5,5%).

Критично угрожена врста **тичинца** (*Cerastium subtetrandrum*) је засада у Србији позната само на ограниченом делу пашњака (око 500 m²) уз шуму Курјачица, где је забележена 2006. и 2009. године (Niketić & al., 2009: 87-88; Никетић, 2012: 331, 577). Представља семихалофитску и псамофитску врсту која се јавља у средњој Европи од Балтика до Панонске низије, при чему налаз код Апатина представља најјужнију тачку у оквиру глобалног ареала врсте. Јавља се у оквиру пролећне микрофлоре на умерено заслањеним деловима пашњака по лесним гредицама, у контактної зони слатинско-степских заједница *Artemisio-Festucetum pseudovinae* и *Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*. Током протеклих година је на овом локалитету забележено обрастање заједницом *Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii* на рачун ниских травних слатинских заједница, што је највероватније последица изградње рибњака са системом канала у околини

Слика 6: Љубичица (*Viola pumila*), остаци влажних ливада уз старе меандре Мостонге на локалитету Горња шума, 25. 05. 2017. (Р. Перић).

(што је могло утицати на спуштање нивоа подземних вода, раслањивање и учено остепњавање).

Љубичица (*Viola pumila*) спада у најмање познате врсте у Србији са неколико новијих налаза потврђених на терену (околина Бачког Моноштора, Ченте и Башаида) у току последњих десет година и десетак литературних навода, углавном за влажна подручја у Војводини (Degen, 1905: 121, Kovács, 1915: 71, Prodán, 1915: 242, Черњаवски, 1950: 119, Tripković-Čubrilović, 1960: 64, Erdeši, 1971: 140, Hundozi, 1981: 128, Obradović & al., 1983: 66, Пањковић-Матановић, 1989: 112, Gajić i Karadžić, 1991: 124, Будак, 1998: 160, Tomović & al., 2014: 45). Наведени литературни подаци у већини случајева не могу бити узети као сигурни због замене ове врсте са другим сличним врстама (Tomović & al., 2014: 87). Карактеристична станишта *V. pumila* у Србији су плавне ливаде у долинама великих река које су данас у великој мери деградиране или уништене због регулације река, хидромелиоративних захвата, ширења инвазивних врста и загађења. На познатим локалитетима се обично јавља са неколико десетина (Чента) до неколико стотина јединки (Бачки Моноштор). На подручју природног добра је забележено 12 јединки у фази прецветавања 25. 05. 2017. уз старе меандре Мостонге на северозападном ободу Горње шуме (Перић!) (слика 6).

Водушка (*Limosella aquatica*) је карактеристична за ритска и мочварна станишта низијских подручја у Србији. Публиковани подаци о распрострањењу ове врсте су релативно оскудни и стари (најмлађи прецизан податак је из 1971.) и већином се односе на станишта у Подунављу и Потисју, у мањој мери на сремску Посавину (Feichtinger, 1870: 27, Панчић, 1874: 535, Simkovic, 1882: 51, Zorkóczy, 1896: 61, Prodán, 1911: 328, 1914: 99, 130; 1915: 255; Kovács, 1929: 159, Черњавски, 1950: 117, Slavnić, 1950-1952: 168, 1951: 154, 156; Бабић, 1971: 39, 53, Budak i sar., 1992: 49, Будак, 1998: 87). Ретки, очувани ритски комплекси у Војводини представљају једно од последњих налазишта ове врсте у Србији. Током последњих 10 година врста је нађена на терену на подручју Ковиљског рита и Горњег Подунавља (Перић!). На овим стаништима је забележена на местима изложеним слободном плављењу и таложењу песка у оквиру вегетације свезе *Nanocyperion flavescens* Koch. На подручју природног добра ова врста је утврђена 25. 05. 2017. уз старе меандре Мостонге на северозападном ободу Горње шуме (Перић!), где се јављала са неколико десетина примерака на свега 4 m² (слика 7). То је трећи познати налаз ове врсте у Србији током последњих неколико деценија. Станишта водушке су углавном у оквиру већих ритско-мочварних подручја и она се у Србији ретко среће по мањим барама, шумским локвама и привременим блатиштима, па њен налаз на локалитету Горња шума указује да се ради о остацима флоре вековних мочвара и бара некада распрострањених на већем подручју а данас сведеним на неколико изузетно вредних фрагмената, који опстају због присуства наслага ритских типова земљишта и влажења подземним водама Дунава.

Слика 7: Водушка (*Limosella aquatica*), муљевита станишта уз старе меандре Мостонге на локалитету Горња шума, 25. 05. 2017. (Р. Перић).

На истом локалитету је забележен и змијски љутић (*Ranunculus ophioglossifolius*), ретка и у Србији недовољно позната врста плавних и мочварних ливада и вегетације џомбара. Поред старих литературних навода за околину Лазаревца (Гајић, 1965: 21, 1967: 151, Diklić, 1967: 129-131), Врање и Остроzub (Обрадовић и Будак, 1984: 34) који нису потврђени на терену више од 30-50 година, о распрострањењу ове врсте у Србији јужно од Саве и Дунава постоје новији теренски подаци који потврђују старије публиковане податке за подручје Власине (Обрадовић и Будак, 1984, Перић, 2010!). Први познати налаз ове врсте на територији данашње Србије потиче из 1909. године из околине Бездана (Штрбац), где се врста јавља и данас (Prodán, 1910b: 60-61; 1914: 98, 119-120; 1915: 129, 149, 221, Jávorka, 1925: 373, Obradović i sar., 1981: 88, Обрадовић и Будак, 1984: 34; Стојшић и Пањковић, 1998: 144, Хербаријум PZZP). У зависности од појаве тзв. влажних и сувих година се мења бројност популације, па се дешава да се током неких година врста уопште не појави на познатим стаништима, што је уочио још и Продан (1914: 120). Поред налаза уз старо корито Мостонге, где је врста била присутна са свега неколико јединки, змијски љутић је на подручју природног добра био забележен и уз шуму Курјачица 2011. године (Перић!), где се јављао у локвама у колотразима. Иако је тада било забележено око 350 јединки у цвету и плоду, врста се након тога није јављала. То може бити у вези са спуштањем нивоа подземне воде услед изградње рибњака у околини. Иако су налази у околини Горње шуме и Курјачице заједно са поменутих потврђених публикованим налазима код Бездана и у Власинском језеру засада једини новији подаци о распрострањењу ове строго заштићене врсте у Србији, није искључена могућност њеног налажења на другим сличним стаништима на простору природног добра. Чињеница да су сви познати налази ове врсте у Војводини везани за мочваре развијене уз храстове шуме на солоњцу у долинама река Плазовић и Мостонга које су у Србији једино овде присутне, указује на хитну потребу за заштитом наведених станишта дуж Мостонге јер су (просторно много мањи локалитети) дуж Плазовића већ заштићени унутар граница Специјалног резервата природе „Горње Подунавље“.

Распрострањење субмедитеранске врсте **каменике** (*Saxifraga bulbifera*) је у Србији ограничено углавном на степска и сушна травна станишта у источним и јужним деловима, као и на Косову (Tomović & al., 2003: 50-51). У Војводини је то веома ретка врста забележена у оквиру 3 групе налазишта: Фрушка гора (Schlosser & Farkaš-Vukotinović, 1869: 430, Obradović, 1966: 38), Вршачке планине (Пањковић-Матановић, 1989: 92) и по рубовима шума бачког Подунавља, односно у околини Ковиља и Футога (Zorkóczy, 1896: 51), у шуми Козара околини Бездана и Бачког Моноштора (Prodán, 1910a: 154, 1914: 125, 1915: 124-125, 150, 228, Knežević i sar., 1997: 32, Будак, 1998: 131) и у шуми Гувниште у околини Бача (Erdeši, 1959b: 361). Са изузетком налазишта у околини Бездана и Бачког Моноштора, које је потврђено на терену током претходне деценије (Перић!), сви остали подаци публиковани за Војводину нису потврђени више од 20 година на терену. На подручју природног добра врста је забележена у априлу 2017. на северном делу пашњака Курјачица где се јављала са стотинама примерака у цвету и плоду, што представља најстабилнију и најбројнију популацију ове врсте у Војводини (будући да се популација у околини Бездана састоји од можда неколико десетина јединки). Популације ове врсте и сличних врста, чије је примарно распрострањење у медитеранским и субмедитеранским областима, у Војводини имају рефугијални карактер, јер су остатак флоре најтоплијег и највлажнијег периода климе у холоцену (атлантикума), када су се многе врсте из јужних крајева прошириле на север. Умереним захлађењем и смањењем влажности климе током наредних фаза холоцена (суббореал и субатлантикум) је распрострањење оваквих медитеранских и субмедитеранских елеманата флоре сужено на рефугијална станишта са

погодним микроклиматским утицајима каква су травна станишта панонског слатинско-степског мозаика, чија се флора одликује наглашеним медитеранским утицајима (Будак, 1998: 171).

Засучак (*Spiranthes spiralis*) је касноцветajuћа врста дивље орхидеје прилагођене на сушна и топла травна станишта, претежно у брдско-планинским крајевима Србије (Диклић, 1976: 109), док је у Војводини редак становник степских заједница на лесу и песку. У протеклих десет година је у Војводини налажена на око десет локалитета, углавном груписаних на Фрушкој гори, Вршачким планинама и Делиблатској пешчари са Малим песком (Савић, Д.; Стојшић, В., Перић, Р.; Гавриловић, М.). Изван ових подручја, засучак се веома ретко среће по лесним гредицама унутар слатинско-степског мозаика. Налаз једне јединке у цвету на слатинама између Ранчева и Билића (Стојшић, Перић!) је био једини новији налаз ове врсте у Бачкој. Међутим, на подручју природног добра је 27. 09. 2017. на југозападном делу Сонћанских слатина пронађено неколико група јединки (са укупно 84 јединке у цвету) и то је тренутно једина стабилна популација на слатинама Бачке и Баната.

Позни зумбул (*Scilla autumnalis*) спада у групу медитеранских врста (овде је врста схваћена *sensu lato*) чије је распрострањење у Војводини ограничено на слатине Бачке и Баната, док је у осталим деловима Србије (претежно на истоку и југу земље) везана за сушна, топла травна станишта на кречњаку (Диклић, 1975: 544). У Војводини се јавља искључиво у оквиру вегетације слатина „пуцара“ по местима где је утицај испаше слабије изражен (пре свега у заједници траве против глиста и слатинског вијука-*Artemisio-Festucetum pseudovinae*), где је забележена на двадесетак локалитета у Подунављу од Апатина до Футога, бачком Потисју код Жабља и банатском Потисју од Новог Кнежевца и Малог Сигета до Елемира (Перић и Делић, 2011: 3-4). У оквиру природног добра је током валоризације забележена на готово свим очуванијим слатинама са најбогатијим популацијама на слатинско-степским стаништима између Апатина, Пригревице, Свилојева и Сонте (нарочито са северне стране пута Апатин-Пригревица, уз шуму Курјачица и на југозападном делу Сонћанске слатине, где се бројност јединки процењује на десетине хиљада). Поред тога врста је забележена и у троуглу Каравуково-Српски Милетић-Богојево (локалитети Старо село, Горња шума, Доња слатина и Ливаде). Простор природног добра је био познат по богатим налазиштима позног зумбула још од 1886. године (Borbás, 1887: 717) а овде се и данас срећу неке од најбогатијих и просторно највећих његових популација у Војводини, па је подручје Средње Мостонге поред слатина банатског Потисја један од центара распрострањења ове врсте у јужном делу Панонске низије.

Приликом флористичких истраживања природног добра и околних подручја утврђено је присуство одређених врста о чијем распрострањењу у флори Србије у доступним литературним изворима и хербарским збиркама постоје оскудни подаци, што указује на флористичку вредност истраживаног подручја и наглашава значај његовог очувања.

Као карактеристична врста степских и каменитих предела око Црног мора, врста **броћике (*Galium tenuissimum*)** је позната са термофилних травних терена источне, југоисточне и јужне Србије (cf. Панчић, 1874: 376, Јовановић, 1955: 25, 46, Гајић, 1973: 497, Randelović, 1979: 942, 947), док за Војводину постоје 2 публикована податка за подручје Вршачких планина (Вучковић, 1991: Фит. таб. 8) и Тителског брега (Parabućski, 1982: Fit. Tab. 1). Налаз ове врсте на локалитетима Ливаде и Доња шума у троуглу Каравуково-Богојево-Српски Милетић је први податак о присуству ове врсте у Бачкој, мада није искључено да се Проданови подаци о сродној врсти *G. parisiense* код Апатина односе на *G. tenuissimum* (Prodán, 1914: 132, 1915: 258, Jávorka, 1925: 1041). Станиште врсте *G. tenuissimum* на потезу Ливаде је окарактерисано са мезофилном ливадском и степском вегетацијом са високим учешћем *Koeleria macrantha* и

дивљега оваса (*Helictochloa compressa*) и присуством врста као што су суручица (*Filipendula vulgaris*), бјелоглавица (*Dorycnium pentaphyllum* subsp. *herbaceum*) и рањеник (*Stachys officinalis*).

Суббалканска врста **дивљега овса** (*Helictochloa compressa*) је релативно честа на сушним и топлим стаништима, нарочито у источном и југоисточном делу земље (cf. Adamović, 1904: 142; Цинцовић и Којић, 1976: 350). Иако је научно описана са територије данашње Војводине (Вршачке планине) то је било једино публиковано (Heuffel, 1835: 245; цитирају Обрадовић, 1988: 10, Пањковић-Матановић, 1989: 25) и на терену потврђено налазиште ове врсте у Војводини (Перић!), мада је с обзиром на заступљеност погодних станишта очекивано њено налажење и на Фрушкој гори. На подручју природног добра ова врста крајем маја местимично

Слика 8: Дивљи оvas (*Helictochloa compressa*), Српски Милетић-Богојево, потез Ливаде, 25. 05. 2017. (Р. Перић).

гради простране фације у оквиру степске вегетације на лесним гредицама по пашњацима на локалитетима Ливаде, Доња слатина, Горња слатина а спорадично је бележена и на потезима Доња шума и Црна бара (Перић!) (слика 8). То је њен други налаз у Војводини и једини познати податак за Бачку. Проданов податак о налажењу сличне врсте *H. pratensis* код Каравукова се вероватно односи на *H. compressa* (Prodán, 1910c: 375).

Бунарка (*Montia arvensis*) је у Србији недовољно позната врста која је засада утврђена само на слатинама у околини Бачког Моноштора, Апатина (Перић, 2008: 330) и Ченте (Перић!). Раније је убрајана у шире схваћену врсту *M. fontana* која је широко распрострањена у свету али већином у влажнијим областима по вишим географским ширинама, док је у Србији налажена у брдско-планинским крајевима у централном, југоисточном и јужном делу земље (Перић, 2008: 334). С обзиром на то да је за опстанак *M. arvensis* неопходна изражена влага, њено распрострањење у Војводини је условљено постојањем микроклиматски погодних станишта, каква су влажне ливаде уз руб шума у долинама већих река као што су Дунав и Тамиш, где се ова врста јавља током релативно хладног и влажног дела вегетационе сезоне у рано пролеће. Поред наведених публикованих података, *M. arvensis* је током валоризације простора природног добра спорадично забележена и на локалитетима Старо село код Каравукова и Горња шума (Перић!). Ранији налази уз шуму Курјачица и у околини Бачког Моноштора указују да је већи део познате популације ове врсте у Србији (више од 70 %) ограничен на најзападније делове Војводине који су и у климатском погледу у Војводини највлажнији и да мозаик влажних травних станишта и шумских фрагмената под израженим утицајем подземних вода Дунава и Мостонге, какав се среће на подручју природног добра представља оптималну комбинацију животних услова за опстанак ове ретке врсте у Србији.

Трепљаста мокрица (*Sagina apetala*) је у Србији позната са 7 локалитета (Панчић, 1874: 180; Гајић и Кораћ, 1976: 83; Гајић, 1988: 151; Гајић и Диклић, 2012: 242) док се једино публиковано налазиште у Војводини односило на подручје природног добра, односно на слатину уз шуму

Курјачица (Niketić & al., 2009: 88). Приликом валоризације простора природног добра врста је утврђена 25. 05. 2017. на влажним слатинама уз Горњу шуму (Перић!). Оба позната налаза ове врсте у Војводини се налазе у границама будућег природног добра.

II 1.7. Вегетационе одлике

Нешумска вегетација

На основу теренских истраживања и литературних података установљено је да нешумска вегетација Предела изузетних одлика „Средња Мостонга“ припада воденој, мочварној, ливадско-пашњачкој, слатинској, степској, рудералној и вегетацији шибљака. Због објективних околности приликом истраживања није у потпуности прикупљено довољно података о неким заједницама, па су оне изостављене из синтаксономског прегледа. Вегетација је на основу досадашњих истраживања представљена са 9 класа, 11 редова, 12 свеза, 21 заједницом (асоцијацијом) и две субасоцијације:

I. Класа: LEMNETEA MINORIS W. KOCH & TX. 1955

Ред: LEMNETEALIA MINORIS W. KOCH & TX. 1955

Свеза: LEMNION MINORIS W. KOCH & TX. 1955

1. Ass. *Lemnetum minoris* SOÓ 1927

II Класа: POTAMETEA KLIKA 1941

Ред: POTAMETALIA W. KOCH 1926

Свеза: NYMPHAEION ALBAE OBERDORFER 1957

2. Ass. *Tragetum natantis* KÁRPÁTI 1963

III Класа: PHRAGMITETEA R. TX. & PRSG. 1942

Ред: PHRAGMITETALIA KOCH 1926

Свеза: PHRAGMITION COMMUNIS KOCH 1926

3. Ass. *Phragmitetum australis* SAVIČ 1926

4. Ass. *Scirpetum lacustris* SCHMALE 1939

5. Ass. *Typhetum angustifoliae* PIGN. 1953

6. Ass. *Typhetum latifoliae* PIGN. 1953

7. Ass. *Glycerietum maximae* NOWIŃSKI 1931 CORR. ŠUMBEROVÁ, CHYTRÝ & DANIHELKA IN CHYTRÝ 2011

Ред: MAGNOCARICETALIA PIGN. 1953

Свеза: MAGNOCARICION KOCH 1926

8. Ass. *Caricetum vulpinae* NOVIŃSKI 1927

9. Ass. *Caricetum vesicariae* CHOUARD 1924

10. Ass. *Eleocharidetum palustris* SCHENNIKOV 1919

IV Класа: ISOËTO-NANOJUNCETEA BR.-BL. & TX. 1943

Ред: NANOCYPERETALIA KLIKA 1935

Свеза: NANOCYPERION FLAVESCENTIS W. KOCH 1926

V Класа: MOLINIO-ARRHENATHERETEA TX. 1937 EM. TX. & PRSG. 1951

Ред: TRIFOLIO-HORDEETALIA HORVATIĆ 1963

Свеза: TRIFOLIO-RANUNCULION PEDATI SLAVNIĆ 1948

11. Ass. *Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii* SOÓ 1947 EM. AČIĆ, ŠILC, LAKUŠIĆ, VUKOJIĆIĆ & DAIĆ STEVANOVIĆ 2013

-subass. *alopecuretosum pratensis* SOÓ 1947

-subass. *festucetosum pseudovinae* Soó 1947

VI Класа: FESTUCO-PUCCINELLIETEA Soó 1968

Ред: FESTUCO-PUCCINELLIETALIA Soó 1968

Свеза: PUCCINELLION LIMOSAE Soó 1933

12. Ass. *Puccinellietum limosae* MAGYAR EX Soó 1933
13. Ass. *Camphorosmetum annuae* RAPAICS EX Soó 1933
14. Ass. *Hordeetum hystricis* WENDELBG. 1943
15. Ass. *Pholiuro pannonicum-Plantaginetum tenuiflorae* WENDELBG. 1943

Ред: ARTEMISIO-FESTUCETALIA PSEUDOVINAE Soó 1968

Свеза: FESTUCION PSEUDOVINAE Soó 1933

16. Ass. *Achilleo-Festucetum pseudovinae* Soó (1933) 1947
17. Ass. *Artemisio-Festucetum pseudovinae* Soó IN MÁTHÉ 1933
18. Ass. *Poeto-Alopecuretum pratensis* VUČKOVIĆ (1980) 1982

VII Класа: SCORZONERO-JUNCETEA GERARDII (VICHEREK 1973) GOLUB & AL. 2001

Ред: SCORZONERO-JUNCETALIA GERARDII VICHEREK 1973

Свеза: SCORZONERO-JUNCION GERARDII (WENDELBG. 1943) VICHEREK 1973

19. Ass. *Caricetum divisae* SLAVNIĆ 1948

Свеза: BECKMANNION ERUCIFORMIS Soó 1933

20. Ass. *Agrostio stoloniferae-Alopecuretum pratensis* Soó 1933 CORR. BORHIDI 2003

VIII Класа: FESTUCO-BROMETEA BR.-BL. & R. TX. EX KLIKA & HADAČ 1944

Ред: FESTUCETALIA VALESIAE BR.-BL. & R. TX. EX BR.-BL. 1949

Свеза: FESTUCION RUPICOLAE Soó 1940 CORR. 1964

IX Класа: RHAMNO-PRUNETEA RIVAS GODAY & BORJA CARBONELL EX TX. 1962

Ред: PRUNETALIA SPINOSAE R. TX. 1952

Свеза: BERBERIDION BR.-BL. 1950

21. Ass. *Pruno spinosae-Crataegetum* Soó (1927) 1931.

У основне вредности и специфичности вегетације подручја природног добра и његове непосредне околине се убрајају пре свега бројни и разноврсни типови вегетације заслањених станишта, међу којима се истиче вегетација карактеристична за умерено до слабије заслањене шумо-степске терене у оквиру заједнице девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) која у долини Мостонге чини природан прелаз према панонским шумама лужњака на солоњцу (*Galatello-Quercetum roboris*), шумској заједници специфично развијеној и у Србији јединствено очуваној у западно-бачком Подунављу. Посебну вредност подручју дају и очувани остаци амфибијских, мочварних заједница некадашњег плавног појаса Мостонге забележени у старим меандрима Мостонге. Овде спадају фитоценолошки недиференцирани фрагменти вегетације муљевитих обала унутар свезе *Nanocyperion flavescens*.

Водена (акватична) вегетација

Распрострањење и разноврсност водене вегетације на подручју природног добра је условљено динамиком подземних и површинских вода, рељефом и педолошким саставом подручја. Иако су на настанак подручја природног добра пресудан утицај имале реке Дунав и Мостонга, што је условило релативно богатство у различитим хидролошким облицима у виду бројних депресија, некадашњих бара и локви, релативно високе концентрације алкалних соли

у барама и локвама на отвореним травним површинама, које преовлађују на подручју природног добра, онемогућавају развој многих облика водене вегетације. У зависности од фазе узлазно-силазног кретања површинских и подземних вода варира и присуство соли у воденим телима, па је у деловима године када је вода присутна у већим количинама а садржај соли мање концентрован могућ развој оскудних и флористички сиромашних састојина и групација водених биљака. Водена вегетација је овде углавном ограничена на мање баре и депресије на слабије заслањеним, шумским теренима или је ограничена на дубоке и велике канале и каналисане водотокове као што су канал ДТД, ископан у већем делу некадашњег корита Мостонге и његови већи бочни огранци. Дуж обала канала ДТД на подручју природног добра се налазе насеља Дорослово, Српски Милетић и Каравуково, па је овде изражен негативни утицај човека односно велико загађење и органско оптерећење бара и канала, што условљава присуство **заједнице сочивица (*Lemnetum minoris*)** која је, у односу на остале макрофитске заједнице у Србији, толерантнија на различите облике загађења, замућења и еутрофикације. Ова заједница је масовно развијена у виду пливајућих простирки на површини воде. На подручју природног добра је типична за забарене, загрејане делове канала ДТД у близини поменутих насеља али и унутар канала детаљне каналске мреже (на Доњој слатини, у каналу јужно од Дорословачке шуме и на Сонћанској слатини).

Заједница воденог орашка (*Trapa natantis*) је типична за топле баре и рукавце дубине од 0,5 до 2 m богате хранљивим материјама. Заједница има затворен склоп и одликује се сиромашним флористичким саставом у чијем горњем спрату преовлађују пливајуће розете воденог орашка (*Trapa natans* aggr.) (Blaženčić & al., 2005: 72, Panjković, 2005: 224). На подручју природног добра је забележена у мелиоративном каналу у околини Свилојева.

Мочварна (семиакватична) вегетација

Обухвата заједнице које се развијају у контактної зони воде и копна где је ниво подземних вода виши а подлога са израженом анаеробношћу.

Заједница трске (*Phragmitetum australis*) се развија на подлози богатој муљем и органским материјама по обалама стајаћих и споротекућих еутрофних вода на дубинама до 50 cm. Ширење трстика унутар заслањених депресија на подручју природног добра је секундарна појава изазвана загађењем односно спирањем органских материја и вишка минералних ђубрива са околних пољопривредних површина. Заједница трске је широко распрострањена дуж мреже мелиоративних канала на подручју природног добра.

Заједница сите (*Scirpetum lacustris*) обраста нешто дубље положаје (50-70 cm дубине) у односу на претходну заједницу у виду групација и појасева између појаса трске и дубљих делова корита. На подручју природног се углавном јавља на мањим површинама, обично унутар најдубљих делова замочварених депресија и дуж каналске мреже (на пример у бари поред железничког насипа у близини моста на локалитету Старо село и дуж канала на потезу Пустара код Дорослова).

Заједница усколисног рогоза (*Typhetum angustifoliae*) се у односу на заједницу трске и заједницу широколисног рогоза обично јавља на нешто дубљим положајима. Карактеристична је за стајаће или споротекуће еутрофне воде дубине око 50 cm са муљевитом подлогом. С обзиром да толерише извесну заслањеност подлоге ова заједница је под утицајем човека секундарно распрострањена дуж мреже мелиоративних канала а на подручју природног добра је бележена спорадично (Старо село, Ливаде-Доња слатина, Сонћанска слатина, околина Свилојева).

Заједница широколисног рогоза (*Typhetum latifoliae*) је обично присутна са претходном заједницом, само што у односу на њу преферира нешто плиће положаје (око 20 cm дубине). На подручју природног добра је спорадично бележена, обично у мелиоративним каналима (Старо село, Сонћанска слатина, околина Свилојева).

Заједница сиротињске траве (*Glycerietum maximae*) је карактеристична за плитке баре и депресије где гради густе, скоро монодоминантне састојине. У еколошком низу се надовезује на заједницу трске (Panjković, 2005: 288) а на простору природног добра је местимично заступљена (Старо село, Пустара).

Заједница лисичије оштрице (*Caricetum vulpinae*) се развија на збијеним глиновитим земљиштима под јаким утицајем подземних вода. У Војводини је типична за дуге депресије, шумске баре и замочварене шумске чистине, на пример на простору југозападног Срема. У грађи заједнице преовлађују високи збијени бусенови лисичије оштрице (*Carex vulpina*) (Blaženčić & al., 2005: 139-140). Као карактеристична ритска заједница на простору природног добра је забележена једино дуж некадашњих меандара Мостонге где се јавља по рубовима дугих забарених депресија уз северозападни обод Горње шуме.

Заједница мехурасте оштрице (*Caricetum vesicariae*) је такође заједница високих бусенастих шашева. Има готово хомогену структуру и покровност од скоро 100 %, у њеној грађи доминира мехураста оштрица (*Carex vescaria*), док се остале врсте јављају у мањем проценту. Састав заједнице указује на њен хигро-хелофитски карактер а њена типична станишта су шумске баре и дуге депресије у ритским подручјима Војводине. Заједница је типична за севернија подручја и брдско-планинску регију а у Војводини се јавља на умерено хладним стаништима каква су сеновите баре и депресије између греда у ритским шумама, на пример у Босутским шумама и Горњем Подунављу (Blaženčić & al., 2005: 141; Panjković, 2005: 323, 326-327). На територији природног добра је забележена на истом локалитету као и претходна заједница где се јавља у виду лепо развијеног појаса дуж замочварених депресија и у контакту је са остацима мочварних ливада.

Заједница зукве (*Eleocharidetum palustris*) се јавља у виду острваца изграђених готово искључиво од зукве (*Eleocharis palustris*). Заједница је честа у плитким удубљењима и јамама који су један део године испуњени водом, нарочито по удубљењима и рупама насталим од кретања возила или гажења стоке по расквашеним деловима пашњака и ливада и пољским путевима на њима. Иако је ово једна распрострањена заједница у Бачкој и Банату (Перић, Стојшић!), у Србији је веома мало фитоценолошки истражена (Blaženčić & al., 2005: 106; Panjković, 2005: 344). На подручју природног добра је релативно обична (Старо село, замочварени меандри Мостонге уз северозападни руб Горње шуме, Пустара, Горња слатина-Црна бара).

Вегетација периодично плављених обала (свеза *Nanocyperion flavescens*) је веома слабо проучен тип вегетације у Србији, углавном је познат у низијским ритским подручјима у долинама великих река односно у приобаљу језера (Славнић, 1951, Бабић, 1971, Рауш и сар., 1980, Randjelović & Blaženčić, 1997). Граде је једногодишње ниске бусенасте хигрофите чији животни циклус траје свега неколико недеља, обично у периоду највећих суша од августа до октобра. Обухвата заједнице које се развијају на ниским муљевитим обалама и коритима пресушених бара, канала, рибњака. Овај тип вегетације је услед мелиоративних захвата, загађења и ширења инвазивних врста регионално веома угрожен а на подручју природног добра се јавља само фрагментарно по блатиштима насталим на прелазима преко забарених делова старих меандара Мостонге уз северозападни руб Горње шуме (слика 14). У састав ове

вегетације улазе изузетне реткости флоре водушка (*Limosella aquatica*) и змијски љутић (*Ranunculus ophioglossifolius*).

Вегетација заслањених станишта

Овај тип вегетације у односу на све остале забележене типове вегетације на природним и блиско-природним станишним типовима на подручју природног добра преовлађује како у погледу површине коју заузима тако и по питању разноврсности синтаксона. Вегетација заслањених станишта обухвата вегетацију заслањених влажних муљевитих станишта, типичних слатинских пашњака и утрина.

Заједничка одлика свих типова вегетације заслањених станишта је прво, њихова зависност од постојања специфичне динамике подземних и површинских вода односно узлазно-силазног кретања алкалних и земноалкалних соли у подлози и друго, да су то отворени типови вегетације са доминацијом врста углавном из фамилија трава (Gramineae), шашева (Cyperaceae) и сита (Juncaceae), којима се придружује више десетина других врста. Већина поменутих врста у већој или мањој мери поседују низ посебних прилагођености на услове физиолошке суше у подлози (месната грађа стабла и листова, ситни и неугледни или увијени и трновити листови и цветни делови, посебан метаболизам и промет вишка соли у телу и др.).

Концентрација соли у подлози је у директној зависности од количине соли у подземним водама и од положаја односно рељефа подлоге. На заравњеним и ниским теренима, какве су депресије и баре вода се најдуже задржава а код оваквих терена који су најближи подземним водама је испаравање најинтензивније па се овде соли током године таложе у виду кристалне превлаке на површини. Идући ка обалама и вишим деловима терена постепено опада количина соли у земљишту. Како нису све халофите прилагођене на било које количине соли у земљишту у односу према положају тј. рељефу земљишта се јављају и појасеви врста почевши од врста најљућих слатина, преко врста умерено сланих и мање сланих слатина до врста везаних за земљишта са мало соли (солођи). На оваквим умерено до мало заслањеним стаништима се јављају измешано праве (облигатне) халофите и врсте које нису халофите али подносе присуство соли у подлози (факултативне халофите). Поменуте врсте граде концентричне појасеве око сланих бара и депресија дуж градијента сланости идући од најсланијих ка мање сланим местима. Мелиоративне активности попут копања канала доводе до спуштања нивоа подземних вода богатих солима у дубље слојеве земљишта, па је пут капиларних нити којима соли испаравају на површину дужи а у неким случајевима предуг, што има за последицу задржавање соли у доњим хоризонтима подлоге и њено спирање из горњих слојева тла атмосферским падавинама у доње слојеве. Ово изазива нестанак читавих појасева халофитске вегетације прилагођених највећим концентрацијама соли и ширење биљака из периферних појасева типичних за мање заслањена места на њихово станиште што дугорочно може довести до процеса остепњавања и деградације слатина.

Заједница безбридњаче (*Puccinellietum limosae*) се јавља на дну плитких и широких глиновитих сланих депресија у којима доминирају солончак и солоњец и то обично на теренима који су у пролеће поплавлени а током лета се у потпуности исушују. Забележена је само на потезу Горња слатина-Црна бара.

Заједница камфорике (*Camphorosmetum annuae*) се јавља на земљиштима типа солончака или солончакастог солоњца у плитким, еродираним, обично огољеним депресијама које су само током пролећа кратко под водом, након чега брзо исуше и испуцају. Изузетно је сиромашна врстама и има слабију покривност (Slavnić, 1948: 94; Blaženčić & al., 2005: 334). Током касног лета заједница има карактеристичну црвену боју од накупљених соли и метаболита у

стабљикама и листовима камфорике (*Camphorosma annua*). На подручју природног добра заједница је ограниченог распрострањења, забележена је на локалитетима Горња слатина-Црна бара и Доња слатина. На последњем локалитету се јавља унутар серије слатинских заједница развијених унутар очуваног микрорељефа.

Заједница мекиша (*Hordeetum hystricis*) је карактеристична заједница јако угажених и испашених ливада и пашњака развијених на умерено заслањеним и благо нитрофилним земљиштима типа солоњеца (Blaženčić & al., 2005: 335). То је једна од распрострањенијих заједница на слатинама Бачке и Баната а на подручју природног добра је услед изражене испаше и гажења местимично присутна (Старо село, Доња слатина, Горња слатина-Црна бара) (слика 9).

Заједница *Pholiuro pannonici-Plantaginetum tenuiflorae* се углавном јавља током маја и јуна на мањим површинама унутар плитких бразда, ровова, трагова од возила и стоке и по ободу пукотина на солоњецу. Њено распрострањење је пре свега условљено ерозијом поспешеном појавом погодних станишта (гажење) и нешто сушнијим годинама, када земљиште јако испуца (Slavnić, 1948: 93; Blaženčić & al., 2005: 335). Заједница је спорадично забележена на локалитетима Доња слатина и Горња слатина-Црна бара, али је вероватно распрострањенија на подручју природног добра.

Слика 9: Заједница мекиша (*Hordeetum hystricis*), локалитет Доња слатина (Р. Перић).

Заједница хајдучице и слатинског вијука (*Achilleo-Festucetum pseudovinae*) је ливадско-степска заједница карактеристична за слатинске ледине и утрине на лесу ван домашаја плавних подземних вода. Земљишта су обично деградирани солоњеци. На подручју природног добра и његове околине се спорадично јавља на местима која су умерено деградирана услед испаше и гажења, односно у непосредној околини села, салаша, фарми, појила, унутар ограђених пашњака и слично (Старо село, Доња шума).

Слика 10: Заједница траве против глиста и слатинског вијука (*Artemisio-Festucetum pseudovinae*) (В. Стојановић).

Заједница траве против глиста и слатинског вијука (*Artemisio-Festucetum pseudovinae*) је једна од типичних заједница слатина бачког Подунавља која се у еколошком низу надовезује на оближњу шумо-степску заједницу девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) и панонске шуме лужњака на солоњецу (*Galatello-Quercetum roboris*) (слика 10). Наведени низ заједница на солоњецу гради типичан предео у долини средњег тока Мостонге и репрезентативан је пример очуваних слатинско-степских заједница западне Бачке у Србији. Заједница траве против глиста и слатинског вијука је широко распрострањена на подручју природног добра, где се јавља на свим слатинама где је микрорељеф очуван а испаша и гажење су слабији. То су обично станишта по вишим заслањеним гредама које се пружају ка нижим, плавним теренима дубоко између депресија са слатинским заједницама муљевите безбридњаче (*Puccinellietum limosae*) и камфорике (*Camphorosmetum annuae*) на развијеним по глиновитим солончацима. Ова станишта су у рано пролеће умерено влажна (Blaženčić & al., 2005: 330) и веома богата једногодишњим пролећним врстама а током лета и ране јесени постају веома сува и испуцала („пуцара“) са многобројним бусеновима вијука (*Festuca pseudovina*) и траве против глиста (*Artemisia santonicum*) (слика 10). У оквиру ове заједнице се јављају готово све познате популације строго заштићене врсте позног зумбула (*Scilla autumnalis*) у Војводини. Најлепше површине са овом заједницом на простору природног добра су забележене дуж североисточног руба Горње шуме (потез Ливаде). Заједница је још забележена на локалитетима Доња слатина, Горња слатина-Црна бара, Сонћанска слатина, Апатинска слатина (уз Курјачицу).

Заједница ливадарке и лисичијег репка (*Poeto-Alopecuretum pratensis*) се јавља током касног пролећа у виду густих, високих кошаница изграђених углавном од лисичијег репка (*Alopecurus pratensis*) и ливадарке (*Poa pratensis* agg.) са значајним учешћем лептирњача, што их сврстава у ред најквалитетнијих ливада кошаница на простору природног добра. У односу на остале ливаде кошанице степског и степско-мезофилног карактера, ливаде лисичијег репка и ливадарке су карактеристичније за нешто влажнија, благо алкална, слана земљишта (Blaženčić & al., 2005: 344). Спада у најтипичније ливадске слатинске заједнице мезофилнијег карактера на подручју природног добра која уз уз претходне две заједнице чини око 90 % овдашњих слатинских ливадских и пашњачких површина (Старо село, Доња шума, Горња шума, Доња слатина, Горња слатина-Црна бара, Пустара, Сонћанска слатина, Апатинска слатина) (слика 11).

Слика 11: Заједница ливадарке и лисичијег репка (*Poeto-Alopecuretum pratensis*) (Р. Перић).

Заједница раздељене оштрице (*Caricetum divisae*) је веома хомогена по флористичком саставу и изграђена је углавном од раздељене шаши (*Carex divisa*). Развија се на умерено до мало сланим и слабије влажним стаништима, каква су на пример рубови сланих плитких депресија, плитких јарака и канала преко којих се гравитационо преливају воде. Овакви, рубни, прелазни типови станишта условљавају релативно мозаичан и фрагментаран распоред заједнице. На простору природног добра је забележена у виду ретких остатака у мањим рововима и јарковима на слатинама између Каравукова и Богојева (Старо село и Ливаде).

Заједница беле росуље и лисичијег репка (*Agrostio stoloniferae-Alopecuretum pratensis*) је мезофилна ливадска заједница на солоњцу (Deák & al., 2014: 190) која се обично развија у плитким џомбасти, нешто влажнијим депресијама у виду танког појаса или више мозаичних фрагмената. Приликом валоризације подручја природног добра заједница је забележена као спорадично присутна на мањем броју локалитета уз мочварне депресије (Старо село, стари меандри Мостонге уз руб Горње шуме), ређе на дну запуштених мелиорационих канала (Горња слатина-Црна бара).

Заједница девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) се развија на солоњецима са израженијим слојевима хумуса у условима умерене до повећане влажности на стаништима у прелазном појасу између слатинских ливада и утрина типа *Artemisio-Festucetum pseudovinae*, ређе *Achilleo-Festucetum pseudovinae* и панонске шуме лужњака на солоњцу са којима на подручју природног добра гради карактеристичан низ заједница на солоњцу, који чини једну од темељних вредности подручја. Претпоставка је да је ова заједница у Војводини

секундарно раширена након крчења шума у долинама Дунава и Тамиша док је у долини Тисе спорадично присутна и ограничена на делове тока где су некада били остаци шума (углавном доње Потисје) (Парабуђски, 1978: 31-32, Vlaženčić & al., 2005: 332). Њена карактеристична станишта се у Војводини налазе дуж већих река и прате појас неплавних шума на благо заслањеним теренима под снажним утицајем подземних вода. Ово је једна од најкарактеристичнијих и флористички најбогатијих заједница у вегетацији природног добра одакле је била и први пут прецизно описана за подручје Србије (Парабуђски, 1978). Обично се развија током касног лета на великим површинама. Препознатљив изглед заједници дају велике лоптасте розете листова девесиља (*Peucedanum officinale*) (слика 12) чије стабљике у рану јесен достижу преко 1,5 m висине и звездан (*Aster sedifolius* subsp. *canus*), који у време њиховог цветања током ране јесени заједници дају карактеристичан жуто-љубичасти аспект. Заједница је данас веома раширена на подручју природног добра и јавља се у виду појаса око преосталих шумских фрагмената или заузима читава пространства по вишим, лесним теренима. Најлепше развијене састојине се налазе на локалитетима уз шуму Курјачица, на Апатинској слатини, Сонћанској слатини, Доњој шуми и Горњој шуми а забележена је још на потезима Доња слатина, Горња слатина-Црна бара и Црвени крст код Свилојева. На већем делу подручја природног добра се у прошлости налазио појас неплавних шума које су до 20. века углавном искрчене [<https://mapire.eu/en/>], тако да се управо на оваквим стаништима данас среће заједница девесиља и звездана (типичан пример су Апатинске слатине и слатине у околини Сонте). Након изградње рибњака са помоћним каналима поред шуме Курјачица је на околном подручју дошло до смањења нивоа подземних вода, на шта указује остепњавање околних слатина и ширење заједнице девесиља и звездана на рачун околне ниске травне слатинске вегетације која је донедавно била присутна на овом локалитету (Niketić & al., 2009). На ово указују и депресије са камфориком, које се иначе нормално срећу у ниском травном слатинско-степском мозаику, очуване у виду острва дубоко унутар појаса са заједницом девесиља и звездана која овде премашује 1,5 m висине. Заједница девесиља и звездана је веома значајна као хранидбена база неких угрожених врста лептира као што је строго заштићени ластин репак (*Papilio machaon*) и расковникова совица (*Gortyna borelii*), врста са Додатка 2 Директиве о стаништима у оквиру мреже Natura 2000 чије се гусенице хране девесиљем (*Peucedanum officinale*).

Слика 12:
Заједница девесиља и звездана
(*Peucedano officinalis*-
Asteretum sedifolii),
рани летњи аспект, виде се
лоптасте розете девесиља,
Горња шума, 25. 05. 2017.
(Р. Перић).

Степска вегетација (*Festucion rupicolae*)

Очувани фрагменти степске вегетације су данас на подручју природног добра сведени на мала степска острвца и заравни у окружењу слатина, обично у виду острва на лесним гредицама унутар слатина и по мањим, што природним, што секундарно насталим узвишењима, на пример дуж косина пољских путева, старих железничких насипа, по високим обалама водотока, канала и бара. Због просторне ограничености (каткада се јавља на површини од свега 0, 5 или 1 m²) и присуства испаше и гажења и ширења инвазивних врста вегетацију степских фрагмената на територији природног добра је углавном могуће фитоценолошки окарактерисати само до нивоа свезе (*Festucion rupicolae*). Многе степске врсте које се јављају на степским лесним гредицама и острвима унутар слатина се јављају и дуж рубова панонских лужњакових шума на солоњецу, где улазе у састав шумостепске вегетације шибљака унутар свезе *Aceri tatarico-Quercion*.

Шибљаци

Развој дрвенасте вегетације унутар слатина је веома отежан присуством већих концентрација соли у подлози па је ова вегетација на подручју природног добра ограничена на шумска подручја на лесној тераси или на изоловане шумо-степске фрагменте по високим странама пољских путева, мањим лесним острвима и сличним, засада необрађеним стаништима. Рубни појас панонских шума лужњака на солоњецу је изграђен од бројних термофилних врста храстова и одликује се богатством врста жбуња и ниског дрвећа који граде густе састојине у којима преовлађују трњина (*Prunus spinosa*), глог (*Crataegus monogyna*), дивља крушка (*Pyrus pyraster*), жешља (*Acer tataricum*), врсте дивљих ружа (*Rosa canina* aggr.) и пасји дрен (*Rhamnus catharticus*). Наведене састојине је фитоценолошки могуће окарактерисати само до нивоа свезе (*Aceri tatarico-Quercion*) и оне су саставни део присутне шумске вегетације.

Распрострањен тип жбунасте вегетације на територији природног добра који се среће и дуж рубног појаса шума али и у виду изолованих фрагмената унутар слатинско-степског мозаика су **панонски листопадни термофилни шибљаци трњине и глога (*Pruno spinosae-Crataegetum*)** који се у Војводини јављају на различитим варијантама чернозема на лесу (Blažencić & al., 2005: 373-374). Наведени шибљаци су бележени углавном у ширем окружењу шумских станишта, на деловима пашњака са којих је давно искрчена шума, дуж железничких насипа, путева и канала на целом простору природног добра, посебно на потезима Пустара, Доња слатина, Сонћанска слатина, Апатинска слатина.

II 1.8. Значајни типови станишта

Значајни типови станишта

У групи станишних типова наведених у Правилнику о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување („Сл. гласник РС“, бр. 35/10) као приоритетних за заштиту је забележено 27 типова станишта на подручју Предела изузетних одлика „Средња Мостонга“, при чему је њих 17 наведено у оквиру приоритетних NATURA 2000 међународно значајних станишних типова, односно 19 у селектованим EMERALD стаништима. У ретка и услед функционалне непостојаности и осетљивости на деградацију на територији Србије фрагилна станишта (Ret/Frag (A)) спада 12 типова станишта. У фрагилна услед функционалне непостојаности и осетљивости на деградацију (Frag (A)) се убраја 5 станишних типова, док се у фрагилна услед слабе и споре обновљивости (Frag (B)) убраја један станишни

тип. У ретка и услед функционалне непостојаности и осетљивости на деградацију на територији Србије фрагилна и репрезентативна станишта (Ret/ Frag (A)/ Rep) је сврстано 6 станишних типова (Табела 12).

Табела 12: Типови станишта приоритетних за заштиту.

	СТАНИШТЕ	код	NATURA	EMERALD	национално
1	Шуме лужњака (<i>Quercus robur</i>) са жешљом (<i>Acer tataricum</i>) [овде у ширем смислу схваћена и у Србији недовољно проучена група станишта у коју спадају и панонске шуме лужњака на солоњецу]	A2.31	*9110	!41.7	Frag (B)/ Rep
2	Шибљаци трњине (<i>Prunus spinosa</i>)	B2. 1E	* 40A0	31.8B	
3	Панонске лесне степе	C1.21	* 6250	!34.9	Ret/ Frag (A)/ Rep
4	Умерено влажне панонске ливаде	6510	!38.25		Frag (A)
5	Панонска алкална слатина муљевите безбридњаче (<i>Puccinellia limosa</i>)	C6. 124	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
6	Панонска алкална слатина камфорике (<i>Camphorosma annua</i>)	C6. 125	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
7	Панонска алкална слатина мекиша (<i>Hordeum hystrix</i>)	C6. 126	*1530	!15.A	
8	Панонска алкална слатина фолиуруса (<i>Pholiurus pannonicus</i>) и усколисне боквице (<i>Plantago tenuiflora</i>)	C6. 127	*1530	!15.A	
9	Панонске слане степе и утрине	C6. 13	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
10	Панонска слана степа и утрина приморског пелена (<i>Artemisia santonicum</i>)	C6. 131	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
11	Панонска слана степа и утрина пиревине (<i>Agropyrum repens</i>)	C6. 132	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
12	Панонске заслањене ливаде	C6. 14		!15.A	Ret/ Frag (A)
13	Панонска влажна заслањена ливада лисичјег репка (<i>Alopecurus pratensis</i>)	C6. 141		!15.A	Ret/ Frag (A)
14	Панонска влажна заслањена ливада росуље (<i>Agrostis</i> spp.) и лисичјег репка (<i>Alopecurus</i> spp.)	C6. 142		!15.A	Ret/ Frag (A)
15	Копнени високи шаш лисичје оштрице (<i>Carex vulpina</i>)	E4. 215			Ret/ Frag (A)
16	Копнени високи шаш лажне лисичје оштрице (<i>Carex otrubae</i>)	E4. 216			Ret/ Frag (A)
17	Копнени високи шаш мехурасте оштрице (<i>Carex vesicaria</i>)	E4. 21A			Ret/ Frag (A)
18	Слани високи шаш раздељене оштрице (<i>Carex divisa</i>)	E5. 211	*1340	!15. A	Ret/ Frag (A)
19	Планктонске заједнице еутрофних стајаћих вода	F1.31	3150	!22.4321	Ret/ Frag (A)
20	Заједница воденог ораха (<i>Trapa</i> spp.) еутрофних стајаћих вода	F1. 345	3150	22.43	Frag (A)
21	Заједница сочивица (<i>Lemna</i> spp., <i>Spirodela</i> spp., <i>Wolffia</i> spp.) еутрофних стајаћих вода	F1. 351	3150	22.41	Frag (A)
22	Обални тршћак трске (<i>Phragmites australis</i>)	F3. 121			Ret/Frag (A)
23	Обални тршћак сиротињске траве (<i>Glyceria maxima</i>)	F3. 124			Ret/Frag (A)

	СТАНИШТЕ	код	NATURA	EMERALD	национално
24	Обални тршћак сите (<i>Scirpus lacustris</i>)	F3. 125			Ret/Frag (A)
25	Обално рогозиште рогоза (<i>Typha spp.</i>)	F3. 126			Ret/ Frag (A)
26	Обални ниски вишегодишњи шаш мочварне зукве (<i>Eleocharis palustris</i>)	F3.212	3130	!22.321	Frag (A)
27	Једногодишње амфибијске обалне заједнице	F3.212	3130	!22.32	Frag (A)

Панонске шуме лужњака на солоњцу (A2.31) представљају станишни тип карактеристичан за панонски део долине Дунава и источне, прикарпатске делове Панонске низије. Развија се у контактним деловима виших, лесних терена и алувијума низијских река, услед чега је веома изражен утицај подземних вода, што утиче на узлазну миграцију соли и њено накупљање у горњим хоризонтима земљишта. За разлику од сличних шумских станишта источне Европе у којима више или мање доминира храст лужњак (*Quercus robur*), у саставу панонских шума лужњака на солоњцу поред лужњака учествују и друге врсте храстова као што су цер (*Quercus cerris*) и медунац (*Quercus pubescens*). У литератури је за храстове шуме на подручју природног добра наведено укупно 8 врста храстова и додатне 4 хибридне врсте (Прилог 1). Познати мађарски ботаничар Борбаш је приликом прикупљања грађе за студију о храстовима мађарске низије посебну пажњу посветио храстовим шумама у околини Апатина (Borbás, 1887). Претпоставља се да овај тип шума води порекло од некадашњих ритских шума (Bölöni & al., 2011). Њихов контактни положај се огледа и у постепеном прелазу према околним слатинским и шумо-степским травним заједницама, међу којима преовлађује мозаик заједнице девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) и заједнице траве против глиста и слатинског вијука (*Artemisio-Festucetum pseudovinae*) (слика 13). Наведене заједнице околних отворених терена се местимично јављају и унутар већих чистина дуж рубова шума. Друга одлика панонских лужњакових шума на солоњцу је веома развијен и богат спрат жбуња у чији састав улазе многе термофилне и шумостепске врсте (најчешће су *Acer tataricum*, *Ligustrum vulgare*, *Lonicera caprifolium*, *Rhamnus catharticus*). Њихову посебност у ценолошком смислу у односу на остале храстове шуме у Србији је препознао већ Јосип Ердеши који је описао неколико нових шумских заједница управо у шумама на подручју природног добра (Курјачица, Дорословачка шума, Горња шума, околина Сонте) од којих се заједница означена као *Achilleo setaceae-Quercetum mixtum* Erdeši 1955 описана из Курјачице (Erdeši, 1971: 339) данас на основу права приоритета треба узети као синоним нешто раније описане заједнице *Galatello-Quercetum roboris* Zólyomi et Tallós 1967 познате из Мађарске. Данас су од ових шума у Србији преостали само већи или мањи али богати фрагменти дуж средњег и доњег тока Мостонге па је оваква станишта у многим случајевима оправданије описати као шумарке (станишни тип АА.123). Нека од најрепрезентативнијих подручја са очуваним фрагментима и остацима панонских лужњакових шума на солоњцу се налазе само у границама природног добра и поменути локалитети су у **биодиверзитетском, фитоценолошком и конзервационом смислу јединствени у Србији и као такви представљају темељну вредност природног добра**. И поред њихове очигледне угрожености због подизања засада багрема и других алохтоних брзорастућих врста, мелиорације и раслањивања околних слатина и уништавања аутохтоне шумостепске флоре у приземном спрату и спрату жбуња због узгоја дивљачи поменути остаци ових шума на подручју природног добра спадају у изузетно вредне примере шумо-степских панонских шума **који су у Србији очувани једино у долини Мостонге** (у мањем обиму су развијене и уз Плазовић) **а на простору Панонске низије су заступљени још само на мањем**

броју локалитета у источном делу Мађарске (Bölöni & al., 2011: 340–344). Најлепше развијени фрагменти лужњакових шума на солоњцу се на подручју природног добра срећу у делу шуме Курјачица северно од пута Апатин-Пригревица и дуж источног, западног и југозападног руба Горње шуме.

Слика 13: Карактеристичан низ заједница на прелазу од слатина ка панонским шумама лужњака на солоњцу. У предњем плану је заједница траве против глиста и слатинског вијука (*Artemisio-Festucetum pseudovinae*) развијена на испуцалом солоњцу. Следи висока зељаста заједница девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*). У позадини је панонска шума лужњака на солоњцу (*Galatello-Quercetum roboris*). Касни јесењи аспект. (В. Стојановић).

Једногодишње амфибијске обалне заједнице (F3.212) су карактеристичне за привремена станишта која се образују након периодичног пресушивања бара и плавних станишта у долинама низијских река. Обухватају заједнице ниских врста свезе *Nanocyperion flavescens* Koch које се најчешће развијају крајем лета и почетком јесени на стаништима са фином муљевитом или песковитом подлогом и то искључиво на огољеним, необраслим деловима обале након повлачења вода или на блатиштима насталим редовним гажењем стоке и дивљачи. Стога је значајан фактор њиховог опстанка и услов ревитализације оваквих станишта очуван водни режим са редовним годишњим плављењем и пресушивањем, очувана морфологија ниских обала и присуство редовне али умерене испаше (у случају претеране испаше би поред нарушавања морфологије обале и уништења биљног покрива дошло и до претеране нитрификације, што би фаворизовало развој нитрофилне вегетације попут оне из свеза *Chenopodium rubri* (Tüxen) Hilbig & Jage, *Bidention tripartiti* Nordh. и др.). Због специфичних услова станишта и привременог периода вегетације оваква станишта су релативно ограниченог распрострањења и данас представљају изузетно угрожени тип на подручју Србије. На подручју природног добра су ограниченог распрострањења, забележене су у виду фрагмената у замочвареном старом кориту Мостонге дуж северозападног руба Горње шуме и то само на блатиштима насталим гажењем (прелази преко забареног корита) (слика 14). Присуство ретких и угрожених врста у флори Србије типичних за једногодишње амфибијске плавне обалне заједнице, као што су водушка (*Limosella aquatica*) и *Elatine*

alsinastrum указује на изражен утицај подземних вода Дунава и Мостонге али и на осетљивост овог станишног типа од било каквих интеревенција које би могле негативно утицати на динамику подземних вода.

Слика 14: Заједнице ниских муљевитих обала развијене на блатиштима по прелазима преко старих меандара Мостонге, локалитет Горња шума, 25. 05. 2017. (Р. Перић).

Најраспрострањенији типови станишта на подручју природног добра су у ширем смислу панонске заслањене ливаде (Сб. 14) и панонске слане степе и утрине (Сб. 13). Од антропогених станишних типова преовлађују шумски засади егзотичних лишћара (А4.12) односно шумски засади багрема (А4.123), обрадиве површине (G1.) и мелиорациони канали (Н9. 5).

Флористички вредни локалитети

У односу на број забележених врста значајних за очување диверзитета флоре и станишних типова приоритетних за заштиту, очуваност предеоних карактеристика као и мање или више изражено одсуство негативних антропогених утицаја и инвазивних врста, на подручју природног добра је могуће издвојити неколико флористички веома вредних локалитета или подручја, међу којима се издвајају 2 целине: слатине и ливаде између насеља Каравуково-Богојево-Сонта-Дорослово-Српски Милетић (25 значајних врста и подврста) и шума Курјачица са околним пашњацима у троуглу Апатин-Пригревица-Свилојево (24 значајне врсте и подврсте). Обе наведене целине су међусобно веома сличне по присутним значајним врстама и подврстама и типовима станишта приоритетним за заштиту, што је логично, будући да оне чине очувани део некадашњег јединственог предела који се протезао долином Мостонге од Апатина до Букина и Бачке Паланке. На картама Првог војног премера Краљевине Угарске из 1782-1785. године [<https://mapire.eu/en/>] ове шуме покривају већи део простора данашњег природног добра и протежу се даље на југ низ Мостонгу (данашњи преостали фрагменти ових шума, који су веома измењени, чине веома мали део њихове површине коју су заузимале само на територији данашњег природног добра). На картама следећих Војних премера (1819-1869, 1869-1887, 1941) је уочљиво крчење ових шума и исушивање мочварних и слатинских ливада [<https://mapire.eu/en/>]. Ове шуме су биле веома развијене дуж десне и (мањим делом)

леве обале реке Мостонге и то по неплавним, вишим лесним терасама корита Мостонге. Кроз шуме је пролазила река Мостонга, која се већим делом састојала од низа међусобно повезаних бара и разлива који су већи део вегетационе сезоне били плитки и замочварени, тако да је Мостонга имала типичан изглед мање равничарске реке са широком плитком долином обраслом мочварном и ливадском вегетацијом кроз коју је полако струјала речна вода натапајући околне замочварене ливаде и шумарке. О изгледу Мостонге као „систему међусобно свезаних долова“ који имају изглед „непрегледног реда већих и мањих бара“ је још крајем 19. века писао Димитрије Петровић (Петровић, 1883: 6). Између низа ових бара по најнижим деловима долине и шума по вишим теренима је био развијен ужи или шири прелазни појас влажних, местимично заслањених ливада и пашњака. Током 20. века шуме су већим делом искрчене а састав преосталих шумских фрагмената је значајно измењен подизањем засада алохтоних врста. Река Мостонга са својим некадашњим рукавцима и барама је током касног 19. и прве половине 20. века једним делом мелиорисана а након изградње система канала ДТД већим делом инкорпорирана у главни ток канала ДТД а околне мочваре углавном исушене. Од некадашњег исконског предела долине Мостонге су данас преостали баш ови прелазни фрагменти некадашњих влажних и заслањених ливада и шумо-степе дуж корита Мостонге и ретке баре развијене у старим речним меандрима. О некадашњој повезаности ових ливадских фрагмената сведочи њихов идентичан састав у погледу флоре и вегетације а међу врстама флоре које су у типичне за поменуте очуване влажне и заслањене ливаде се као карактеристичне могу издвојити: *Cerastium subtetrandrum*, *Drabella muralis*, *Elatine alsinastrum*, *Filipendula vulgaris*, *Lotus angustissimus*, *Lythrum portula*, *Moenchia mantica*, *Montia arvensis*, *Ranunculus ophioglossifolius*, *Sagina apetala*, *Saxifraga bulbifera*, *Scilla autumnalis*, *Serratula tinctoria*, бројне врсте детелина (нарочито *Trifolium angulatum*, *T. micranthum*, *T. ornithopodioides*, *T. pallidum*, *T. retusum*, *T. strictum*), *Ventenata dubia* и *Viola pumila*. Од заједница типичних за овај предео у Србији се издвајају заједница девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) и панонске шуме лужњака на солоњецу (*Galatello-Quercetum roboris*).

Горња шума са околним слатинско-степским мозаиком по површини обухвата више од половине природног добра, односно локалитете Старо село, Горња шума, Пешчани брежуљак, Ливаде, Доња слатина, Горња слатина, Доња шума (део) и Црна бара између насеља Каравуково-Српски Милетић-Дорослово-Сонта-Богојево. Лужни део овог подручја се одликује са већим учешћем мочварних и влажних ливадских заједница као и са већим површинама под шумо-степском вегетацијом, нарочито дуж обода Горње шуме (*Galatello-Quercetum roboris*, *Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*). На карти II Војног премера је Горња шума означена као „Каравуковски храстик“ [„Karawukowaer Eichenwald“]. Северни део подручја је више слатинско-степски мозаик са местимичним нешто присутнијим утицајима претеране испаше и гажења. У флористички навредније локалитете на простору целог природног добра се убрајају ободни делови Горње шуме, међу којима се издвајају забарени меандри Мостонге уз северозападни обод Горње шуме (слика 15) који представљају једно од неколико у Србији очуваних станишта критично угрожене љубичице (*Viola pumila*) и водушке (*Limosella aquatica*). Иако је водни режим у забареним старим меандрима Мостонге на овом локалитету под утицајем подземних вода Дунава и Мостонге, рељеф подручја и педолошка грађа шире околине указују на вековно ритско подручје. Током влажнијих година овде је у извесној мери присутно и струјање воде из баре у бару што омогућава фино зонирање водене, мочварне, ливадске, слатинске и шумо-степске вегетације у околини и представља **репрезентативан пример очуваног изворног ритског предела долине Мостонге са сукцесивним вегетацијским низом заједница карактеристичним за некадашњу плавну долину Мостонге.**

Слика 15: Стари меандри Мостонге, локалитет Горња шума, 25. 05. 2017. (Р. Перић).

Северни обод Горње шуме (локалитет Ливаде) и местимично западни делови Горње слатине представљају изузетно вредан пример очуваног мозаика степске, мезофилне ливадске и слатинске вегетације Подунавља Бачке (слика 16). Од присутних угрожавајући фактора овде се издвајају: мелиорација слатина, изградња рибњака, одлагање чврстог отпада, крчење аутохтоних шумо-степских фрагмената у Горњој шуми и претерана испаша и гажење.

Слика 16: Мозаик степске, мезофилне ливадске и слатинске вегетације, локалитет Ливаде, 25. 05. 2017. (Р. Перић).

Шума Курјачица са околним пашњацима и ливадама (потези Курјачица, Бокшеновац и Апатинска слатина). У односу на остале шуме на подручју природног добра шума Курјачица је, и поред шумарских интервенција, у највећој мери задржала изворне карактеристике панонске шуме лужњака на солоњецу (*Galatello-Quercetum roboris*) са развијеним шумо-степским појасом и околним контактним заједницама девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) и заједницама слатина (нарочито *Artemisio-Festucetum pseudovinae*). Овакав **низ заједница некадашњег шумо-степског предела долине Мостонге** је овде очуван на највећој површини у Србији и стога је јединствен у фитоценолошком и флористичком погледу. Чињеница да је вегетација панонских шума лужњака на солоњецу са околним шумо-степским фрагментима спада у фитоценолошки готово неистражен тип станишта у Србији говори у прилог строге заштите подручја. Оближње заштићено природно добро шума Јунаковић такође представља очуван пример шуме лужњака на солоњецу, али је овде у потпуности уништен рубни, прелазни шумо-степски и слатински појас јер се обрадиве површине протежу до саме ивице шумских одељења, што у односу на Курјачицу умањује њен научни и едукативни значај. Једино станиште критично угрожене врсте тичинца (*Cerastium subtetrandrum*) у Србији и најјужнија тачка његовог познатог ареала се налази на Апатинској слатини (Niketić & al., 2009: 87-88). Популација угроженог позног зумбула (*Scilla autumnalis*) са слатина у околини шуме Курјачица спада у најбогатије познате популације ове врсте у Србији. Од угрожавајућих фактора овде су забележени: изградња рибњака на слатинама, деградација шумске вегетације због претераног гажења, испаше и рујења у гатеру за дивљач, мелиорација слатина, дивље депоније.

Шумска вегетација

Одлике шумске вегетације

Посматрано подручје, ПИО „Средња Мостонга“, налази се на високој лесној тераси, која се наставља на инундациону равну Дунава. Шумска вегетација лесне терасе (као станишта изван утицаја поплавних вода) формирана је под утицајем изражене континенталне климе карактеристичне за шумо-степску зону Војводине. Географске карте из XVIII и XIX века потврђују да су ове шуме биле далеко распрострањеније него што је то случај у данашње време. Посебан значај очувања остатата ових шума огледа се у томе што је веома мали део климатогених шума војвођанске равнице сачуван. Већина тих шума је искрчена и претворена у обрадиво земљиште, а добар део шумских станишта је под засадима алохтоних врста.

Данашњи карактер шума на истраживаном подручју представља резултат међусобног дејства: еколошких услова, биолошких особина присутних врста и антропогеног утицаја. Начин коришћења и управљања овим подручјем имао је значајан утицај на ток развоја шумске вегетације. Историјски записи и трагови људских насеља указују на дуготрајан притисак на шуме у виду коришћења дрвне масе, испаше стоке и крчења шума за формирање обрадивих површина. Посматрајући споменуте географске карте из XVIII века, видимо да су шуме на овим просторима представљале једну непрекидну целину и то од Апатина па све до Каравукова, док данас на том потезу имамо четири мање, фрагментисане, шумске целине. У новије време, уношењем биолошки јачих алохтоних врста, уз то и инвазивних, које постепено потискују едификаторске, пратеће и ретке врсте шумских заједница, мења се природна синдинамика постојећих шума.

Шумске заједнице

На лесној тераси јављају се земљишта терестричног реда, на коме се развија зонална вегетације лужњакових шума са грабом, цером, липом и пратећим врстама у оквиру свезе *Aceri tatarici-Quercion Zolyomi et Jak.* 1957. Географске карте и записи из XVIII и XIX века потврђују постојање ових шума у дугом периоду, што указује на то да су популације карактеристичних врста (биљака) адаптиране на локалне услове станишта.

На предметном подручју налазе се четири шумске целине настале, пре свега, антропогеним утицајем услед велике потребе за обрадивим земљиштем. Њихов контактни положај условљава и постепени прелаз према околним слатинским и шумо-степским травним заједницама.

Идући од севера (Апатина) према југу (Каравукову) то су следеће шумске целине: Шума Курјачица, Слатина код Сонте, Дорословачка шума и Горња шума.

Идући од севера ка југу-југоистоку ПИО „Средња Мостонга“ прва по реду је „Шума Курјачица“. „Слатина код Сонте“ се налази југоисточно од претходне, на растојању око 7,5 километара. Дорословачка шума је следећа у низу и удаљена око 5 километара од Слатине код Сонте, такође у правцу југоистока. Горња шума или Горња Брањевина се налази на 7–8 километара у правцу југ–југоисток од Дорословачких шума.

Како је већ констатовано, постојеће шуме су под великим антропогеним утицајем, а велика површина шума је искрчена из потребе за обрадивим и пашњачким површинама.

Шума храстова и јавора жешље у ширем смислу (*Aceri tatarici – Quercetum roboris* (Zol.et Jacucz 1957) В. Јовановић 1986 s.l.) припада свези која обједињује више заједница храстова шумо-степског подручја Војводине. Остаци ових шума представљају зоналну вегетацију југоистичног европског шумско-степског подручја (Horvat et.al.1974). У нижем спрату дрвећа местимично је заступљена дивља крушка (*Pyrus pyraeaster*). И овде је забележено присуство алохтоних дрвенастих врста од којих се неке понашају инвазивно у Панонском биогеографском региону. Најзаступљенији је багрем (*Robinia pseudoacacia*) који се из монокултура ове врсте проширио у све суседне шуме ове заједнице, а појединачно се јављају западни копривић (*Celtis occidentalis*) и кисело дрво (*Ailanthus altissima*). С обзиром да је стање и структура ових шума у знатној мери резултат начина коришћења, ниже таксономске јединице нису прецизно утврђене. Станишне прилике и однос едификаторских врста указује на присуство заједница ранга асоцијације *Galatello-Quercetum roboris Zólyomi & Tallós* 1967. Имајући у виду да је већина ових, некада широко распрострањених шума, искрчена за потребе пољопривреде, истиче се значај њиховог очувања.

Синтаксономски положај шумских заједница (прилагођено: Шкорић, 2006):

X Класа: QUERCO-FAGETEA BR.-BL. & VIEGIER 1937

Ред: QUERCETALIA PUBESCENTIS BR.-BL. (1931) 1932

Свеза: ACERI TATARICI-QUERCION PUBESCENTIS ZÓLYOMI & JAKUCS 1957

1. Ass. *Galatello-Quercetum roboris ZÓLYOMI & TALLÓS* 1967.

Шумске културе и деградациони стадијуми шумских заједница

Шумске културе се јављају као засади багрема (слика 17), америчког јасена и црног ораха. Културе су, због начина садње (сађење у редове) и тога што су подизане као монокултуре, еколошки лабилне, флористички и естетски сиромашне и монотоне.

На шумским стаништима Шуме Курјачица, Слатине код Сонте, Дорословачке шуме и Горње шуме највише је култура багрема. Доминација коприве (*Urtica dioica*) у приземном спрату ове културе указује на процес нитрификације станишта, што је позната особина багрових састојина. Садњом монокултура дошло је до промена у флористичком саставу и структури околних шумских заједница, што повољно утиче и на ширење инвазивних врста. Флористички састав шумских култура је сиромашан врстама, што се нарочито односи на монокултуре багрема. Упоредо са флористичким променама долази и до дуготрајних промена услова станишта, нитрификацијом (багрем), алелопатским утицајем (црни орах) и др.

Међутим, и поред тога што је део шумске вегетације након чистих сеча претрпео велике измене и деградацију структуре и састава, за многе шумске врсте, које су са околних подручја, претворених у обрадиве површине, одавно нестале, овај простор представља једино станиште и последње уточиште.

Слика 17: Култура багрема

II 1.9. Фаунистичке одлике

II 1.9.1. Планктонске заједнице

У складу са препорукама Оквирне директиве о водама (Directive 2000/60/EC) биолошки елементи који се користе за процену квалитета воде и еколошког стауса су: цијанобактерије и алге (фитопланктон и зоопланктон), акватичне макрофите, макроинвертебрате и ихтиофауна.

Директива групу биолошких елемената издваја као најважнију. Коришћење биолошких елемената има дугачку традицију у биомониторингу, јер се још с почетка XX века велики број цијанобактерија и алги нашао на индикаторским листама коришћеним приликом сапробиолошке анализе воде (Kolkwitz and Marsson, 1902, 1908, 1909). Као фотосинтетички организми, цијанобактерије и алге имају важну еколошку улогу у кружењу материје и преносу

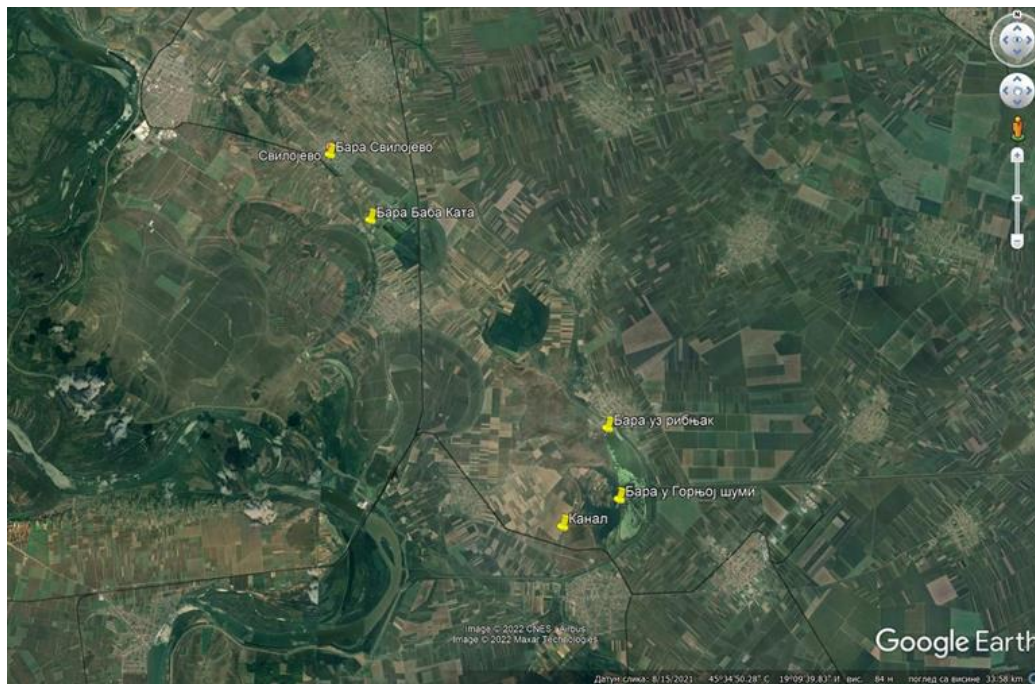

енергије воденог екосистема у коме се развијају, с обзиром да се налазе у основи ланаца исхране.

Као примарни произвођачи, најдиректније су погођене физичким и хемијским факторима. Фитопланктон реагује директно на ниво хранљивих материја у води кроз промене у свом саставу и биомаси - установљено је да је повећање биомасе фитопланктона у директној корелацији са повећањем концентрације фосфата у води, (Reynolds et al., 2002), а његов циклус развића је краћи од циклуса развића водених макрофита, што резултира бржим одговором.

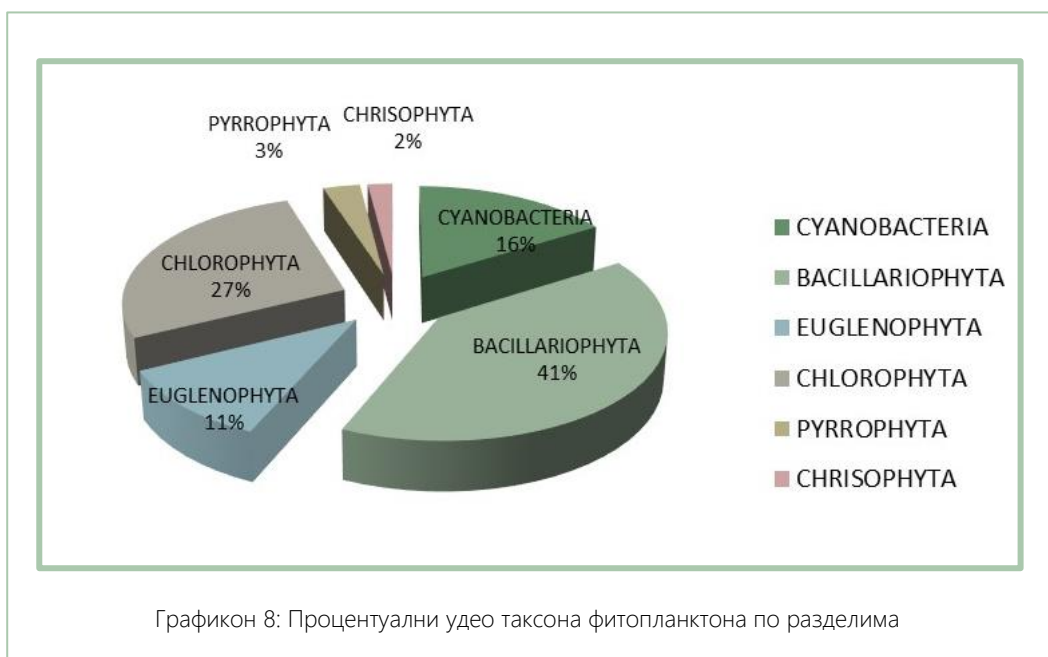
Због својих хранљивих потреба, брзе стопе репродукције и врло кратког животног циклуса, због тога што брзо реагују и саставом врста и густином на промене физичких и хемијских фактора животне средине, цијанобактерије и алге су нарочито погодне за процену квалитета воде, што их чини вредним индикаторима краткорочних утицаја (Bruun, 2012).

Сазнање да фитопланктон брзо и предвидљиво реагује на промене животне средине, нарочито када је доминантан антропогени притисак унос нутријената, чини га незаобилазним елементом квалитета водених екосистема. На промену нивоа хранљивих материја у води биомаса фитопланктона реагује брже, него промена у саставу врста.

Слика 18: Локалитети са којих су узимани узорци воде (Извор: Google Earth)

Анализом узорака воде са испитиваних локалитета (слика 18) констатовано је 99 врста из 6 раздела: Chlorophyta, Bacillariophyta, Cyanobacteria, Euglenophyta, Chrysophyta и Pyrrophyta. Према броју таксона раздео Bacillariophyta је процентуално најзаступљенији са 41%. За њим следе раздели Chlorophyta са 27%, Cyanobacteria са 16 %, Euglenophyta са 11%, Pyrrophyta са 3 % и Chrysophyta са 2% констатованих таксона у односу на укупан број.

Најбогатији по броју врста је раздео силикатних алги (**Bacillariophyta**) са 40 врста из 19 родова. Најбројнији врстама су родови: *Navicula*, *Nitzschia*, *Fragilaria*, *Cymbella* и *Gomphonema*.

Значај силикатних алги испољава се пре свега у томе што се оне јављају као примарни органски продуценти у воденим екосистемима. Често су прва карика у ланцу исхране многих водених животиња. Њихова велика бројност указује на повољне еколошке услове за њихов раст и развиће, што доводи до продукције знатне количине биомасе. Значајно је не само то што продукују велику количину биомасе, већ и то што су одлична храна, јер садрже витамине, беланчевине и масти у знатним количинама.

Силикатне алге су осетљиве на квалитативну промену хемизма воде, тако да су одлични биолошких ндикатори. Ове алге учествују у процесу биолошког чишћења загађених вода, па је и са тог аспекта њихов значај велики.

Раздео зелених алги (**Chlorophyta**) присутан је са 27 врста. Највећим бројем врста одликују се Chlorococcales - род *Scenedesmus* са пет врста и *Pediastrum* са 4 врсте.

Треће место по броју заузима раздео цијанобактерија (**Cyanobacteria**) са 16 врста. Еугленоидне алге (**Euglenophyta**) присутне су са 11 врста. Од 16 забележених врста цијанобактерија представници рода *Oscillatoria* су најбројнији (8 врста) док је код еугленоидних алги најбројни род *Phacus* присутан са 5 врста.

Златне алге (**Chrysophyta**) су заступљене са две врсте, док ватрене алге (**Pyrrophyta**) броје свега три врсте.

У погледу трофичких специфичности, поједини чланови фитопланктонске заједнице могу послужити као доста поуздани индикатори појединих степена загађења воде (Гргинчевић, Пујин, 1986). *Synedra acus*, *Nitzschia linearis* припадају олигосапробној групи и становници су претежно чистих вода. *Microcystis aeruginosa*, *Synura uvella*, *Melosira varians*, *Scenedesmus quadricauda*, *Pediastrum boryanum* и др. су чести становници свих категорија еутрофних вода и могу се уврстити у β - мезосапробе. *Fragilaria crotonensis* и *Asterionella formosa* су индикатори вода које се налазе на прелазу из олиго у бета-мезосапробну зону (Nemeš, Pujin, 2003).

Oscillatoria limnetica, *Oscillatoria limosa*, *Oscillatoria tenuis*, *Nitzschia palea*, *Nitzschia acicularis*, *Stephanodiscus hantzschii* су α – мезосапробни облици, а *Euglena viridis* припада полисапробној групи организама. Ови облици из раздела Cyanobacteria и Euglenophyta, који су забележени у већој бројности на локалитету Бара код Свилојева указују на јаче органско оптерећење.

Како је међу индикаторским врстама констатован највећи број β - мезо и олигосапробних облика, а спорадично појава α – мезо и полисапробних облика, можемо рећи да је вода са испитиваних локалитета β - мезосапробног карактера. Висока еутрофизација у доба ниског водостаја у барама последица је промена еколошких услова средине (дубина воде, температура итд.),

Сапробност одражава укупну количину органских материја у воденом екосистему које су подложне процесима разградње. Без обзира на то да ли је органска материја доспела директно у воду или у облику нутријентних соли резултат је повећања примарне продукције. Сапробиолошка процена квалитета воде са испитиваних локалитета дата је применом листе организама индикатора SEV и директном сапробиолошком методом одређивања индекса сапробности Pantle & Buck (1955). Наиме, свакој детерминисаној врсти приписана је одређена *индикаторска таблична вредност* (s), која постоји забележена у таблицама (SEV, 1977). Вредност индекса сапробности, израчунатог на основу индикаторских табличних вредности износи 1,99 што одговара категорији β -мезосапробних вода, које карактеришу завршени редуковани процеси и поновно успостављање аеробног стања, опадање биолошке потрошње кисеоника, нестајање амонијака и сумпорводоника, уз повећање количине угљен диоксида. Услови за развој алги, виших биљака и животиња су повољни у оваквим водама, а што је и резултат узапредовалог процеса минерализације (Петровић и сар., 1998).

II 1.9.2. Фауна инсеката

Разноврсност инсеката

Очувана ливадска вегетација на мање или више заслањеном земљишту је на простору Бачке прилично уништена претварањем ливада у пољопривредне површине. Ова станишта су прилично расцепкана и у слабој међусобној вези. Мостонга представља један од најзначајнијих водотока овог простора, и настањен је специфичном ентомофауном водених (вилински коњици (Odonata), водене стенице, тврдокрилци), степско-слатинских (Orthoptera, Hemiptera и др) и шумских станишта (стрижибубе (Cerambycidae), јеленци (Lucanidae)).

Велико богатство биљака пружа хранидбену базу инсектима опрашивачима. Ова група инсеката је и најзаступљенија међу ентомофауном: стенице (различите фамилије Hemiptera, пенуше (Cicadellidae), тврдокрилци (Coleoptera): бубе сјајници (Chrysomelidae), стрижибубе (Cerambycidae), Cantharidae, Malachiidae, бубе злате (Cetoniidae), бубамаре (Coccinellidae), Rutellidae, Bruchidae, Elateridae, Cleridae, бубе балегари (Geotrupidae), мрежокрилци (Neuroptera), мекокрилци (Mecoptera), лептири (Lepidoptera: белци (Pieridae), ластини репци (Papilionidae), шаренци (Nymphalidae), плавци (Lycaenidae), скелари (Hesperiidae), пегавци (Riodinidae), окаши (Satyridae), совице (Noctuidae), опнокрилци (Hymenoptera: пчеле и бумбари (Apidae), мрави (Formicidae)), као и разне врсте двокрилаца (Diptera: Chironomiidae, осолике муве (Syrphidae)).

Правокрилци (Orthoptera) представљају најбројнији ред инсеката оваквих станишта. Близина пољопривредних површина омогућава им богатство биљака хранитељки ларви и одраслих.

Шумске врсте нарочито су значајне због очуваних храстових шума. Шума Курјачица пружа рефугијално станиште за многе строго заштићене сапроксилне врсте (слика 19).

Овде су забележене и групе које се хране крвљу домаћина, попут комараца (Culicidae), обада (Tabanidae), али и крпеља (који нису саставни део класе Insecta, али су присутни). Њихово присуство указује на присуство стоке, али и ловне дивљачи.

Слика 19: Јеленак (*Lucanus cervus*)

Врсте инсеката од националног и међународног значаја

На истраживаном подручју утврђено је 4 врсте строго заштићених и једна врста заштићених инсеката, и низ врста које уживају међународну заштиту.

Табела 13: Врсте инсеката од националног и међународног значаја.

Врста/species	Правилник о строго заштићеним и заштићеним дивљим врстама	IUCN	Natura 2000
CI. INSECTA			
Ordo ODONATA			
<i>Brachytron pratense</i> (Muller, 1764)		LC	
<i>Anax imperator</i> Leach, 1815		LC	
<i>Anax parthenope</i> (Selys, 1839)		LC	
<i>Aeshna isoceles</i> (Muller, 1767)		LC	
<i>Aeshna viridis</i> Eversmann, 1836		NT	
<i>Orthetrum albistylum</i> (Selys, 1848)		LC	
<i>Orthetrum brunneum</i> (Fonscolombe, 1837)		LC	
<i>Sympetrum sanguineum</i> (Muller, 1764)		LC	
<i>Sympetrum fonscolombii</i> (Selys, 1840)		LC	

Врста/species	Правилник о строго заштићеним и заштићеним дивљим врстама	IUCN	Natura 2000
<i>Coenagrion puella</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Platycnemis pennipes</i> (Pallas, 1771)		LC	
<i>Sympecma fusca</i> (Vander Linden, 1820)		LC	
<i>Enallagma cyathigerum</i> (Charpentier, 1840)		LC	
<i>Calopteryx splendens</i> (Harris, 1782)		LC	
Ordo ORTHOPTERA			
<i>Acrida ungarica</i> (Herbst, 1786)	сз		
Ordo LEPIDOPTERA			
<i>Aglais io</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Araschnia levana</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Coenonympha glycerion</i> (Borkhausen, 1788)		LC	
<i>Maniola jurtina</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Pieris brassicae</i> (Linnaeus, 1758)	сз	LC	
<i>Pieris napi</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Plebejus argus</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Vanessa atalanta</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
<i>Vanessa cardui</i> (Linnaeus, 1758)		LC	
Ordo COLEOPTERA			
<i>Theophilea subcylindricollis</i> Hladil 1988 (Popović et al., 2013)	сз		
<i>Lucanus (Lucanus) cervus</i> (Linnaeus, 1758)	сз	NT	Annex II
Ordo HYMENOPTERA			
<i>Apis mellifera</i> Linnaeus, 1758		DD	
<i>Formica (Formica) pratensis</i> Retzius, 1783	з		

Малена стрижибуба *Theophilea subcylindricollis*, понтског распрострањења са центром ареала у Јерменији, насељава шумостепе и биљне заједнице трава у плавним подручјима (Cherepanov, 1990; Horvatovics, 1992), као и праве степе и степе на лесу (Бартенев и Терехова, 2011). Ларва се развија у стабљикама трава, првенствено у пиревини (*Elymus repens*), али и ливадарки (*Poa angustifolia*) и жежевини (*Dactylis glomerata*), које су присутне на локалитету слатина околине старо село Слатина. Као нова врста за Србију описана је од стране Pil et Stojanović (2009).

Панонски скакавац (*Acrida ungarica*), панонски ендемит (слика 20), насељава ливаде на песку и степска станишта. Сви представници Acrididae су слабо прилагодљиви на промене услова станишта, па тако и ова врста за коју поред даље фрагментације станишта угрожавајуће факторе представљају и паљење вегетације чиме се спаљују њихови развојни облици (јаја, ларве и лутке) и уништавају биљке хранитељке. Acrididae су у многим европским земљама (Аустрија, Италија, Литванија) веома ретке због интензивног деловања човека на слатинама.

Слика 20: Панонски скакавац (*Acrida ungarica*)

На основу Црвене листе вилинских коњица Европе (Kalkman et al., 2010) од 14 забележених врста, 13 имају статус најмање бриге (LC), док је *Aeshna viridis* додељена категорија скоро угрожене врсте (NT). 9 врста лептира се налази на Црвеној листи дневних лептира Европе (Van Swaay et al., 2010). Такође медоносна пчела (*Apis mellifera*) има нејасан статус у Европи. Све је угроженија употребом инсектицида у пољопривреди, због чега је бројност популација ове врсте у опадању (Nieto et al., 2014).

Значај опрашивања

Директан значај опрашивања животињским агенсима огледа се кроз присуство и цену различитих производа на тржишту. Индиректно, опрашивањем се омогућава репродукција биљака, што има улогу у другим екосистемским услугама.

Према Sároszpataki et al. (2009), ливадска станишта Панонског региона представљају једна од најбогатијих по биодиверзитету инсеката у Европи. Свакако овај простор представља један од центара биодиверзитета Европе.

Просторни распоред природних, полуприродних и вештачких станишта је веома важан за сваку врсту опрашивача у просторном и временском смислу, ради обезбеђивања хране, формирања гнезда, презимљавања и места за репродукцију. Нпр, различите врсте опнокрилаца формирају гнезда у земљи, или насељавају различите шупљине (дебље празне стабљике, мале шупљине у камењу, напуштена инсекатска гнезда, мртво дрво), због чега је веома важан контакт обрадивих површина са природним и полуприродним стаништима. Зелени коридори (појас природне вегетације уз њиве, живице) обезбеђују и кретање ка биљкама које су извор нектара и полена у непосредној близини, али и станиште инсектима чији је период лета дужи од периода цветања одређене пољопривредне културе. Имају функцију и у привлачењу опрашивача ка усевама са релативно неугледним цветовима. На нивоу предела, очување природних и полуприродних станишта може да повећа бројност и разноврсност инсеката опрашивача усева (Kremen et al., 2007, Kleijn et al., 2009). Сва станишта под природном вегетацијом, мање локве, влажна станишта, приобална подручја уз канале, као и мала подручја неплодног земљишта представљају важан извор хране за пчеле. Према истраживањима Sároszpataki et al. (2009) спроведеним на три локалитета у Мађарској (влажне ливаде на солоњецу, Панонска заслањена степа на солончаку и мозаика мочварних ливада, заслањене степе, Панонске степе на песку са разбацаним шумарцима), најважнији локални

утицај на богатство дивљих инсекатских врста опрашивача има доступност цветова за исхрану. Пејзажна структура имала је више утицај на величину опнокрилаца који су посећивали локалитете (мање врсте преферирају влажна станишта, док су веће присутне у већем броју на сувљим).

Природна и полуприродна станишта омогућавају опстанак врстама инсеката полинатора важних за пољопривредну производњу, због чега их је важно очувати. Оваква станишта повећавају екосистемске услуге у подручјима са интензивном пољопривредном производњом (Kremen et Charlin-Kramer, 2007). Заправо, утврђено је да на диверзитет врстама инсеката полинатора утиче мозаичност различитих станишта. Такође, у Мађарској се потенцирају традиционални видови сточарства с обзиром да је утврђен већи диверзитет опрашивача на локалитетима где је присутно сточарство (Batáry et al., 2010).

Све горе поменуто указује на неопходност очувања мозаика природних и полуприродних станишта у непосредном контакту са пољопривредним културама. На овај начин се са једне стране помаже очувању разноврсности дивљих биљних и животињских врста, а са друге помаже смањењу трошкова надокнађивања природних опрашивача у пољопривредној производњи и повећању приноса, што и јесте значај екосистемске услуге опрашивања инсектима.

На предметном простору је забележено 63 врсте само дневних лептира, 117 врста ноћних лептира (совица), као и низ врста опнокрилаца и осоликих мува, које нису детаљније проучаване. Све ове врсте учествују у опрашивању, како природне биљне вегетације на самим слатинама, тако и околних пољопривредних култура. Њихово очување је од невероватне важности за природу, али и наведену људску делатност.

II 1.9.3. Фауна риба

Половином двадесетог века део тока Мостонге, од Сомбора до Бача, укључен је у каналску мрежу Хидросистема ДТД. Након спроведених радова на уређењу тока и одводњавању површинских вода некадашњи мозаик влажних станишта (баре и рукавци Мостонге), је у великој мери смањен и тиме су и изгубљена многа станишта неопходна за опстанак риба. Поред ових радова, на губитак изворне ихтиофауне су утицај имали и загађење које потиче од интензивне пољопривредне производње у сливу Мостонге, као и редовне активности на одржавању канала за одводњавање (измуљивање, кошење). Смањење разноврсности ихтиофауне услед промене типова станишта и погоршавања еколошких услова на преосталим влажним стаништима су пратили повећање бројности отпорнијих аутохтоних врста, као и ширење алохтоним и инвазивних врста.

Састав фауне риба

За потребе вредновања подручја Средње Мостонге, а са циљем његове потенцијалне заштите, ихтиолошка служба Покрајинског завода за заштиту природе је извршила истраживања диверзитета риба, која су примарно усмерена на утврђивање квалитативног састава фауне риба (Таб. 14).

Ова истраживањима су обављана уз помоћ уређаја за електрориболов (уређај типа Aquatech EL 63 II GI Honda GX 270; 300/600VDC и уређај типа SAMUS 1000).

Истраживањима је укупно евидентирано 10 врста риба, представника 4 фамилија. Најбројније су врсте из породице шарана - *fam. Cyprinidae* (7 врста), док су *fam. Esocidae*, *Gobiidae* и *Centrarchidae* заступљене са по једном врстом.

Карактеристике ихтиофауне

Према Ристићу (1977), на основу састава врста риба које је насељавају, подручје Средње Мостонге спада у регион каналског система риболовних вода, односно у ципринидни регион у мелиорисаним подручјима Панонске низије.

Рибље врсте су одређиване на основу кључева за детерминацију по Симоновићу (2001) и Harka és Sallai (2004). Коришћена номенклатура је усклађена са подацима доступним у интернет бази података Fauna Europaea (2013).

Карактеризација природног водотока на основу гилдова (групе врста независно од тога да ли су сродне, које исте ресурсе користе на сличан начин, те заузимају исту еколошку нишу) присутних врста, може дати релативно тачну слику о карактеристикама дела тока или еколошком статусу.

Анализом података о еколошком гилду (Sallai, 2002) из табеле 1., утврђен је велики број у еуритопном гилду (50%), 5 од 10 забележених врста (ЕУ), прати их гилд егзота (40%) са 4 врсте (ЕГЗ), док су гилд стагнофилних врста обухвата једну врсту (СТ). Скоро половина забележених врста нема јасно одређену преференцију за тип станишта, подједнако насељавају и делове са текућом водом, као и мочварна, забарена станишта без текуће воде.

Прегледом података о репродуктивном гилду (Balon, 1975) из табеле 1., утврђено је присуство врста која спадају у осам различитих група:

- А 1.4 фитолитофилне – факултативни мрест на биљкама и шљунку, ларве фотофобне и делимично развијеним респираторним структурама, не чувају млађ (4 врсте),
- А 1.5 фитофилне – мрест на биљкама, ларве нису фотофобне и имају добро развијене респираторне структуре, не чувају млађ (3 врсте),
- А 2.5 остракофилне – икра се полаже у љуштуре живих шкољки, не чувају млађ (1 врста),
- Б 2.5 фитофилне – икра се полаже на гнездо направљено од биљног материјала, чувају млађ (1 врста),
- Б 2.7 спелеофилне – икра се полаже у љуштуре мртвих шкољки или рупе у подлози, чувају млађ (1 врста).

Табела 14: Статуси и категорије угрожености и заштите риба на подручју Средње Мостонге

латински назив врсте	домаћи назив	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Фамилија Esocidae									
<i>Esox lucius</i> Linnaeus 1758	штука	○	01.02.- 31.03., 40 cm	LC				ЕУ	А 1.5
Фамилија Cyprinidae									
<i>Alburnus alburnus</i> Linnaeus 1758	уклија			LC				ЕУ	А 1.4
<i>Blicca bjoerkna</i> Linnaeus 1758	крупатица			LC				ЕУ	А 1.5
<i>Carassius gibelio</i> Linnaeus 1758	сребрни караш						+	ЕГЗ	А 1.5
<i>Pseudorasbora parva</i> Temminck & Schlegel 1846	брадавичарка						+	ЕГЗ	А 1.4

латински назив врсте	домаћи назив	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
<i>Rhodeus amarus</i> Bloch 1782	гавчица	■	трајан ловостај	LC	III	II		ЕУ	А 2.5
<i>Rutilus rutilus</i> Linnaeus 1758	бодорка			LC				ЕУ	А 1.4
<i>Scardinius erythrophthalmus</i> Linnaeus 1758	црвенперка			LC				СТ	А 1.5
Фамилија Centrarchidae									
<i>Lepomis gibbosus</i> Linnaeus 1758	сунчаница						+	ЕГЗ	Б 2.5
Фамилија Gobiidae									
<i>Neogobius gymnotrachelus</i> Kessler 1857	главоч тркач						+	ЕГЗ	Б 2.7

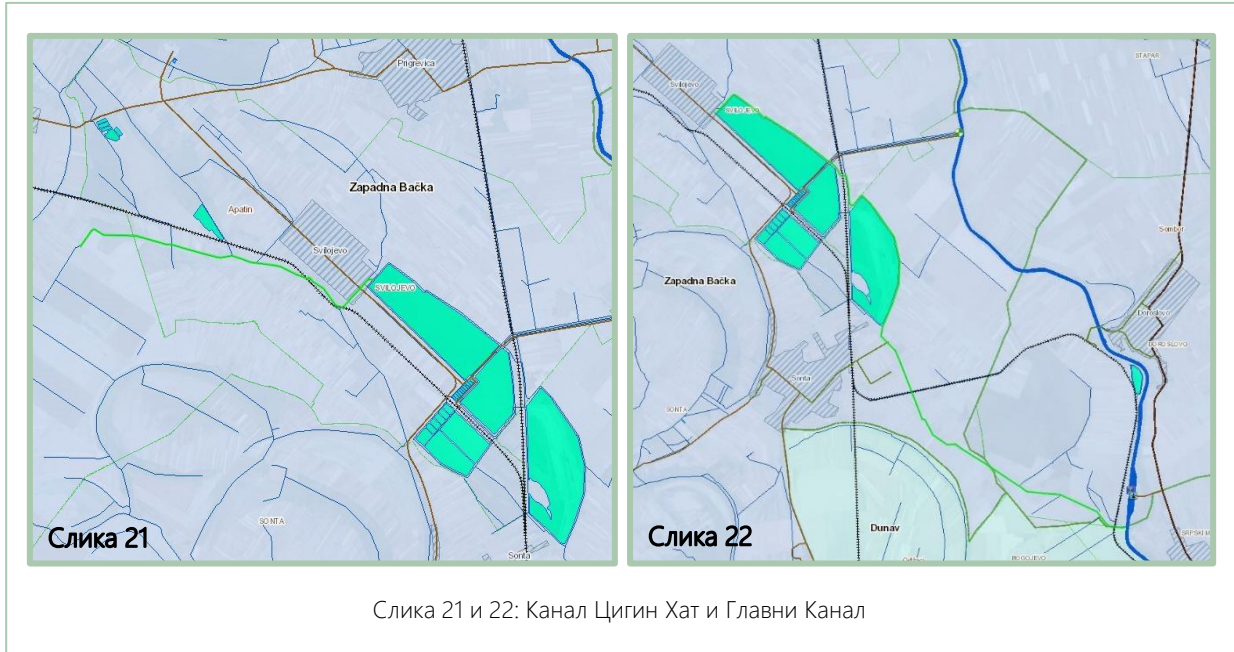
Легенда - статус заштите:

1. Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“, бр. 5/10, 47/11, 32/16 и 98/16): ■ - строго заштићена врста, ○ - заштићена врста
2. Наредба о мерама за очување и заштиту рибљег фонда („Сл. гласник РС“ бр 104/09 и 49/10): врсте заштићене ловостајем; ст - минимална дужина изловљених примерака
3. Статус угрожености, према Светској унији за заштиту природе (IUCN); VU - vulnerable – рањиве врсте LC-least concern – ниска вероватноћа угрожености/последња брига, NE-not evaluated – неопредељиване
4. Конвенција о заштити дивље флоре и фауне и природних станишта (Берн, 1979)
5. Директива о заштити природних станишта и дивље флоре и фауне (ЕЕС, 1992)
6. Алохтоне врсте
7. Еколошка гилда (Sallai, 2002)
8. Репродуктивни гилд (Balon, 1975)

Рибља заједница овог подручја је карактеристична за низијске мале и средње водотоке, у којој доминирају еуритопне врсте (односно генералисти) које су толерантније на загађивање и узнемиравање. Овакав састав рибље заједнице је условљен изгледом корита станишта (баре и канали) и мерама одржавања.

Анализом екологије и функционалних гилдова забележених врста риба, утврђено је да су све врсте у некој фази свог животног циклуса везане за биљке, што је условљено и карактеристикама станишта (канал и барска станишта). Вегетација у приобаљу, као и камене структуре на обали у околини водопривредних објеката су посебно значајна за опстанак риба (са становишта места за мрест, исхрану и склониште) на подручју Средње Мостонге.

Канал Цигин Хат (који се улива у Главни Канал код Свилојева), као и Главни Канал (слике 21 и 22), заједно са сталним барама код Свилојева представљају најзначајнија водена станишта за рибље врсте које настањују ово подручје. Наведени канали имају воде током целе године. Пресецају подручје Средње Мостонге у правцу запад-исток и у контакту су са каналом Оџаци – Сомбор. Ова повезаност, при повољним хидролошким условима у наведеном каналу, омогућује и миграцију риба на подручје будућег заштићеног подручја, чиме може доћи до повећања разноврсности рибљих врста и њихове бројности.

Слика 21 и 22: Канал Цигин Хат и Главни Канал

Сталне баре код Свилојева (слика 23) представљају остатке некадашњег мозаика барско-мочварних станишта која су се у прошлости распростирала на сливном подручју Мостонге. Оне су рефугијална станишта за фауну риба на подручју Средње Мостонге. Налазе се у поодмаклој фази сукцесије услед антропогених утицаја. Због свог барског карактера, осим за забележене врсте, могу представљати станиште и појединим ретким стагнофилним врстама, које добро подносе недостатак кисеоника у води.

Слика 23: Сталне баре код Свилојева

Национални и међународни статус ихтиофауне подручја Средње Мостонге

Мере заштите строго заштићених и заштићених врста прописане су у домаћој легислативи. Са аспекта заштите фауне риба, од забележених врста, према Правилнику о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива, гавчица (слика 24) има статус строго заштићене врсте (само на подручју АП Војводина), док штука има статус заштићене врсте. Овим Правилником проглашавају се дивље врсте биљака, животиња и гљива ради очувања биолошке разноврсности, природног генофонда, односно врсте које имају посебан значај са еколошког, екосистемског, биогеографског, научног, здравственог, економског и другог аспекта за Републику Србију, као строго заштићене дивље врсте или заштићене дивље врсте и утврђују се мере заштите заштићених врста и њихових станишта. Заштита строго заштићених дивљих врста спроводи се забраном коришћења, уништавања и предузимања свих активности којима се могу угрозити дивље врсте и њихова станишта, као и предузимањем мера и активности на управљању популацијама, прописаних овим правилником и посебним законом.

Слика 24: Гавчица (*Rhodeus amarus*)

Потреба за њиховом заштитом проистиче из њихове угрожености у природним стаништима. Уколико се не предузму посебно утврђене активне мере заштите, њихов опстанак може бити доведен у питање или се њихове популације могу у значајној мери смањити, што дугорочно може довести до ишчезавања ових врста.

Наредбом о мерама за очување и заштиту рибљег фонда („Сл. гласник РС“, бр. 56/15), прописане су одговарајуће мере заштите одређених рибљих врста. Ове мере се првенствено односе на период ловостаја и минималну дозвољену величину уловљених риба. Према овој Наредби, гавчица се налази под трајним ловостајем. Забрана излова у одређеном периоду је прописана за штуку, а утврђена и је минимална димензија, испод којих је забрањен излов.

Осим аутохтоних врста риба које чине ихтиофауну Републике Србије, подручје Средње Мостонге насељавају и врсте које су унесене из вода Северне Америке и Азије случајно, стихијски или пак циљаним порибљавањима. Од укупно 10 врста, мање од половине (40%) су алохтоне врсте (сребрни караш, брадавичарка, главоч тркач и сунчаница).

Поред примене националне легислативе, Република Србија је потписник и међународних конвенција које су ратификоване законима, међу којима се истиче Бернска Конвенција. Циљеви *Бернске конвенције* (Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта, „Службени гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007) су очување дивље флоре и фауне и њихових природних станишта, нарочито оних врста и станишта чије очување захтева сарадњу више држава. Посебно су наглашене

угрожене и осетљиве врсте, укључујући угрожене и осетљиве миграторне врсте. Од евидентираних врста гавчица се налази на Додатку III, који се односи на заштићене врсте фауне.

Директива о заштити природних станишта и дивље флоре и фауне (1992) представља правни акт који на територијама земаља чланица Европске уније регулише очување природних станишта и дивљих биљних и животињских врста. Анекс II садржи врсте од заједничког интереса, за чије очување је неопходно одређивање посебних подручја за заштиту. На овом додатку се налази гавчица.

II 1.9.4. Фауна водоземаца и гмизаваца

Типична фауна **водоземаца** Панонске низије и Војводине опстала је на релативно очуваним влажним и воденим стаништима, док су представници фауне гмизаваца више заступљени на шумским и степским стаништима (од фауне гмизаваца која живи на простору Србије, само су три врсте везане искључиво за водена и барска станишта: барска корњача и две врсте змија: бемушца и рибарица).

Подручје средње Мостонге обухвата различите типова слатинских, шумских, влажних и водених станишта. За фауну водоземаца и гмизаваца најзначајнији типови станишта на овом простору су: шуме храстова на слатинама и мочварна станишта (баре, влажне ливаде, канали, стари меандри тока Мостонге, рибњаци у непосредној близини заштићеног добра). Генерално, већи диверзитет станишта, посебно влажних и шумских, има за последицу и већи диверзитет присутних врста водоземаца и гмизаваца.

Значај водоземаца и гмизаваца на овим стаништима, као прелазних и завршних чланова биоценоза, проистиче из многобројних, узајамно испреплетених односа који владају у овим специфичним екосистемима. Водоземци и гмизавци представљају хранидбену базу за многе врсте строго заштићених и заштићених врста птица и сисара, а такође представљају и веома значајне регулаторе бројности фауне бескичмењака, нарочито инсеката.

На истраживаном подручју забележено је 11 врста из класе водоземаца (Amphibia), што чини 52% од укупно 21 врсте које су забележене на територији Републике Србије, односно чак 69% од укупно 16 врста које су забележене на подручју Аутономне Покрајине Војводине (Таб. 15).

Подаци у табелама 15 и 16 су дати на основу литературе и теренских података ПЗЗП-а.

У табели 15 су представљене врсте водоземаца које зависе од овог подручја. Скраћенице, које означавају статус заштите и/или угрожености врсте:

ПЗЗДВ – Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“ 5/2010, 47/2011 и 32/2016):

- Прилог I: строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (I);
- Прилог II: заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (II).

ЦРВЕНА КЊИГА – Црвена књига фауне Србије I – Водоземци: процена статуса угрожености на националном нивоу, по IUCN критеријумима: NT – готово угрожена врста, DD – врста за коју не постоји довољно података, LC – најмање забрињавајућа врста.

Bern – Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Сл. гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007):

- Annex II – строго заштићене животињске врсте;
- Annex III – заштићене врсте које подлежу посебним управним мерама (регулација/забрања експлоатације, промета и држања).

EU – Директива Савета 92/43/ЕЕЗ о заштити природних станишта и дивљих биљних и животињских врста (Сл. гласник EU L 206, 22/7/1992 P. 0007 - 0050 - (1992):

II Опис природних, створених и предеоних одлика

- Annex II – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чије очување захтева одређивање посебних подручја за њихову заштиту;
- Annex IV – животињске и биљне врсте од заједничког интереса које захтевају строгу заштиту;
- Annex V – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чија експлоатација подлеже посебним управним мерама.

Табела 15: Врсте водоземаца које живе на подручју Слатина средње Мостонге

бр.	SPECIES	ВРСТА	ПСЗДВ	ЦРВЕНА КЊИГА	Bern	EU
1.	<i>Lissotriton vulgaris</i>	Мали мрмољак	I	LC	III	-
2.	<i>Triturus dobrogicus</i>	Подунавски мрмољак	I	NT	II	II
3.	<i>Hyla arborea</i>	Крекетуша, гаталинка	I	LC	II	IV
4.	<i>Bombina bombina</i>	Црвенотрби мукач	I	LC	II	II, IV
5.	<i>Bufo bufo</i>	Обична крастача	I	LC	III	IV
6.	<i>Pseudepidalea viridis</i>	Зелена крастача	I	LC	II	IV
7.	<i>Pelobates fuscus</i>	Обична чешњарка	I	DD	II	-
8.	<i>Pelophylax kl. esculentus</i>	Зелена жаба	II	LC	III	V
9.	<i>Pelophylax lessonae</i>	Мала зелена жаба	II	DD	III	IV
10.	<i>Pelophylax ridibundus</i>	Велика зелена жаба	II	LC	III	V
11.	<i>Rana dalmatina</i>	Шумска жаба	I	LC	II	IV

Од 11 забележених врста, осам је строго заштићено (мали мрмољак, подунавски мрмољак, крекетуша, црвенотрби мукач, обична крастача, зелена крастача, обична чешњарка и шумска жаба). Ових осам врста борави у воденој средини само током кратке сезоне парења, док остатак године проводе на околним терестричним локалитетима, где се хране и где проводе зиму у хибернацији. Сходно томе, овим врстама су, као станишта неопходна за парење и полагање јаја, најзначајније привремене баре и локве, некадашње мртваје, поплавне ливаде, каналисани водотоци и рибњаци. У осталом периоду године, за исхрану, дисперзију и хибернацију су значајни терестични локалитети обрасли вегетацијом, која ће им служити као заклон од директног излагања сунцу и исушивања, као и од предатора.

Од 16 врста водоземаца које насељавају простор Војводине, *Triturus dobrogicus* (подунавски мрмољак) је једини балкански субендемит (Džukić, 1995), који је уједно и најугроженија и највреднија овде присутна врста из класе водоземаца. Ова врста је глобално и национално готово угрожена врста (на националном нивоу: NT – B1ab(iii), по IUCN категоријама угрожености), док се на националном нивоу по DEŽI критеријумима сматра рањивом (VU) врстом. На глобалном нивоу и у Србији популациони тренд ове врсте је опадајући (Ajtić et al., 2015). Ове категорије угрожености објашњавају неопходност заштите што више локалитета на којима се може наћи подунавски мрмољак, како водених и влажних станишта, тако и њиховог окружења. Подунавски мрмољак је веома осетљив на губитак и деградацију водених станишта, дренажањем површинских вода (Ajtić et al., 2015).

Водоземци су и значајни регулатори бројности бескичмењака, нарочито инсеката који заузимају доминантно место у њиховој исхрани. Резултати рада Шимић и Поповић (1994), у ком је анализирана исхрана три врсте рода *Rana* у Војводини, показују да су од унете хране, инсекти заступљени са 80,9%. Преостали постотак чине представници других група бескичмењака и ређе, ситних кичмењака. Шимић и Поповић су утврдиле да су у исхрани три

врсте зелених жаба са територије Војводине заступљене следеће групе бескичмењака: Insecta (80,9%), Crustacea (7,3%), Arachnida (5,5%) и Gastropoda (5,2%). Међу инсектима преовлађују адултне јединке тврдокрилаца, односно Coleoptera (34,3%), затим Hymenoptera (33,2%) и Diptera (17,4%), а од ларви инсеката преовлађују Lepidoptera (69,2%) и Diptera (25,4%).

Од посебног интереса за заштиту животне средине јесте учешће тзв. „штетних“ инсеката у исхрани водоземаца. Водоземци су способни да поједу велике количине инсеката у кратком периоду, уколико им се пружи прилика, на пример током пренамножавања инсеката после поплава (Browne, 2007). Регулисање броја инсеката на овај начин представља једну од метода биолошке борбе у очувању здраве животне средине, смањењем потребе коришћења инсектицида у пољопривредној производњи и шумарству.

На валоризованом подручју забележено је и 9 врста из класе **гмизаваца** (Reptilia), што чини 37,5% од укупно 24 врсте које су забележене на територији Републике Србије, односно 60% од укупно 15 врста гмизаваца које су забележене на подручју Аутономне Покрајине Војводине (Таб. 16).

Од девет забележених врста, шест су строго заштићене (барска корњача, слепић, смукуља, Ескулапов смук, белоушка и рибарица). Строго заштићене врсте гмизаваца представљају врсте везане претежно за водена и барска станишта (барска корњача, белоушка и рибарица), као и врсте које настањују терене обрасте шумском и жбунастом вегетацијом (слепић, смукуља и Ескулапов смук). Поред ових врста забележене су и врсте широког распрострањења које су честе на рубовима аграрних екосистема (ливадски и зидни гуштер), односно на теренима који су обрасти жбунастом и шумском вегетацијом (зелембаћ).

Без обзира на важећи статус заштите, све наведене врсте представљају, у ланцу исхране, значајну карику у функционисања постојећих екосистема и услов опстанка великог броја врста осталих животињских група, посебно птица.

Слика 25: Обична чешњарка (*Pelobates fuscus*)

Слика 26: Барска корњача (*Emys orbicularis*)

Табела 16: Врсте гмизаваца које живе на подручју Слатина средње Мостонге

бр.	SPECIES	ВРСТА	ПСЗДВ	ЦРВЕНА КЊИГА	Bern	EU
1.	<i>Emys orbicularis</i>	Барска корњача	I	DD	II	II, IV
2.	<i>Anguis fragilis</i>	Слепић	I	LC	III	-
3.	<i>Lacerta agilis</i>	Ливадски гуштер	-	LC	II	IV
4.	<i>Lacerta viridis</i>	Зелембаћ	-	LC	II	IV
5.	<i>Podarcis muralis</i>	Зидни гуштер	-	LC	II	IV
6.	<i>Coronella austriaca</i>	Смукуља	I	LC	II	IV
7.	<i>Zamenis longissimus</i>	Ескулапов смук	I	LC	II	IV
8.	<i>Natrix natrix</i>	Белоушка	I	LC	III	IV
9.	<i>Natrix tessellata</i>	Рибарица	I	LC	II	IV

ПСЗДВ – Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“ 5/2010, 47/2011 и 32/2016):

- Прилог I: строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (I);
- Прилог II: заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (II).

ЦРВЕНА КЊИГА – Црвена књига фауне Србије II – Гмизавци: процена статуса угрожености на националном нивоу, по IUCN критеријумима: DD – врста за коју не постоји довољно података, LC – најмање забрињавајућа врста.

Bern – Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Сл. гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007):

- Аппех II – строго заштићене животињске врсте;
- Аппех III – заштићене врсте које подлежу посебним управним мерама (регулација/забрана експлоатације, промета и држања).

EU – Директива Савета 92/43/ЕЕЗ о заштити природних станишта и дивљих биљних и животињских врста (Сл. гласник EU L 206, 22/7/1992 P. 0007 - 0050 - (1992):

- Аппех II – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чије очување захтева одређивање посебних подручја за њихову заштиту;
- Аппех IV – животињске и биљне врсте од заједничког интереса које захтевају строгу заштиту;
- Аппех V – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чија експлоатација подлеже посебним управним мерама.

Слика 27: Зелембаћ (*Lacerta viridis*)

Важан фактор и услов опстанка разноврсности батрахофауне и херпетофауне на овом простору је присуство различитих типова станишта, међу којима су најзначајнија водена и шумска станишта.

Локалитети значајни за фауну водоземаца и гмизаваца су: Горња шума и баре у њој, Дорословачка шума, Селиште (шума Слатина), шума Курјачица, Апатинска слатина, бара Баба Ката, Главни канал који повезује Селиште и Дорословачку шуму.

II 1.9.5. Фауна птица

Вредности и значај орнитофауне

Јединственост подручја средње Мостонге са аспекта значаја за орнитофауну је повезаност комплекса релативно очуваних храстових шума и пространих ливада и пашњака, са местимичним сталним и повременим влажним стаништима. Ретко где у Војводини се може се наћи комбинација ових станишта у таквом обиму и такве очуваности, што условљава одређене специфичности фауне птица.

Додатно, ово подручје је недељиви део значајно веће „орнитолошке целине“, а која се састоји и од Дунава и подунавских ритова, са Апатинским као најближим, као и шаранских рибњака, „Српски Милетић“ и „Свилојево“. Птице, као високо покретљиви организми, а поготово веће врсте, поменуто „орнитолошку целину“ интегрално користе и од ње зависе. За одређене врсте, поготово шумске певачице и детлиће, у питању је целовитост репродуктивне популације. Неке опет користе различите делове ове целине током различитих делова године, попут велике беле чапље, дивљих гусака и дивљих патака. Ипак, најупадљивију слику ове целовитости дају врсте које чак и у току једног дана користе и подунавске ритове и средњу Мостонгу и рибњаке, попут белорепана или црне роде.

Опште богатство чини **207** врста птица.

Орнитолошка вредност подручја огледа се и у броју ретких, заштићених и угрожених врста. Одређене врсте птица значајне су у националним и међународним размерама, што је исказано њиховим присуством на одговарајућим листама, правилницима и конвенцијама (За детаљан преглед погледати табелу у Прилогу):

174 строго заштићене врсте (Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“, бр. 5/2010, 47/2011 и 32/2016).

10 врста се налазе на Црвеној листи угрожених врста IUCN-а, Међународне уније за заштиту природе (<https://www.iucnredlist.org>), међу којима једна угрожена EN, четири рањиве VU и 11 скоро угрожених NT.

59 врста налази се на Додатку I Директиве о птицама Европске Уније, што их опредељује као врсте на основу којих се номинују Подручја посебне заштите за врсте птица у оквиру мреже Натура 2000 (Council Directive 79/409/EEC of 2 April 1979 on the conservation of wild birds).

Релативно велик број забележених врста птица последица је већ поменуте добре истражености, јединствености и разноликости станишта, као и географског положаја.

Основну вредност орнитофауне овог подручја представљају врсте које за гнежђење захтевају комплексе очуваних шума и отворених станишта: белорепан (*Haliaeetus albicilla*), црна рода

(*Ciconia nigra*) и црна луња (*Milvus migrans*), затим шумске птице, пре свега црна жуна (*Dryocopus martius*), беловрата мухарица (*Ficedula albicollis*) и сива мухарица (*Muscicapa striata*), као и врсте травних станишта, модроврана (*Coracias garrulus*), ритска сова (*Asio flammeus*) и сиви сврачак (*Lanius minor*).

Станишта птица

Шуме

На подручју средње Мостонге налазе се четири значајније шумске целине. То су Курјачица, Сонћанска шума, Дорословачка шума и Горња шума. Поред аутохтоних врста дрвећа, пре свега хрста лужњака, пољског јасена и дивље крушке, овде су заступљени и засади алохтоних врста, пре свега багрема, али и црног ораха.

Шуме су гнездилишта белорепана (*Haliaeetus albicilla*), црне роде (*Ciconia nigra*) и црне луње (*Milvus migrans*), и других кључних врста птица које ће бити описане понаособ. Гнежђење беловрате мухарице (*Ficedula albicollis*) и врста из породице детлића (Piciformes), указује на повољан број високих и зрелих стабала, доступност дупљи и солидну количину органске масе у распадању у овим шумама. Значајне су и гнездарице овог простора присутне преваходно због отворености склопа ових шума и/или близине травних станишта. Ту спадају осичар (*Pernis ptilorhynchus*), легањ (*Caprimulgus europaeus*) и сива мухарица (*Muscicapa striata*).

Травна станишта

Ливаде и пашњаци овог подручја налазе се на југозападном рубу ареала значајних врста птица травних станишта. Међу тим врстама, посебно треба истаћи сиву ветрушку (*Falco tinnunculus*), модроврану (*Coracias garrulus*), ритску сову (*Asio flammeus*) и сивог сврачка (*Lanius minor*). Актуелни статус ових врста на подручју средње Мостонге је бивша гнездарица, будући да је њихово гнежђење бележено крајем XX века (Purger, 1989, Обрадовић, 1997, Кањо, 2002.). То је први од показатеља могућности поновног гнежђења ових врста, или чак могућег актуелног гнежђења неких од њих, додатно имајући у виду да се гнезде на оближњем подручју Горње Мостонге (Туцаков, 2018). Међу њима, ритске сове и сиве ветрушке се и даље повремено виђају на овом подручју. Значај травних станишта је и у гнежђењу степске трептељке (*Anthus campestris*), могућем гнежђењу еје ливадарке (*Circus pygargus*), која је овде бележена у репродуктивном периоду, затим повременом појављивању степске еје (*Circus macrourus*) и орла крсташа (*Aquila heliaca*), а раније и велике дропље (*Otis tarda*).

Одређене врсте, које се овде гнезде у бројним и виталним популацијама, дају основну црту фауни птица ових травних станишта. То су пољска шева (*Alauda arvensis*), жута плиска (*Motacilla flava*), црноглава траварка (*Saxicola torquatus*), обична траварка (*Saxicola rubetra*), обична грмуша (*Sylvia communis*) и велика стрнадица (*Miliaria calandra*).

Водена станишта

Водена станишта на самом подручју предложеном за заштиту су релативно мала. Сталне акваторије су Велика, Мала и Смрдљива бара код Свилојева, затим бара сликовитог назива Баба Ката, близу пута Свилојево – Сонта и коначно неименовани комплекса бара на источном рубу Горње шуме, насталих ископавањем земље за насипање данас већ напуштене пруге. Ово су мале водене површине, на којима често бораве људи, што значајно умањује богатство фауне птица. Најбогатија птицама је Велика бара, где постоји колонија чапљи у којој се гнезде гак (*Nycticorax nycticorax*) и жута чапља (*Ardeola ralloides*), а забележено је и гнежђење патке њорке (*Aythya nyroca*). Од орнитолошких вредности ових бара треба истаћи и гнежђење

дивље гуске (*Anser anser*) и букавца (*Botaurus stellaris*), редовно присуство црвених чапљи (*Ardea purpurea*) и жутих чапљи (*Ardeola ralloides*) и повремено храњење црних рода (*Ciconia nigra*). Повремена водена станишта су влажне ливаде на слатинама, међу којима су највеће и најдубље на локалитетима Пустара и Старо село. Оне су под водом претежно током влажнијих пролећа и јесени, када птицама служе као успутна станица (пре свега за шљукарице Charadriiformes), ређе гнездилиште (дивља патка (*Anas platyrhynchos*), вивак (*Vanellus vanellus*). Значајно је поменути и једну вештачку акваторију, језеро северо-западно од Свилојева, које служи као повремено и успутно одмориште, могуће и гнездилиште, за птице водених станишта. Његове садашње и будуће орнитолошке вредности значајно зависе од намене и начина коришћења, а који су у досадашњем периоду били променљиви.

Свеукупно, вредности релативно малих водених станишта средње Мостонге условљене су околним већим воденим стаништима, подунавским ритовима и рибњацама. Крећући се и размештајући између ових великих акваторија, барске птице врло често користе и мања водена станишта средње Мостонге.

Рибњаци „Српски Милетић“ и „Свилојево“ су поготово битни, имајући у виду њихову непосредну близину и велика водена станишта значајна за птице на њима. Услед специфичности власништва и начина коришћења тешко их је сврстати у границе заштићеног подручја, док је са друге стране неизбежно поменути њихове орнитолошке вредности и укључити их у процесе управљања врстама. Посебно треба истаћи гнезђење дивље гуске (*Anser anser*), патке њорке (*Aythya nyroca*), риђоглаве патке (*Aythya ferina*), белобрке чигре (*Chlidonias hybridus*), могуће и црвене чапље (*Ardea purpurea*). Значајни су за исхрану белорепана у хладнијем периоду године, посебно имајући у виду да је Свилојево далеко најзначајније место зимског боравка ове врсте у Србији, са до 80 присутних јединки.

Такође, многе врсте птица, веома ретке за Србију бележене су, поготово током сеобе, лутања и зимовања на овим рибњацима.

ЗНАЧАЈНЕ ВРСТЕ ПТИЦА

Белорепан (*Haliaeetus albicilla*)

Белорепан је најкрупнија птица грабљивица на овом подручју. Налази се на врху свих ланаца исхране, заузимајући предаторске еколошке нише, будући да се храни крупним рибама, сисарима, птицама водених станишта и стрвинама. До 2008. су у шумама овог подручја забележена два гнезда белорепана (Нам і сар. 2009), која су активна и до данашњих дана. Близина поплавног подручја у Средњем Подунављу (Горње Подунавље, Копачки рит и Геменц-Беда-Карапанча), једног од највиталнијих станишта белорепана у Европи, значајно утиче на статус белорепана. Места највеће зимске концентрације белорепана су на и у околини рибњака. Као посебна занимљивост, издваја се велика пролећна и летња концентрација белорепана. Појава да се белорепани у пролеће и лето концентришу у већа јата је релативно ређа од зимских окупљалишта. Крупна храстова стабла Горње шуме једно су од ретких таквих места забележених у Србији, али и шире. Број белорепана који се на њима могу наћи током пролећа и лета је до 30, могуће до 50, а зими до 80. Ова окупљалишта су променљива, али веома значајна са аспекта заштите ове врсте и подручја у целисти.

Црна рода (*Ciconia nigra*)

Црна рода је редовна гнездарица неузнемираваних делова високих шума, мада тачне локације гнезда у шумама средње Мостонге нису познате. Храни се у барама, на влажним

ливадама и на рибњацама. Процењује се да у шумама овог подручја има од 3 до 5 гнезда црне роде.

Црна луња (*Milvus migrans*)

Црна луња је гнездарица појасева очуваног старог дрвећа. Храни се воденим животињама, често и лешевима. Гнежђењем је везана за мирније делове шуме, где јој је, ради заштите, потребно осигурати мир, а посебно спречити сечу старих стабала. Црне луње се учестало уочавају како се хране или траже храну на овом подручју, с тим што није лако утврдити да ли долазе из гнездилишта из СРП „Горње Подунавље“ или из локалних шума. Свакако, овде храну налази од 1 до 3 пара црне луње, што чини веома значајан удео у иначе релативно малој националној популацији, посебно имајући у виду савремени тренд опадања бројности ове врсте. Укупна гнездећа популација у нашој земљи се за период 2002-2012 процењује на највише 24-33 пара (Puzović i sar, 2016). Популација црне луње у Србији у периоду 1993-2002 процењивана је на 50-70 парова (Puzović i sar, 2003). Очигледан опадајући тренд ионако мале популације ове врсте, сврстава је у приоритетне за заштиту, истиче подручје средње Мостонге као једно од важних упоришта и намеће потребу за управљање простором у циљу њеног очувања.

Детлићи (*Piciformes*)

У ову групу спадају следеће посебно значајне врсте:

Средњи детлић (*Dendrocopos medius*) је један од најбољих индикатора одрживости газдовања храстовим шумама (Müller, 2005), као и један од најбољих индикатора подручја богатим птицама у листопадним шумама умереног појаса на подручју Западног палеарктика (Roberge and Angelstam, 2006). Ова врста најјасније указује на потребу за комплексним мерама газдовања шумама које подразумевају остављање више трулих, дубећих и преломљених стабала по јединици површине шума. Наиме, средњи детлић преферира стабла храста, крупна стабла, сува (мртва) стабла или њихове делове, као и стабла са спирофорама (плодним телима) дрво-деградујућих врста гљива. Средњи детлић је најбољи индикатор за праћење ефеката евентуалних промена у управљању. Мали детлић (*Dendrocopos minor*) је врста низијских комплекса листопадних шума. Поред довољне количине дрвне масе у распадању, захтева и компактне, нефрагментисане шумске целине. Зелена жуна (*Picus viridis*) је врста која преферира старе шуме на рубу ливада и бара. Није толико захтевна за трулежи, колико за довољно зрелим стаблима за гнездећу дупљу и ливадама за исхрану. Сива жуна (*Picus canus*), као врста већих надморских висина или географских ширина, овде се ретко и спорадично јавља. Као и зелена жуна, захтева чистине и ливаде у близини старих шума. Црна жуна (*Dryocopus martius*), као највећа од свих детлића Европе, захтева простране шумске комплексе.

II 1.9.6. Фауна сисара

Током 2017. и 2018. године вршена су теренска истраживања фауне сисара средње Мостонге. Простор предвиђен за заштиту представља мозаик влажних станишта и бара који се смењују са слатинско-степском, ливадском и шумо-степском вегетацијом. Влажна станишта на овом простору предстаљају само остатке некадашњег тока Мостонге (Lazić, 1998). Премда су егзактни подаци недовољни, на основу типова станишта може се претпоставити састав териофауне простора који се предлаже за заштиту. Иако је забележено 36 врста сисара, може

се са сигурношћу очекивати да ово није коначан број али он свакако говори о изузетној вредности и богатству овог подручја.

Шири простор истраживаног подручја насељавају релативно честе врсте бубоједа (Insectivora). Тако на ливадама и рубу шума живи је јеж (*Erinaceus concolor*) док кртица (*Talpa europaea*) бира станишта са растреситом земљом, богатом храном, какве су ливаде, баште и рубови пашњака. У близини људских насеља, као и уз живице, поља и путеве живе вртна (*Crocidura suaveolens*) и пољска ровчица (*Crocidura leucodon*). У шумама, парковима и вртovima присутне су шумска ровчица (*Sorex araneus*) и мала ровчица (*Sorex minutus*) док влажна станишта насељава мочварна ровчица (*Neomys anomalus*). Наведене врсте је забележио и Пургер (1990) за околину Дорослова као и Пургер и Карановић (1992) за околину Апатина.

Група слепих мишева (Chiroptera) није проучавана на овом простору али се на основу података Пауновића (2016) може претпоставити присуство више врста. Вероватно је да су најчешће присутне врсте слепих мишева које посећују мочварна и водена станишта и оне које живе у људским насељима. Диверзитет слепих мишева је условљен присуством и богатством, пре свега, ноћних инсеката. Врло је вероватно да би се могле срести строго заштићене врсте као што су оштроухи вечерњак (*Myotis emarginatus*) и барски вечерњак (*Myotis dasycneme*). Близина заштићеног подручја СРП „Горње Подунавље“, реке Дунав и већих шумских комплекса омогућавају присуство воденог вечерњака (*Myotis daubentonii*), обичног ноћника (*Nyctalus noctula*), малог ноћника (*Nyctalus leisleri*), обичаног слепог мишића (*Pipistrellus pipistrellus*) и обичног поноћњака (*Eptesicus serotinus*) (Рауновић, 2016), врста које се с правом могу очекивати и на заштићеном подручју. Већина врста слепих мишева је угрожена не само у нашој земљи, већ и у оквиру укупног ареала. Највећи број слепих мишева су строго заштићене врсте.

На истраживаном подручју, са највећим бројем врста, заступљени су представници глодара (Rodentia). Глодари представљају најадаптибилнију групу сисара и срећу се на разноликим стаништима. Водена и влажна станишта овог подручја насељава водена волухарица (*Arvicola terrestris*). Пургер (1990) наводи и подземну волухарицу (*Microtus subterraneus*) чије присуство је утврђено анализом гвалица сове кукувије. Пољопривредне површине настајују врсте типичне за агробиоценозе као што је хрчак (*Cricetus cricetus*) кога наводе Крсмановић и Пургер (1987) за околину Дорослова и Петров (1992) за ово подручје. Хрчак се среће у свим пољопривредним културама. Ова врста је изражени полифаг, изузетно прилагођен животу у агрибиоценозама на којима је присутан од сетве до жетве. Иако не представља угрожену врсту у нашој земљи, доношењем Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива ("Сл. гласник РС", бр. 5/2010, 47/2011 и 32/2016).) стављен је на листу строго заштићених врста због усаглашавања са листама заштићених врста у европској легислативи (Налази се на Додатку II Бернске конвенције). Хрчак је веома значајна врста у ланцима исхране и њиме се хране од лисице, твора и лисице, до птица грабљивица. Поред хрчка на пољопривредним површинама честа је и пољска волухарица (*Microtus arvalis*) као и, према наводима Пургера (1990), пољски миш (*Apodemus uralensis*). Пругасти миш (*Apodemus agrarius*) је присутан у врзинама и шибљацима уз обрадиве површине, али и уз водотоке. У шумским стаништима присутни су жутогрли миш (*Apodemus flavicollis*) и шумски миш (*Apodemus sylvaticus*). Шумским врстама глодара треба додати и податак Пургера (1991) о налазу риђе волухарице (*Clethrionomys glareolus*) у Дорословачкој шуми. На пољима и рубовима шума присутан је и патуљаст миш (*Micromys minutus*) који је ретка и строго заштићена врста и кога наводи Пургер (1990) за околину Дорослова.

II Опис природних, створених и предеоних одлика

Од синантропних врста бележе се: домаћи миш (*Mus musculus*), честа врста на обрадивим површинама као и сиви или путнички пацов (*Rattus norvegicus*) који је најчешће становник људских насеља и викенд зона.

Табела 17: Списак врста сисара на истраживаном подручју

Species	Врста	SZV (I)	ZV (II)	IUCN	Bern	CITES
<i>Erinaceus europaeus</i>	јеж		+	Lr-nt		
<i>Talpa europaea</i>	кртица		+	Lr-nt		
<i>Crocidura suaveolens</i>	баштенска ровчица		+	Lr-nt	III	
<i>Crocidura leucodon</i>	пољска ровчица		+	Lr-lc		
<i>Sorex araneus</i>	шумска ровчица		+	Lr-nt	III	
<i>Sorex minutus</i>	мала ровчица		+			
<i>Neomys anomalus</i>	мочварна ровчица		+			
<i>Myotis emarginatus</i>	шиљоухи вечерњак	+		Lr-lc	II	
<i>Myotis dasycneme</i>	барски вечерњак	+		Lr-nt	II	
<i>Myotis daubentonii</i>	водени вечерњак	+		Lr-lc	II	
<i>Nyctalus noctula</i>	обични ноћник	+		Lr-nt	II	
<i>Nyctalus leisleri</i>	мали ноћник			Lr-nt	II	
<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	обичан слепи мишић	+		Lr-lc	II	
<i>Eptesicus serotinus</i>	обични поноћњак	+		Lr-lc	II	
<i>Ondatra zibethica</i>	бизамски пацов					
<i>Microtus arvalis</i>	пољска волухарица			Lr-lc		
<i>Cricetus cricetus</i>	хрчак	+		Lr-lc	II	
<i>Arvicola terrestris</i>	водена волухарица			Lr-lc		
<i>Clethrionomys glareolus</i>	риђа волухарица			Lr-nt		
<i>Apodemus agrarius</i>	пругасти миш			Lr-nt		
<i>Apodemus sylvaticus</i>	шумски миш			Lr-lc		
<i>Apodemus flavicolis</i>	жутогрли миш			Lr-lc		
<i>Apodemus uralensis</i>	пољски миш			Lr-lc		
<i>Micromys minutus</i>	патуљаст миш	+		Lr-nt		
<i>Rattus norvegicus</i>	сиви пацов					
<i>Mus musculus</i>	обичан миш					
<i>Lutra lutra</i>	видра	+		Lr-nt	II	I
<i>Mustela nivalis</i>	ласица	+		Lr-nt	III	
<i>Mustela putorius</i>	твор		+	Lr-nt	III	
<i>Martes foina</i>	куна белица		+ л	Lr-nt	III	
<i>Meles meles</i>	јазавац		+ л	Lr-lc	III	
<i>Vulpes vulpes</i>	лисица		+ л	Lr-lc		
<i>Canis aureus</i>	шакал		+ л	Lr-lc		

<i>Lepus europeus</i>	зец		+ л	Lr-Ic		
<i>Capreolus capreolus</i>	срна		+ л	Lr-Ic	III	
<i>Sus scrofa</i>	дивља свиња		+ л	Lr-Ic	III	

SZV (строго заштићене врсте) и **ZV** (заштићене врсте) – Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених дивљих врста (Прилог I) и заштићених дивљих врста животиња, биљака и гљива (Прилог II) («Сл. Гласник РС» бр. 5/10, 47/11 и 32/16).

Л - ловне врсте чији су статус и режим заштите регулисани прописима из области ловства

IUCN – категорије угрожености: LC последња брига, Lr-nt зависне од заштите, скоро угрожене.

Bern – Конвенција о заштити европског дивљег живог света и природних станишта, Берн, 1979 ;

- Annex II – строго заштићене животињске врсте;
- Annex III – заштићене врсте које подлежу посебним управним мерама (регулације/забрана експлоатације, промета и држања).

CITES – врсте обухваћене Конвенцијом о међународном промету угрожених врста дивље флоре и фауне:

- Annex I - врста којима прети изумирање, које погађа или их може погодити трговина, за трговину овим врстама не издају се дозволе сем под специјалним околностима
- Annex II – Врсте које могу бити угрожене ако се њихов промет не подвргне строгим прописима
- Annex III – Врсте обухваћене Наредбом о стављању под контролу коришћења и промета дивљих биљних и животињских врста, (Сл. гл. РС 17/1999.)

Из реди звери (Carnivora) на ширем простору истраживаног подручја забележен је јазавац (*Meles meles*) који посећује околне пољопривредне површинама где се храни усевима. Шумостепска станишта насељава лисица (*Mustela nivalis*) а поља, ливаде и мочваре твор (*Mustela putorius*). Куна белица (*Martes foina*) је становник отворених станишта и честа је у близини људских насеља. У Милетићкој шуми и околини се виђа дивља мачка (*Felis sylvestris*). Из породица паса (Canidae) забележене су 2 врсте; широко распрострањена лисица (*Vulpes vulpes*) и шакал (*Canis aureus*) који се највише задржава на мочварним стаништима а у потрази за храном среће свуда. Захваљујући изузетној адаптивности на измену природних станишта, бројност шакала је у сталном порасту, не само на овом простору већ на територији целе Војводине. Према подацима са терена као и подацима БиоРас-а (<http://bioras.petnica.rs/home.php>) видра (*Lutra lutra*) је забележена у околини Милетића где се налази рибњак. Рибњаци се такође налазе у близини Апатина и Свилојева па је видра и овде присутна.

Од врста које представљају ловну дивљач на истраживаном подручју живе срна (*Capreolus capreolus*), дивља свиња (*Sus scrofa*) и зец (*Lepus europaeus*). II 2. Предеоне одлике заштићеног подручја

II 2.1. Историјат предела

Природна вегетација

Савремена палео-еколошка истраживања открила су нове детаље о развоју вегетације Панонског региона током плеистоцена и холоцена (Rudner&Sümegei, 2001; Sümegei et al., 2013b). Синтезе резултата (Magyar et al, 2010, Sümegei et al., 2013a) потврђују шумостепски карактер вегетације током целог холоцена (слика 28), пружајући доказе о периодичним променама покривности шумских и нешумских типова вегетације изазване климатским осцилацијама. Подаци показују изразиту мозаичност вегетације (Sümegei, 2011), што се објашњава разноврсношћу микроклиматских, хидролошких и педолошких услова региона. Налази указују

на постојање бројних низијских рефугијума дрвенастих врста у хладним периодима (Rudner&Sümeđi, 2001, Willis et al., 2000), као и на континуитет постојања степске и слатинске вегетације у периодима доминације шума или хладних степа (Barczy et al., 2006; Magyari et al., 2010; Sümeđi et al., 2013a,b). Анализом досадашњих резултата, Шимеђи и сарадници (Sümeđi et al., 2013a) сматрају да је развој травних (степских и слатинских) станишта првенствено условљен локалним геоморфолошким и климатским условима, а антропогени утицаји су само допринели ширењу ових типова биљног покривача.

Слика 28: Мозаичан распоред шума, шумарака и травне вегетације источно од Апатина на карти Другог војног премера (1863-65) (<http://mapire.eu>)

Природно добро се налази на граници подручја листопадних шума и шумо-степског подручја унутрашњости Карпатског базена. Климатски услови Подунавља омогућавају развој листопадних шума чије је распрострањење између Мостонге и плавног подручја Дунава ограничено геоморфолошким и хидролошким особинама терена. Депресије више речне терасе, због близине подземне воде, су заслањене и неповољне за развој дрвенасте вегетације. Препознатљиви облици речног рељефа (палеомеандри, греде, остаци речног тока) формирају разноврсне површине са различитим степенима заслањености земљишта, условљавајући појаву мозаика мочварних, травних и шумских станишта (слика 28). Мозаичност станишних типова повећавају мање површине, покривене песком (нпр. Пешчани брежуљак) и подручја на којима се заслањено земљиште јавља испод површине, омогућавајући развој степске вегетацији или посебног типа светлих храстових шума. Шума храста лужњака на заслањеној подлози је један од специфичних станишних типова Панонске шумо-степе (Molnár et al., 2012), који је настао од некадашњих поплавних шума постепеним заслањивањем речне терасе услед померања и спуштања равни плавног подручја. Остаци ових шума јављају се по целом подручју. Најбоље очувани остатак светлих, заслањених шума лужњака се налази у шуми Курјачици а препознатљиви остаци заједнице се налазе по рубним деловима Дорословачке шуме. Групације стабала и врстама богати шибљаци по слатинским пашњацама представљају деградирани остатке ове заједнице.

Промене хидролошких одлика под утицајем вековних климатских циклуса

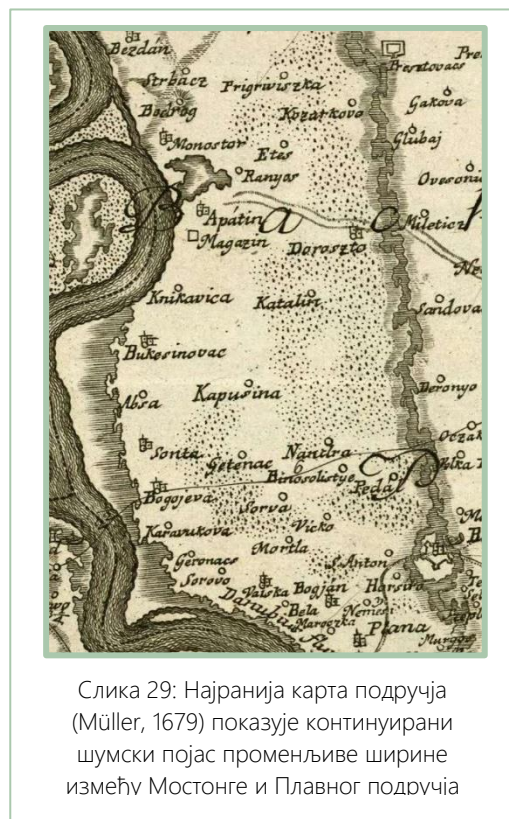
Актуелна питања климатских промена су подстицала истраживања природних, тзв. вековних климатских циклуса (Holzhauser et al., 2005; Mann et al., 2008). Проучавањем писаних докумената и археолошких података са подручја Мађарске, Рац (Rácz, 2011) је открио да су

осцилације нивоа фреатске издани у складу са променама температуре и у централном делу Карпатског басена достижу вредност од два метра током последњег миленијума. Узрок ове појаве је да базен прима површинске и подземне воде из околних региона, чиме се „сабирају“ утицаји релативно малих разлика у количини падавина. По његовим резултатима, у периоду Римске империје, када је клима Европе била топлија од данашње, слично добу сеобе народа у средњем веку, ниво подземних вода је био знатно нижи. Ниво подземних вода је растао током последњег хладног и влажног периода са максимумом у XVIII веку, када је започет раст температуре која са мањим осцилацијама траје и данас.

Са еколошког аспекта, цикличне промене нивоа фреатске издани указују на велики степен адаптивности природних станишта пре фрагментације. Једно од могућих објашњења је проходност природног мозаика травних и мочварних станишта подручја која се мењала у складу са сезонским осцилацијама водног режима. Због значајних годишњих осцилација нивоа фреатске издани (Дедић и Божић, 1998), већина влажних станишта су била повезана у јединствену водну мрежу Мостонге и њених привремених притока приликом пролећних високих водостаја, а током летњих суша исушене мочварне ливаде и сува корита привремених водотокова су омогућавали миграције терестичних врста. Карта Другог војног премера (1863-65) приказује мали, вероватно привремени водоток, који повезује мочваре и баре од шуме Курјачица до Мостонге и који се код Милетића улива у Мостонгу (данас је претворен у мелиоративни канал). Присуство различитих станишних типова на релативно малим површинама, распоређених по хидролошком градијенту између сувих речних греда и замочварених депресија омогућили су померање јединки и популација према повољнијим теренима приликом климатских осцилација. Близина Дунавских мртваја, које су биле редовно плављене пре регулације вода омогућиле су миграцију врста између плавног подручја Дунава и влажних станишта речне терасе.

Формирање културног предела

Археолошко подаци указују на мање-више континуирано присуство човека на овим просторима од каменог доба (Медовић, 2001). Рубни делови плавног подручја су представљали идеалне локације за људска насеља: становницима су били приступачни ресурси и влажних и сувих подручја. Простране мочваре и шуме плавног подручја Дунава су обезбеђивале разноврсну и висококвалитетну храну биљног и животињског порекла (Gulyás&Sümegei, 2011), при чему су лов, риболов и сакупљање остали саставни делови културе становништва све до прве половине XX века (Andrásfalvy, 2009; Dénes et al., 2012). Коришћењем природних ресурса простора, а у складу са својим техничким могућностима, становници су постепено мењали структуру предела (Andrásfalvy, 2009; Marquer et al., 2017). На основу расположивих података може се предпоставити постојање појаса храстових шума између Мостонге и плавног подручја Дунава (слика 29), што је значило додатни ресурс – могућност жирења – за развој екстензивног сточарства (Andrásfalvy, 2009).

Слика 29: Најранија карта подручја (Müller, 1679) показује континуирани шумски појас променљиве ширине између Мостонге и Плавног подручја

Појава првих земљорадничких заједница током неолитика се сматра првим доказаним утицајем човека на биљни покривач (Медовић, 2001; Frisnyák, 2001). Предпоставља се да су први земљорадници обрађивали само незнатно мале површине, а након исцрпљивања плодности обрађених парцела мењали су место становања (Медовић, 2001), чиме се омогућила природна обнова узурпираних површина. Поред гајења биљака и животиња, људи су и даље скупљали храну у природи и ловили дивљач, а насеља су била смештена поред водотокова или језера где су ови ресурси били најбогатији (Медовић, 2001, Gulyás&Sümeđi, 2011). Земља повољна за обраду се налазила у непосредној близини, по лесним гредама језерске терасе. Археолошки трагови ових култура су откривени на већем броју локалитета уз Мостонгу (Медовић, 2001). Анализом података са простора западне и северне Европе, утицај пољопривреде на вегетацију је постао значајан само на одређеном ступњу развијености алата и техника, између 3. и 5. века пре наше ере (Marquer et al., 2017)

Стална насеља која се баве екстензивном пољопривредом, која су изазвала локализоване али дугорочне промене у структури предела, јављају се већ у млађој фази палеолитика. Остаци насеља из овог периода су откривени код Богојева и у близини Дероња. На подручју насеља, као и у њиховој непосредној близини, долази до уништавања природних станишта. Треба нагласити да је укупна покривност антропогених површина унутар Панонске низије остала ниска све до XVIII века. Насеља са околним обрађеним површинама су формирала острва, окружена делимично измењеним облицима природних станишта, међу којима су доминирали пашњаци, док су шумске површине биле присутне у Подунављу (Frisnyák, 2001).

Истребљење крупних дивљих биљоједа као што су дивље говече, дивљи коњ и слично, у нашем региону се одвијало током бронзаног доба (Sümeđi, 2011) проузрокујући значајне промене у екосистемима. Нестанком крупних биљоједа, њихови доместификовани потомци су постали регулатори животних заједница травних станишта (Molnár&Kun, 2000) и ову улогу су очували до данашњег времена. Археолошка налазишта Подунавља (Медовић, 2001) указују на присуство домаће стоке од саме појаве земљорадничких заједница.

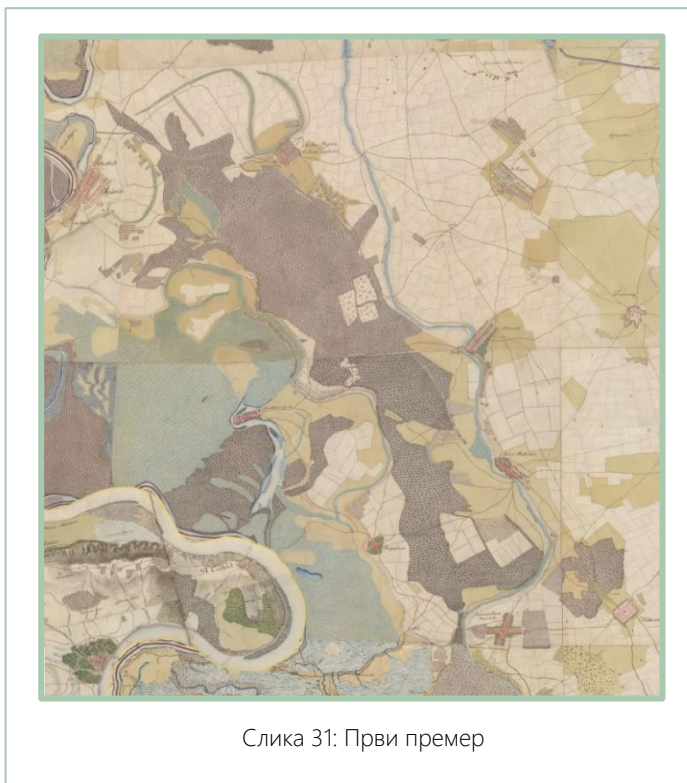
Слика 30: Подолско говече

Екстензивно сточарство (слика 30) била је главна грана пољопривреде све до XIX века (Andrásfalvy, 2009). У неким периодима у региону су живели номадски сточари - народи без сталних насеља. У другој половини средњег века на подручју Војводине настала је мрежа малих насеља. У архивским документима назив Сонта се јавља крајем XII века, а Апатин и Дорослово током XIV века (Borovszky, 1909). Број становништва у турском периоду се смањило и нека насеља су заувек нестала, али није био прекинут континуитет насељености подручја (Borovszky, 1909). Процент обрађених површина, које су се налазиле у непосредној околини села током средњег века је био мали (око 4-5%), а у атару су доминирали пашњаци (Frisnyák, 2001). После пар година коришћења, обрађене површине су напуштане, а нове су формиране у другом делу атара док су парлоге користили за испашу. Мали удео обрађених површина и присуство пашњака у близини парлога обезбедили су спонтану ревитализацију вегетације (Molnár et al., 2012). Због недостатка валидних података тешко је проценити у којој мери је овај вид сточарства утицао на смањење шумских површина оригиналног шумо-степског мозаика (Szabó, 2004).

Локално уништавање станишта изградњом инфраструктуре односно одбрамбених објеката по археолошким подацима се одвијало код Богојева, где су пронађени остаци већег земљаног утврђења (Szekeres, 1978). У периоду Римске империје подигнуто је монументално земљано утврђење, шанац који данас носи име „Римски шанац“ као одбрамбена линија против коњице номадских племена. Шанчеви, као одбрамбени системи, једино су били ефикасни на отвореним површинама (Bernát, 2011), што указује на доминацију травних пустара у изразито топлим периоду римске владавине у Панонији. Код оних деоница шанца које су биле подигнуте на шумским подручјима, било је потребно спречавати обнављање шума у ширини која је била већа од домета тадашњих стрела (Visy, 2003). Шанац се пружа од Каћа до Апатина и прелази дијагонално преко површине заштићеног подручја (остаци шанца су још увек препознатљиви у Дорословачкој шуми). Шанац прелази Мостонгу код Милетића, формира полукруг око земљаног утврђења Богојева (Szekeres, 1978), прелази преко данашње Дорословачке шуме да би узводно од Апатина стигао до Дунава (североисточно од Апатина део атара носи назив „Римски шанац“). Уређење околине стратешки значајних локалитета је подразумевало формирање пространих отворених површина крчењем шума (Visy, 2003).

Фрагментација и изолација станишта због раста и спајања обрађених површина у Панонском региону се одиграла током XVIII и XIX века (Frisnyák, 2001). Планско насељавање Бачке добија замах средином XVIII века када за свега неколико деценија скоро трећина атара се претвара у обрађене површине (слика 31).

На карти из 1780-их година, шуме предметног простора су мање-више очуване, али континуитет шумског

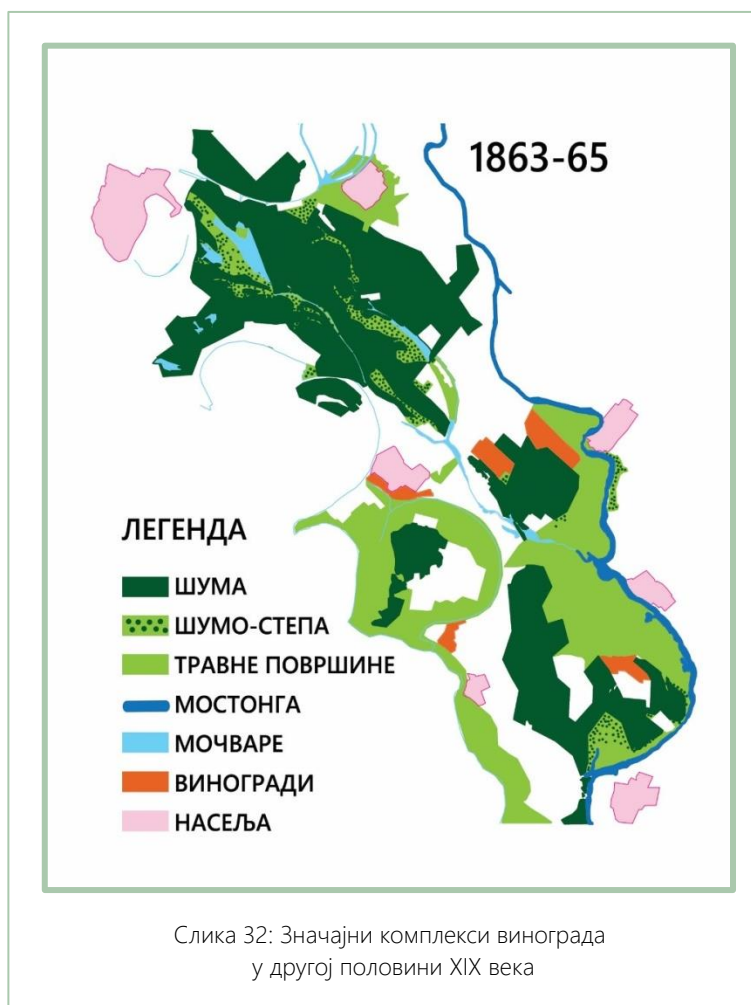
Слика 31: Први премеј

појаса је већ прекинут северно од Апатина. Уочавају се обрађене површине унутар шумског појаса, а на пешчарским површинама су подигнути виногради (слика 32), чији највећи комплекс је забележен јужно од Милетића на Пешчаном брежуљку. Осамдесет година касније, шумски комплекс је био смањен и подељен на четири одвојене целине. Почетком XX века Боровски (Borovszky, 1913) наводи да за 15 година површине ових храстових шума, које назива највреднијим типом шума жупаније, током претходних деценија је смањена на половину, конверзијом у обрађене површине. Законска заштита шума успорава смањење шумских површина током XX века, али фрагментација станишта се наставља уништавањем травних површина. Изградња система мелиоративних канала омогућује обраду благо заслањених и у дубини заслањених површина што убрзава преоравања пашњака и кошаница, чија је економска вредност значајно смањена механизацијом пољопривредне производње. Недостатак контроле приликом поделе пољопривредних субвенција током претходне деценије довео је до преоравања неких изразито заслањених површина чија обрада економски није оправдана.

Развој интензивног шумарства

почиње у XVIII веку. Већина шумских површина је припадала држави која је подстицала планско газдовање шумама (Andrásfalvy, 2009). Марија Терезија је 1770. године издала пропис о државним шумама, којим је захтевала процену стања и планско газдовање. Први закон који је регулисао газдовање шумама у државном власништву по савременим принципима, донет је 1879. године. Традиционално коришћење шумских ресурса ради задовољавања потреба локалног становништва (жирење, шумска испаша, скупљање огрева) је постепено замењено тржишно оријентисаном производњом дрвета. На све већим површинама су формиране монокултуре страних врста, нарочито багрема. Због агресивних алелопатских дејстава багрема, у овим културама може да опстане само мали број других биљака, услед чега су ниског диверзитета. Садњом багрема уништава се и некада богата зељаста вегетације храстових шума. Током XX века, по влажним ливадама су подигнуте монокултуре хибридних топола, смањујући површину травних станишта.

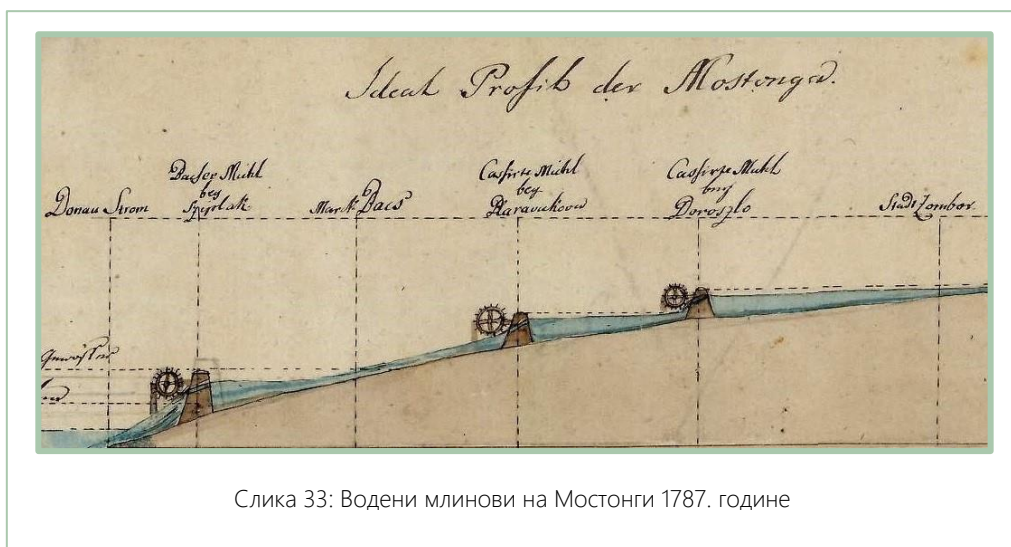
Интензивна, профитно оријентисана пољопривредна производња у целој Европи узрокује смањење биолошке разноврсности у аграрним подручјима. Раст интензитета производње (величина парцела, механизација, хемизација) у модерним засадима је праћен опадањем

Слика 32: Значајни комплекси винограда у другој половини XIX века

бројности дивљих врста (које су се раније храниле или чак и размножавале на обрађеним парцелама) делом због директног уништавања врста пестицидима а делом због неповољне структуре модерних засада-култура (Stoate et al, 2009). Интензивна ратарска производња је присутна у непосредној околини заштићеног подручја од 1970-их година. Опадање броја гајених врста и сорти узрокује хомогенизацију предела и нагли пад биодиверзитета пољопривредних површина, а растућа тенденција хемизације директно угрожава дивље врсте и квалитет животне средине. Интензивно сточарство је добило замаха у другој половини XX века, узгојем стоке у шталама и конверзијом пашњака у обрадиве површине. Пашњаци су опстали углавном на јаче заслањеним површинама. У близини насеља служе за дневну испашу животиња малих газдинстава, а на већим целинама су изграђени торови. Стока током целе године борави на истој површини, што доводи до деградације травне вегетације. Неповољни економски услови за производњу меса током последњих деценија узрокују смањење сточног фонда, због чега је на неким пашњацима број животиња испод оптимума и долази до деградације вегетације због недостатка испаше).

Формирање секундарних станишта на претходно обрађеним површинама се одвијало сваки пут у историји када је дошло до опадања интензитета људских активности. Крајње смањење или чак исчезавање одређених станишних типова током последњих деценија наглашава значај свих секундарних станишта, која пружају повољне услове за опстанак популација дивљих врста (Stoate et al, 2009). Секундарна вегетација запуштених винограда (у којима су најчешће постојала и стабла разних воћки) може бити веома разноврсна и богата ретким врстама шумостепских станишта (Mravcsik et al., 2009, Sendtko, 1999).

Слика 33: Водени млинови на Мостонги 1787. године

Промене водног режима под утицајем регулација вода су вршене у складу са начином коришћења простора. Људске интервенције преусмеравања и регулације водотокова у преиндустријским периоду су биле усмерене на промену кретања вода. Први архивски податак о повезивању Мостонге са Дунавом наводи Лајош Ховањ (Novány, 2008), на основу писма из 1497 године, у којем се спомиње повезивање Мостонге са Дунавом, чији је резултат да је околина тврђаве у Бачу „очишћена од прљавштине векова“ и „уживају најчистију дунавску воду која је богата рибом“. Аутор тумачи да је Мостонга била повезана са Дунавом не само код ушћа поред Букина, него и узводно, помоћу старих меандара код Купусине. Као доказ наводи карте Дунава и карте из периода 1760-1779. Прегонско сточарство и традиционални риболов становништва су такође утицали на природне процесе плавног подручја (Andrásfalvy, 2009),

одржавањем или издубљивањем природних вокова између реке и мртваја. Преусмеравање токова и плавних таласа повећало је површине под влажним ливадама, виталних за узгој стоке током летњих суша. Ово се могло постићи плављењем одређених просторних целина, односно убрзавањем цеђења воде са поплавних подручја водотокова, чиме су смањене површине мочвара на рачун влажних ливада. Регулације вода индустријског периода су вршене ради развоја водног саобраћаја, стварањем услова за рад водених млинова (слика 33) и повећањем површине обрадивих површина. Ток Мостонге, са циљем формирања што ефикасније мелиоративне мреже, измењен је вишеструко: корито је канализовано, притоке су исушене, а бројни меандри одсечени. Сам водоток је подељен главним каналом ДТД система. Пад нивоа фреатске издани је изменио природни водни режим слатина и на значајном делу подручја динамичан просес заслањивања и раслањивања је померен према раслањивању.

Панонска шумо-степа на дубоко заслањеном земљишту

Структура предела је дефинисана разноврсношћу рељефа и близином подземне воде, која изазива заслањивање земљишта на нижим деловима терена. Сезонске осцилације нивоа подземне воде (Дедић и Божић, 1998) изазивају плављење депресија током пролећног максимума када је ниво подземне воде изнад површине депресија. Током сушног летњег периода, ниво подземне воде опада али је довољно близу површине да испарава преко земљишних капилара, остављајући за собом со на површини (слика 34) у процесу заслањивања земљишта. Процес раслањивања се одвија када се соли враћају у дубље слојеве, ношене водом од падавина. Током летњег аридног периода вода изгубљена испаравањем се надокнађује кретањем подземне воде са околних терена, због чега је количина воде изгубљена испаравањем знатно већа од годишње количине падавина подручја. Превага акумулације соли над спирањем узрокује заслањивања земљишта, стварајући екстремне услове за живи свет. Како је заслањивање земљишта повезано са близином подземне воде (Molnár&Borhidi, 2003; Живковић и сар., 1972), локације и степен заслањивања су одређени структуром рељефа. Као резултат наведених утицаја, рељеф простора одређује мозаичан распоред заслањених и незаслањених станишта. На типовима земљишта у којима се соли јављају у дубљим слојевима, постоје субоптимални услови за развој светле шуме лужњака, карактеристичне заједнице панонске шумо-степа на заслањеним теренима (Molnár et al., 2012). Највиши делови терена нису подвргнути салинизацији и на њима се јављају мезофилне шуме.

Природну вегетацију подручја између Мостонге и плавног подручја Дунава је чинио мозаик шумских, травних и мочварних станишта (Borbás, 1887), формирајући карактеристични пејзаж панонске шумо-степа који је јединствен у Европи

Слика 34: Љута слатина код Српског Милетића: током лета на исушеној земљи се јављају пукотине, а површина је бела од нагомиланих солих.

(Molnár&Kun 2000). За разлику од других травних предела Европе, који су настали крчењем шума, слатинске и степске површине панонске низије су природне травне формације (Molnár et al., 2012, Molnár&Borhidi, 2003). Овај тип станишта је опстао уз традиционалне видове коришћења природних ресурса, од којих је испаша најзначајнија. Утицаји крупних биљоједа, као кључних врста ових делимично измењених екосистема, су неопходни за одржавање повољног еколошког стања овог специфичног станишног комплекса. Слично другим културним пределима Европе, очување травних станишта зависи од пољопривредне праксе (Halada et al., 2011; Ostermann, 1998) која је омогућила опстанак природних вредности до данас.

Антропогени елементи предела значајни за биодиверзитет

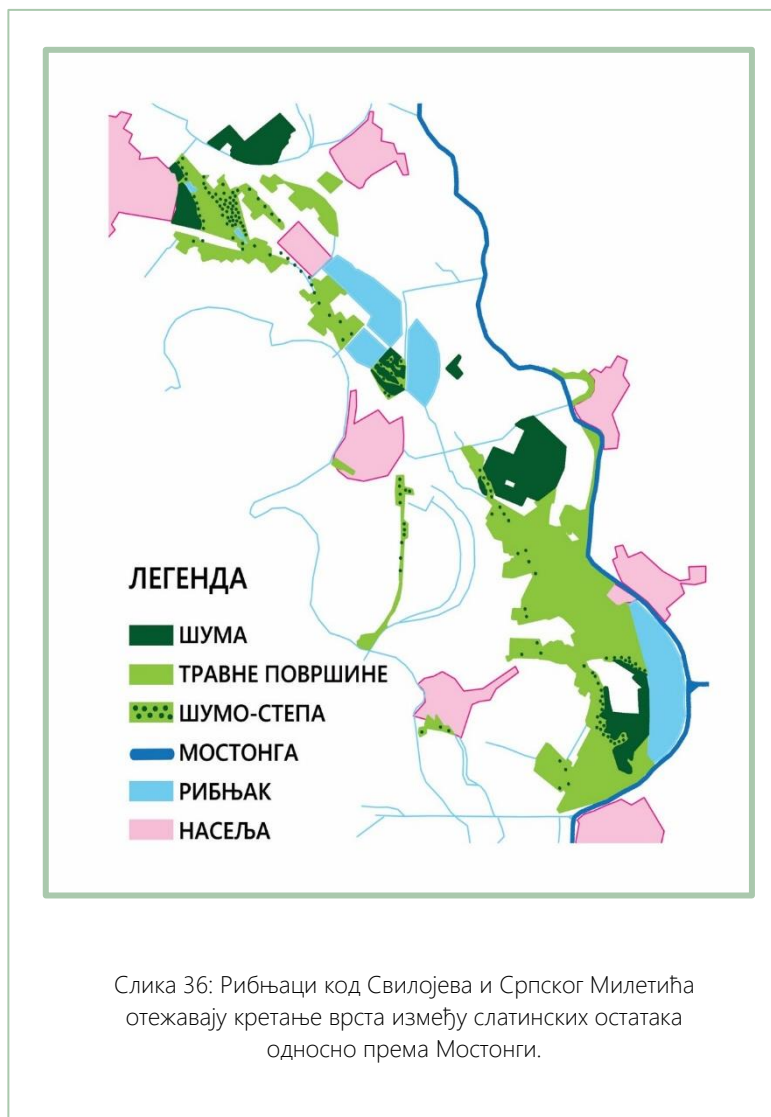
Мелиоративни канали у Војводини, слично другим културним пределима, представљају заменско станиште врстама влажних станишта која постепено нестају одводњавањем региона. Велики канали најчешће садрже различите (водене, мочварне и травне) појасеве вегетације у блиско-природном стању (слика 35), а на незагађеним деоницама каналске мреже присутне су и заштићене водене и мочварне биљке (Стојановић и сар., 2007, Николић и сар., 2008). Мали канали су заменска станишта толерантнијим врстама аграрних предела (Herzon&Helenius, 2008). Мелиоративни канали повезују остатке просторно удаљених природних станишта и надовезују се на речне коридоре, при чему представљају континуирану мрежу еколошких коридора. Линијски распоред најмање два, а често и четири појаса вегетације (привремена водна, мочварна, травна и жбунаста) обезбеђује заклон, а често и храну дивљим врстама које се крећу преко аграрних површина (Šálek et al., 2009). Треба нагласити, да због малих димензија, ови појасеви не испуњавају специфичне захтеве ретких и осетљивих врста, при чему канали обезбеђују само делимичну еколошку повезаност станишта и не могу у потпуности заменити предеоне коридоре.

Слика 35: Канализовани ток Мостонге представља еколошки коридор регионалног карактера

Рибњаци повећавају фрагментацију слатинских станишта (слика 36). Они рибњаци у којима постоје површине обрасле рогозом и/или трском повољни су за гнежђење ретких и строго заштићених птичјих врста (Пузовић и сар., 2009). Еколошки услови ових заменских станишта одговарају врстама некадашњих мртваја, чија станишта су уништена уређењем вода.

Посебан тип **руралног мозаика** је настао на подручју Пешчаног брежуљка, на којем су приказани виногради већ на карти из 1780-их година. У овм мозаику доминирају запуштени виногради, а поред малих парцела полуинтензивно обрађених ораница и малобројних кућа за одмор, присутне су и породичне баште, шумарци багрема, остаци пешчарске вегетације и спонтано обновљени шибљаци и шумарци шумо-степске вегетације.

Слика 36: Рибњаци код Свилојева и Српског Милетића отежавају кретање врста између слатинских остатака односно према Мостонги.

Карактеристични и значајни елементи предела

Микрорељеф слатина

Одређени делови слатина поседују веома слабо развијен биљни покривач и подложни су ерозији која ствара карактеристичан микрорељеф слатина који се не јавља на другим типовима земљишта. Раконцаи и сарадници (Rakonczai et al., 2004) дају преглед ерозионих форми панонских слатина, наглашавајући да антропогени утицаји (траса кретања стоке и возила, убрзавање отицаја воде мелиоративним каналима) убрзавају природну ерозију. Површински отицај падавина, као и кретање подземне воде

Слика 37: Стрма обала кривудавае слатинске жиле на пашњаку близу Српског Милетића

која избија на површину, ерозијом формира слатинске жиле (енг. alkaline veins), дубоке 0,2-0,4 метара. Усецањем „корита“ жиле током времена формирају се вертикални рубови, обале жиле (енг. alkaline bench, bench margin) висине око 10-30 см, понекад и до 50 см, обрасли специфично прилагођеним врстама. Жиле формирају равна подручја, „слатинска дна“ (енг. alkaline flat), из којих се издижу острва са очуваним слојем хумуса и густом вегетацијом (слика 37).

Римски шанац

Римски шанац је саставни део монументалног утврђења који обухвата источну половину Панонског региона у дужини од 1200 km и био је изграђен између III и IV века (Попов, 2004). У овом периоду, римска граница (лимес) према сарматским племенима, која су живела на подручју данашње Бачке, била је река Дунав, то јест његова десна обала са римским путем и утврђењима. Јужна Бачка била је насељена Сарматима који су били у савезу са Римом. Њихова улога је била одбијање напада других племена, а шанчеви су изграђени ради њихове заштите. Унутар Дорословачке шуме, као и јужно од ње (слика 38), очуване су деонице тзв. Малог шанца који се пружао од Апатина до Чуруга. Шанчеви, као предеони елементи антропогеног порекла, карактеристични су за отворене пределе (Bernát, 2011), што указује на доминацију травне вегетације у периоду подизања шанца, када је клима била топлија од данашње.

Слика 38: Остаци Малог римског шанца на топографској карти

II 3. СТВОРЕНЕ ОДЛИКЕ

II 3.1. Културно-историјско наслеђе

У границама природног добра нема непокретног културног наслеђа, али се са обода заштићеног подручја могу видети најближи објекти те врсте. Они сведоче о историји и култури поднебља и најзад овај предео чине додатно препознатљивим. Најмаркантнији су погони и димњак некадашње кудељаре Михаела Освалда, дуж пута Српски Милетић – Богојево. У овом објекту од културног и историјског значаја, у области индустријске баштине, некада су били смештени погони фабрике која је запошљавала око 50 радника. Недалеко од кудељаре налази се и један од интересантнијих сакралних споменика са рељефом у који је уклесана представа крштења Исуса Христа у реци Јордан. На њивама и пољима у околини Сонте налази се изванредан број сакралних споменика у виду распећа, поред локалних и пољских путева. Сваки од њих додатно говори о животу и веровању људи на овим просторима.

Културни предео у околини заштићеног подручја, са свим сведочанствима историје у форми материјалне и нематеријалне баштине, може се доживети у насељеним местима која окружују природно добро. Историјски развој морфологије и физиономије ових насеља, као детаљ њиховог културног наслеђа и идентитета, отпочиње половином 18. века, на начин како је то било и у случају бројних других насеља широм данашње Војводине. Многа од ових насеља свој први помен бележе и знатно раније у историјским списима. На територији три општине налази се укупно седам насељених места, од којих је једно градског, а преосталих шест сеоског типа. Национална структура становништва према попису из 2011. показује да су Срби већинско становништво у Апатину, Српском Милетићу и Каравукову; Мађари у Свилојеву, Дорослову и Богојеву; а Хрвати у Сонти. Најзад, значајног трага у културном формирању предела оставили су Немци у Апатину, Српском Милетићу и Каравукову, у време док су живели у овим насељима, од половине 18. до половине 20. века. Све ово указује на претпоставку о изузетној културној разноврсности насеља око заштићеног подручја.

У општини Апатин се налазе Апатин, Свилојево и Сонта. **Апатин** је градско насеље чији се положај и историја више везују за непосредну близину Дунава. Највећа концентрација непокретних културних вредности налази се у главној улици због чега је и заштићена као просторна културно-историјска целина од значаја. Римокатоличка црква Узнесења Маријиног датира из 1798. године и у њој пажњу посебно привлачи кип „Црне Мадоне“. Адаптација куће грофа Турског у завичајни музеј битно ће унапредити туристичку понуду града. Најзад ту је и историја бројних других славних породица и личности на којима би требало градити културну препознатљивост града (Каспар Фишер – градитељ оргуља, Пал Абрахам – светски признати композитор, Ференц Рајхл – чувени архитекта). Музеј Подунавских Немаца у цркви Срца Исусовог чува сећање на некадашње становнике

Слика 39: Кудељара у Српском Милетићу
(Фото: В. Стојановић)

Слика 40: Сакрални споменик – Крштење Исуса Христа, поред пута Српски Милетић – Богојево (Фото: В. Стојановић)

Слика 41: Градска кућа у Апатину (1907-1909), пројекат Ференца Рајхла (Фото: В. Стојановић)

Слика 42: Римокатоличка црква Светог Ловре у Сенти (Фото: В. Стојановић)

Апатина, док слику о садашњим становницима личног порекла истиче и православни храм Сабор светих апостола. Чувена манифестација „Апатинске рибарске вечери“ од 1963. године одржава се сваке године.

Свилојево је једно од најмлађих насеља у Бачкој, чији су темељи постављени 1899. године. Римокатоличка црква из 1906. године, у неоготском стилу, представља симбол и доминантни детаљ визуре места. **Сонта** има дугу историју, која датира из средњевековног доба када се спомиње као град – *oppidum Zond*. Данас је то типично војвођанско село са ушореним улицама. Неке од најстаријих кућа представљају упечатљиве примере народног градитељства, које нестаје на овим просторима. Културна баштина највише се везује за живот бачких Хрвата, који су овде познати и као Шокци. Традиција ових становника представљена је упечатљивим фолклорним наслеђем у које се убраја ношња, везови, ћилими, као и кулинарство. Своје активности на пољу презентације материјалне и нематеријалне баштине имају чак три културно-уметничка друштва. „Шокачка кућа“ је етно-кућа која презентује традиционални живот, а манифестација Грожђебал, у славу бербе грожђа, шокачких сватова и традиције, одржава се од 1928. године. Тамбурашка секција броји око 20 чланова, чиме се Сонћани сврставају међу главне чуваре традиционалне војвођанске тамбурашке музике.

Дорослово се као важан центар ходочашћа развило захваљујући водици Свете Марије, пошто је присутно веровање у исцелитељску моћ и лековитост воде са оближњег бунара. На дан Мале Госпојине, само у једном дану, ово култно место посети и до 10.000 верника. Село има богату традицију која се, између осталог, чува у етно-кући. На овом месту је представљен традиционални живот овог бачког села с краја 19. века. Најзад, археолошко наслеђе из атара Дорослова, у виду бројних предмета из енеолита, похрањено је у збиркама Градског музеја у Сомбору.

Богојево је сходно положају и традицији, слично као и Апатин, нераскидиво повезано са Дунавом. Ипак и живот поред слатинских пашњака саставни је део традиције сеоског становништва мађарске националности. Живописна народна ношња и још увек очувани објекти традиционалне народне архитектуре уверљиви су доказ баштине којом село располаже. **Српски Милетић** је чувен по српској православној цркви Светог апостола и јеванђелисте Матеја, која је подигнута 1754. и која се сврстава у ред најстаријих у Војводини. Село је препознатљиво и по кућама монументалних габарита које су овде некада градили Немци, а који су у центру села подигли и римокатоличку цркву Узвишења светог крста далеке 1824. године. **Каравуково** је након Другог светског рата настањено становницима из околине Врања, који су до данас задржали јужњачки темперамент, говор и обичаје.

Према евиденцији Покрајинског завода за заштиту споменика културе у насељима око природног добра се налази укупно 13 заштићених споменика културе и сви су у општини Апатин. Чак 12 оваквих објеката је у самом Апатину (гробница породице Вајндл на гробљу, гробница породице Фердинанда Шпајзера на гробљу, камени кип св. тројства у Улици српских владара, комплекс црпне станице „Кучка“ у атару, кућа на углу улица Димитрија Туцовића и Франца Розмана, надгробни споменик породице Франца Шпајзера на гробљу, римокатоличка црква Срца Исусовог, родна кућа Ервина Шинка у улици Петра Драпшина бр. 11, сакрални споменик на улазу у гробље, стари погон фабрике чарапа Вукица Митровић у улици И. Л. Рибара бр. 12, римокатоличка црква Свете Ане у Дунавској улици и центар Апатина), док се један налази у Сонти (Вајндлеров двораци са економским двориштем).

Слика 43: Пар из Богојева у мађарској народној ношњи (Фото: В. Стојановић)

Слика 44: Српска православна црква Светог апостола и јеванђелисте Матеја (1754), у Српском Милетићу (Фото: В. Стојановић)

II 3.2. Насеља и инфраструктура

На периферији заштићеног подручја налази се 8 насеља која припадају општинама Апатин (Свилојево и Сонта), Оџаци (Богојево, Каравуково и Српски Милетић) и граду Сомбору (Дорослово). Насеља су изграђена на контакту различитих геоморфолошких целина, алувијалне равни Дунава и лесне терасе.

Апатин представља седиште истоимене општине. Насеље је изграђено на левој обали Дунава. Изградњом канала Дунав-Тиса-Дунав значај Апатина је додатно порастао. У близини Апатина пронађена су бројна налазишта из палеолитског, бакарног и бронзаног доба. На овом простору постојало је Келтско насеље, да би се касније смењивали Сармати, Готи, Хуни и други народи који су свакако оставили свој траг. Као насеље, у писаним документима Апатин се први пут спомиње 1011. године а име је добио по самостану Опатији. Током средњег века насеље се постепено шири и поприма одлике варошице са око 2000 становника. Доласком Турака насеље бива порушено, а број становника се преполовио. Повлачењем Турака у 17. веку насеље почиње да се обнавља и развија да би у 18. веку насеље постало значајан саобраћајни и трговачки центар. Апатин је, као лучко насеље, представљао главну станицу за читаву Бачку преко које је вршено насељавање Немаца. Већ 1755. године израђен је први урбанистички план Апатина. По завршетку Другог светског рата Апатин насељавају бројни колонисти углавном из Лике. (Група аутора, 1994)

Свилојево је насеље у општини Апатин које је изграђено на периферији бачке лесне терасе, на њеном контакту са алувијалном равни Дунава. Површина атар је благо нагнута од североистока према југозападу тј. према алувијалној равни Дунава. Самим тим надморска висина се креће од 84 до 88 m. О постојању живота на овом простору сведоче бројна археолошка налазишта међу којима је и Римски шанац који чине високи бедем и дубоки јарак који је представљао утврђени мостобран. Данашње насеље основано је на иницијативу грофа Бетхлен Андраша који је 1892. године дао предлог за подизање насеља да би се 1898. године почело са крчењем до тада пространих храстових шума и изградње првих кућа. Свилојево припада планском типу војвођанских насеља, има облик правилног правоугаоника.

Сонта је насеље изграђено на ивичним деловима бачке лесне терасе која се спушта у алувијалну равн Дунава. Налази се у југоисточном делу општине Апатин од кога је удаљена 12 km. Висина лесне терасе се креће од 84 до 90 m. Цело подручје је нагнуто према Дунаву. Први подаци о овом насељу потичу са почетка 12. века. Године 1394. спомиње се насеље Зонд као утврђење (опидум). Данашње насеље углавном је подигнуто на лесној тераси док се мањи периферни делови налазе на нижем терену. Облик насеља је неправилан јер се насеље неплански ширило према периферији.

Оџаци представљају центар истоимене општине и у односу на слив Мостонге насеље је лоцирано у његовом средишњем делу. Место је подигнуто на лесној тераси на надморској висини од 85 m. Атар Оџака је неправилног облика, а хидрографске објекте чине каналсан ток Мостонге, односно канал Сомбор-Оџаци који се 3 km северно од Оџака спаја са Малим бачким каналом. Место је грађено плански, квадратног облика, са широким, праволинијским, ушореним улицама, које се секу под правим углом. Оџаци се први пут помињу 1389. године у земљишњим књигама као Odos или Hodos. Касније 1522. године село се помиње као Kéménd. Након Мохачке битке Оџаци припадају Отоманском царству скоро 200 година. (Маричић, 2008).

Српски Милетић је насеље које припада општини Оџаци од који је удаљен 9 km. Налази се на лесној тераси са надморском висином од 86 m (Томић и други, 1998). Место је изграђено на

левој обали канала Сомбор-Оџаци, односно некадашњој траси водотока Мостонге. Један мањи део насеља изграђен је на нижој десној обали Мостонге. Југоисточно од насеља канал Сомбор-Оџаци се спаја са каналом Богојево-Бечеј. Насеље је војвођанског типа са широким улицама које се, углавном, секу под правим углом. У насељу је видљива већина новијих приземних или једноспратних кућа, а мање оних старих, грађених „на бразду“.

Богојево је смештено на крајњем западу општине Оџаци, на свега 2 km од граничног прелаза са Републиком Хрватском. Од некадашње долине Мостонге односно садашњег канала Оџаци-Каравуково-Бачки Петровац је удаљен 7 km. У писаним документима Богојево се први пут спомиње 1691. године. Насеље је изграђено је на алувијалној тераси са надморском висином до 85 m. Насеље је правоугаоног облика са кућама који припадају војвођанском типу.

Каравуково је смештено у средишњем делу слива Мостонге и удаљено је 6 km од општинског центра Оџака. Насеље је изграђено на левој обали некадашње Мостонге, данас канала Каравуково-Бачки Петровац, на контакту лесне терасе и алувијалне терасе, на надморској висини од 85 m. Насеље је војвођанског типа са широким улицама и кућама грађеним „на бразду“ и „уз пут“. (Томић и други, 1998).

Дорослово представља најјужније насеље града Сомбора од кога је удаљен око 20 km. Насеље је изграђено на лесној тераси, надморске висине од 82 до 94 m (Група аутора, 1996). Поред западног обода насеља пролази канал Сомбор-Оџаци, који је трасиран некадашњим током Мостонге. Насељавање овог простора датира из праисторијског доба, о чему сведочи археолошко налазиште. Дорослово је типично војвођанско село ушореног типа, са широким улицама које се секу под правим углом. Куће су „на бразду“ и „уз пут“. Поред новијих кућа очуване су и старије куће од набоја, покривене трском. (Маричић, 2008)

Саобраћајна инфраструктура

Друмски саобраћај

Најзаступљенији вид саобраћаја је друмски. На стање урбанизације заштићеног подручја утицало је постојеће стање саобраћајне мреже. Простор заштићеног подручја пресецају следеће саобраћајнице: државни пут II реда број 101, државни пут IIA реда који повезује Апатин са Сомбором и Богојевом - граница са Хрватском (ознака пута 107, Сомбор – Апатин – Богојево), пут број 102, Бач – Ратково - Нови Сад и број 104, Оџаци – Ратково - Жабаљ. Пут Апатин, Свилојево, према Богојеву пролази кроз заштићено подручје. Ови општински (локални) путеве врше улогу међунасељског повезивања као и некатегорисани путеви, који заједно са општинским повезују насељена места и атарско подручје.

Железнички саобраћај

Према подацима из Просторног плана општина на чијим се територијама налази заштићено подручје (Сомбор, Апатин, Оџаци), преко заштићеног подручја прелазе магистрална и локална железничка пруга: магистрална једноколосечна неелектрифицирана железничка пруга број 26: Суботица –Сомбор -Богојево -државна граница, локална једноколосечна неелектрифицирана железничка пруга број 81: Сонта -Апатин фабрика –Стрилић -(Сомбор), тренутно ван функције. На простору општине Оџаци железничкосаобраћај је у стагнацији, тако да имамо пруге (Оџаци -Бачки Грачац -Црвенка, Оџаци -Бачки Брестовац -Сомбор и Каравуково –Дорослово -Сонта) на којима се не врши транспорт, а од истих је остао само земљишни појас, док на железничким пругама у експлоатацији Нови Сад –Богојево (регионална), Суботица –Богојево (магистрална Е –771) и Каравуково –Бач (локална), транспорт робе и путника се обавља у малом обиму због услова експлоатације осталих облика превоза и

прекида саобраћаја са Хрватском, због оштећења железничког моста на Дунаву. Локална железничка пруга од железничке станице Богојево до Луке Богојево на Дунаву, за чију реконструкцију је изражен интерес због развоја лучких капацитета, с тежњом за формирањем робно-транспортног центра, је ван употребе.

Просторним планом Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 88/2010) предвиђена је електрификација пруге Сомбор -Богојево-Винковци.

Водни саобраћај

Простор општине Оџаци пресецају пловни путеви: река Дунав (коридор VII), канали Бачки Петровац - Каравуково, Бечеј - Богојево и Оџаци - Сомбор са терминалима луком Богојево и теретним пристаништем (товариштем) на каналу Бечеј - Богојево код Оџака. Постојећа лука Богојево на Дунаву својим капацитетима и просторним могућностима за развој, добра су основа за формирање робно-транспортног центра имајући у виду изражену потребу за реконструкцијом железничког колосека од железничке станице Богојево до оперативне обале луке, добру повезаност са основном мрежом друмских путева (ДП I реда бр.3 и ДП II реда бр 101). Погодност представља и међународни гранични прелаз друмског и железничког саобраћаја као и изражене потребе за граничним прелазом за водни саобраћај.

Остали инфраструктурни и други објекти

Заштићено подручје делимично је угрожено изградњом електроенергетске мреже. Преко заштићеног подручја (Дорословачка шума) прелази 110 kV далековод. Са гасификацијом општине, реализоваће се гасоводни систем који ће обезбедити снабдевање природним гасом потрошаче у насељу. Како би се обезбедиле потребне количине природног гаса за све потрошаче, поред гасне мреже планирана је изградња доводног гасовода, ГМРС и разводног гасовода. Планирана је потпуна гасификација насеља, у једној или више фаза. Изградња гасне мреже и регулационих станица омогућена је и за садржаје изван граница грађевинског реона

II 3.3. Становништво

Простор слива Мостонге као и цела Бачка одувек су привлачили бројно становништво. Великом сеобом народа, преко бројних освајачких похода Келта, Гота, Хуна, Сармата, Римљана а касније Словена, Мађара и Турака ово подручје бележи бројне миграције становништва. До почетка 18. века миграције су имале стихијски карактер. Током 18. века почиње организовано насељавање из разних крајева, где на ове просторе досељавају Немци, Мађари, Срби, Хрвати, Словаци и бројни други народи који и данас живе на овом мултиетничком простору.

Према последњем попису становништва, домаћинства и станова у Републици Србији који је извршен 2011. године, на подручју 8 насеља која се налазе на рубу заштићеног подручја укупно живи 42266 становника (књига 10, Становништво, домаћинства према броју чланова, Републички завод за статистику, Београд 2012.).

Табела 18: Упоредни преглед броја становника у последња три пописа становништва, по насељима

Насеље	Година пописа		
	1991.	2002.	2011.
Апатин	18389	19320	17411
Свилојево	1278	1364	1219

Насеље	Година пописа		
	1991.	2002.	2011.
Сонта	5990	4992	4331
Оџаци	10567	9940	8811
Богојево	2301	2120	1744
Каравуково	5607	4991	4215
Српски Милетић	3663	3538	3038
Дорослово	1864	1830	1497
Укупно	49659	48095	42266

На основу података из табеле 18 примећује се константан пад броја становника код скоро свих насеља. У Апатину према попису из 2002. године приметан је благи пораст броја становника услед имиграције избеглица из Хрватске током 90-их година. Пад броја становника у овим насељима је почео средином XX века и траје до данас, а израженији је у мањим насељима. У последњих двадесет година број становника, у насељима која се налазе на рубу заштићеног подручја, се смањило за око 15%. Према подацима последњег пописа становништва из 2011. године у овим насељима је живело укупно 42266 становника што је за 7393 становника мање у односу на број становника који је регистрован пописом становништва из 1991. године када је на овом простору живело 49659 становника. На смањење броја становника највећи утицај су имале емиграције, нарочито млађег становништва, као и негативан природан прираштај.

Смањивање броја становника у протеклих двадесет година директно је утицало на смањење броја домаћинства и на просечан број чланова.

Табела 19 : Приказ броја активног становништва, по насељима, према подацима пописа становништва, домаћинства и станова 2011. године

Насеље	Број становника	Активно становништво	Удео активног становништва (%)
Апатин	17411	7245	41,6
Свилојево	1219	440	36,1
Сонта	4331	1623	37,5
Оџаци	8811	3691	41,9
Богојево	1744	514	29,5
Каравуково	4215	1478	35,1
Српски Милетић	3038	1121	36,9
Дорослово	1497	521	34,8
Укупно	42266	16633	39,3

На основу података из табеле 19 у насељима која се налазе на рубу заштићеног подручја, приликом пописа из 2011. године, живело је укупно 42266 становника од чега је 16633 становника активно се бавило неком од делатности што представља 39,3 % од укупног броја становника.

Када је у питању делатност коју обавља активно становништво, према подацима из табеле 20, најчешћа делатност становништва анализираниог подручја представља прерађивачка индустрија са 22,4% од укупног броја становника које обавља делатност.

Табела 20 : Приказ броја активног становништва према делатности коју обавља, по насељима, према подацима пописа становништа, домаћинства и станова 2011. године.

Насеље	Број становника који активно обављају делатност	Делатност									
		Пољопривредалов и шумарство		Рударство		Прерађивачка индустрија		Грађевинарство		Остало	
Апатин	4898	412	8,4%	3	0,1%	1237	25,2%	231	4,7%	3015	61,6%
Свилојево	342	153	44,7%	0	0,0%	40	11,7%	20	5,8%	129	37,8%
Сонта	1130	327	28,9%	1	0,0%	262	23,2%	97	8,6%	443	39,3%
Оџаци	2512	162	6,5%	0	0,0%	576	22,9%	100	3,9%	1674	66,7%
Богојево	362	170	46,9%	0	0,0%	24	6,6%	5	1,4%	163	45,1%
Каравуково	935	178	19,0%	0	0,0%	206	22,0%	36	3,8%	515	55,2%
Српски Милетић	657	144	21,9%	0	0,0%	134	20,4%	51	7,7%	328	50,0%
Дорослово	404	206	51,0	1	0,0%	39	9,6%	22	5,4%	136	34,0%
Укупно	11240	1752	15,3%	5	0,0%	2518	22,4%	562	5,0%	6403	47,3%

Посматрајући целокупно подручје и анализирајући податке последња три пописа становништва запажају се бројне демографске промене које углавном имају негативан карактер. Главни проблем демографског развоја су константан пад броја становника који је последица низа других демографских параметара, пре свега негативног природног прираштаја и емиграција. Емигрира у највећем броју случајева младо становништво, што додатно нарушава однос младог и старог становништва у старосној структури. Миграције се врше на релацији село-град, а највећи центри имиграција су Сомбор, Апатин, Оџаци и Нови Сад. Смањење броја становника има директан утицај на број домаћинства и на просечан број чланова у домаћинству. Сви ови параметри утичу и на број активног становништва и на делатност коју обављају.

II 3.4. Привредне делатности

Пољопривреда

По привредно-економском и етнолошки традиционалном погледу, шире подручје слива Мостонге је изразито пољопривредног карактера. Земљишни покривач изузетног квалитета, умерено - континентална клима и велики потенцијали коришћења воде омогућавају развој различитих видова пољопривредне производње, као и развој агроиндустрије на бази расположивих сировина биљног и животињског порекла.

У осам катастарских општина које гравитирају око заштићеног подручја највећи део простора чини пољопривредно земљиште. Пољопривредна производња представља једну од најзначајнијих грана привреде и велики проценат становништва се бави пољопривредом као основном или допунском делатношћу. Обрадиве површине најчешће захватају ратарске и повртарске културе.

У насељу Каравуково, Земљорадничка задруга „Агродунав“ је повољне агроеколошке услове терена искористила за подизање савременог засада трешње са противградним мрежама и успостављеним системом за наводњавање „кап по кап“. Млади засад трешања је формиран на површини од 10 ha, и тиме је ова задруга постала један од водећих произвођача трешње у Војводини. На ораницама овог насеља и даље је доминантна ратарска производња коју у 33 „Агродунав“ заснивају на површини од 1800 ha, где се углавном узгаја кукурз, сунцокрет, соја и уљана репица. Готово половина ораница је под системима за наводњавање. На сточној фарми 33 „Агродунав“ производња је максимално хуманизована, јер је млечним грлима омогућена и природна испаша на отвореном простору. Сваког дана са ове фарме млекара Дукат из Сомбора откупљује 2.000 литара млека у екстра класи.

У насељу Свилојево Земљорадничка задруга „Свилојево“ поседује преко 300 ha ораница на којима су посејани кукуруз, сунцокрет, уљана репица, јечам и соја. Мештани Свилојева се поред ратарства, такође, баве се и повртарством и сточарством. У насељу има око 2.000 оваца и око 170 крава. Месна заједница Свилојево сточарима помаже на тај начин што им даје на коришћење пашњаке, који су својини општине, за испашу стоке. Сваке године се прави план на основу којег се пашњаци додељују, а предност се даје управо становницима и сточарима из Свилојева.

У насељу Дорослово, које припада територији града Сомбора, осим традиционалне ратарске и повртарске производње задругари из 33 „Дорослово“ засадили су малину на површини од 4 ha.

Током валоризације терена 2018 године, на већини ораничних површина пољопривредне културе су у пролеће добро подносиле недостатак влаге, али како су се овакве временске прилике наставиле и током летњих и јесењих месеци, принос није био на очекиваном нивоу. На већини земљишта лошег квалитета, недостатак падавина узроковао је пукотине у земљи.

У савременој пољопривредној производњи хранљиве материје (нутријенти) представљају главне носиоце плодности земљишта. Основни извор ових материја су минерална и органска ђубрива која се акумулирају у земљишту у облику различитих растворљивих и нерастворљивих соли. Најзначајније материје из групације су азот (N) фосфор (P) и калијум (K), али и остали секундарни и микро нутријенти. Азот се често сматра доминантним расутиим загађивачем из пољопривреде. У нитратном облику је веома мобилан, лако се раствара и из земљишта прелази у воде. Фосфор се одликује веома јаким везама са чврстим честицама седимената. Основни узрок повећане концентracије нутријената у земљишту је

неконтролисано коришћење ђубрива. Понекад је унос знатно већи него што је потрошња, односно реалне потребе биљке. Потенцијално штетни ефекти примене пестицида на заштићено подручје појављују се у облику загађења воде и земљишта: предозирање код употребе хемикалија и фитосанитарних производа, површинско влажење и спирање по профилу земљишта до подземних и површинских вода (услед киша или наводњавања), промет пестицида преко ланаца исхране, доспевање на или у земљу и воду биљних и животињских остатака у којима има накупљених трагова пестицида, непосредно доспевање честица из атмосфере и слично (Попа и сар., 2004).

У насељима око заштићеног подручја сточарство представља значајну грану пољопривреде, како по обиму, тако и по значају. Иако су за сенокос и напасање стоке на располагању пространи пашњаци и утрине, сточни фонд је из године у годину све мањи.

Током теренских истраживања 2018. године у зони непосредног утицаја на испитивано подручје забележени су полуинтензивни пашњачки системи углавном са испашом оваца, на тешком слатинастом земљишту са високим нивоом воде током пролећа и јесени.

Пашњак „Горња слатина“ је један од највећих пашњака на територији општине Оџаци, који заузима површину око 400 ha. Овај пашњак се оправдано сматра једним од најважнијих природних ресурса овог подручја. Пашњак се простира око насеља Богојево, западно од насеља Српски Милетић до локалитета Црна бара у близини Сонте. Пашњак је на појединим деловима местимично разрован од преоравања, па је отежано кошење. Некада се на пашњаку напасало око 1.500 крава у власништву прерађивачке индустрије меса „Сарпех“ из Врбаса.

На пашњаку током године тренутно има око 700 оваца, са око 500 јагњаци расе травничка (влашићка) праменка. Пашњак у околини Богојева је V и VI класе, а испаша је оскудна, јер је трава сува и спарушена. Овце су углавном током године на испашама. Преко зиме у јануару, фебруару до половине марта, овце се дохрањују кукурузом и шећерном репом. Стадо је формирано 1995. године, од 100 оваца које су пешке дотеране из Травника у Босни и Херцеговини. Данас је то једно од два, три највећа стада расе праменка у Републици Србији. Ова раса у АП Војводини није уматичена, па узгајивачи травничке праменке немају субвенције.

Раса оваца „Праменка“ је нископродуктивна, касностасна овца, отпорна на болести. Вековима је узгајана у сиромашним и оскудним условима, како хране тако и смештаја. Име је добила по дугим праменовима. Она користи маргиналне пашне ресурсе у низијама, планинама, крашким висоравнима у свим еколошким зонама. Праменка, као изванредан конзумент релативно лоших пашних ресурса, може произвести одређену количину квалитетног производа што друге расе не могу. Ова раса оваца је некад била раширена у целој Европи, а сада је најзаступљенија у балканским земљама. У Босни и Херцеговини је врло распрострањена, око 98 % од укупног броја оваца. Производња овчијег и јагњећег меса праменке је доста скромна, у зависности од сојева и нивоа исхране, односно степена утовљености животиња. Жива мера оваца креће се између 25 и 55 kg, а овнова између 35 и 80 kg. Од истих фактора зависи и рандман меса, који се креће од 40-50 %. Месо је квалитетно, изузетно укусно и није пуно масно. Млечност праменке у великој мери зависи од обима и квалитета исхране. Лактација траје шест месеци. Праменку такође одликују релативно добра плодност, а са друге стране минималан проценат угинућа и болести. Приплодна праменка даје у просеку 1 – 1,1 јагње, која теже од два до четири килограма. Тежина руна у просеку износи 1,4 kg. Рандман вуне се креће од 55% до 70 %. Руно праменке је састављено, као што и само име каже, од праменова који су

отворени, дугачки, груби, шиљасти или левкасти. Праменка је слабо обрасла вуном по трбуху и доњем делу врата, а ноге, глава и уши су јој обрасли длаком. Боја руна је најчешће бела, мада код неких сојева праменке руно може бити мрко па чак и црно, док их је веома мали број са шареним руном. Длака која покрива лице и ноге може бити различите боје, беле, црне, правилно или неправилно шарена, жуто-бела, црно-бела, затим жута и прскана (бела са црним, жута са белим и слично). У нашој земљи постоји велики број сојева праменке који су настали у различитим условима. Имена су добијали, обично, према подручју постанка. Најпознатији сојеви праменке су: сјенички (који је уједно и најраспрострањенији у Србији), сврљишки, кривовирски, пиротски, шарпланински, липски, овчепољски, косовски, метохијски, пивски и други.

Слатинаста земљишта на овом подручју представљају станишта којима се приписује висока вредност са аспекта заштите природе. Са друге стране, слатинаста земљишта су несигурне плодности, ниског приноса и ограничено искоришћена, што је један од кључних разлога релативно добре очуваности станишта. Биолошка разноврсност је најчешће већа на пољопривредним земљиштима где је начин производње ниског интензитета. Што је већа употреба механизације, ђубрива и пестицида или присуства великог броја грла по јединици површине пашњака, то се више смањује број и обиље врста на обрадивом земљишту и пашњацима. Вредност биолошке разноврсности полуприродне вегетације, као што су необрађене травне површине које се користе за испашу, значајно су већа него на интензивно обрадивом земљишту. Узимајући у обзир чињеницу да су слатинаста станишта структурно испресецани хидролошким формацијама које представљају остатке плављења (плитке баре, депресије), а знајући и да је велики број строго заштићених врста везан животним циклусом за пашњаке, очување живог сточарства, квалитета и обима пашњака је један од императива заштите овог подручја. Како би се на најбољи начин стимулисала функција пашњака као подручја пољопривреде високе природне вредности, потребно је, како је то за период до 2018. године и предвиђено у Стратегији пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 - 2024. („Сл. гласник РС“, бр. 85/2014), увести национални програм агро-еколошких мера. Будући да су његови приоритети и теоријске поставке већ добро разрађени (Соопер et al., 2010), очекује се да ће овај начин стимулисања пољопривреде имати одлучујућу улогу за обезбеђивање дуготрајног управљања пашњацима. Повратак екстензивне испаше са домаћим животињама (укључујући и узгој аутохтоних раса домаћих животиња) је најбољи начин за очување карактеристика и хетерогености предела изузетних одлика „Средња Мостонга“, као и очување биолошке разноврсности.

Водопривреда

Јавно водопривредно предузеће основано за обављање водне делатности на територији Аутономне Покрајине Војводине је ЈВП „Воде Војводине“. Према Закону о водама („Сл. гласник РС“, бр. 30/2010, 93/2012 и 101/2016), члан 23, јавно водопривредно предузеће управља водним објектима за уређење водотока и за заштиту од поплава на водама I реда и водним објектима за одводњавање, који су у јавној својини и брине се о њиховом наменском коришћењу, одржавању и чувању. Водним објектима за уређење водотока и заштиту од поплава на водама II реда, објектима за заштиту од ерозије и бујица, који су у јавној својини, управља и брине се о њиховом наменском коришћењу, одржавању и чувању јединица локалне самоуправе на чијој се територији објекат налази. Правно лице, предузетник и физичко лице које је за своје потребе изградило водне објекте дужно је да њима управља и да их одржава у складу са Законом о водама и посебним законима.

Пописи вода I реда, природних и вештачких водотока I реда утврђени су Одлуком о утврђивању пописа вода I реда (Сл. гласник РС", бр. 83/2010). У складу са наведеном Одлуком, канали Хидросистема Дунав-Тиса-Дунав (Хс ДТД), Канал Оџаци – Сомбор и Канал Бечеј – Богојево су наведени у списку вода I реда као вештачки водотоци.

На основу тендера и годишњих уговора ЈВП „Воде Војводине“ део поверених послова уступа водопривредним предузећима на подручју покрајине. Водопривредно друштво „Западна Бачка“, д.о.о. из Сомбора и Водопривредно друштво „Дунав“ ад из Бачке Паланке обављају послове из области водопривредне делатности, свако на свом делу заштићеног подручја. Мелиоративно подручје које покривају системи за одводњавање (чији погон врши и одржава ВДП "Западна Бачка" из Сомбора) захвата површине града Сомбора, општине Апатин, део општина Кула и Оџаци. Ове системе чини веома разграната каналска мрежа и многи водопривредни објекти на њој, чије функционисање, како се наводи на интернет страници предузећа, обезбеђује услове за живот и привређивање на подручју са аспекта водопривреде тј. спречава плављење од унутрашњих вода и контролише водни режим.

Законска регулатива из области вода

Најважнији закон у области управљања водама је Закон о водама ("Сл. гл. РС", бр. 30/2010, 93/2012 и 101/2016). Уз њега, од значаја за целину области управљања водама су и закони из области заштите животне средине.

Закон о водама генерално уважава захтеве Оквирне директиве о водама, нарочито на нивоу територијалне организације управљања водама (EU/WFD – Water Framework Directive, 2000/60/ EC). Међутим, Закон не омогућује суштинско интегрално управљање водама у смислу простора. Управљање водама по Закону је интегрално у смислу обухватности законског текста, док је у просторном смислу стање непромењено у односу на претходно.

Основни недостатак правног оквира Републике Србије у области управљања водама је недовољно изграђен систем подзаконских аката у вези Закона о водама, као и недостатак надлежности у фактичком спречавању загађивања вода, које је као водна делатност најнеразвијенија.

Општи недостатак правног оквира је застарелост и/или непостојање планских докумената, односно запуштеност области управљања водама.

Основни недостатак правног оквира Републике Србије у области управљања водама је недовољно изграђен систем подзаконских аката у вези Закона о водама, као и недостатак надлежности у фактичком спречавању загађивања вода, које је као водна делатност најнеразвијенија. Општи недостатак правног оквира је застарелост и/или непостојање планских докумената, односно запуштеност области управљања водама.

Управљање водама у Србији треба да се одвија кроз израду и спровођење кључних планских докумената: Стратегије управљања водама на територији Републике Србије (Стратегија) и Плана управљања водама за слив реке Дунав, Планова управљања водама за водна подручја (План управљања водама), као и плановима којима се уређује заштита од штетног дејства вода, и то: план управљања ризицима од поплава, општи и оперативни план за одбрану од поплава, као и планови којима се уређује заштита вода (план заштите вода од загађивања и програм мониторинга). е Стратегија управљања водама на територији Републике Србије донесена је 2017. године и то за период 2017-2034. године ("Сл. гласник РС", бр. 3/2017), док је други плански документ, односно План управљања водама, још увек у процедури доношења. Исто се односи и на осталу наведену планску документацију, осим Уредбе о утврђивању

општег плана за одбрану од поплава за период од 2012 - 2018. године, који је донесен без услова заштите природе.

Најважнији акт у области вода је Оквирна директива о водама (ОДВ), која представља стратешки, али и оперативни оквир за остварење кључних циљева европске политике о водама: свеобухватна заштита свих вода, узимајући у обзир природну интеракцију међу њима у квантитативном и квалитативном смислу, уз примену принципа интегралног управљања водним ресурсима. ОДВ је „кровна“ директива која укључује и повезује друге значајне директиве које се непосредно или посредно односе на област вода.

Усвајањем Оквирне директиве о водама водни ресурси на територији ЕУ постали су брига целе Уније, што подразумева обавезу сваке државе чланице да хармонизује легислативни, технички и економски приступ управљању водама и обезбеди кохерентну стратегију управљања водама. Ову обавезу имају и државе које су на путу да постану чланице ЕУ.

У оквиру процеса интеграције у ЕУ, као и испуњавања обавеза из прихваћених међународних конвенција и споразума, у Србији је започета транспозиција у домаћег законодавства и директива од значаја за сектор вода и заштиту животне средине.

Шумарство

Укупна површина инвентуром уређених и регистрованих шума и шумског земљишта у природном добру износи **726,77** ha што указује на њихов значај у изради концепта заштите и управљању подручјем. То се највише огледа кроз одговарајуће мере неге и одрживо коришћење шума, у функцији очувања што природнијег састава и структуре шумских екосистема. Шумско зеленило обухвата састојине описаних шумских заједница и шумске културе аутохтоних и алохтоних врста. Шумама на подручју природног добра газдује ЈП „Војводинашуме“, ШУ „Сомбор“ (ГЈ „Заштићене шуме“, ГЈ „Дорословачке шуме“ и ГЈ „Брањевина“).

Шумски поседи на овим просторима имају дугу и турбулентну историју, баш као и народи ових крајева, који су их током векова користили и на тај начин обликовали. Након одласка Османлијског царства са ових простора, већина поседа припада држави, јер је правним наследницима (ако су и постојали) било немогуће то право и доказати. У данашње време овим шумама управљају ЈП „Војводинашуме“, а према Закону о утврђивању одређених надлежности Аутономне покрајине Војводине, („Сл.гласник РС“, бр. 6/2002).

У наредном тексту приказано је стање структура површина и структура шумског зеленила.

Табела 21: Структура површина ГЈ „Заштићене шуме“ Шума Курјачица

Шума Курјачица	ha	%
Састојине аутохтоних врста	45,64	37,14
Састојине алохтоних врста	20,21	16,37
Шумско земљиште	1,43	1,71
Неплодно (путеви, инфраструктура, канали)	5,96	4,89
За остале сврхе (ливаде, просеке)	48,77	39,89
Укупно	122,00	100,00

Табела 22: Структура шумског зеленила ГЈ „Заштићене шуме“ Шума Курјачица

Шума Курјачица	ha	%
изданачка шума тополе	0.30	0.46
висока шума лужњака	0.77	1.17
изданачка шума багрема	15.92	24.17
вештачки подигнута састојина пољског јасена	1.21	1.84
вештачки подигнута састојина лужњака	43.36	65.85
вештачки подигнута састојина осталих лишћара	4.29	6.51
Укупно	65.85	100

На делу ГЈ “Заштићене шуме” под називом „Шума Курјачица“, према подацима приказаним у табели бр. 21, доминирају састојине аутохтоних врста са 37,14%, док су састојине алохтоних врста заступљене са 16,37%. Значајна површина је под ливадама, као нешумског типа земљишта, око 39%. Подаци су преузети из Основе газдовања шумама за ГЈ „Заштићене шуме“ за период 2011 до 2020. године.

Табела 23: Структура површина ГЈ „Заштићене шуме“ Слатина код Сонте

Слатина код Сонте	ha	%
Састојине аутохтоних врста	7,12	7,9
Састојине алохтоних врста	58,9	65,3
Неплодно (путеви, инфраструктура, канали)	4,57	5,1
За остале сврхе (ливаде, просеке)	19,5	21,7
Укупно	90,14	100

Табела 24: структура шумског зеленила ГЈ „Заштићене шуме“ Слатина код Сонте

Слатина код Сонте	ha	%
девастирана шума тополе	0.76	1.15
изданачка шума багрема	49.63	75.17
висока шума америчког јасена	4.24	6.43
изданачка шума америчког јасена	4.38	6.63
вештачки подигнута састојина лужњака	6.36	9.64
вештачки подигнута састојина осталих лишћара	0.65	0.98
Укупно	66.02	100

На делу ГЈ “Заштићене шуме” под називом „Слатина код Сонте“, према подацима приказаним у табели бр. 23, састојине аутохтоних врста су присутне са 7,9%, док су састојине алохтоних врста заступљене са 65,3%. Површине под ливадама, као нешумског типа земљишта, су заступљене са око 20%. Подаци су преузети из Основе газдовања шумама за ГЈ „Заштићене шуме“ за период 2011 до 2020. године.

Табела 25: Структура површина ГЈ „Дорословачке шуме“

Дорословачке шуме	ha	%
Састојине аутохтоних врста	82,24	24,59
Састојине алохтоних врста	233,92	69,92
Неплодно (путеви, инфраструктура, канали)	3,79	1,14
За остале сврхе (ливаде, просеке)	14,56	4,35
Укупно	334,51	100

Табела бр. 26: структура шумског зеленила ГЈ „Дорословачке шуме“

Дорословачке шуме	ha	%
изданачка шума пољског јасена	9.47	3.0
изданачка шума багрема	198.65	62.8
вештачки подигнута састојина лужњака	31.49	9.9
вештачки подигнута састојина цера	41.28	13.1
вештачки подигнута састојина осталих лишћара	35.27	11.2.
Укупно	316.16	100.0

На делу ГЈ “Дорословачке шуме” који улази у обухват заштићеног подручја ПИО „Средња Мостонга“ приказаним у табели бр. 25, састојине аутохтоних врста су заступљене са 24,59%, док састојине алохтоних врста доминирају са 69,92%. Површина под ливадама, као нешумског типа земљишта, је око 4%. Подаци су преузети из Основе газдовања шумама за ГЈ „Дорословачке шуме“ за период 2014. до 2023. године.

Табела бр. 27: Структура површина ГЈ „Брањевина“ Горња шума

Брањевина	ha	%
Састојине аутохтоних врста	57,81	32,1
Састојине алохтоних врста	80,19	44,52
Неплодно (путеви, инфраструктура, канали)	0,46	0,26
За остале сврхе (ливаде, просеке)	41,66	23,12
Укупно	180,12	100

Табела бр. 28: структура шумског зеленила ГЈ „Брањевина“ Горња шума

Брањевина	ha	%
висока шума топола	2.72	1.97
изданачка шума багрема	78.19	56.66
вештачки подигнута састојина топола	0.48	0.35
вештачки подигнута састојина пољског јасена	23.79	17.24
вештачки подигнута састојина лужњака	30.82	22.33
вештачки подигнута састојина осталих лишћара	0.83	0.6
вештачки подигнута састојина багрема	1.17	0.85
Укупно	138	100

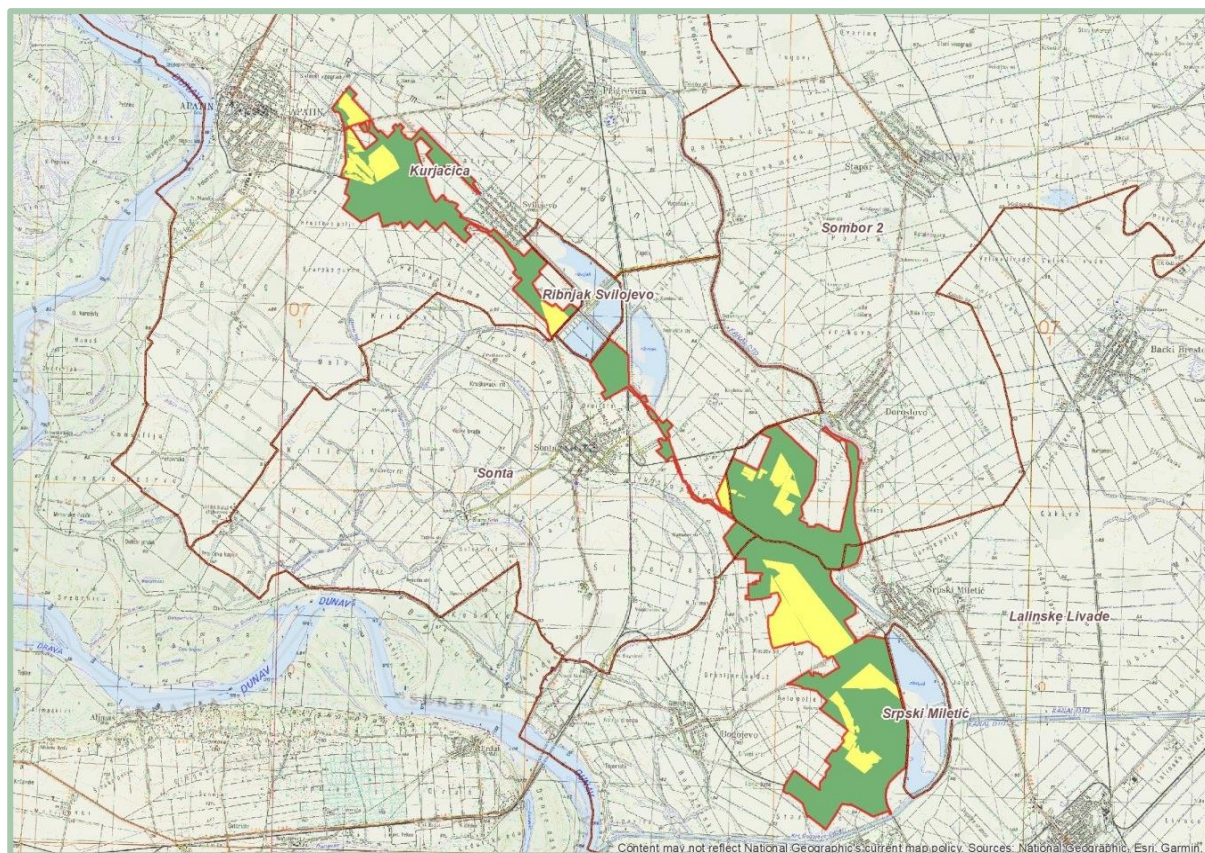
На делу ГЈ „Брањевина“ „Горња шума“ који улази у обухват ПИО „Слатине средње Мостонге“ приказаним у табели бр. 27, састојине аутохтоних врста су заступљене са 32,1%, док састојине алохтоних врста доминирају са 44,52%. Површина под ливадама, као нешумског типа земљишта, је око 23%. Подаци су преузети из Основе газдовања шумама за ГЈ „Брањевина“ за период 2018. до 2027. године.

Према истраживањима о карактеристикама типова шума ГЈ „Брањевина“ (Галић и сар., 2018), „Горња шума“ представља тип шуме пољског јасена и лужњака без хигрофита на чернозему карбонатном оглејеном.

Конверзија природних шума у шумске културе, се највише огледа у виду засада багрема и то у свим шумама овог ЗПД, што се може видети из претходног приказа. Заменом флористички богатих, фенотипски разноврсних природних шума монокултурама багрема и других врста, осиромашен је диверзитет шумских врста, те је из тог разлога потребно у будућности постепено извршити конверзију багрема у аутохтоне шуме јасена и храста лужњака.

ЛОВСТВО

Заштићено подручје се преклапа са територијама 6 ловишта којима газдују одређена ловачка удружења (Карта 1).

Карта 1: Заштићено подручје са границама ловишта

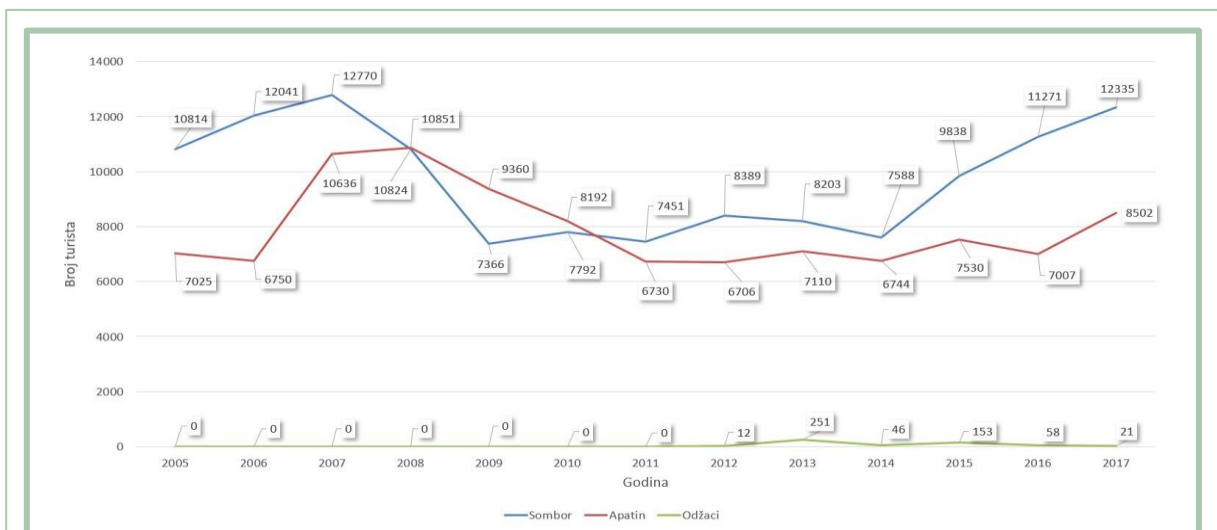

Територија дела заштићеног подручја на простору општине Апатин се преклапа са територијама 3 ловишта: „Курјачица“, „Сонта“ и рибњак „Свилојево“. Ловиштем „Курјачица“, које припада јужнобачком ловном подручју, газдује ЛУ „Курјачица“ из Апатина. Ово ловиште има површину од 18.914,96 ха, а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и перната дивљач. Ловиштем „Сонта“ (јужнобачко ловном подручје) газдује Ловачка организација „Фазан-Сонта“, а површина му је 9.431,48 ха. Главне врсте гајене дивљачи су срна, дивља свиња и зец. Ловиште „Рибњак Свилојево“ има површину од 385,53 ха и њим газдује А.Д. „Јединство“ из Апатина. У овом ловишту ловне врсте су дивља патка глувара и дивља патка крџа. Ловиште „Лалинске ливаде“ припада јужнобачком ловном подручју и има површину од 40.296,99 ха. Овим ловиштем управља ЛУ „Мостонга“, а главне врсте гајене дивљачи су срна, дивља свиња и зец. Ловиштем „Рибњак Српски Милетић“ газдује Предузеће ДТД Рибарство ДОО, Бачки Јарак. Површина овог ловишта износи 432,82 ха, а лове се јазавац зец, фазан, дивље патке, гуска и лиска. Најмањи део површине заштићеног подручја се преклапа са територијом ловишта „Сомбор 2“ којим газдује ловачко удружење „Сомбор“ из Сомбора. Површина овог ловишта је 19.997,69 ха, а главне врсте гајене дивљачи су срна, дивља свиња, зец и фазан.

Туризам

О карактеру туризма у општинама на чијим површинама се налазе заштићено подручје може се говорити на основу историјата његовог развоја и реализованог туристичког промета. Деценијама унатраг је овај крај Бачке посматран као житница у којој је пољопривреда била од приоритета за економски развој. У складу са таквим опредељењем туризам није имао своју перспективу, а стратегија и планова развоја туризма готово да није ни било. Спорадични изузеци организоване туристичке понуде, попут Бање Јунаковић у Апатину која је отворена 1983. године, никада нису остварили зенит својих потпуних могућности. Деведесете су на простору целе бивше државе донеле ратове, па ни у таквим условима није туризам имао своју шансу. Тек у последње две деценији опсежније се анализирају могућности за развој ове делатности, које су пропраћене писањем првих планова и стратегија развоја туризма.

Анализа туристичког промета у општинама показује тренд осцилација и варирања (Графикони 9 и 10). Општина Оџаци у једном периоду није имала смештајне капацитете који су статистички евидентирани. Нажалост, ови подаци потврђују оцену да цео овај простор још увек није развијена туристичка дестинација. Најзад, анализа туристичког промета истиче да је у будућем периоду неопходно више радити на оснаживању туристичке инфраструктуре ових општина, осмишљавању нових туристичких производа и управљању промишљеном туристичком пропагандом.

Графикон 9: Остварени број туристичких долазака у општинама Сомбор, Апатин и Оџаци (2008-2017)

Графикон 10: Остварени број ноћења у општинама Сомбор, Апатин и Оџаци (2008-2017)

II 3.5. Постојећа просторно-планска документација

Основни плански документи у Републици Србији су Просторни план Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 88/2010) и Регионални просторни план АП Војводине („Сл. лист АПВ“, бр. 22/11). Регионални просторни план је резервисао простор за заштиту под називом „Слатине Бачке“.

Важећи просторни планови јединица локалне самоуправе су Просторни план општине Апатин („Сл. лист општине Апатин“ бр. 6/13), Просторни план општине Оџаци („Сл. лист општине Оџаци“ бр. 11/11,12/11), и Просторни план Града Сомбора („Сл. лист Града Сомбора“ бр. 05/14).

За просторне планове Апатина и Сомбора Покрајински завод за заштиту природе је издао Решење о условима заштите природе у којима је простор будућег заштићеног природног добра приказан као подручје у поступку валоризације „Слатине Бачке“ и као станишта заштићених и строго заштићених дивљих врста од националног значаја. Кроз услове су дефинисане најважније мере заштите и очувања природних вредности на основу законске регулативе заштите врста и станишта, као и по усвојеним међународним конвенцијама. Услови

за Просторни план Оџака су издати 2005. године, када није постојала регулатива (Закон о заштити природе, Уредба о еколошкој мрежи и др.) на основу које би се тај простор резервисао за заштиту. Општина Оџаци је приступила 2011. године усаглашавању Просторног плана општине Оџаци са Законом о планирању и изградњи („Сл. Гласник РС“, бр. 72/2009, 81/2009 - испр., 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 - одлука УС, 98/2013 - одлука УС, 132/2014, 145/2014 и 83/2018) при чему није исходвала услове заштите природе, самим тим се опет подручје Средња Мостонга није нашло у наведеном усвојеном просторном плану.

Од урбанистичких планова на снази је План генералне регулације насеља Каравуково („Сл.лист општине Оџаци“ бр. 13/08).

III ОЦЕНА СТАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ ПОДРУЧЈА

III. 1. УГРОЖАВАЈУЋИ ФАКТОРИ И ОЦЕНА УГРОЖЕНОСТИ

1. Промене водног режима

Нарушавање водног режима карактеристичног за континенталне слатине, који подразумева сезонска узлазно-силазна кретања подземних и површинских вода богатих солима натријума, магнезијума и калијума, један је од најизраженијих угрожавајућих фактора на подручју природног добра. Тренд повећања површина под обрадивим земљиштем и побољшање квалитета обрадивог земљишта већ се вековима сматра приоритетним циљем развоја у Војводини. Ово је праћено бројним покушајима превођења степских, мочварних и заслањених станишта у обрадиво земљиште, као и изградњом хидросистема ДТД, који је поспешио одржавање система каналске мреже која је данас присутна готово на свим слатинама у Војводини.

Снижавање нивоа подземне воде и измена динамике водног режима слатинских комплекса доводи до опадања нивоа фреатске издани што за последицу има смањење површина под мочварама и периодично плављеним ливадама, а динамични процес заслањивања и раслањивања помера се према раслањивању. Ова појава директно угрожава најспецифичније типове станишта на овом подручју. Сукцесија вегетације се одвија у правцу формирања сувљих (ксерофилнијих) станишних типова у односу стање пре изградње мелиоративне мреже. Заједнице заслањене ливаде и слане степе могу бити замењене степом на лесу путем природне сукцесије, под условом да унутар подручја постоје очувани остаци степске

заједнице. Исушене и раслањене слатинске заједнице постају све сиромашније врстама и бивају замењене травним заједницама у којима доминирају широко распрострањене и рудералне врсте, које су компетитивно снажније - попут приревине (*Elymus repens*) (Molnár et al., 2012). Поред планског снижавања нивоа подземне воде под утицајем мреже мелиоративних канала, може доћи до локалног снижавања подземне воде под утицајем позајмишта песка или земље. Експропријацијом материјала испод нивоа фреатске издани настају језерца – отворена фреатска окна која у топлијим периодима године испаравају велику количину воде, која се надокнађује из подземне воде околног простора. Под утицајем испаравања, долази до пада нивоа фреатске издани на сливу ових позајмишта, што може довести до исушивања влажних станишта. Позајмиште песка уз руб Дорословачке шуме (слика 45) смањује водне резерве земљишта, нарочито током вегетационог периода, погоршавајући животне услове шуме.

2. Распарчавање (фрагментација) станишта

Процес фрагментације тј. распарчавања изворних станишта поред смањења доступних ресурса и простора за живот и размножавање, доводи пре свега до повећања изолације унутар популација и субпопулација дивљих врста, а у случају слабо покретљивих и непокретних врста и до њихове потпуне изолације. Тиме се смањује проток гена међу њима, што утиче на веће или мање укрштање јединки које су у сродству и има за резултат генетски хомогеније потомство. Што је популација генетски разноврснија то је вероватноћа за прилагођавање и преживљавање јединки у измењеним условима средине већа. Генетски хомогена популација (или субпопулација) има смањен маневарски простор за прилагођавање и суочава се са већом вероватноћом нестанка. Изворна станишта имају карактеристичан скуп услова дефинисаних нпр. микроклимом, локалним педолошким и хидролошким приликама, компетитивним односима и ланцима исхране међу организмима који их насељавају. Распарчавањем станишта на мање фрагменте се све ово значајно мења и то тако да су рубови ових парчића под израженим утицајем околних станишних типова који се битно разликују (обрадиве површине нпр.). Све ово води ка смањењу вијабилности популација и изумирању на локалном нивоу (Green, 2003).

Фрагментација станишта представља растућу претњу за велики број инсеката. Природна станишта присутна на овом простору делују као рефугијална за велики број врста, а за многе монофагне врсте у ларвеном стадијуму очување биљака хранитељки, које су карактеристичне за одређени тип станишта, је од кључне важности за њихов опстанак.

Зелене жабе, које су најбројнији представници групе водоземаца на овом подручју, и које представљају важну карику у ланцима исхране, имају веома сложену организацију популација и припадају такозваном метапопулационом типу. Код овако организованих популација у природи постоји више дискретних репродуктивних центара (дема), између којих постоји проток гена. Проблем заштите ових врста везан је за уништење станишта на којима се налазе локални репродуктивни центри, што може да доведе до нестајања локалних популација. Нестанак ових врста неминовно би за собом повукао и нестанак других врста, посебно птица које се хране овим жабама. После завршене метаморфозе, јувенилне јединке се селе и траже нова станишта. Крекетуша (*Hyla arborea*) може да пређе до 12,6 km годишње, а мала зелена жаба (*Pelophylax lessonae*) која је била ухваћена и маркирана, нађена је 15 km даље (Green, 2003). Врсте водоземаца које имају бољу способност дисперзије су уједно и најосетљивије на фрагментацију и неповезаност појединачних станишта. Насупрот њима, седентарне, мање миграторне врсте су и најмање осетљиве на фрагментацију и неповезаност станишта. Високо

дисперзне врсте поред горе наведених ограничавајућих фактора дисперзије, могу миграцијом населити суб-оптимална станишта, као што су тзв. еколошке клопке (станишта богата предаторским врстама риба, нпр. рибњаци, загађена станишта ...), што такође онемогућава успостављање вијабилне популације на локалном нивоу и доводи до даљег пада у бројности јединки те врсте. Неопходно је, значи, очувати не само једно станиште, већ више станишта и репродуктивних центара (привремених и сталних водених површина), као и њихово окружење. Терестични, суви предели, покривени вегетацијом, који окружују баре, мочваре и канале, представљају веома важна станишта на којима се водоземци и гмизавци хране и где проводе зиму у хибернацији. Новија истраживања (Semlitsch and Russell, 2003) показују да водоземци у просеку мигрирају од 159 до 290 метара од обале водене површине (минимално 20 до 30, максимално до 1600 метара). Гмизавци мигрирају у просеку од 127 до 289 метара од обале (минимално 30, максимално до 1600 метара). Ови терени представљају и еколошке коридоре, а шири терестични појас минимализује и негативни ефекат руба (промене у температури, влази, ветру, светлости и хемијском загађењу) на локалне популације.

3. Физичко уништење станишта

Најзаступљенији вид физичког уништавања станишта је преоравање, које је нарочито изражено од ступања Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/2006, 65/2008-др., 41/2009, 112/2015 и 80/2017) на снагу, а који омогућава промену културе на парцелама државног пољопривредног земљишта (укључујући и ливаде) чиме је омогућено њихово претварање у ратарске површине. Систем субвенционисања, који је заснован на површини земљишта под културом, а не на оствареном приносу, доприноси преоравању слатинских пашњака ради добијања субвенција, што доводи до смањења површине исконских слатинских станишта и њихово претварање у парлоге (слика 46).

Слика 46: Преоравање слатине код Српског Милетића, слатинске врсте (између осталих и *Peucedanum officinalis*) у усеву и парлог који је настао преоравањем слатине.

Током валоризације терена, на више локалитета су запажени трагови орања по слатини или значајно повећање ораница на рачун парцела суседних пашњака. Резилијенција (способност да се после узурпирања враћа у оригинално стање) биљних заједница слатина зависи од степена заслањености, што значи да се у случају јаче заслањених типова станишта спонтана ревитализација одвија релативно брзо (Molnár et al., 2012). Највише су угрожене благо заслањене површине, погодне за гајење култура толерантних за повећане количине соли.

Због лимитиране продуктивности ових земљишта, њихова обрада траје свега неколико година, након чега их остављају као парлоге.

Као класе кичмењака са израженим филопатричним, односно завичајним понашањем, водоземци и гмизавци су принуђени да, у окружењу какво је пољопривредно земљиште са великим отвореним површинама, без неопходног заклона и влаге, које је испресецано путевима, користе и каналисане водотоке као коридоре. Одговарајуће каналисане водотоке и канале у ове сврхе користе следеће врсте: мали мрмољак, обична крастача, гаталинка, зелена жаба, мала зелена жаба, велика зелена жаба, барска корњача, белоушка (Maes et al., 2008). Одговарајуће управљање каналима, односно њиховим обалама обухвата: забрану преоравања пољопривредних површина до саме ивице канала, забрану употребе хемијских средстава уз ивице и обале канала, забрану одлагања органског и неорганског (одбачена амбалажа пестицида и неорганских ђубрива) отпада уз/у канале, контролисано пашарење и кошење ивица и обала канала, контролисано и етапно чишћење канала. Захваљујући овој улози канала и околно пољопривредно земљиште може да има значајну улогу у заштити херпетофауне (Maes et al., 2008).

Физичко уништење станишта, које подразумева измену вегетационих карактеристика има велике последице и по птице, јер се тиме јачи предаторски притисак на оне врсте које се гнезде на измењеним површинама.

4. Ширење алохтоних и инвазивних врста

Инвазивне врсте представљају један од најзначајнијих фактора смањења и губитка биодиверзитета. Различити антропогени утицаји деградирају станишта са изворном вегетацијом разарајући њихову природну структуру и поспешујући ширење инвазивних врста. Према Конвенцији о биолошкој разноврсности („Службени лист СРЈ“, Међународни уговори, бр. 11/2001) обавезно је спречавање ширење, или по потреби, предузимање мера за уништење инвазивних врста.

На простору природног добра су забележена укупно 22 инвазивна таксона у рангу врсте (19) и подврсте (3) при чему су са највећим бројем врста и подврста (10) и на највећем броју локалитета утврђене инвазивне врсте рудералних станишта. Међу њима су најзначајнији: красолика (*Erigeron annuus* subsp. *annuus* и subsp. *septentrionalis*), циганско перје (*Asclepias syriaca*) и врсте боца (*X. spinosum*, *Xanthium strumarium* agg.).

Ове врсте су веома честе поред пољских путева, по парлозима, одржаваним шумским просекама и сличним местима а њиховом ширењу погодују претерана испаша и гажење, паљење вегетације као и премештање дивљачи и стоке. С обзиром да већи део подручја природног добра чине мање или више заслањене површине које се ту и тамо мозаично смењују са вишим деловима терена (који су углавном преорани), очекивано је да овде доминирају баш инвазивне врсте са рудералном животном стратегијом. Поменуте врсте се јављају спорадично заједно са другим врстама рудералне вегетације, јер је њихово ширење педолошки условљено и ограничено на „острва“ обрадивог и плодног земљишта у окружењу слатина, и то обично дуж њихових рубова, међа и слично или се јављају у шумама и шумским засадима дуж просека, шумских путева и унутар делова шуме који су јаче деградирани од стране дивљачи (на пример у гатерима).

Најзначајнију групу инвазивних врста на подручју природног добра представљају врсте шумских станишта (8). За разлику од претходне групе коју чине углавном зељасте кратковеке коровске врсте које насељавају свеже еродирани пионирска станишта, која су претходно

створена од стране човека или животиња, у групи шумских инвазивних врста, са изузетком једногодишње врсте *Oxalis stricta*, све остале су дрвенасте, већином комерцијално гајене врсте које због свог интензивног пораста, дугог века и велике способности да се прошире унутар стабилних аутохтоних састојина и заједница чине један од главних угрожавајућих фактора на оваквим стаништима на подручју природног добра. Уз директно крчење шума ове врсте су представљале један од главних фактора деградације природних шумских заједница и нестанка око 90 % биодиверзитетски значајних врста васкуларне флоре везане за шумска станишта (међу њима се истичу и 3 врсте шумских орхидеја чије присуство у шумама на простору природног добра није потврђено у протеклих 40 година, а у случају *Orchis purpurea* и више од једног века). Најважнија инвазивна дрвенаста врста на подручју природног добра је багрем (*Robinia pseudoacacia*), која се плантажно узгаја на већим површинама у Горњој шуми и Дорословачкој шуми и на нешто мањим површинама у Курјачици. Багрем местимично гради готово непроходне шибљаке у чијем приземном спрату успевају ретке нитрофилне врсте као што су овсик (*Bromus sterilis*), прилепача (*Galium aparine*), крпељица (*Torilis arvensis*) и коприва (*Urtica dioica*). Као азотофиксатор багрем у релативно кратком периоду обогаћује и оптерећује земљиште са азотним једињењима, што дугорочно нарушава равнотежу у саставу земљишне флоре и фауне. Многе врсте орхидеја живе у заједници са земљишним гљивицама и уколико услед загађења или органског оптерећења те врсте гљивица земљишта нестану то неминовно повлачи за собом и њихове симбионте орхидеје. Узгајање дивљачи у гатерима унутар храстових шумских састојина такође погодује ширењу инвазивних врста, доводи до деградације приземног спрата вегетације и нестанка осетљивијих врста биљака због сталног гажења и рујења а уколико се узгајају веће количине дивљачи на мањим површинама гатера током више година то такође доводи до локалног оптерећења земљишта азотним једињењима пореклом из животињских екскремената.

Функционалност канала као еколошких коридора погоршава се појавом дрвенасте вегетације. Косине и травне обале мелиоративних канала служе као коридори врстама травних и мочварних станишта. Недостатак редовног кошења обалног појаса канала омогућује спонтану појаву и ширење инвазивних врста које формирају хомогене састојине и уништавају разноврсну вегетацију која обезбеђују хранидбену бази животињама које живе у каналима или их користе за миграцију. Ширењем жбунастих и дрвенастих врста (нпр. багремац, пајасен или пенсилванијски јасен) се прекида континуитет травних коридора а истовремено се стварају услови за усељавање грабљивица (нпр. лисица, ласица) које повећају mortalитет ситних животиња током миграција, смањујући проходност коридора. Шумске монокултуре, најчешће монокултуре хибридних топола поред канала веома често представљају жаришта инвазивних врста (слика 47). Негативни ефекти монокултура слабије су изражени на просторима где се врши редовна испаша старијих засада, чиме се очувају делови

Слика 47: Монокултура топола

ливадске вегетације унутар засада и уз саму обалу канала. Монокултура топола уз Мостонгу скоро у потпуности обрасла инвазивном врстом *Solidago gigantea*.

Посебан проблем на панонским слатинским стаништима представља инвазија трске (*Phragmites australis*) и других нитрофилних врста. Доминација нитрофилних врста наступа због прилива хранљивих материја (једињења азота и фосфора) са околних обрађених површина, а недостатак испаше и кошења доприноси њиховом ширењу, које се одвија првенствено на рачун вегетације сланих мочвара и периодично плављених ливада. На просторима где више нема ни испаше ни кошења трска, која је у стању да мења структуру станишта, формира тзв. суве тршћаве.

Брзим размножавањем и ширењем инвазивних врста и потискивањем аутохтоне флоре и вегетације, мењају се услови за живот појединих врста птица у смислу смањења погодних простора за исхрану. На ово су нарочито осетљиве врсте птица које се хране и задржавају на воденим стаништима, влажним ливадама и плитким барама.

Присуство алохтоних инвазивних предаторских врста риба на овом подручју (сребрни караш, брадавичарка, сунчаница и главоч тркач) има изузетно негативан утицај на популације аутохтоне ихтиофана. Њихово омасовљење неповољно утиче на аутохтону ихтиофауну због постојања компетиторских односа са аутохтоним врстама за храну, станиште и размножавање. Велика бројност и већа адаптабилност доприноси пропорционалном смањењу популација аутохтоних рибљих врста.

5. Ратарство

Ширење пространих интензивно обрађених пољопривредних монокултура на уштрб пашњака и ливада аутоматски повлачи за собом нестанак станишта и смањење биодиверзитета на локалном нивоу а посматрано у ширем контексту доводи до распарчавања постојећих станишта, пресецања и погоршања функционалности еколошких коридора и миграторних путева копнених и водених врста и најзад до смањивања и изолација (суб)популација многих дивљих врста, нарочито оних седентарних и слабије покретних. На пример утврђено је да природна станишта окружена монокултурама, када су у питању инсекти, насељавају претежно врсте које су карактеристичне за околне пољопривредне површине уз у мањој мери присутне врсте природних станишта. На пољопривредним површинама је забележен мањи број врста инсеката али са већом бројношћу њихових популација (Starý & Pike, 1999).

Поред тога у најпогубније ефекте које има земљорадња на биодиверзитет подручја спадају загађење и тровање услед неодговарајуће примене хемијских препарата који имају примену као пестициди и минерална ђубрива. Под неодговарајућом применом поменутих препарата се подразумева: примена забрањених врста препарата, њихова примена на начин који није предвиђен упутствима за употребу, у количини која није предвиђена или је забрањена упутствима за употребу, на подручјима која су забрањена (мала удаљеност од водених тела) као и уз помоћ забрањених техничких средстава. Поред директног тровања циљних и многих других врста које су присутне у непосредној околини, на овај начин се нарочито у случају претераних третмана овим препаратима по питању њихове количине и учесталости коришћења загађују земљиште и подземне воде. Како су слатине и влажне ливаде подручја са израженом динамиком односно струјањем подземних вода на овај начин се отрови могу пренети у околину. Површинске и подземне воде оптерећене вишком минералних ђубрива и других хемикалија се гравитационо спирају у влажна станишта, слане баре, локве, депресије доприносећи у значајној мери еутрофизацији оваквих станишта и нестанку врста које

представљају темељне вредности подручја. Једна од последица које прате овакву праксу у примени хемијских препарата је и проређивање и нестанак ретких врста биљака везаних за традиционалне начине коришћења земљишта попут кукоља (*Agrostemma githago*), подланка (*Camelina alyssum*), тршље (*Neslia paniculata*), кљуноврата (*Euclidium syriacum*), стазарке (*Coronopus squamatus*), врсте врбене (*Verbena supina*), посунца (*Heliotropium supinum*) и других, које су у Србији постале ретке а у земљама средње Европе се неке од њих већ налазе у Црвеним књигама и Црвеним листама флоре. Још значајнија негативна последица је нестанак врста опрашивача који је попримио регионалне размере, што даље ланчано утиче на нестанак биљних врста везаних за њих.

Негативан утицај биоцида на птице и сисаре остварује се услед неодговарајуће примене хемијских препарата који се у пољопривреди користе као пестициди или минерална ђубрива. Нарочито велике губитке у популацијама строго заштићених врста птица изазива незаконита примена инсектицида карбофурана, који је погубан пре свега за строго заштићене врсте птица грабљивице, као што су: белорепан, мишар, крсташ, еја мочварица,, а осим њих, угрожене су и све остале карниворне врсте птица које се хране копненим животињама.

Последице деловања биоцида на птице и сисаре су следеће: непосредно угињавање јединки (оних које конзумирају отровне материје – примарно тровање, као и оних које конзумирају отроване јединке или лешеве - секундарно тровање), нарушавање других физиолошких процеса, услед чега настаје оштећење здравља и немогућност функционалног живота. Вештачка ђубрива, посебно азот и фосфор у њима, могу да се акумулирају у плитким воденим стаништима и да узрокују значајне промене квалитета воде, уз последично зарастање водених тела и убрзану сукцесију биљних заједница.

Површине под пољопривредним монокултурама утичу на локално смањење влажности ваздуха, што је значајан негативан фактор за водоземце. Међу биоцидима који загађују површинске и подземне воде треба издвојити атразин, земљишни хербицид који се користи за сузбијање широколисних корова у ратарској производњи, посебно у кукурузу и сирку. Третирање земљишта атразином врши се у пролеће, тако да је тада његова концентрација у површинским и подземним водама највећа и поклапа се са периодом када све овде присутне врсте водоземаца полажу јаја. Јаја водоземаца се развијају у води и директно су изложена утицају атразина. Атразин ремети хормонску равнотежу и смањује бројност мушких јединки у популацијама водоземаца. Изазива хермафродитизам код мужјака, па чак и претварање мушких јединки у женке, које се потом могу парити са (преосталим) мужјацима и полагати јаја. Периодичне флукуације у концентрацији атразина у води могу да утичу на велике делове одређених популација.

Много фактора утиче на смањење бројности водоземаца. Ендокрини поремећаји које проузрокују пестициди су само један узрочник, а атразин је само једна компонента тих узрочника. Но, његова широка примена, глобално посматрано, као и начин и време његовог коришћења чине да атразин има значајан негативни утицај на популације водоземаца. Новији докази упућују на то да атразин потенцира и паразитске инфекције код водоземаца (Hayes & al., 2003).

Паљење жетвених остатака и суве вегетације је веома учестало у Војводини и понекада пламен захвати и травну вегетацију и вегетацију мочвара и бара у околини. Поред непосредног уништавања ситнијих животињских организама (на пр. птичја гнезда, гуштери, глодари и слично) паљење жетвених остатака доводи до нестанка одговарајућег станишта и

заклона, а у случају да се спроводи током јесени и до нестанка резерви хранљивих материја за врсте активне током зиме.

Пестициди убијају и одрасле јединке и гусенице лептира. Употреба пестицида у интензивној пољопривредној производњи повећава стопу морталитета или доводи до измена у уобичајеном понашању инсеката полинатора. Као резултат, јавља се пад густине популације, диверзитета али и екосистемских услуга које пружају полинатори. Пракса из Холандије је показала да смањење употребе агрохемијских мера је утицала на повећање диверзитета пчела и осолених мува (Tschamtket et al., 2007).

6. Измене у традиционалном коришћењу ресурса

Напуштање традиционалног начина обављања пољопривредних делатности (пашарења, кошења, обраде земљишта,) који је на овом подручју био практикован од самог настанка насеља у окружењу, довеле су до негативних ефеката на стање природних површина.

Недостатак испаше и кошења са аспекта екосистема значи искључење кључних чланова животних заједница из кружења материје и енергије. То су крупни биљоједи, који испашом и гажењем одржавају разноврсност вегетације. Недостатак гажења и одлагања измета доводи до хомогенизације станишта и узрокује нестанак врста које насељавају огољена или хранљивим материјама богата микростаништа. Недостатак регулације структуре биљног покривача путем испаше доводи до обрастања шумо-степских станишта глогом или инвазивним врстама. Због нестанка сувих (степских) пашњака на вишим теренима, пролећна испаша слатина почиње раније од традиционалне, повећавајући неповољне утицаје гажења на вегетацију због влажности земљишта. Због недостатка мочварних пашњака, стрњика и парлога (Varga et al., 2016), животиње остају на пашњаку током сувог летњег периода када је прираст трава најмањи.

Преораванем пашњака долази до њихове изолације што спречава редовно кретање стада између одвојених просторних целина, а што за последицу може имати претерану испашу, опадање броја и покривности вишегодишњих врста и интензивнији раст једногодишњих врста као што је попино прасе (*Hordeum hystrix*), чији суви класови се током лета ломе, а њихови шиљати делови могу изазвати различите типове повреда код животиња. Поред флористичке разноврсности, на овај начин опада и продуктивност пашњака. Пратеће активности пашарења (постављање привремених и трајних објеката за смештај чобана и стоке, кретање моторних возила) испољавају негативне последице на популације осетљивих врста, што захтева више пажње приликом њиховог лоцирања.

Недостатак испаше доводи до нагомилавања неразлаженог сувог биљног материјала и нестанка одређених биљних врста, првенствено дикотила (Molnár et al., 2012; Viszkó, 2012). Због смањења броја грла на пашњацима одржавање травних површина на многим заштићеним подручјима се врши кошењем. Подаци показују да кошење одржава структуру (Poschold & WallisDe Vries, 2004), али не и богатство врста, при чему не може да замени испашу у сваком погледу.

Машинско кошење, за разлику од ручног кошења које је трајало данима или недељама, изазива промену структуре вегетације на великим површинама у веома кратком временском интервалу. Нестанком високе траве бројне врсте остају без заклона и извора исхране, односно постају лак плен предаторима. Неправилности приликом машинског кошења, нарочито ако се понављају из године у годину, могу изазвати деградацију травних станишта. Коришћење тешке механизације за кошење и транспорт сена по слатинама и ливадама, нарочито под условима

повећане влажности, може довести до трајног оштећења вегетације и структуре земљишта (слика 48). Повећана збијеност земљишта, смањује количину ваздуха у порама, погоршава животне услове биљака и едафона (животна заједница земљишта). На заслањеном земљишту слатина могу да се јављају голе површине које годинама опстају, а промена правца отицаја воде по њима може да мења и слатински микрорељеф.

По резултатима истраживања панонских кошаница (Viszkó, 2012) машинско кошење оставља нижу стрњику, одвија се знатно брже и са већом снагом у односу на ручно кошење.

Традиционално ручно кошење се одвијало недељама, формирајући мозаик непокошених, свеже кошених и делимично обновљених травних површина. Машинско кошење, које се одвија у року од неколико дана, смањује могућност за сазревање семена врстама које цветају за време кошења и животињама драстично смањује површине станишта повољних за исхрану и за размножавање. Кошењем се физички уништавају бројне јединке дивљих врста, нпр. бескичмењаци који живе у стабљикама или плодовима биљака, птице које се гнезде на земљи. Вишегодишње неправилно кошење (нарочито ротационим косилицма које имају ниско постављена сечива) може довести до осиромашења и деградације највреднијих станишних типова.

Недостатак кошења узрокује сличне промене као раније описан недостатак испаше. Најочљивија промена је нагомилавање сувог биљног материјала што повећава запаљивост вегетације у сувим периодима. Корисници простора често спаљују непокошену вегетацију у пролећним месецима, што указује на губитак традиционалног знања коришћења ватре у одржавању повољног стања кошаница и пашњака. Паљење вегетације ван зимског периода оштећује врстама богате шибљаке и екотоне предметног подручја, а дугорочна нестручна

Слика 48: Усечени трагови точкова по слатини код Свилојева

Слика 49: Шибљак и ватром оштећени бусенови трава на слатини код Свилојева (снимљено 2013. г.)

примена ватре доводи до губитка бусенастих трава, нарочито вијука, и крање деградације травних станишта (слика 49).

7. Промена структуре предела формирањем антропогених станишта

Подизање рибњака, поред уништавања природних станишта (најчешће сланих мочвара), може изазвати и локалне измене водног режима, јер долази до ремећења природно установљеног водног режима (спуштање нивоа подземних и бржег одвођења површинских вода). Рибњаци и пратећи објекти представљају станиште врстама које природно нису присутне на слатинском мозаику (чапље, галебови, свраке, пацови). Путем конкуренције за храну и простор) или предаторства (предатори гнезда или младунаца) ове широко распрострањене врсте могу да смање успех размножавања пустарским птичјим врстама (Ecsedi, 2006). Отпадне воде из рибњака, попут оних у околини Апатина, Свилојева и Српског Милетића се упуштају у систем мелиоративних канала и каналисани водоток Мостонга, што утиче негативно на физичко-хемијске карактеристике воде и муља, доводећи до појаве еутрофикације и обрастања трском.

Подизање рибњака снижава ниво подземних вода, што је предуслов за физиолошко слабљење стабала, а потом и њихово сушење, које је већ евидентирано у шумама на овом простору.

Далеководи, као вештачке структуре унутар предела, могу имати и бројне негативне последице на станишта живог света и строго заштићене врсте, међу којима се истичу колизија и електрокуција крупних врста птица. Они се могу потпуно избећи правовременим планирањем траса и интерсекторском сарадњом. Треба имати у виду да стубови далековода у атару, због неприступачности и релативно мирног окружења, често служе за гнезђење ретким птичјим врстама (Пузовић, 2007).

Мрежа мелиоративних канала који садрже дугачке појасеве травне и мочварне вегетације значајно повећава повезаност влажних станишта унутар заштићеног подручја, омогућавајући миграције животиња, ширење семена и плодова као и друге видове размене генетског материјала (Forren & al., 2000). Канали у Војводини често представљају и станишта заштићених врста (Стојановић и сар., 2007; Николић и сар., 2008). Такође повећава се и повезаност са обрађеним површинама, што је повољно за кретање врста које се хране и на полуинтензивно обрађеним њивама. Системи мелиоративних канала чије обале често садрже и остатке природних станишта представљају еколошке коридоре за дневна и сезонска кретања дивљих врста (Šálek & al., 2009) и, уколико нису сувише загађени, заменска станишта за најтолерантније врсте мочвара и влажних ливада (Herzon & Helenius, 2008) која повећавају биодиверзитет аграрних подручја. Канали истовремено олакшавају и кретање загађујућих материја са обрађених површина према већим природним целинама, угрожавајући опстанак осетљивих врста влажних станишта. Очување травног појаса дуж обала може значајно да умањи дифузно загађење: количина хемикалија и хранљивих материја које доспевају са обрадивих површина у канале се смањује сразмерно са ширином приобалног зеленог појаса (Dogioz & al., 2006). Канали који током целе године садрже воду представљају баријеру, непремостиву препреку за сувоземне врсте. Мањи водотоци региона у природном стању су имали веома низак водостај крајем лета, а у екстремно сушним годинама су остајали без воде (Kalapis, 1993), што је омогућавало кретање врста преко панонских пустара. Висок ниво воде у

већим каналима повећава фрагментацију шумо-степских и пустарских станишта што смањује размену генетског материјала између субпопулација одвојених каналама.

Асфалтиране саобраћајнице смањују могућности кретања животиња у простору и на тај начин повећавају фрагментацију станишта, а страдањем јединки на путу директно утичу на бројност њихових локалних популација, (Forman, 1995). Предметно подручје је пресечено локалним путевима између насеља који директно (угинуће сисара, водоземаца и бескичмењака) и индиректно (бука, загађење, светлост фарова) угрожавају локалне популације. За бројне врсте ситних животиња прелаз преко асфалтираних путева је успешан само у случају изузетно повољних околности (нпр. жабе могу да прелазе саобраћајнице у случају незнатне фреквенце саобраћаја, под условом да су влажност ваздуха и земљишта довољно високи, а температура асфалта није значајно већа од температуре околних природних површина). Постојећи путеви повећавају изолацију субпопулација водоземаца и осталих слабо покретљивих животиња и повећавају морталитет услед страдања на саобраћајницама (Сабадош и Делић, 2005) што током дужег времена може да доведе до инбридинг депресије, смањења генетске варијабилности и опадања вијабилности код малих, изолованих популација односно до њиховог изумирања (Green, 2003). Многе врсте водоземаца на пример су везане за одређене зимовнике и мрестилишта и једном фиксирани миграторни правци се упркос њиховим масовним страдањима на путевима не напуштају (Džukić, 1995), а у случају нарушавања станишта већина јединки престаје да се репродукује. Путеви се убрајају у кључне баријере за миграције водоземаца у периоду парења, а такође утичу на фрагментацију и деградацију станишта птица и изолацију њихових популација (Marzluff, 2001). Поред наведених ефеката посебан аспект овог проблема представља загађење које се шири дуж инфраструктурних праваца у виду издувних гасова и одлагања чврстог отпада дуж њих, затим ширење инвазивних врста биљака које се најчешће преносе дуж саобраћајне и железничке мреже на велике даљине транспортом житарица, земље и слично и одржавају захваљујући постојању појаса уз путеве и пруге који одговарајуће службе одржавања периодично косе, тарупирају, насыпају. Овако нарушена станишта су идеална за насељавање и опстанак инвазивних врста.

8. Лов (дозвољена експлоатација дивљих врста)

Негативан утицај лова огледа се у веома раширеном узнемиравању миграторних јата водених птица. Међу њима постоји 9 врста које се у периоду миграције, под условима које прописује Закон о дивљачи и ловству („Сл. гласник РС“ бр. 18/2010) могу ловити: крџа, звиждара, глугара, гротовац, риђоврата патка, лисаста гуска, гуска глоговњача, лиска и барска кокица. Остале врсте птица водених станишта су заштићене трајним ловостајем или су строго заштићене врсте које је забрањено било како узнемиравати (у смислу Правилника о проглашњењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива, („Сл. Гласник РС“, бр. 5/2010, 47/2011, 32/2016 и 98/2016)). Последице деловања лова на птице су: измена дневног ритма активности птица, повећање енергетских потреба, повећано кретање, смањена могућност преживљавања неповољних периода, смањена репродуктивна способност као последица стреса, смањена могућност формирања репродуктивних парова, негативан утицај на ране гнездарнице, рањавање јединки (и њихово могуће угињавање касније), присуство оловне сачме у воденим стаништима.

9. Криволов (недозвољено убијање дивљих врста)

Негативан утицај криволова се остварује кроз намерни или ненамерни одстрел јединки врста које су строго заштићене и чији лов у Србији није дозвољен, као и одстрел јединки врста које су заштићене ловостајем на начин који је забрањен Законом о дивљачи и ловству („Сл. гласник РС”, бр. 18/2010) у смислу периода одстрела, средстава коришћених за одстрел и бројности одстрељених јединки. Последице деловања криволова се огледају кроз директан губитак јединки строго заштићених врста чије су популације оквалификоване као осетљиве на различитим нивоима, а уколико се криволов дешава у току репродуктивног периода овај губитак је још већи, јер умањује репродуктивни успех на нивоу популације. Ово може довести до локалног нестанка појединих врста. Уколико се криволов догађа у периоду гнезђења птица, губитак је већи јер захвата репродуктивни део популације. Значајан негативан утицај је и посредан, кроз губитак позитивне слике о правној заштити природе одређеног подручја, уколико се подаци о криволову објаве. Посредан утицај остварује се и кроз подстицање на криволов оних који се упознају са добитима и резултатима криволова. Како предмет криволова могу да буду све врсте које су строго заштићене, нарочито су угрожене строго заштићене врсте патака и гусака које бивају усмрћене приликом лова на ловне врсте патака. Рибњаци су генерално места на којима се ова појава често дешава, о чему сведочи и налаз са рибњака Свилојево (Лакатош, 1999), где су 1997. године током туристичког лова страних ловаца одстрељене шарена утва (*Tadorna tadorna*), утва златокрила (*Tadorna ferruginea*), белолика гуска (*Branta leucopsis*) и риђогрли морски гњурац (*Gavia stellata*), тада заштићене као природне реткости.

10. Предрасуде, незнање и заблуде о живом свету

Неке групе организама су под посебним негативним утицајем који се огледа у њиховом убијању и сакупљању целих јединки, њихових делова, односно развојних стадијума. Иако је оваква пракса далеко израженија у земљама источне и југоисточне Азије, Африке и Јужне Америке, она је у извесној мери универзално присутна и условљена митолошким, културолошким и пре свега архетипским обрасцима људског бића као друштвене јединке. Најпознатији пример је аверзија према змијама и змијоликим бићима која је уопштено говорећи део колективног искуства људске врсте према којем су змије извор опасности (самим тим и амбивалентног односа у смислу избегавања али и обожавања у неким културама) до неке врсте надоградње и пројекције оваквог „учитаног” искуства на све змије и змијолика бића кроз оквире симболике, религије (змија=ђаво) и сујеверја. Ово је довело и доводи до осећаја гађења и омрзнутости према водоземцима и гмизавцима у многим друштвима, па и код нас.

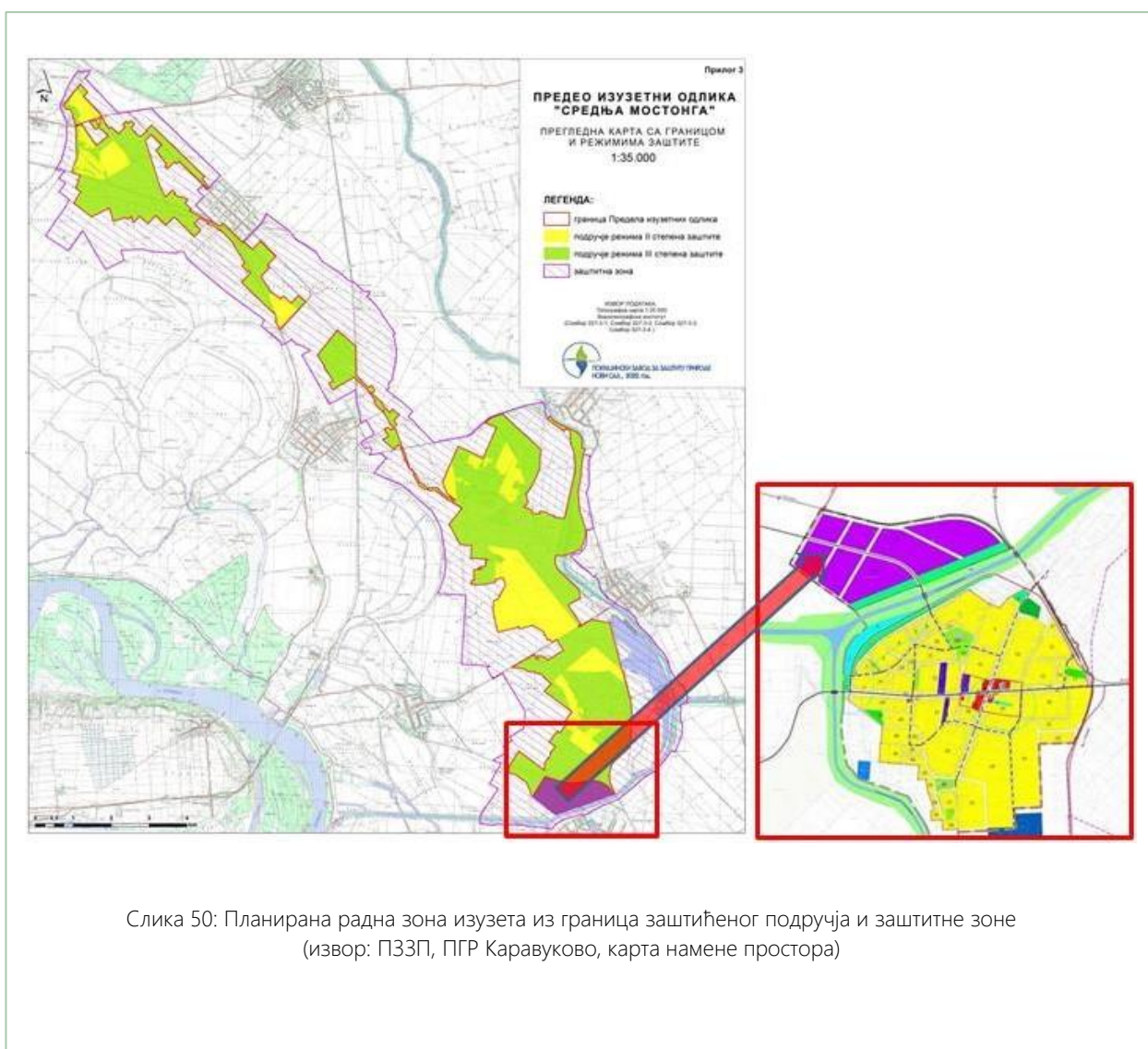
Други пример је компетитивне природе, када се за многе врсте сматра да су штеточине, јер уништавају врсте које су за човека корисне па због тога постају прогоњене или локално истребљене (на пр. веровање да корморани и барске корњаче уништавају велике количине рибе, да дневне грабљивице тамане искључиво домаћу живину, да смук или како га још зову „кравосац” сише млеко из крава итд.). На последњем, али не најмање важном месту, је веровање да се неке врсте или њихови делови у народној медицини сматрају изузетно лековитим (мада каткада то заиста и јесу) или да дају посебне моћи (на пр. крила слепог миша у влашкој магији, јазавичја маст) или да слуте и доносе несрећу (змија, зец или јеж када пређу пут и сл., сове и гавранови).

III. 2. УТИЦАЈ НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Насеља

Насеља у окружењу (Апатин, Свилојево, Сонта, Оџаци, Српски Милетић, Каравуково, Богојево и Дорослово) налазе се у непосредној или посредној зони утицаја на заштићено подручје. У случају насеља Каравуково, парцеле планиране радне зоне (ПГР насеља Каравуково (Сл. лист 6/2007)), изузете су из обухвата граница заштићеног подручја и граница заштитне зоне (Сл. 50).

Како се најинтензивнији негативан утицај манифестује загађењима из индустријских објеката, планирање радних зона мора испоштовати просторна ограничења, грађевинско-техничке и биолошке мере заштите.

Слика 50: Планирана радна зона изузета из граница заштићеног подручја и заштитне зоне (извор: ПЗЗП, ПГР Каравуково, карта намене простора)

Утицај насеља на стање заштићеног подручја има за последицу, пре свега, погоршање услова животне средине. Загађење земљишта, површинских и подземних вода најчешће се врши хидролошким и атмосферским путем. Као површински емитери, поред комуналних отпадних вода, велики проблем представљају процедне воде са баштенских површина, складишта

стајњака, горива и депои других материјала који су периодично у контакту са подземним водама. Пошто ни једно сеоско насеље нема изграђен систем фекалне канализације и пречишћавања отпадних вода, употребљене воде упуштају се у водопрпусне септичке јаме (које су потпуно засићене после дуге употребе) или у водотокове, на сметлишта, али и на њиве и пашњаке поред путева, као и на друге локације, што за последице има негативан утицај на стање квалитета земљишта и подземних вода.

Проблем у очувању слатинских станишта представљају локације на којима је регистровано одлагање отпадних материја чврстог и течног агрегатног стања, међу којима су опасне материје (амбалажа отровних супстанци, отпадна уља, нафтни деривати и др). Наведени типови станишта припадају еколошки осетљивим просторима, због присуства високих подземних вода на ширем подручју. Како се било какве промене у квалитету подземних вода за кратко време манифестују на читавом подручју у контакту са првом издани, оваквим начином управљања опасним отпадом трајно се угрожава шири простор око регистрованих локација.

Код сметлишта веома је изражен проблем загађења околног земљишта, површинских и подземних вода како процедуром водом са тела сметлишта, тако и отпацама који се разносе путем ветра. У случају дуготрајног одлагања отпада на одређеној локацији, издвајају се гасови из тела сметлишта, од којих највећу запремину заузимају: метан (запаљив и експлозиван гас) и угљен-диоксид (који представља сметњу због његове специфичне густине, јер може да доспе до нивоа подземних вода).

Присуство органског чврстог отпада повећава бројност дивљих врста прилагођених на животне услове урбанизованих површина (пацови, галебови, свраке, шакали, лисице и сл.) који су предатори са веома широким спектром исхране. Успешно лове младунце крупнијих врста или пљачкају птичја гнезда и могу да угрожавају опстанак ретких врста у близини насеља.

Увидом у просторну-планску документацију, утврђено је да у зони непосредног утицаја на заштићено подручје није планирана изградња регионалне депоније. Комунални отпад из општине Апатин се одвози директно на регионалну депонију на локацији Ранчево. На простору општине Озаци изграђена је депонија комуналног отпада која има приступни пут од чврсте подлоге, на којој није обезбеђено водонепропусно дно, без насипа, без бунара за контролу квалитета воде. Остале месне заједнице које имају утицаја на заштићено подручје Каравуково, Српски Милетић, Сонта, Свилојево, Богојево врше скупљање смећа на постојећа месна сметлишта, за које немају употребну дозволу. У удаљености од 600 метара од заштићеног подручја налази се сметлиште у Каравукову, површине око 2,4 ха, на којем се не врши никаква селекција отпада. Поред пута Свилојево-Апатин из правца кружног тока одлаже се отпад који се једним делом налази на парцели 1516 К.О. Свилојево. Отпад који се налази на датој парцели најчешће се затрпава, чиме се потенцијално оштећује и уништава вегетација која се ту налазила пре ове активности. Између Дорослова и Српског Милетића постоји складиште за биомасу које није адекватно опремљено тако да прикупљене бале стоје годинама и труле.

Утицаји домаћих животиња се испољавају у зависности од покретљивости врста. Пси и мачке сматрају околни простор својим ловиштем у кругу до једног километра (Wierzbowska et al., 2012) и као неселективне грабљивице смањују бројност дивљих врста (Bíró et al, 2005, Ecsedi et al., 2006). Досадашње искуство показује да пси луталице и чобански пси често угрожавају строго заштићене врсте наших пашњака, а посебно су изложена гнезда на земљи и младунци.

Слика 51: Високо постављена светлосна тела уличног осветљења смањују функционалну повезаност заштићеног подручја са низводним природним добрима ометањем миграција ноћних врста. На другој слици су дезоријентисани инсекти око светлосног тела једне бензинске пумпе.

Ноћно осветљење представља облик узнемиравања дивљих врста који често води и до угинућа јединки (Gaston, et al., 2014). На предметном простору највише су угрожени еколошки коридори: канали (слика 51) и уски појасеви травних станишта који повезују субјединице заштићеног подручја. Високо постављена светлосна тела поред саобраћајница, рибњака и других објеката представљају изворе тзв. светлосног загађења. Најбоље познат пример је масовно страдање дезоријентисаних ноћних инсеката (Voda et al., 2014) од директог судара са светлосним телима. Маса угинулих и оштећених јединки привлачи врсте које се њима хране на осветљене површине, повећавајући вероватноћу страдања ових врста од саобраћаја или домаћих животиња. Ноћно осветљење ремети дневноноћни (циркадијални) ритам бројних врста (Russ et al., 2017), и може да мења структуру животних заједница (Gaston, et al., 2014). Високо постављена светлосна тела ометају кретање ноћних врста, као што су слепи мишеви (Zeale et.al., 2018) између шума и водених/травних површина. Осветљење канала смањује њихову функционалност у својству еколошких коридора.

Узгој рибе

У зони утицаја на заштићено подручје налазе се рибњаци: у околини Апатина, Свилојева и Српског Милетића. Приликом узгоја рибе долази до емисије отпадних вода из рибњака, вода након чишћења базена, санитарних и техничких отпадних вода у животну средину. Периодично упуштање отпадних вода у еколошки коридор водоток Мостонга доводи до појаве еутрофикације и обрастања трском. Велика количина хранљивих материја утиче на неконтролисано цветање алги у води, што доводи до опадања концентрације доступног кисеоника, смањења провидности, угинућа многих водених организама и нагомилавања муља.

Праћење квалитета животне средине на подручју природног добра и заштитне зоне

На подручју природног добра и заштитне зоне није успостављено континуирано праћење квалитета животне средине.

IV ВРЕДНОВАЊЕ И ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

IV 1. ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Простор долине реке Мостонге је типичан пример панонског предела са присутним остацима и врстама карактеристичним за евроазијску шумо-степску зону, који у овом делу Европе достижу своје крајње западне границе. Доминантну улогу у обликовању овог предела је имао човек од чијих традиционалних видова коришћења простора умногоме зависи опстанак ретких панонских врста и станишних типова. Овај простор са својим изузетним биогеографским особеностима и вековним традиционалним начином коришћења ресурса представља јединствен и у биодиверзитетском погледу изузетно вредан простор. Овако сложен, вековима усавршаван и пре свега функционалан модел начина коришћења природних ресурса у данашње време свеопштег губитка биодиверзитета и осиромашења земљишта и вода има изузетан значај као показатељ једног од могућих путева за биолошки и економски опстанак човечанства..

На подручју ПИО „Средња Мостонга“ преовлађују мање или више заслањене ливаде, пашњаци и утрине доке се шумо-степа на заслањеној подлози јавља у виду мозаика шумске и травне вегетације са богатим рубним шумо-степским стаништима. На богатство шумо-степских врста утиче изражена хумидност климе.

Преовлађујуће слатинске заједнице са остацима шумо-степских, шумских и степских фитоценоза насељава готово 70% утврђене флоре што указује на значај природног добра у очувању богатства васкуларне флоре панонског предела. На овим стаништима забележене су 54 значајне врсте и подврсте васкуларне флоре, и то, 23 врсте и подврсте на слатинским стаништима, а 14 врста и подврста на степским и шумо-степским стаништима.

Шумска и најбоље очувани остаци шумо-степских станишта се налазе у неколико већих шумских комплекса (Горња шума, Дорословачка шума, Курјачица). Шумске врсте су претрпеле највеће губитке обзиром да је већина шума током протеклих 150 година искрчена. На рачун искрчених шума на солоњецу проширила се шумо-степска заједница **дevesиља и звезда** (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) која је карактеристична за некадашње шумске чистине, а касније крчевине западне Бачке. Треба истаћи и критично угрожену врсту **тичинца** (*Cerastium subtetrandrum*) која је, за сада у Србији, позната само на ограниченом делу пашњака (око 500 m²) уз шуму Курјачица. За ову семихалофитску и псамофитску врсту, која се јавља у средњој Европи од Балтика до Панонске низије, налаз код Апатина представља најјужнију тачку у оквиру глобалног ареала врсте. На влажним ливадама је утврђена и **љубичица** (*Viola pumila*) док је **водушка** (*Limosella aquatica*) карактеристична за ритска и мочварна станишта као и **змијски љутић** (*Ranunculus ophioglossifolius*), ретка и у Србији недовољно позната врста плавних и мочварних ливада и вегетације џомбара. Свакако је важно поменути и каменику *Saxifraga bulbifera*, врсту медитеранских и субметитеранских области, која је регистрована на

северном делу пашњака Курјачица где се јављала у стотинама примерака у цвету и плоду, **што представља најстабилнију и најбројнију популацију ове врсте у Војводини**. У медитеранске врсте спада и **позни зумбул (*Scilla autumnalis*)** чије је распрострањење у Војводини ограничено на слатине Бачке и Баната, а се јавља искључиво у оквиру вегетације слатина „пуцара“ по местима где је утицај испаше слабије изражен. **Засучак (*Spiranthes spiralis*)** је касноцветајућа врста дивље орхидеје, регистрована на југозападном делу Сонћанских слатина и то је **тренутно једина стабилна популација на слатинама Бачке и Баната**.

На флористичку вредност истраживаног подручја и значај његовог очувања указује и присуство врста каква је броћика (*Galium tenuissimum*). Налаз ове врсте на локалитетима Ливаде и Доња шума у троуглу Каравуково-Богојево-Српски Милетић је први податак о присуству ове врсте у Бачкој. Налаз дивљег оваса (*Helictochloa compressa*) на лесним гредицама по пашњацима на локалитетима Ливаде, Доња слатина, Горња слатина, је његов други налаз у Војводини и једини познати податак за Бачку. Клима и мозаик влажних травних станишта и шумских фрагмената под израженим утицајем подземних вода Дунава и Мостонге, какав се среће на подручју природног добра представља оптималну комбинацију животних услова за опстанак бунарка (*Montia arvensis*), ретке врсте у Србији. Врста је забележена на локалитетима Старо село код Каравукова и Горња шума, а њене популације су ограничене на најзападније делове Војводине. Трепљаста мокрица (*Sagina apetala*) је у Србији позната са 7 локалитета, а један од тих локалитета је слатина уз шуму Курјачицу.

Слатинска и травна станишта шумо-степског мозаика представљају прелаз ка шумским стаништима у коме доминира храст лужњак (*Quercus robur*), цер (*Quercus cerris*) и медунац (*Quercus pubescens*), а претпоставља се да овај тип шума води порекло од некадашњих ритских шума. Нека од најрепрезентативнијих подручја са очуваним фрагментима и остацима панонских лужњакових шума на солоњецу се налазе само у границама природног добра и поменути локалитети су **у биодиверзитетском, фитоценолошком и конзервационом смислу јединствени у Србији и као такви представљају темељну вредност природног добра**. Ове светле, мозаичне шуме спадају у изузетно вредне примере шумо-степских панонских шума **које су у Србији очуване једино у долини Мостонге а на простору Панонске низије су заступљени још само на мањем броју локалитета у источном делу Мађарске**. Најлепше развијени фрагменти лужњакових шума на солоњецу се на подручју природног добра срећу у делу шуме Курјачица северно од пута Апатин-Пригревица и дуж источног, западног и југозападног руба Горње шуме.

У флористички навредније локалитете на простору целог природног добра се убрајају ободни делови Горње шуме, међу којима се издвајају забарени меандри Мостонге уз северозападни обод Горње шуме, који представљају једно од неколико, у Србији, очуваних станишта критично угрожене љубичице (*Viola pumila*) и водушке (*Limosella aquatica*). Током влажнијих година овде је у извесној мери присутно и струјање воде из баре у бару што омогућава фино зонирање водене, мочварне, ливадске, слатинске и шумо-степске вегетације у околини и представља **репрезентативан пример очуваног изворног ритског предела долине Мостонге са сукцесивним вегетацијским низом заједница карактеристичним за некадашњу плавну долину Мостонге**.

Строго заштићене, а уједно и међународно заштићене врсте инсеката, какви су малена стрижибуба (*Theophilea subcylindricollis*) и панонски ендемит - панонски скакавац (*Acrida ungarica*) представљају темељну вредност простора за стављање под заштиту.

Заштићено подручје насељава и подунавски мрмољак (*Triturus dobrogicus*), једини балкански субендемит (Džukić, 1995), који је уједно и најугроженија и највреднија овде присутна врста из класе водоземаца.

Ово подручје је веома значајно за очување неких од најугроженијих представника орнитофауне на националном нивоу. Основну црту вредности орнитофауне овог подручја представљају врсте које за гнежђење захтевају комплексе очуваних шума и отворених станишта као што су: орао белорепан (*Haliaeetus albicilla*), црна рода (*Ciconia nigra*) и црна луња (*Milvus migrans*), затим шумске птице, пре свега црна жуна (*Dryocopus martius*), беловрата мухарица (*Ficedula albicollis*) и сива мухарица (*Muscicapa striata*), као и врсте травних станишта, модроврана (*Coracias garrulus*), ритска сова (*Asio flammeus*) и сиви сврачак (*Lanius minor*). Такође, заштићено добро има велику улогу током миграција птица као њихово успутно хранилиште и одмаралиште.

Богатство и вредност фауне сисара огледа се у присуству бар 10 строго заштићених врста, од којих треба посебно истаћи строго заштићене врсте слепих мишева, патуљастог миша (*Micromys minutus*), видру (*Lutra lutra*) и дивљу мачку (*Felis silvestris*).

Богат и разноврстан живи свет и очуван предео су опстали захваљујући пре свега традиционалним начинима коришћења ресурса, посебно у травним и мочварним подручјима међу којима најзначајнију улогу имају испаша и кошење. Панонске пустаре су носиоци културне баштине специјалног типа традиционалног сточарства, како материјалне грађе, тако и вековног знања коришћења природних ресурса у складу са капацитетима подручја. Ово знање није само део завичајне историје локалног становнишва, него садржи смернице и упутства за одрживо коришћење ресурса неопходне за очување предеоних и природних карактеристика подручја.

IV 2. ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ЗАШТИТУ

Узимајући у обзир присутне очуване панонске типове станишта представљене слатинским, ливадским, степским, мочварним, шумским и шумо-степским екосистемима који имају карактеристичан зонални распоред дуж градијента влажности и заслањености подлоге, затим ретке и ендемичне представнике биодиверзитета који су везани за наведене типове станишта и геоморфолошке, хидролошке, педолошке и најзад етноагрикултурне особености типичне за панонски биогеографски простор, Предео изузетних одлика „Средња Мостонга“ испуњава све услове за стављање под заштиту дефинисане чл. 28 „Закон о заштити природе“ („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/16, 95/2018 - др. закон и 71/2021) и Правилником о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја („Сл. гласник РС“, број 97/2015).

Аутентичност (аутохтоност)

Аутентичност заштићеног подручја се огледа у очуваности специфичног мозаика шумских, травних и мочварних станишта, који формира карактеристични пејзаж панонске шумо-степе, јединствен у Европи. Посебне околности његовог настанка, утицај крупних хербивора и људи на обликовање биогеографског простора указују на значај очувања и заштите преосталих фрагмената - острваца изворних панонских типова станишта и врста.

Сезонске осцилације нивоа подземне воде утичу на заслањеност земљишта, а рељеф простора одређује мозаичан распоред заслањених и незаслањених станишта. Типови земљишта у којима се соли јављају у дубљим слојевима условили су постојање панонских лужњакових шума на солоњецу што представља карактеристичне заједнице панонске шумо-степе на заслањеним теренима.

Репрезентативност

Смена мочварне, ливадске, слатинске и шумо-степске вегетације на простору заштићеног добра представља репрезентативан пример очуваног изворног шумо-степског предела долине Мостонге са сукцесивним вегетацијским низом заједница карактеристичним за некадашњу плавну долину Мостонге.

Панонске шуме лужњака на солоњецу са развијеним шумо-степским појасом представљају репрезентативне остатке некадашњег богатог појаса шумо-степског мозаика уз средњи ток Мостонге. Јединственост подручја средње Мостонге са аспекта значаја за орнитофауну је повезаност комплекса релативно очуваних храстових шума и пространих ливада и пашњака, са местимичним сталним и повременим влажним стаништима. Ретко где у Војводини се може наћи комбинација ових станишта, у таквом обиму и такве очуваности што је условило присуство 174 строго заштићене врста птица и 59 врста које се налазе на Додатку I Директиве о птицама Европске Уније, што их опредељује као врсте на основу којих се номинују Подручја посебне заштите за врсте птица у оквиру мреже Натура 2000.

Интегралност

Заштићено подручје на северу, преко горњег тока Мостонге, надовезују се на слатине развијене у међуречју Дунава и Тисе у Мађарској и са њима представљају природну очувану целину. На југу се ово подручје надовезује аа доњи ток Мостонге који се преко канала Ловренац у Букинском рити (СРП „Карађорђево“) улива у Дунав. Цео ток Мостонге као природна целина дужине око 100 km, део је тзв. слатинско-степског коридора у јужном делу Панонске низије.

Разноврстан микрорељеф, хидролошке прилике и богатство живог света чине ово заштићено подручје примером целине слатинског и шумо-степског комплекса станишта на западу Бачке али је и део целине некадашњег тока Мостонге у Панонској низији. Ова повезаност коридора и миграторних рута омогућава опстанак врстама и функционисање многих рањивих и угрожених екосистема карактеристичних за отворена травна и мочварна подручја Панонске низије, а посредно и на размену гена и јединки између популација и субпопулација значајних панонских врста у међуречју Дунава и Тисе. Нестанак или деградација основних станишних и предеоних одлика подручја Средње Мостонге би довели до прекида и отежавања поменутих односа и до даље изолације значајних станишних типова и популација што би у крајњој линији у данашњим условима имало за последицу директни губитак биодиверзитета.

IV 3. ЗНАЧАЈ И ФУНКЦИЈА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Заштићено подручје ПИО „Средња Мостонга“ има значај у очувању разноврсности панонског предела, станишних типова, биолошких врста и квалитета животне средине, што се све посредно и непосредно огледа позитивно на живот и здравље људи. Оваква подручја релативно очуване разноврсности и функционалности изворних екосистема се данас јављају попут острва у пољопривредном окружењу и представљају основ за функционисање преосталих очуваних екосистема везаних за панонски предео. Низ оваквих очуваних подручја и еколошких коридора који их повезују су основ за преживљавање популација и субпопулација бројних врста које у Европи и свету живе само у Панонској низији или су овде нека од њихових назначајнијих станишта, што подручје средње Мостонге чини делом система заштите природе у Европи.

Значај подручја се огледа и кроз низ екосистемских услуга које оно пружа. Из свега наведеног произилазе основне функције заштићеног подручја: еколошка, научно-истраживачка, васпитно-образовна, културно-историјска и развојна функција.

Научно-истраживачка функција представља потенцијал заштићеног подручја да путем проучавања основних процеса у његовим екосистемима и традиционалних знања у коришћењу и чувању ресурса поменутих екосистема пружи основу за дугорочну конзервацију слатинско-степских и влажних панонских станишта али и омогући њихов најбољи положај са становишта коришћења свих ресурса. Други важан елемент је фундаментално проучавање са становишта појединих група организама, пошто је већина података о значајним врстама флоре, фауне и микобионта овог дела Бачке старија од 20 година или не постоји. Ова празнина је још већа ако се у обзир узму подаци о популацијама и субпопулацијама значајних врста, флукуацијама њихове бројности, разлозима овог варирања и слично. Сви поменути научно-истраживачки потенцијали подручја су остварљиви првенствено кроз његово очување и примену активних мера заштите.

Васпитно-образовна функција је везана за промоцију природних и створених вредности подручја које су овде заступљене тако да се може рећи да представљају узорак или репрезент типичног панонског предела и традиционалних знања проистеклих из живота у њему. Поред већих и очуванијих простора као што је подручје природног добра, у Војводини се далеко чешће срећу мали степско-слатински фрагменти укљештени у пространство монотоног агрокултурног предела. Презентација значаја ових малих фрагмената за функционисање система заштите природе у Србији и Европи у склопу еколошких мрежа је непотпуно без великих подручја где се основни елементи и процеси типичних панонских екосистема јасно могу уочити и њихов значај нагласити будућим нараштајима. У ту сврху је неопходно организовати манифестације везане за промоцију традиционалних начина коришћења предела, посматрање живог света, уређивање стаза, хранилишта и слично.

Еколошка функција подручја се огледа у чињеници да су екосистеми настали и очувани на овом подручју резултат сложене интеракције између услова животне средине, живог света и традиционалног начина живота људи током протеклих миленијума, те представљају најекономичнији вид коришћења простора и очувања његових богатстава и ресурса. Ово омогућава дугорочно пружање екосистемских услуга. Изузетан је значај који имају травни екосистеми и појасеви вегетације уз влажна станишта и он се огледа у очувању подземних и површинских вода од загађења, земљишта од ерозије и оптерећења разним материјама, у регулисању и ублажавању утицаја паразита и штеточина на околне монокултуре и најзад у производњи здравих намирница. У време свеопштег загађења и губитка биодиверзитета овај

допринос је непроцењив и не може се по вишеслојности и трајању позитивних утицаја упоредити са краткорочним добитима које би човек имао од потпуног претварања подручја у обрадиве површине или даљу изградњу рибњака.

Културно-историјска функција проистиче из вековног знања везаног за пашарење и салашарско и традиционално газдовање те представља значајан део културне баштине локалног становништва. Поред познавања начина одрживог коришћења угрожених панонских травних и шумо-степских станишта, свакодневни предмети и производи, као и веровања и обичаји везани за овај начин живота су у неповратном процесу нестанка. Проглашавање заштићеног подручја може да утиче позитивно на повећање броја потенцијалних извора финансирања даљих истраживања и промовисања ових вредности.

Развојна функција природног добра је усмерена ка прописивању и примени мера и режима у циљу очувања његових особености као и ка активностима везаним за традиционално коришћење предела као што су сточарство, кошење ливада и трске, екстензивна ратарска производња, узгој старих раса и сорти, органска производња и контролисана туристичка промоција вредности подручја (пре свега кроз еко-туризам, контролисани лов и сл.). Потенцијали заштићеног подручја, као места са чистом и здравом животном средином ће, ако се узму у обзир глобалне тенденције ка уништењу и загађењу природе, гледано са економске стране, у будућности само добијати на цени. Стога је очување природног добра неопходно укључити у планове развоја општина Апатин, Оџаци, Сомбор и АП Војводине.

Екосистемске услуге

Модерна филозофска схватања економског развоја, која су створена ради лакшег вредновања добара које човечанству пружа природа, довела су до дефинисања екосистемских услуга (Anonutous, 2005). Једна од бројних додатних вредности примене концепта екосистемских услуга се састоји у чињеници да се на тај начин сама добробит природе и конкретних подручја за људе, која је претходно била слабо видљива, ставља на увид и као подлога за планирање бројним заинтересованим странама, како би оне постале део процеса планирања управљања. Пошто примена концепта екосистемских услуга подразумева и укључивање локалних знања, остварује се могућност да се оне не само додатно вреднују него и широко примене.

Без обзира на све промене које је у историјском периоду ово подручје претрпело, укупно је идентификовано и описано 17 екосистемских услуга на подручју „Средње Мостонге“ (табела 29).

Табела 29: Екосистемске услуге на подручју ПИО „Средња Мостонга“.

ТЕЕВ класификација	Опис екосистемске услуге
Обезбеђујуће	
Храна	Пољопривредни производи: поврће, млеко, воће, вино, дивљач и храна за домаће животиње.
Вода	Вода за наводњавање и остале пољопривредне потребе, домаћинства и индустријску употребу. Пијаћа вода из бунара.
Сировине	Биомаса са пашњака, њива и трска.
Генетички ресурси	Дивљи варијетети домаћих врста.
Регулишуће	

ТЕЕВ класификација	Опис екосистемске услуге
Регулација квалитета ваздуха	Филтрација ситне прашине, отклањање хемијских материја и алергена.
Регулација климе	Регулација температуре, депоновање угљен-диоксида из атмосфере.
Смањивање снаге елементарних непогода	Спречавање и заштита од дејства поплава, као и од дејства олујних ветрова.
Пречишћавање воде	Пречишћавање воде, уклањање сувишних нутријената, хемијских и биолошких патогена.
Спречавање ерозије	Баријера деловању ветра, фиксација тла кореновим системима биљака.
Биолошка контрола	Контрола патогена, штеточина и болести, одржавање биолошке равнотеже.
Опрашивање	Кључан допринос репродукцији већине биљака (пољопривредних култура и дивљих биљака).
Станишта	
Одржавање животног циклуса дивљих врста	Станишта која дивљим врстама служе за исхрану, гнезђење и одмор.
Одржавање генског диверзитета	Станишта великог броја врста флоре и фауне (вероватно и многих врста гљива).
Култура и општа добробит	
Естетски доживљај	Погодности за уживање у лепоти предела и његових саставних делова.
Рекреација и туризам	Путовање у ово подручје и коришћење рекреативних и туристичких садржаја
Инспирација за културу, уметност и дизајн	Културни садржаји и јавне манифестације
Могућности за истраживања и образовање	Прилике за истраживања и школске екскурзије.

У наредном прегледу дају се основне информације о могућностима одрживог развоја на основу појединих екосистемских услуга.

Храна

Коришћење пољопривредног земљиште на подручју општина Апатин, Оџаци и Сомбор креће се од преко 67% у општини Апатин, преко 76% у општини Оџаци, па до скоро 80% у општини Сомбор. У пољопривредној производњи преовлађују житарице и кукуруз и производња индустријских култура (соја, сунцокрет и шећерна репа). Производња поврћа је релативно развијена. Од стоке се највише узгајају свиње, овце, говеда и козе али је упркос повољним условима за развој сточарство овде мање развијено него на републичком нивоу, првенствено због недовољно развијеног тржишта за пласман производа од меса и млека. Такође је у све три општине мали број малих и средњих пољопривредних газдинстава која имају површине од 1 до 5 ha што може имати значаја у блиској будућности у планирању развоја органске производње хране и развоју туризма заснованог на традиционалном салашарском начину производње.

Вода

Обезбеђивање воде је екосистемска услуга која се односи на пречишћавање, ретенцију и складиштење воде у различитим типовима водених објеката, као и њено коришћење у домаћинствима, пољопривреди и индустрији (Groot & al., 2002). Вода се на ширем подручју природног добра јавља у виду површинских и подземних вода. Површинске воде потичу из неколико извора: оцедне воде од падавина које се скупљају на суседним подручјима и које површински директно отичу у воде; непосредне падавине: падавине које се сакупљају у воденим објектима; водени вишак: влага земљишта која непрекидно одлази у водотокове; вода из подземних депоа која се празни директно у водене објекте. Подземна вода са дубине преко 800 метара је сигурна за пиће, но на мањим дубинама, нарочито на дубинама мањим од 20 метара, она је загађена фекалним материјама, а на дубинама до 40 m и арсеном. Ипак, у Војводини, што важи и за заштићено подручје, 70% воде коју користе домаћинства и индустрија обезбеђује се из подземних извора (преузето са: <http://www.es-partnership.org/esp/82782/9/0/50>). На заштићеном подручју се, као и на простору целе Војводине, вода обезбеђује из подземних извора.

Сировине

Према Groot & al. (2002), у обзир се узимају само обновљиве сировине у шта се на подручју природног добра убраја биомаса коју чине трава, трска и лишће, који се у смислу сировина (осим делимично трске) не користе али су потенцијално значајни као извори сировина у будућности. Поред тога, дрво као сировина, такође обезбеђује и дрво за огрев и остале употребе у домаћинству.

Генетички ресурси

Вредност генетичких ресурса је у чињеници да дивљи варијетети домаћих врста могу да допринесу њиховом оплемењивању како би гајене форме биле отпорније на штеточине и болести.

Регулација квалитета ваздуха

Ова екосистемска услуга односи се на улогу вегетације као филтра за честице прашине и за одстрањивање хемикалија и алергена из ваздуха. Реч је о честицама и ваздуху који бивају испуштани током сагоревања фосилних горива и оних које круже у ваздуху после паљења вегетације након жетве или са депонија каква је депонија између Ранчева и Билића, као и честица које настају ерозијом тла, услед недостатка ветрозаштитних појасева.

Регулација климе

Ова услуга односи се на способност одржавања повољне климе на локалном и глобалном нивоу (Groot & al., 2002). Реч је о регулисању температуре ваздуха, падавина и влажности. Тиме се смањују трошкови које настају услед других, вештачких начина контроле ових параметара. Овде спада и везивање (фиксација) угљен-диоксида, што је услуга која може да се наплати на тзв. угљеничним тржиштима (у Србији то још увек није могуће).

Ублажавање елементарних непогода-заштита од поплава и превенција

Екосистеми имају способност да значајно ублаже жестину наглих природних догађаја, те да обезбеде сигурност људским животима и материјалним добрима. Иако се спречена штета монетарно може изразити као уштеда у новцу који би био инвестиран да се штета отклони, може се рећи да ова екосистемска услуга готово уопште није препозната у методама и поступцима у планирању одбране од елементарних непогода у Војводини (Салваи и сар., 2010).

Пречишћавање воде

Природни системи су способни да уклањају одређене количине органских и неорганских материја преко асимилације, задржавања и њиховом променом хемијским путем (Groot & al., 2002). Механизам за то је кружење хранљивих материја, који може да се означи као „биохемијска рециклажа“. Вегетација, земљиште, уградња у водене организме представљају важне фазе у механизмима кружења материје и протицања енергије. Водена вегетација има способност да задржи количину нутријената која је већа од уобичајене за станишта у којима се налази, а може да акумулира и тешке метале и синтетизоване органске компоненте (фиторемедијација). Тршћаци и остали појасеви обалне вегетације омогућају оксидацију, нитрификацију, денитрификацију и анаеробну разградњу ових материја. Вредност ове екосистемске услуге лежи у уштедама које могу да се остваре уместо изградње вештачких система за пречишћавање воде.

Спречавање ерозије

Један хектар чернозема у Војводини може да изгуби 50-60 kg честица земљишта дејством еолске ерозије (извор информација: Пољопривредни институт „Тамиш“). Обнављање природне вегетације око пољопривредног земљишта у виду дрвореда, живица, живих ограда омогућаје умањење снаге ветра. Ипак, ова екосистемска услуга не долази до изражаја управо због недостатка јасне политике реализације пројеката спречавања еолске ерозије.

Биолошка контрола

Ова екосистемска услуга тиче се могућности и капацитета екосистема да одржавају одређени ниво биолошке равнотеже преко контролисања биотичких процеса. Током еволуције, биоценозе су са биотопима створиле и развиле системе интеракција и механизма повратне спреге који омогућавају спречавање деловања штеточина и испољавања болести. Нарушавање тог баланса може да има негативне последице. Пример контролора штеточина и болести су сисари који се углавном хране ситним глодарима али и многобројне птице које се хране истом храном, као и инсектима. Такви контролори обично живе у вегетацији у и око заштићеног подручја, те уништавање или недостатак вегетације ограничава њихову покретљивост. Уколико не постоје јасне везе између вегетацијских зона и унутар група различитих типова вегетације, ова екосистемска услуга неће моћи добро да се испољи.

Опрашивање

Опрашивање је од виталног значаја за већину биљака, укључујући и пољопривредне културе. Ову екосистемску услугу омогућују популације инсеката опрашивача које за свој опстанак требају очувану вегетацију и остале биотичке и абиотичке услове. Њихов недостатак значи довођење у опасност улоге полинатора. Травне површине омогућавају опстанак врстама које имају улогу опрашивача или смањују бројност штеточина на усевима, што смањује потребу за хемикалијама на околним парцелама.

Одржавање животног циклуса дивљих врста

Ова екосистемска услуга истиче значај екосистема као подручја које обезбеђује станишта за различите врсте и њихове развојне облике. Тиче се и обезбеђивања станишта за одмор, исхрану и репродукцију миграторних врста. Доступност ове услуге директно зависи од стања станишта и њихових еколошких карактеристика.

Одржавање генског диверзитета

Ова услуга односи се на заштиту и унапређење генских ресурса. Најочигледнији пример њеног испољавања је улога коју велики број јединки игра у остварењу генског диверзитета једне врсте унутар популација. Да би тако велики и што је могуће већи број јединки заиста живео, потребна му је квалитетна природна средина, која онда може да буде сматрана „складиштем гена“ и информација које потенцијално могу да се фенотипски остваре, омогућавајући егзистенцију здравијих јединки и јачих популација дивљих врста.

Естетски доживљај

Већина људи ужива у лепоти природе. Шта то чини леп поглед, односно шта је садржај естетског доживљаја, остаје предмет дискусије и веома је индивидуално, но за многе људе реч је о изазивању осећаја уживања у погледу на природу. Ова услуга тиче се слике која из природе може да буде запамћена или регистрована фото-апаратом или путем других техника и која се састоји од елемената као што су: дрвеће, реке, облаци, хоризонти, погледи, људи, животиње, културно-историјске структуре.

Рекреација и туризам

Значај природних екосистема за одмор, релаксацију и рекреацију је до сада много пута потврђена. Природа нуди велики број могућности за то, посебно путем пешачења, трчања, камповања, риболова, посматрања природе. Пажљивим планирањем и одговарајућом понудом подручје средње Мостонге пружа значајне могућности развоја екотуризма.

Инспирација за културу, уметност и дизајн

Од давнина су људи инспирацију налазили у природи те она представља важан извор фолклора, културе, уметности као и примењених грана културе. Обзиром да је природа често надахнуће за бројне производе људи, као таква, игра важну улогу у регионалном идентитету. Како је вредност ове услуге тешко квантитативно изразити, број посетилаца би могао да буде добар показатељ.

Могућности за истраживања и образовање

Екосистеми нуде готово бескрајне могућности за истраживања. Природа је и добро позната школа под отвореним небом, те пружа могућност за организовање школских екскурзија и образовање у заштити животне средине уз много могућности практичне примене. Показатељи остварења ове услуге су број истраживачких пројеката и подухвата, број научних дисциплина, број истраживача који су ангажовани. Још детаљније, додатан показатељ може да буде и ниво до којег су праксе, поступци и политике управљања природом спроведени као резултат примене научних закључака, односно ниво до којег се побољшала добробит за људе остварена на тај начин.

IV 4. ТУРИСТИЧКЕ ВРЕДНОСТИ

Значајан проценат биљних и животињских врста које настајују слатине ретко се проналазе у границама неких других станишта. Зато су оне значајне за очување укупног биодиверзитета руралних крајева (Isselstein et al, 2005). Бројна друштва веома поштују овакве просторе, између осталог и зато јер поседују рекреативни и туристички потенцијал (Schürpbach et al, 2004).

Слатине су због своје особености, што се огледа у начину на који су формиране и присуству биљних и животињских врста које су толерантне или захтевају одређене количине соли из земљишта, посебно занимљиви простори и туристичке дестинације. На пример, у Мађарској су присутни изузетни примери који истичу слатине, иначе предеоно коначно обликоване захваљујући култури сточарства, као значајне туристичке дестинације и то на нивоу читаве Европе. Дуж било које туристичке руте да се крене, у овој земљи се налази на слатине или „пусте“ (Šeffero^vá Stanová et al, 2008). Посебно се у погледу своје туристичке атрактивности истиче Национални парк Хортобађ, највеће пространство овог типа у Европи (Weaver, 2001; Bodnár, 2004).

Подручје средње Мостонге, као типичан простор сланих шумо-степа, изгледа на прву руку и из угла просечно заинтересованог посматрача веома једноставно, што је случај и са алкалним степама (Šeffero^vá Stanová et al, 2008). Међутим, овај предео се одликује изузетном биолошком разноврсношћу. Другим речима, станишта средње Мостонге захтевају од посетилаца и туриста већу пажњу, шире еколошко образовање, активност која је одржива и сагласна са заштитом природе (учење о заштити природе и рекреација), што је све заједно у корелацији са појмом и дефиницијом екотуристe (Higham, 2007; Stojanović, 2011; Fennell, 2015). Из свега проистиче да основни облик туризма који има добре потенцијале за развој на заштићеном подручју јесте управо екотуризам.

Слика 51 а и 51 б: „Музеј живе прерије“ –
Центар за посетиоце и едукацију
(Фото: В. Стојановић)

Слика 52 а и 52 б: Активности посетилаца у
различитим годишњим добима
(„Музеј живе прерије“) (Фото: В. Стојановић)

Поред позитивних примера развоја туризма на слатинама у суседној Мађарској, на овом месту треба споменути и примере развоја екотуризма у степама или преријама географски удаљене Северне Америке (Weaver, 2001). На овом континенту прерије су предмет значајног интересовања у сфери екотуризма, укључујући образовање о њиховом значају и научна истраживања. „Музеј живе прерије“ (енг. The Living Prairie Museum), у канадској провинцији Монитоба, представља важан сегмент екотуристичке привреде на 12.000 ha (www.friendsoflivingprairie.org). Заштићено подручје у Илиноису „Midewin National Tallgrass Prairie“, својевремено је било полигон за развој ресторативног екотуризма у модификованом пределу (Weaver, 2001). Сви ови примери, како у Северној Америци, тако и у Европи, треба да отклоне сумњу у туристичку атрактивност великих пространстава под травама, односно, слатина и шумо-степа. Неопходно је додатно охрабрити све актере заштите природе и туристичке привреде да више пажње посвете организацији туризма у овим вредним и еколошки значајним дестинацијама.

Развој екотуризма у Пределу изузетних одлика „Средња Мостонга“ истовремено представља шансу да се унапреди колективна свест о значају и неопходности очувања и заштите слатина и заслањених шумо-степа које, ограничене на фрагменте и под јаким притиском активности људи у њиховом окружењу, представљају један од угроженијих природних предела у Војводини.

Природни туристички ресурси ПИО „Средња Мостонга“

Подручје средње Мостонге се простире на граници алувијалне равни Дунава и речне терасе (у литератури често спомињана као лесна тераса). Рељефно овај простор није толико изражен и не поседује већу туристичку атрактивност. Супротно томе, вредност овог предела за развој туризма огледа се у његовом биодиверзитету, а посебно уколико се анализира у контексту аграрних предела који га потпуно окружују.

Уопштено посматрајући, биљни и животињски свет, као саставни део неког предела, имају огромно значење за слободно време човека и туризам (Lévêque et Mounolou, 2003, Müller, 2004). За туризам су значајни они предели које одликује, разноврсност, структура, природност и особеност. Флора и фауна имају веома важну улогу у формирању поменутих одлика неког предела (Müller, 2004). Затим, анализу природних потенцијала, биљног и животињског света, за развој туризма овог простора, у будућности би требало посматрати у контексту присуства заштићеног подручја. То теоријски и практично значи да туризам мора бити интегрални део стратегије заштите, као што би то иначе требало да буде случај у заштићеним подручјима (Holden, 2013). Анализа друштвених и економских предности развоја туризма мора указати на већи бенефит у поређењу са неким другим активностима (нпр. преоравање ради развоја пољопривреде, отварање нових рибњака, депоније и рециклирање), а посебно кроз истицање едукативног значаја оваквих простора. Биљни и животињски свет овде имају централно место, па одатле и полази анализа њиховог туристичког потенцијала. Посебно се у овој групи истичу: флора и орнитофауна.

Захваљујући теренским истраживања и проучавањима секундарне грађе о флори подручја „Средње Мостонге“¹, може се закључити да она представља добар туристички потенцијал овог природног добра. На овом простору су забележена 662 таксона виших биљака на нивоу врсте. У групи национално и међународно значајних врста забележена су 54 таксона у рангу врсте (49) и подврсте (5). Од тога је 13 строго заштићених врста, односно 34 врсте са пет подврста у категорији заштићених са изузетком комерцијалних. Анализа повезаности 54 забележених значајних врста и подврста за одређене типове станишта, истиче неколико основних група, међу којима преовлађују врсте слатинских станишта (23 врсте и подврсте, односно око 42% укупне значајне флоре) и врсте везане за степска и шумо-степска станишта (14 врста и подврста, односно скоро 26% укупне значајне флоре). Ове две условне групе врста чине скоро 70% значајне флоре, што указује на значај природног добра у очувању богатства васкуларне флоре панонског слатинско-степског предела.

За мочварна незаслањена станишта је везано 6 значајних врста које су углавном забележене дуж влажних станишта у околини Српског Милетића и Богојева а за водена три врсте. Критично угрожена врста **тичинца** (*Cerastium subtetrandrum*) за сада је у Србији позната само на ограниченом делу пашњака (око 500 м²). То је врста која се јавља у средњој Европи од Балтика до Панонске низије. Налаз код Апатина представља најјужнију тачку у оквиру глобалног ареала врсте. **Љубичица** (*Viola pumila*) спада у најмање познате врсте у Србији, са неколико новијих налаза потврђених на терену. Како овој врсти погодују плавне ливаде у долинама река, тако је на подручју природног добра љубичица забележена дуж влажних станишта на северозападном ободу Горње шуме. **Водушка** (*Limosella aquatica*) је карактеристична за ритска и мочварна станишта низијских предела. На подручју природног добра ова врста је утврђена уз влажна станишта на северозападном ободу Горње шуме. Појављује се неколико десетина примерака на свега 4 м². То је трећи по величини познати

¹ Део текста о туристичким ресурсима у области флоре изведен је из поглавља „Флора“, аутора Ранка Перића.

налаз ове врсте у Србији. Налаз указује на то да се ради о остацима флоре вековних мочвара и бара некада распрострањених на већем подручју, а данас сведених на неколико изузетно вредних фрагмената. На истом локалитету је забележен и **змијски љутић** (*Ranunculus ophioglossifolius*), ретка и у Србији недовољно позната врста плавних и мочварних ливада и вегетације џомбара. Распрострањење субмедитеранске врсте **каменике** (*Saxifraga bulbifera*) у Србији је ограничено углавном на степска и сушна травна станишта у источним и јужним деловима, као и на Косову. У Војводини је то веома ретка врста. На подручју природног добра забележена је на северном делу пашњака Курјачица. Јавља са стотинама примерака у цвету и плоду, што представља најстабилнију и најбројнију популацију ове врсте у Војводини. Популација ове врсте у Војводини имају рефугијални карактер, јер су остатак флоре најтоплијег и највлажнијег периода климе у холоцену (атлантикума), када су се многе врсте из јужних крајева прошириле на север. **Засучак** (*Spiranthes spiralis*) је касноцветајућа врста дивље орхидеје прилагођене на сушна и топла травна станишта. На подручју природног добра је заступљена у југозападном делу Сонћанских слатина (са укупно 84 јединке у цвету) и то је тренутно једина стабилна популација на слатинама Бачке и Баната. **Позни зумбул** (*Scilla autumnalis*) спада у групу медитеранских врста чије је распрострањење у Војводини ограничено на слатине Бачке и Баната, у оквиру вегетације слатина „пуцара“, где је утицај испаше слабије изражен. У оквиру природног добра је забележена на готово свим очуванијим слатинама, са најбогатијим популацијама на слатинско-степским стаништима између Апатина, Пригревице, Свилојева и Сонте (нарочито са северне стране пута Апатин-Пригревица, уз шуму Курјачица и на југозападном делу Сонћанске слатине, где се бројност јединки процењује на десетине хиљада). Поред тога врста је забележена и у троуглу Каравуково-Српски Милетић-Богојево (локалитети Старо село, Горња шума, Доња слатина и Ливаде). Подручје Средње Мостонге је, поред слатина банатског Потисја, један од центара распрострањења ове врсте у јужном делу Панонске низије.

Приликом флористичких истраживања природног добра и околних подручја утврђено је присуство одређених врста о чијем распрострањењу у флори Србије, у доступним литературним изворима и хербарским збиркама, постоје оскудни подаци, што указује на флористичку вредност заштићеног подручја. Као карактеристична врста степских и каменитих предела око Црног мора, врста **броћике** (*Galium tenuissimum*) је позната са термофилних травних терена источне, југоисточне и јужне Србије. Налаз ове врсте на локалитетима Ливаде и Доња шума у троуглу Каравуково-Богојево-Српски Милетић, први је податак о присуству ове врсте у Бачкој. Суббалканска врста **дивљег оваса** (*Helictochloa compressa*) релативно је честа на сушним и топлим стаништима. На подручју природног добра ова врста крајем маја местимично гради простране фације у оквиру степске вегетације на гредицама по пашњацима на локалитетима Ливаде, Доња слатина, Горња слатина, а спорадично је бележена и на потезима Доња шума и Црна бара. То је њен други налаз у Војводини и једини познати податак за Бачку. **Бунарка** (*Montia arvensis*) је у Србији недовољно позната врста која је за сада утврђена само на слатинама у околини Бачког Моноштора, Апатина и Ченте. На подручју природног добра спорадично је забележена на локалитетима Старо село код Каравукова и Горња шума. **Трепљаста мокрица** (*Sagina apetala*) је у Србији позната на седам локалитета. У границама будућег природног добра налази се на слатину уз шуму Курјачица и Горњу шуму.

Поред поменутих ретких, заштићених и угрожених врста, заштићено подручје настањују и бројне друге врсте, као што су на пример: панонски звездан (*Aster tripolium* subsp. *pannonicus*), камфорика (*Camphorosma annua*), врањемил (*Limonium gmelinii*) и бројне друге. Све оне заједно доприносе томе да је овај предео, упркос његовој слабој рељефној и хидролошкој изражености, туристички јесте вредан и интересантан. Поред истицања података о јединствености, значају и угрожениости врста, вредно је споменути и колорит овог предела, који може да привуче туристе различитих интересовања (истраживачи, студенти, ученици, поштоваоци природе, породице).

Друга група природног туристичког потенцијала ПИО „Средња Мостонга“ односи се на орнитофауну овог природног добра. Подручје настањује 207 врста птица, док се орнитолошка вредност огледа у броју ретких, заштићених и угрожених врста². Чак 174 врсте птица строго су заштићене, 10 врста се налазе на Црвеној листи угрожених врста IUCN-а, док се 59 налази на Додатку Директиве о птицама Европске Уније. Суштина особености заштићеног подручја проналази се у повезаности релативно очуваних храстових шума и пространих ливада и пашњака, са местимичним сталним и повременим влажним стаништима. Ова комбинација готово да је јединствена за подручје Војводине, у таквом обиму и такве очуваности, што условљава одређене специфичности фауне птица. Најзначајније врсте птица су: белорепан (*Haliaeetus albicilla*), црна рода (*Ciconia nigra*), црна луња (*Milvus migrans*), детлићи (Piciformes). Затим су овде још присутне и следеће врсте: гак (*Nycticorax nycticorax*), жута чапља (*Ardeola ralloides*), патка њорка (*Aythya nyroca*), дивља гуска (*Anser anser*), црвена чапља (*Ardea purpurea*) и жута чапља (*Ardeola ralloides*) и бројне друге.

² Део текста о туристичким ресурсима у области орнитофауне изведен је из поглавља „Птице средње Мостонге“, аутора Николе Стојнића, Марка Туцакова и Слободана Пузовића.

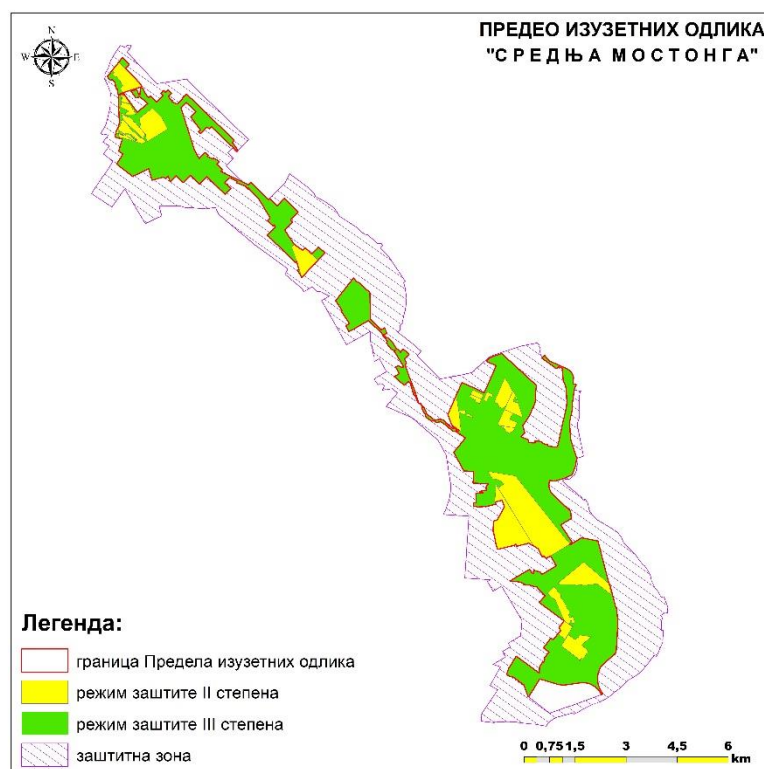
Слика 57: Рибњак у Српском Милетићу – потенцијално важан локалитет екотуризма у окружењу заштићеног подручја (Фото: В. Стојановић)

У најзначајније локалитете орнитофауне убрајају се Рибњак „Свилојево“ и Рибњак „Српски Милетић“ (слика 58), који се не налазе у границама природног добра, али из угла понуде представљају веома важне туристичке локалитете. С обзиром на присутну понуду ловног туризма, која је актуелна и организована, компаније које газдују рибњацима требало би додатно охрабрити и подстицати да организују и понуду екотуризма (*birdwatching*). Зато ово заштићено подручје има велики потенцијал у сфери развоја тог вида туристичке понуде.

V РЕЖИМИ ЗАШТИТЕ

На основу чл. 34, става 1, Закона о заштити природе („Сл. Гласник РС“, бр. 39/2009, 88/2010 и 91/2010 – испр., 14/2016 и 95/2018 - др. закон и 71/2021) Предео изузетних одлика је дефинисан као „подручје препознатљивог изгледа са значајним природним, биолошко-еколошким, естетским и културно-историјским вредностима, које се развијало као резултат интеракције природе, природних потенцијала подручја и традиционалног начина живота локалног становништва“.

Полазећи од потребе заштите и очувања мочварних, ливадских и шумостепских станишта, као и присуства строго заштићених и заштићених врста, одређивање степена заштите унутар Предела изузетних одлика „Средња Мостонга“ је вршено на основу степена очуваности природних вредности, примене активних мера заштите и усмереног и ограниченог коришћења. На простору ПИО „Средња Мостонга“ на основу члана 35. Закона о заштити природе („Сл. Гласник РС“, бр. 36/2009; 88/2010; 91/2010 – испр., 14/2016 и 95/2018 - др. закон и 71/2021) се успостављају следећи режими заштите: режим заштите II степена и режим заштите III степена и заштитна зона.

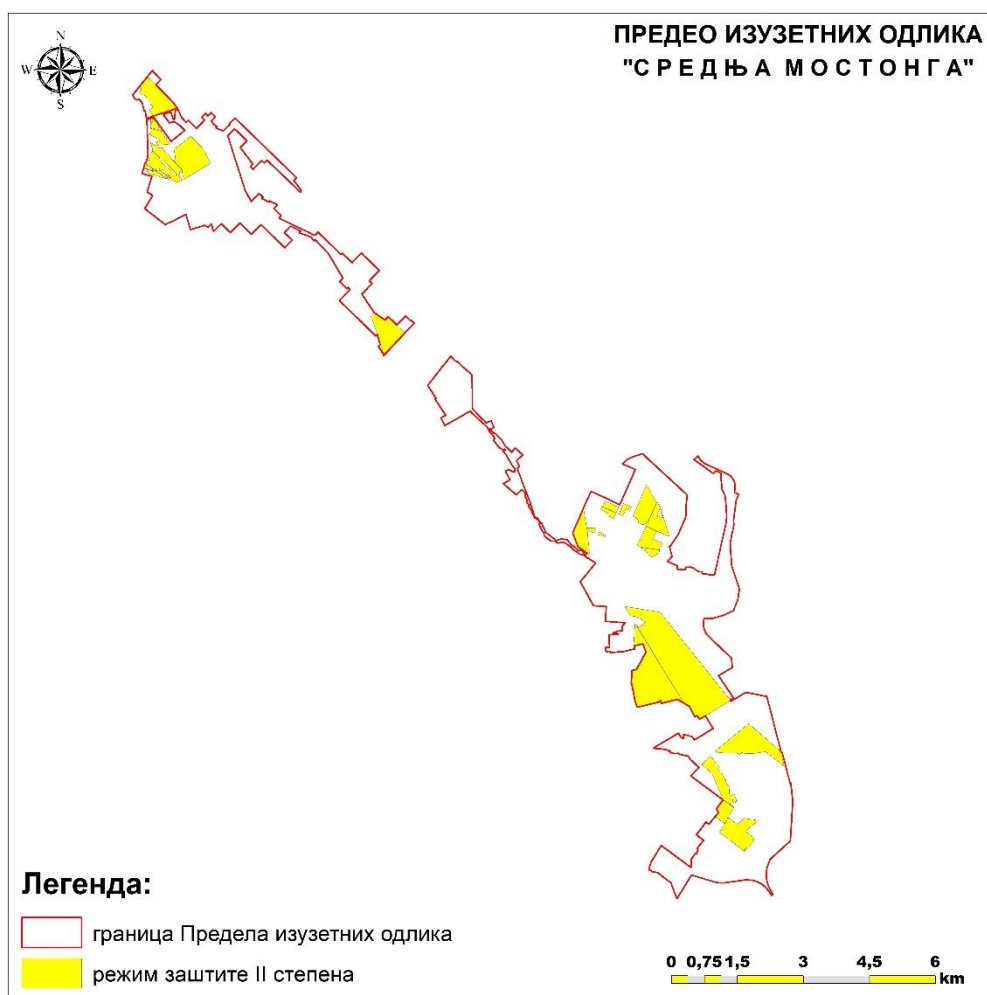

Слика 58: Режи́ми заштите на подручју ПИО „Средња Мостонга“.

Укупна површина подручја предложеног за заштиту према подацима Републичког геодетског завода (катастар непокретности) износи 3.000,15 ha, при чему режим заштите II степена износи 692,69ha (23,09%) а режим заштите III степена 2.307,46ha (76,91%).

V 1. РЕЖИМ ЗАШТИТЕ II (ДРУГОГ) СТЕПЕНА

Режим заштите другог степена - активна заштита се спроводи на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја и посебно вредним пределима и објектима геонаслеђа. У другом степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, без последица по примарне вредности њихових природних станишта, популација, екосистема, обележја предела и објеката геонаслеђа, обављати традиционалне делатности и ограничено користити природни ресурси на одржив и строго контролисан начин (чл. 35, ставови 4. и 5. Закона о заштити природе).

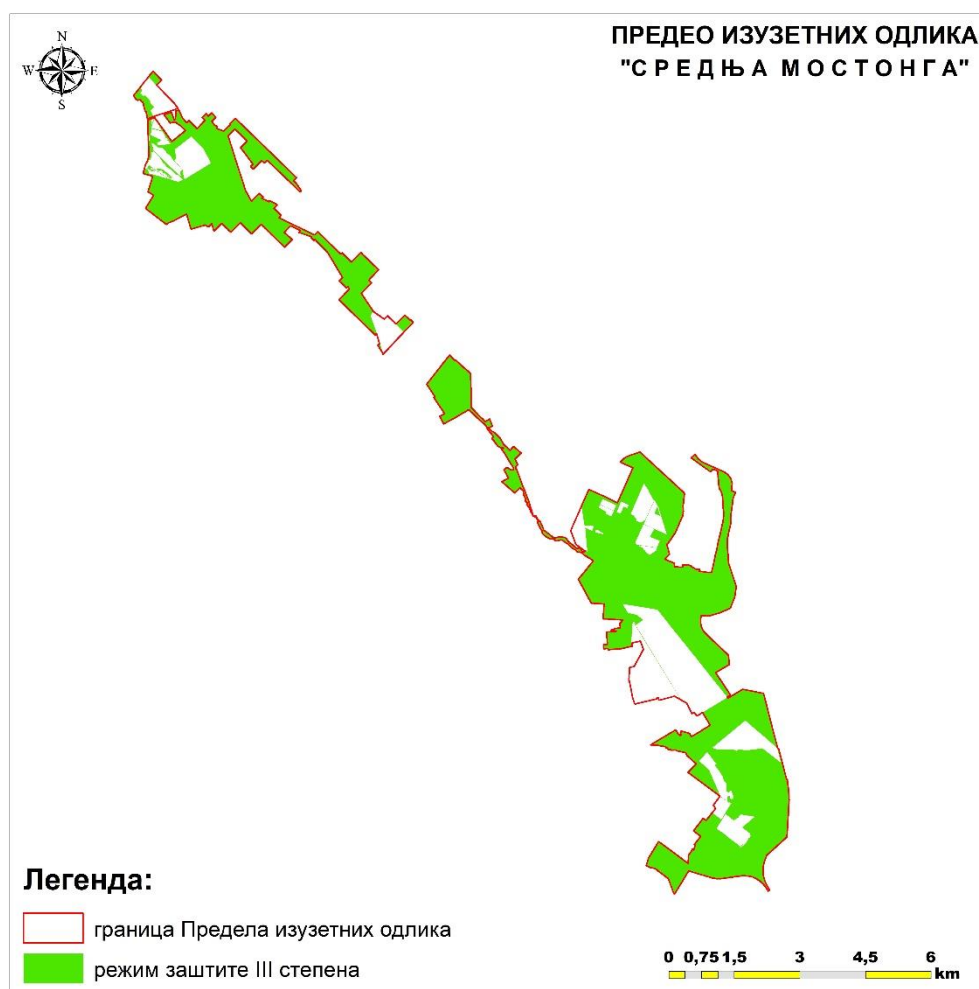
Слика 59: Режим заштите II степена на подручју ПИО „Средња Мостонга“.

У оквиру подручја за које је прописан режим заштите другог степена налазе се локалитети/ природне целине са изворним карактеристикама панонских шума лужњака на солоњецу (Galatello-Quercetum roboris) са развијеним шумо-степским појасом и околним контактним заједницама девесилџа и звездана (Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii) као и заједницама

слатина (нарочито *Artemisio-Festucetum pseudovinae*) очуваним у виду мозаика који је специфичан за шумо-степски и слатински предео долине Мостонге: Апатинска слатина, југозападни део Дорословачке шуме, Горња слатина, Доња слатина и локалитет у југозападном делу Горње шуме.

V 2. РЕЖИМ ЗАШТИТЕ III (ТРЕЋЕГ) СТЕПЕНА

Режим заштите трећег степена-проактивна заштита, спроводи се на заштићеном подручју или на његовом делу са делимично измењеним и/или измењеним екосистемима, пределима и објектима геонаслеђа од научног и практичног значаја. У режиму заштите III степена могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, развој села и унапређење сеоских домаћинстава, уређење објеката културно-историјског наслеђа и традиционалног градитељства, очување традиционалних делатности локалног становништва, селективно и ограничено коришћење природних ресурса и простора уз потребну инфраструктуру и другу изградњу (чл. 35, ставови 7. и 8. Закона о заштити природе). У оквиру подручја за које је прописан режим заштите трећег степена, налазе се локалитети/природне целине који нису на подручјима за која је прописан режим заштите другог степена.

Слика 59: Режим заштите III степена на подручју ПИО „Средња Мостонга“.

V 3. ОПШТЕ МЕРЕ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА

V 3.1. Мере заштите за цело заштићено подручје

Забрањује се:

1. обрада земљишта као и сви други видови нарушавања травних и влажних станишта (ливаде, пашњаци, мочваре и баре);
2. извођење радова који изазивају трајне негативне промене хидролошког режима заштићеног подручја;
3. непланско одлагање земљишта, песка и других инертних материјала;
4. експлоатација земљишта и минералних сировина;
5. замена шумских састојина аутохтоних врста алохтоним;
6. кошење без примене заштитних мера за флору и фауну;
7. узнемиравање и непланско сакупљање и уништавање фауне;
8. уништавање и непланско уклањање вегетације и дивље флоре;
9. храњење места за риболов;
10. уношење инвазивних врста;
11. све активности чијим се спровођењем угрожавају строго заштићене и заштићене врсте, њихова станишта, станишни типови приоритетни за заштиту и интегритет подручја.
12. одлагање отпада, опасних материја и остали радови и активности којима се врши загађивање земљишта, ваздуха, подземних и површинских вода;

Ограничава се:

1. промена намене површина и култура и изградња објеката на потребе ревитализације природних станишта, као и на промене предвиђене постојећим планским документима;
2. промена морфологије терена на планске активности у грађевинском подручју, активности за потребе ревитализације станишта и активности на одржавању канала;
3. изградња саобраћајница вишег реда на оне које су плански предвиђене до покретања поступка заштите, а остале саобраћајнице са тврдим застором које најкраћом трасом прелазе преко заштићеног подручја;
4. изградња електроенергетске структуре на ону која се гради применом посебних техничких решења која спречавају колизију и електрокуцију летећих животиња;
5. изношење мртвог дрвета на остављање 3 – 8% (ветроизвала и дубећих стабала) од укупне дрвне масе;
6. кошење на просторно, временски и технички планиране и ограничене активности које су усклађене са циљевима заштите подручја;
7. испаша на просторно, временски и технички планиране и ограничене активности које су усклађене са циљевима заштите подручја;
8. подизање ограда на начин којим се обезбеђује слободна миграција дивљих врста и несметано управљање заштићеним подручјем;
9. лов на просторно, временски и технички планиране и ограничене активности које су усклађене са циљевима заштите подручја;

10. групни лов у шумским подручјима на 2 годишње;
11. риболов на рекреативни и спортски, на планским документима предвиђеним местима;
12. паљење вегетације на планске активности управљања;
13. упуштање отпадних и загађених вода и уношење других извора загађења;
14. депоновање отпада, комуналног отпада, опасних материја и остали радови и активности којима се врши загађивање земљишта, ваздуха, подземних и површинских вода;

Мере очувања и унапређења:

1. управљање стаништима и популацијама строго заштићених и заштићених врста и њихова ревитализација;
2. реинтродукција аутохтоних врста;
3. сузбијање инвазивних страних врста као и аутохтоних врста на местима на којима се понашају инвазивно;
4. групимична обнова едификаторских и пратећих дрвенастих врста у складу са фитоценолошком и типолошком припадношћу станишта;
5. постепена замена шумских култура са аутохтоним врстама;
6. у случају пренамножења паразита и патогена, који би могли угрозити стабилност аутохтоних састојина шума, извршити сузбијање истих применом биолошких или селективних хемијских средстава;
7. усмеравање сукцесије вегетације путем контролисана испаше, кошења, сече трске, контролисаног паљења и сличних активности;
8. научно-истраживачки рад и мониторинг и праћење стања природних вредности;
9. примена интервентних мера и планских активности у циљу заштите и унапређења станишта и врста;
10. подстицање традиционалних начина коришћења природних ресурса ван шумских комплекса (на пр. испаша, кошење, сеча трске и друге вегетације) који доприносе очувању и унапређењу биодиверзитета;
11. очување екотона и мозаичности станишта као и унапређење еколошких коридора;
12. откуп и/или замена површина у циљу рестаурације станишта и унапређења еколошких коридора;
13. примена техничких решења за безбедно кретање дивљих врста;
14. унапређење природних и полуприродних елемената коридора у складу са предеоним и вегетационим карактеристикама подручја планирањем намене површина као и активним мерама заштите;
15. планска примена активних мера заштите угрожених врста и типова станишта;
16. обележавање, уређивање и опремање посетилачке инфраструктуре;
17. развој органске пољопривреде и производња здраве хране;
18. спречавање односно смањење, контрола и санација свих облика загађивања;
19. презентација и промоција заштићеног подручја;
20. образовање посетилаца заштићеног подручја као и власника и корисника парцела у заштићеном подручју и њихово укључивање у активну заштиту;

21. усклађивање свих планских и урбанистичких докумената, као и основа и планова управљања природним ресурсима са актом о заштити подручја.

V 3.2. Мере заштите на подручју са режимом заштите II (другог) степена

Забрањује се:

1. уништавање микрорељефа слатинских ливада и пашњака;
2. постављање нафтовода, гасовода и продуктовода и извођење истражних бушења;
3. шетање паса без повоца током периода репродукције строго заштићених врста птица (од 1. априла до 30. јуна), осим паса који се користе за чување стоке.

Ограничава се:

1. обнова састојина аутохтоних врста чистом сечом, на етапну, на просторне целине до 20 ha;
2. туристичке активности, на просторно и временски ограничене видове одрживог туризма;
3. изградња објеката и постављање мобилијара за потребе управљања;
4. кретање посетилаца и возила на атарске путеве, и за ту сврху предвиђене стазе.

V 3.3. Заштитна зона

Забрањује се:

1. радови који негативно утичу на хидролошки режим заштићеног подручја;
2. извођење радова који нарушавају еколошки или визуелни интегритет подручја.

Ограничава се:

1. подизање индустријских и других објеката на просторе утврђене постојећим планским документима;
2. изградња нових путева са тврдом подлогом на удаљеност већу од 50 метара од станишта заштићених врста, као и на постојеће улице насеља;
3. планирање туристичких и других садржаја који су потенцијални извори повишеног нивоа буке, вибрација и/или узнемиравања живог света осветљавањем, на растојање веће од 200 метара од границе заштићеног подручја.

Мере очувања и унапређења:

1. откуп и замена површина у циљу рестаурације станишта и еколошких коридора, као и формирања заштитних појасева;
2. Формирање заштитног зеленила између планиране радне зоне насеља Каравуково и ПИО „Средња Мостонга“, како би се негативни утицаји свели на минимум;
3. обезбедити зонални распоред активности и садржаја, почев од границе заштићеног подручја, у складу са потребама очувања биодиверзитета и квалитета животне средине.

VI КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА И МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА

VI 1. КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ

Успостављање заштићеног подручја ПИО „Средња Мостонга“, чије се проглашење предлаже овом студијом, на суштински начин одређује начин његовог функционисања и ставља целокупан простор природног добра у функцију заштите природе. Концепт заштите предложеног простора се заснива на предузимању мера и активности како би се биодиверзитет и природни процеси дугорочно заштитили од деловања угрожавајућих чинилаца и претњи као и унапредили, а полазећи од претпоставки међуповезаности предеоних карактеристика и биодиверзитета, односно од њиховог контролисаног и ограниченог коришћења и других људских утицаја који неће за резултат имати дугорочно штетне последице. Концепт заштите природног добра суштински се заснива на три принципа.

Први принцип концепта заштите се заснива на примени националног законодавства и међународних уговора из области заштите природе од којих је најважнији Закон о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010- испр., 14/2016, 95/2018 – др. закон и 71/2021) са подзаконским актима који проистичу из њега. Када је у питању биодиверзитет који је једна од кључних вредности заштићеног подручја, потребно је спровести Акциони план за спровођење Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године („Сл. гласник РС“, бр. 13/2011). У оквиру међународних уговора из области заштите природе најважнији су: Конвенција о биолошкој разноврсности („Сл. лист СРЈ, Међународни уговори“, бр. 11/2001), Конвенција о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта (Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта, „Сл. гласник РС, Међународни уговори“, бр. 102/2007) и Конвенција о очувању миграторних врста животиња (Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста животиња, „Сл. гласник РС, Међународни уговори“, бр. 102/2007). Циљ наведених међународних уговора је успостављање усаглашених принципа за заштиту биодиверзитета и установљавање управљања врстама и стаништима на начин којим ће се обезбедити њихов дугорочни опстанак.

Други принцип концепта заштите је смањење деловања присутних угрожавајућих фактора и поспешивање чинилаца који имају позитивно дејство на предеоне карактеристике, биодиверзитет и простор природног добра у целини. Поштовање овог принципа је могуће постићи кроз флексибилно и адаптивно управљање (Kryštufek, 1999). Програме, пројекте, стратегије, политике, односно планове и основе управљања природним ресурсима је потребно подвргнути контроли, а нове планирати у складу са мерама заштите природе и законским прописима утврђеним на основу одлука којим се успостављају заштићена подручја. Радови који су дозвољени на заштићеном подручју могу да подлежу процедури процене утицаја на животну средину, у складу са Законом о процени утицаја на животну средину („Сл.

гласник РС”, бр. 135/2004, 36/2009) и она се на основу цитираног закона даје на увид заинтересованој јавности као и заинтересованим органима и организацијама.

Трећи принцип концепта заштите је препознавање традиционалног коришћења простора као једне од основних мера заштите биолошке разноврсности. Природну вегетацију подручја између Мостонге и плавног подручја Дунава је чинио мозаик шумских, травних и мочварних станишта (Borbás, 1887), формирајући карактеристични пејзаж Панонске шумо-степе који је јединствен у Европи (Molnár&Kun 2000). За разлику од других травних предела Европе који су настали крчењем шума, слатинске и степске површине панонске низије су природне травне формације (Molnár et al., 2012, Molnár&Borhidi, 2003). Овај тип станишта је опстао уз традиционалне видове коришћења природних ресурса, од којих је испаша најзначајнија. Утицаји крупних биљоједа, као кључних врста ових делимично измењених екосистема су неопходни за одржавање повољног еколошког стања овог специфичног станишног комплекса. Слично другим културним пределима Европе, очување травних станишта зависи од пољопривредне праксе (Halada et al., 2011; Ostermann, 1998) која је омогућила опстанак природних вредности до садашњости. Заштићено подручје се налази унутар културног предела Панонског региона, чије су карактеристике настале интеракцијом природних процеса и људских делатности. По начину коришћења земљишта, средњи ток Мостонге припада аграрном типу предела. Међу пољопривредним културама доминирају оранице, а на пешчаним гредама су присутни малобројни остаци запуштених старих винограда, од којих је највећи Пешчани брежуљак између Српског Милетића и Богојева. У атару се смењују потеси крупних и ситних парцела али због изузетно малог броја гајених култура, ниског процента вишегодишњих усева (нпр. луцерке) и уништавања травних међа атарских путева, проходност обрађених површина за слабо покретљиве дивље врсте је ниска (Török et al., 2011), а могућности миграција врста природних станишта зависе од функционалности еколошких коридора (Jongman et al., 2004).

Предео изузетних одлика „Средња Мостонга“ се ставља под заштиту са циљем:

1. очувања и унапређења стања природних, предеоних и културних вредности заштићеног подручја као јединственог простора шумо-степе на заслањеном земљишту;
2. заштите станишта строго заштићених врста слатинских, влажних, шумо-степских и шумских станишта;
3. унапређења стања осетљивих и за заштиту приоритетних станишних типова, као и популација угрожених врста;
4. очувања традиционалног знања, културних и етнографских вредности традиционалног пашарења, као и интеграције ових културних вредности у развој локалних насеља.

Циљеви заштите реализују се кроз:

1. традиционалне видове коришћења простора, са посебним освртом на испашу стоке и оваца у комбинацији са просторно и/или временски ограниченим, контролисаним кошењем ливада и сечом трске, као и подстицање производње здраве хране и очувања генетског фонда старих сорти и раса;
2. планске активности и интервентне мере побољшања стања травних и влажних екосистема, одржавање и ревитализацију станишта заштићених врста, односно значајних станишних типова као и реинтродукцију врста;

3. планску примену активних мера заштите врста и станишта са посебним освртом на сузбијање инвазивних врста као саставног дела активности управљача и свих корисника простора;
4. откуп и/или замену површина у циљу рестаурације станишта и формирања тампон-зона, унапређења стања еколошких коридора и замена шумских засада алохтоних врста у састојине аутохтоних врста заштићеног подручја;
5. идентификовање и очување карактеристичних и јединствених елемената културног предела, очување структуре и пејзажних одлика слатинских пашњака и шумо-степског мозаика на примену принципа зонације активности и садржаја унутар заштићеног подручја и заштитне зоне у складу са потребама очувања биодиверзитета, пејзажа и квалитета животне средине;
6. развој еко- и сеоског туризма на бази традиционалних вредности подручја и очување објеката традиционалног градитељства који се налазе ван зоне непосредног утицаја на значајна станишта уз пејзажно уређење околине истих, у складу са стилем објеката;
7. мониторинг природних вредности и хидролошких услова, едукацију корисника простора ради усклађивања њихове активности са потребама очувања природних вредности подручја, као и популаризацију заштите природе и промоцију природних вредности.

VI 2. СМЕРНИЦЕ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ

1. СМЕРНИЦЕ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ УПРАВЉАЊА ПОЈЕДИНИМ СТАНИШНИМ КАТЕГОРИЈАМА

Матрицу предела (Forman, 1995) чине обрадиве површине, прошаране са изузетно разноврсним острвима природних и антропогених станишта. Највећа острва природног порекла су пашњаци, на којима се јављају мање-више деградирани остаци шумо-степске вегетације у облику врста богатих шумарака и шибљака. Осим велике просторне целине пашњака код Апатина, Српског Милетића и Каравукова, уски појасеви слатина су очувани поред канализованих водотокова. Остаци шумске вегетације су знатно измењени и делом уништени, при чему шумске површине представљају мозаике са сађеним монокултурама (слика 60). Развијеност и богатство руба су карактеристични за остатке природних храстових шума подручја, а нарочито су добро развијени екотони према суседним, благо заслањеним ливадско-степским стаништима (слика 61).

Мозаици делимично измењених остатака исконске вегетације који формирају заштићено подручје, опстали су у облику три просторне целине. Највећа целина се налази између Каравукова и Српског Милетића, најмања код Свилојева, а посебно богат комплекс станишта је очуван између Свилојева и Апатина. Наведене просторне целине међусобно су повезане мелиоративним каналом који је изграђен у кориту привременог водотока и надовезује се на Мостонгу код Српског Милетића. Заштићеном подручју припада и деоница канализованог тока Мостонге између Дорослова и Српског Милетића.

Међу антропогеним стаништима, највећу површину заузимају рибњаци код Свилојева и Српског Милетића. Рибњаци су изграђени уништавањем слатина и знатно смањују повезаност субјединица заштићеног подручја. Мрежу саобраћајница чине локални путеви од којих асфалтирани путеви Апатин-Сонта и Српски Милетић-Богојево пресецају шумо-степске комплексе.

Слика 59: Мозаичност Дорословачке шуме.
Стрелица показује остатак отворене шуме
лужњака на дубоко заслањеној подлози

Слика 60: Екотон шумарка лужњака и ливадско-
слатинске вегетације северно од Каравукова

Напуштање пашарења и кошења, као традиционалних видова коришћења природних ресурса на овом простору, током протеклих деценија је довело и до нестанка неких врста и станишних типова везаних за панонске ливадске и пашњачке површине одржаване редовном испашом и гажењем. Због тога је основ свих активности на заштити предметног простора условљен прво очувањем пашњачких и ливадских површина (смањење интензитета коришћења пољопривредног земљишта и разних видова загађења, превођење обрадивих површина у необрадиве) као и одржавањем травних и мочварних станишних типова путем подстицања установљених традиционалних начина њиховог коришћења, а онда и очувањем карактеристичног водног режима подручја (забрана мелиоративних захвата који имају за циљ даље одводњавање). Очување специфичних ресурса подручја и традиционалних делатности које су везане за њих јесу основ заштите предметног подручја и мере и режими заштите природе који су предложени за Предео изузетних одлика „Средња Мостонга“ имају за циљ усклађивање начина планирања коришћења ресурса подручја са важећом легислативом из области заштите природе.

Испаша и кошење као мера заштите станишта

Пашњаци и ливаде се убрајају у широко схваћену групу травних станишта која су на простору степске области Евроазије настала као резултат заједничког развоја фамилије трава (Gramineae) и бројних крупних хербиворних папкара и копитара током еоцена и миоцена и као таква су милионима година одржавана од стране великих крда биљоједних сисара. Умерени климатски појас Европе условљава развој шума, а пространа равничарска подручја травне вегетације природно се јављају у Европи само у Панонском региону. Панонске пустаре потичу од ових травних подручја, а њихове данашње карактеристике су развијане током миленијума традиционалне испаше (Molnár & al., 2012). Са појавом модерног човека и развоја првих номадских сточарских друштава улогу дивљих крупних хербивора постепено преузимају припитомљене и одомаћене пасмине стоке, што је омогућило функционално одржавање многих врста травних станишта све до данашњих дана. Како је у свету последњих година

присутан тренд глобализације и постизања униформности производње, полако нестају неке локално условљене специфичности везане за поједина друштва и традиционалне начине коришћења ресурса травних предела Евроазије. У Панонској низији, као једном од крајњих западних делова травног и шумостепског појаса Евроазије смештеној у оквиру привредно и економски развијене средње Европе, су антропогени утицаји били и остали веома изражени. Савремене економске и социјалне промене у централној и источној Европи не само да убрзавају промене предеоних карактеристика, него угрожавају и опстанак предеоних типова који су настали као резултат традиционалног коришћења природних ресурса (Urban & al., 2004). Привредно-економски развој, модернизација начина коришћења ресурса и тенденције економских миграција становништва са села у градове су током протеклих деценија овде били праћени напуштањем традиционалних начина коришћења ресурса и нестанком врста и различитих типова травних станишта. Због тога је примарни циљ заштите, очувања и управљања овим подручјем ревитализација пашњака и ливада и развој усмереног и планираног сточарства заснованог на традиционалним, историјским искуствима и тековинама. Главни ефекти овако установљеног сточарства у природном добру, као мере унапређења травних станишта јесу: 1) унапређење структуре вегетације травних станишта и значајних врста везаних за њих, 2) ефикасна контрола природне и антропогено условљене сукцесије вегетације и 3) смањење присуства односно одстрањење инвазивних биљних врста са подручја. У мере очувања и заштите пашњака и ливада на заштићеном подручју се убрајају и: 1) откуп и/или замена површина у циљу рестаурације станишта и еколошких коридора, 2) промена намене обрадивих у необрадиве површине, 3) стимулисање традиционалних видова коришћења простора, 4) планске активности на промоцији гајења и гајењу аутохтоних раса стоке.

С обзирим да је реч о традиционалном сточарству то подразумева и интензивирање гајења домаћих раса стоке које су се у односу на друге комерцијално значајније расе на просторима панонских пустара већ показале као повољан елемент стабилности у Мађарској, Хрватској и Србији (Државни завод за заштиту природе, 2008, Покрајински завод за заштиту природе, 2012). Иако је повећање броја грла и површина под испашом значајно за унапређење стања травних станишта у целини, у случају примене ове стратегије на конкретним локалитетима је потребно водити рачуна о капацитету пашњака, односно о густини стоке по јединици површине, будући да превелики број грла или претерана испаша могу довести до деградације и ерозије станишта или чак и до нестанка осетљивих врста травних станишта. Капацитет пашњака условљен је количином падавина током вегетационог периода, и од њега зависи и број грла који се може напасати. На ливадама на солоњецу у Мађарској на један хектар површине пашњака долази једно говедо или 5-6 оваца, а на солончаку 0,5 говеда или 2,5-3 овце по хектару (Kelemen & Warner, 1996). Приликом разматрања правилног начина управљања пашњацима потребно је обратити пажњу и на понашање стоке приликом испаше, имајући у виду да се грла током топлијих дана збијају у крда ради заштите од инсеката, а током свежијих дана распршују по подручју на којем пасу (Šefferová Stanová & al., 2008). Начин испаше такође има утицаја на вегетацију: краве углавном чупкају врхове травних бусенова и стабала и пасу спорадично по терену док овце пасу брзо, на „систематичнији“ начин, грицкајући биљке до подлоге.

Управљање травним стаништима захтева добро познавање традиционалног сточарења, које је најекономичнији начин заштите природних вредности. Истраживања пољопривредне праксе спроведена са аспекта заштите природе су малобројна (Nolte & al., 2014; Tóth & al., 2016; Varga & al., 2016), али указују на одређене чињенице, као што је разноврсност животиња на пашњацима, оптимално коришћење појединачних станишних типова од стране одређених

врста домаћих животиња. Изузетно је значајно познавање сезонске динамике коришћења разних типова станишта (Varga & al., 2016) која обезбеђује обнављање биљног покривача, као основу за одрживост пашарења. Због смањења броја грла на пашњацима одржавање травних површина на многим заштићеним подручјима се врши кошењем (Viszkó, 2012). Подаци показују да кошење одржава структуру (Poschold & Wallis De Vries, 2002), али не и богатство врста, при чему не може заменити традиционално коришћење испашом. Нестанак сезонске динамике испаше по разним типовима станишта доводи до деградације пашњака. Због нестанка сувих (степских) пашњака на вишим теренима, пролећна испаша слатина почиње раније од традиционалне, повећавајући неповољне утицаје гажења на вегетацију због влажности земљишта. Због недостатка мочварних пашњака, стрњика и парлога (Varga et al., 2016), животиње остају на пашњаку током сувог летњег периода када је прираст трава најмањи. Преоравањем травних површина долази до изолације пашњака што често спречава редовно кретање стада између одвојених просторних целина. Наведени проблеми изазивају претерану испашу, нестанак осетљивих врста и ширење рудералних биљака (индикатор претеране испаше на слатинама је повећана бројност траве Попино прасе (*Hordeum hystrix*). Опадањем флористичке разноврсности смањује се квалитет и биомаса пашњака. Недостатак испаше доводи до нагомилавања неразлаженог сувог биљног материјала и нестанка одређених биљних врста, првенствено дикотила (Molnár et al., 2012; Viszkó, 2012). Због смањења броја грла на пашњацима одржавање травних површина на многим заштићеним подручјима се врши кошењем.

У случају неких група организама тј. зарад њиховог очувања потребно модификовати начин на који се испаша и кошење изводе. На пример, према неким ауторима (ŠeffEROVÁ StanOVÁ & al., 2008) непокошени приземни остаци стабљика биљака који остају након кошења треба да остану најмање 10 cm високи. Ради презимљавања инсеката је неопходно да најмање 10% површине остане непокошено (у тракама), с тим да се може извршити годишња смена непокошених површина. На подручјима у којима се у приземној вегетацији гнезде птице је важно да се са кошењем не почне пре 20. јуна, да се приликом кошења користе плашилице, а на подручјима са развијеним заједницама на солончацима се не препоручује кошење пре 15. јула, док током веома сувих година треба избегавати кошење. Правилан начин кретања косилице по парцели (у виду трака с једног краја на други или концентрично од центра ка периферији парцеле) у великој мери може смањити страдање животиња.

Услед загађења са околних обрадивих површина, на барама, мочварним деловима и травним стаништима може доћи до наглог развоја и ширења трске (*Phragmites australis*). Ова појава се може спречити или ублажити смањењем интензитета коришћења органских материја богатих фосфатима и нитратима у непосредном окружењу, образовањем заштитног (буфер) појаса са природном или блиско-природном вегетацијом, односно сечењем трске (од средине јула до средине октобра) и испашом. За рестаурацију преораних сланих ливада се може користити мешавина семена луцерке и аутохтоних врста трава. Након 2-3 године кошења је неопходно прећи на испашу (Kelemen & Warner, 1996).

Успешно спровођење наведених смерница за унапређење пашњака је условљено постојањем сталне комуникације између управљача заштићеног подручја, корисника простора (власника сточе) и власника пашњака.

Приоритетни задаци унапређења стања предела

Заштита и уређење предела, у складу са Европском конвенцијом о пределу (2011), спроводи се заштитом свих заступљених типова предела, кроз очување и одржавање њихових значајних или карактеристичних обележја која су проистекла из природне конфигурације, или људске активности. Конвенција наглашава, да предео представља један од основних елемената европског природног и културног наслеђа који доприноси јачању културног идентитета и важан је чинилац квалитета живота људи.

Европска конвенција обавезује потписнике, да као предуслов заштите изврше анализу карактеристика предела и инвентаризацију посебних вредности. Такође је потребно препознати друштвене појаве (покретачке снаге и притиске) услед којих се предели мењају. На основу сакупљених података треба утврдити циљне квалитете предела и то укључивањем најшире јавности. Конвенција подстиче прекограничну сарадњу на локалном и регионалном нивоу и према потреби припрему заједничких програма везаних за пределе.

По Регионалном просторном плану АПВ (2011) концепт заштите, уређења и развоја предела темељи се на:

- планирању привредног развоја на принципима одрживости у складу са предеоним одликама;
- правовременој и активној заштити природних вредности;
- јачању и промовисању постојећих вредности.

Управљање водним режимом

Кључни фактор за одржавање екосистема на подручју будућег заштићеног подручја је очување и унапређење годишње динамике подземних и површинских вода. Дуже задржавање воде на већим површинама би повећало мозаичност влажних станишта и краткорочно стабилизовало, а дугорочно увећало биодиверзитет подручја (Ecsedi & al., 2006). Поред тога присуство привремених бара и мочвара, односно њихово исушивање током летњег периода је значајно као природни механизам за спречавање насељавања предаторских врста риба. Отворена водена станишта са сталним нивоом воде су, за разлику од бара и мочвара, повољна за насељавање алохтоних предаторских врста риба које имају неповољан утицај на популациону структуру водоземаца (Porej, 2004).

Ларве водоземаца, односно младе јединке које се интензивно развијају и расту, као и врсте које су генерално више везане за воду, више су и изложене утицају загађујућих материја растворених у води. Многе студије су већ документовале утицај седимената, загађења азотом и тешким металима на смањену стопу преживљавања, раста и развоја код водоземаца. Генерално, повећање процента коришћења земљишта у водном сливу, доводи до смањења квалитета воде што смањује специјски диверзитет присутних алги, чиме се смањује и количина доступне хране за ларве водоземаца.

Нагле промене нивоа воде могу имати фаталан утицај на популације птица које се гнезде на влажним ливадама, пашњацима и у плитким барама (као што је вивак нпр.) чија гнезда са јајима или младунцима након наглог повлачења воде могу остати на сувом и бити напуштена и изложена предаторима.

Због свега наведеног у будућем управљању заштићеним потручјем нужно је преиспитивање капацитета мреже мелиоративних канала у складу са наменом простора и трендом промена климатских услова.

Водопривредна основа Републике Србије (Уредба о утврђивању водопривредне основе Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 11/02)) је базни документ којим се утврђује основна стратегија коришћења вода, заштите вода и заштите од вода на територији Републике Србије, која се третира као јединствен водопривредни простор. Водопривредна основа је урађена за плански период до 2021. године и рађена је у складу са прошлим Законом о водама („Сл. гласник РС“, бр. 46/91, 53/93, 67/93, 48/94 и 54/96).

У наведеном стратешком документу, у поглављу 1.8. Заштита животне средине природних и културних добара, наведена су основна полазишта, захтеви и задаци, где се јасно наводи следеће: „Поред посебних активности у зонама заштите изворишта подземних и површинских вода и заштитним појасевима водотокова и бујица, у подручјима приобаља свих водних система морају се спроводити активности на заштити простора и екосистема, а посебно, са следећих гледишта:

- а) спречавање сече дрвећа, депоновање материјала, одношење материјала и сл. у заштитним појасевима водотокова и бујичних токова;
- б) спречавање непланске експлоатације природног геолошко-грађевинског материјала (стена, песак, шљунак) из корита водотокова и нарушавање њихових обала и режима вода;
- ц) спречавање уништавања постојећих екосистема;
- д) очување пејзажних карактеристика простора;
- е) очување природних и културних ресурса“.

У поглављу „Заштита природних добара“ наведено је да ће се, за свако заштићено природно добро, израдити посебне водопривредне основе усклађене са њиховим основним вредностима. Такође се наводи, да ће се посебно обратити пажња на простору Војводине на заштиту водених токова и обалног подручја, заштићених влажних, забарених површина и засољених терена, природних језера и бара.

Управљање шумским површинама

Природним и вештачким осемењавањем површина, као и пошумљавањем, врстама храста и осталим аутохтоним врстама карактеристичним за ово подручје, потребно је омогућити повратак на њихова станишта. У свим шумским културама (и спонтано обраслим површинама) алохтоних врста, треба очувати јединке аутохтоних врста (храстова и других), јер те врсте представљају саставни део природних шума овог подручја. За обнову храста треба користити семе које ће се прикупити са што ближих локалитета (слика б2). Географске карте и записи из

Слика б1: Вештачки подигнута састојина храста лужњака „Шума Курјачица“

XVIII и XIX века потврђују постојање ових шума у дугом периоду, што указује на то да су ове популације адаптиране на локалне услове станишта.

Инвазивне врсте треба сузбијати применом биолошких, механичких, а по потреби и хемијских мера. Као изузетно агресивне, врсте које би својим спонтаним ширњем преузеле доминацију у храстовим шумама, кисело дрво (*Ailanthus altissima*), гледичију (*Gleditsia triachanthos*) и западни копривић (*Celtis occidentalis*) су врсте на које треба обратити посебну пажњу. Остале инвазивне врсте (америчке врсте јасена и багрем), које тренутно није могуће искоренити треба сузбијати и држати под контролом, а њихове састојине поступно замењивати културама аутохтоних врста.

Управљање пољопривредним површинама

У групи антропогено условљених станишта у окружењу заштићеног добра се првенствено издвајају пољопривредне површине које пружају могућности заштите, склоништа, исхране бројним врстама копнених животиња услед недостатка природних станишта и места за репродукцију. Широке међе и забрани између њива, запарложене површине и зелени појасеви имају улогу локалних еколошких коридора у еколошки монотоним агрокултурном пределу. Улога оваквих међа и зелених појасева дуж њива и пољских путева између њива је од огромног значаја за опстанак степских и шумостепских и врста биљака, птица грмуша и организама који у природи насељавају шумостепски предео, рубове шума, шумарке и слично (Jakab & Csathó, 2014) као и за организме мезофилних травних станишта. Овакви узани остаци блископриродне и природне вегетације омогућавају локалне миграције и размену гена између субпопулација бројних врста. Потребно је усаглашавање циљева пољопривредне производње са мерама заштите строго заштићених и других приоритетних врста, нарочито кроз: 1) коришћење пестицида на начин који неће довести до повећаног морталитета строго заштићених врста односно боља едукација корисника биоцида и строга контрола њихове примене у природи; 2) забрану сече појединих стабала и група стабала у агрокултурном пределу; 3) забрану сече и уништавања (уклањања) живица, међа, зелених појасева, ленија и сличних станишта, нарочито током периода гнезђења 4) преиспитивање економске и еколошке оправданости коришћења њива слабијих бонитета на гредама слатинских комплекса и њихова конверзија у кошанице или пашњаке. Изоловани фрагменти мањих обрадивих површина слабијег бонитета нису погодни за интензивну обраду, а уколико се налазе унутар мозаика природних и блиско-природних станишта представљају значајан извор загађења водних ресурса и угрожавања околних станишта.

Очување водених и влажних екосистема у пољопривредном окружењу је повезано са постојањем заштитног (буфер) појаса у виду пашњака и травних површина који онемогућавају директан додир обрадивих површина са барама. Како су оваква влажна станишта најчешће развијена у остацима палеомеандара и у депресијама, она остају у виду необрађених острва у пољопривредном окружењу. У циљу смањивања деградације оваквих станишта неопходно је, између осталог, одржавати појас травних станишта око влажних и водених станишта или по потреби вршити ревитализација травних станишта превођењем обрадивих површина у травне (сађењем мешавине луцерке и аутохтоних врста трава), затим кошење трске, заоравање њива у правцу паралелном са коритом бара и депресија и смањење количине употребљених органских материја богатих фосфатима и нитратима на њивама у окружењу. Откуп пољопривредних површина са циљем ревитализације травних станишта је приоритетна активност на местима на којима травна станишта имају функцију буфер појаса. Ово се нарочито односи на парцеле нижег квалитета земљишта које се не обрађују.

Много фактора утиче на смањење бројности водоземаца. Ендокрини поремећаји које проузрокују пестициди су само један узрочник, а атразин је само једна компонента тих узрочника. Но, његова широка примена, глобално посматрано, као и начин и време његовог коришћења чине да атразин има значајан негативни утицај на популације водоземаца. Новији докази упућују на то да атразин потенцира и паразитске инфекције код водоземаца (Hayes et al., 2003).

Посебне активности које служе очувању биолошке разноврсности аграрних подручја укључују сејање култура које користе строго заштићене врсте за животни циклус, као и међуредну обраду која не уништава строго заштићене врсте које се гнезде на њивама. Ове активности су подстицане субвенцијама у земљама ЕУ.

Пољопривредно земљиште у власништву Републике Србије је на основу чл. 62-71. Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“ бр. 62/2006, 65/2008-др. закон и 41/2009, 112/2015 и 80/2017) предмет закупа који спроводе локалне самоуправе кроз рад овлашћених градских/општинских комисија образованих за те потребе а на основу градских/општинских годишњих програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који имају сагласност Министарства заштите животне средине. Пракса показује да се на парцелама пољопривредног земљишта које припадају катастарским културама „пашњака“, „трстика“ и „мочвара“ након њиховог издавања у закуп у бројним случајевима мења начин њиховог коришћења и она се преводје у обрадиво земљиште са ратарским културама. У већини случајева се ради о земљишту слабог квалитета чија обрада дугорочно није економична. Преорани делови пашњака се споро опорављају, а због појаве корова на њима након престанка обраде они нису толико продуктивни за испашу. Овако измењене површине дуго времена нису погодне за опстанак бројних врста пашњака и ливада па ове врсте нестају или мигрирају на погодна станишта у околини. Истовремено, појачава се притисак на преостале пашњаке, на које се концентрише већи број грла, што у неким случајевима доводи до деградације и уништења структуре травне вегетације услед претеране испаше, гажења и физичке ерозије земљишта. Програмски документи који служе локалним самоуправама као основ за покретање процеса лицитације државног пољопривредног земљишта се не издају уз процедуру претходног прибављања услова заштите природе, предвиђену на основу чл. 8-10. Закона о заштити природе. Закупци због тога нису обавештени о обавези спровођења мера заштите природе на закупљеним парцелама. Због тога је на нивоу локалних самоуправа неопходно израдити годишњи програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта и остварити га уз претходно прибављене услове заштите природе издате од Покрајинског завода за заштиту природе. Такође неопходно је спровести мере заштите по режимима заштите на основу акта којим се утврђује заштита природног добра и приликом одлучивања о промени катастарских култура или намена државног пољопривредног земљишта консултовати Покрајински завод за заштиту природе.

Унапређење и обнова еколошких коридора

Субјединице заштићеног подручја су повезане еколошким коридором мелиоративног канала који се пружа од Апатинских слатина до Српског Милетића. Северни део подручја је повезан са Шумом Јунаковић и са регионалним коридором ДТД мреже преко мелиоративног канала који је издвојен као локални еколошки коридор. Локални еколошки коридор уз руб рибњака код Свилојева повезује средњи део подручја за Мостонгу, а повезаност Мостонге са јужном субјединицом се остварује преко ширег појаса слатина. Канализованом току Мостонге припада широк појас водног земљишта са обе стране корита, који садржи велики број остатака природних станишта. Сложеност водене и мочварне вегетације и травни појас обале омогућавају кретање дивљим врстама влажних и терестичних станишта, при чему Мостонгу сматрамо регионалним коридором који повезује заштићена подручја и значајна станишта западне Бачке и омогућује размену гена са међунаридним еколошким коридорима Дунава и Тисе (Уредба о еколошкој мрежи, 2010). Мелиоративни канали и делови каналсаног тока реке Мостонге садрже елементе и травних и влажних екосистема које повезују и имају улогу локалних еколошких коридора, будући да овде замењују кључне типове станишта за неке дивље врсте на деградираним подручјима (Horváth & Sztár, 2007; Сантовац, 2007; Herzon & Helenius, 2008; Szabados i sar, 2011b). Као класе кичмењака са израженим филопатричним, односно завичајним понашањем, водоземци и гмизавци су принуђени да, у окружењу какво је пољопривредно земљиште са великим отвореним површинама, без неопходног заклона и влаге и које је испресецано путевима користе и каналисане водотоке као коридоре. Одговарајуће каналисане водотоке и канале у ове сврхе користе следеће врсте: мали мрмољак, обична крастача, гаталинка, зелена жаба, мала зелена жаба, велика зелена жаба, барска корњача, белоушка (Maes & al., 2008). Одговарајуће управљање каналима, односно њиховим обалама обухвата: забрану преоравања пољопривредних површина до саме ивице канала, забрану употребе хемијских средстава уз ивице и обале канала, забрану одлагања органског и неорганског (одбачена амбалажа пестицида и неорганских ђубрива) отпада уз/у канале, контролисано пашарење и кошење ивица и обала канала, контролисано и етапно чишћење канала и ограничавање бетонирања обала канала. Захваљујући овој улози канала и околно пољопривредно земљиште може да има значајну улогу у заштити херпетофауне (Maes & al., 2008).

Травни појасеви дуж канала и између њива (међе) представљају значајне коридоре врста травних станишта будући да омогућавају комуникацију међу њима. Изоловани фрагменти станишта који имају малу површину не могу да обезбеде дугорочни опстанак популација на њима (Saunders & al., 1991; Bloemenn & Sluis, 2004). Због тога је неопходно повезати овакве фрагменте са већим целинама на територији природног добра кроз очување и обнову међа и травних појасева дуж канала и путева као и елеманата влажних екосистема у каналској мрежи односно уређењем делова каналске мреже тако да она добије и/или очува функцију коридора.

Мала (мања од 4,00 ha) влажна станишта која периодично потпуно пресушују су изузетно важна за успешно парење водоземаца и могу функционисати и као еколошки коридори који повезују већа природна станишта по принципу „stepping stones“ (Gibbs, 1993; 2000; Semlitsch & Bodie, 1998). Неопходно је очувати не само једно станиште већ више станишта и репродуктивних центара, јер су управо они индикатори тренутног стања популације.

2. СМЕРНИЦЕ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ УПРАВЉАЊА ПОПУЛАЦИЈАМА СТРОГО ЗАШТИЋЕНИХ ВРСТА

У основне активности неопходне за прецизније просторно и временско дефинисање смерница за унапређење популација строго заштићених врста, као и за вредновање резултата њихове примене и даље побољшање њиховог спровођења се убрајају периодично детаљно картирање и мониторинг стања популација строго заштићених врста из циљних група (веома ретке и осетљиве врсте у оквиру поменутих највреднијих група организама и тзв. кишобран врсте).

За потребе унапређења стања рибљег фонда потребно је планирати вршење ревитализације бара, са планским измуљивањем и побољшањем водног режима, вршити одржавање постојеће приобалне вегетације (на местима на којима постоји) и формирати појасеве нове вишеспратне вегетације са циљем успостављања заштитног појаса око бара и вршења функције биофилтра, спроводити мере на спречавању даљег загађивања бара, након чега би било могуће планирати реинтродукцију ретких стагнофилних врста која су у прошлости настањивала некадашње баре и рукавце Мостонге (нпр. лињак, златни караш, чиков) заједно са другим врстама риба, која могу преживети у барско-мочварним стаништима (штука, бандар, бодорка, црвенперка и др.).

Планирати редовну сечу трске у зимском периоду, са циљем одстрањивања хранљивих материја из воденог екосистема.

Спроводити планске мере на изловљавању алохтоних и инвазивних рибљих врста.

За потребе водоземаца и гмизаваца требало би спровести следеће активности: искључити све облике загађења вода, контролисати и очувати квалитет воде, строго контролисати све водопривредне радове и захвате како њихово извођење не би нарушило водни режим станишта строго заштићених врста, забранити водопривредне радове у току репродуктивног и хибернацијског периода водоземаца и гмизаваца, забранит, односно строго контролисати употребу пестицида и минералних ђубрива на обрадивим површинама које се налазе у непосредном окружењу влажних станишта, ревитализовати влажна станишта, одговарајуће управљати постојећим каналима (забранити преоравање пољопривредних површина до саме ивице канала, употребу хемијских средстава на минимум 30m од ивице и обале канала, одлагање органског и неорганског отпада уз/у канале, вршити контролисано пашарење и кошење ивица и обала канала, забранити бетонирања обале), омогућити испашу на местима на којима ће ова мера спречити зарастање влажних ливада, вршити стални мониторинг строго заштићених врста, вршити популаризацију заштите станишта и врста, посебно кроз едукацију локалног становништва.

Оваквом заштитом водоземаца и гмизаваца, као кишобран врста, заштитом ће бити обухваћене бројне друге, мање познате и тешко уочљиве врсте, а које живе на истим стаништима.

За потребе унапређења стања популација птица на ливадама и пашњацима је неопходно спровести рестаурацију парцела са катастарском наменом ливада и пашњака које су сада обрађене као и спровести доследну примену законодавства приликом лицитације државног пољопривредног земљишта. Ради избегавања препаше, потребно је одредити просторе на пашњацима на којима испаша може да започне након завршетка периода гнезђења строго заштићених врста ливадских птица, односно након 15. јула, а у случају ливада кошаница, одлагање периода кошења након завршетка излетања младунаца (1. јула за већину врста на

заштићеном подручју). У мере које се препоручују за заштиту врста птица и њихових станишта се убрајају и обезбеђивање заштитне зоне око гнезда касно гнездећих врста птица и кошење истих након завршетка гнежђења, коришћење звучних плашилаца за птице приликом машинског кошења, односно остављање зоне непокошене траве на свакој од кошених парцела и периодично мењање те зоне током година. Идентификоване претње које долазе од електроенергетског сектора се могу избећи планирањем локације ветрогенератора при чему се „локације струјних генератора покретаних ветром утврђују тако да се избегну важна станишта и путеви миграције птица и слепих мишева“ (Чл. 81 Закона о заштити природе, („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016 и 95/2018 – др. закон и 71/2021)). Потребна је и идентификација траса и стубова на којима страдају птице и изоловање делова под напоном као и конструкција стубова на начин да су делови под напоном постављени у смеру надоле чиме постају недоступни за слетање птица (Туцаков, 2013).

VI 3. МОГУЋНОСТИ РАЗВОЈА ПРОЈЕКТНИХ АКТИВНОСТИ УСМЕРЕНИХ КА ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ НА ПРОСТОРУ ЗАШТИЋЕНОГ ПРИРОДНОГ ДОБРА

Потенцијални развој пројектних активности у вези са заштитом природе у контексту прекограничне сарадње је у великој мери олакшан због близине природног добра са границом Мађарске и Хрватске односно ЕУ.

Природно добро се у потпуности налази унутар граница Резервата биосфере „Бачко Подунавље“ чије је проглашење и упис на Светску листу резервата биосфере (2017) веома важан корак ка успостављању Прекограничног резервата биосфере „Мура-Драва-Дунав“ на територији 5 земаља (Србија, Хрватска, Мађарска, Словенија и Аустрија), што у значајној мери повећава могућности и перспективе за реализацију пројеката из области заштите природе и њихово финансирање на подручју природног добра.

Неке од перспектива за реализацију пројеката и њихово финансирање су дефинисане следећим стратегијама и програмима:

INTERREG-IPA програм прекограничне сарадње Мађарска-Србија (2015) је финансиран од стране ЕУ Инструмента за предприступну помоћ (IPA) и суфинансиран од стране партнерских држава програма. Општи циљ овог програма је „уравнотежен развој региона уз јачање економске сарадње путем одрживог коришћења природних и културних ресурса“. Циљеви програма обухватају и повећање опште конкурентности привреде у пограничној области и побољшање квалитета живота локалних заједница односно постизање одрживијег друштвено-економског развоја мађарско-српске граничне области. Једна од четири приоритетне области програма обухвата и активности у области заштите животне средине и управљања природом што представља могућност за сарадњу управе природног добра са прекограничним партнерима из Мађарске [www.hu-srb-ipa.com].

Програм LIFE + је намењен финансирању Натура 2000 мреже при чему се током спровођења овог програма очекују могућности и за потенцијалне заинтересоване стране из земаља кандидата за чланство у ЕУ. Програм је усмерен ка аспектима успостављања Натура 2000 мреже и ка активној заштити и мониторингу популација заштићених врста у оквиру мреже [www.ec.europa.eu/environment/life/index.htm].

Европски зелени појас (Green Belt) је иницијатива под покровитељством Међународне уније за заштиту природе (IUCN) и М. Горбачова која има за циљ успостављање основе за еколошку мрежу која би пратила некадашњу границу Варшавског пакта (Гвоздену завесу) од Баренцовог до Црног и Јадранског мора, повезујући заштићена подручја односно Националне паркове, Паркове природе и Резервате биосфере. У саставу тзв. балканске или југоисточноевропске гране зеленог појаса је и Србија, а као једна од пројектних области је наведено и подручје „Дунав-Драва-Мура“ [www.euronatur.org]. Управљач природног добра преко ове иницијативе има могућност за финансирање активне заштите и мониторинга популација заштићених врста на подручју Зеленог појаса [www.europeangreenbelt.org].

Уредба за пружање помоћи у оквиру Инструмента претприступне помоћи (IPA) има пет компоненти, а Србија као земља кандидат за чланство у ЕУ има право на помоћ у оквиру две од њих, уз очекивано укључивање компоненте „Помоћи за развој села и пољопривреде“ која, између осталог, има за циљ обављање припремних радњи за спровођење агро-еколошких мера и стратегија локалног руралног развоја. Пројектни предлози управљача природног добра би требало да обухвате и рурални развој уз могућност заштите природе у руралним подручјима, посебно путем развијања активности као што су одрживо пашарење, успостављање система мониторинга стања популација кључних врста које користе станишта у руралном окружењу, успостављање мреже фрагмената природних станишта у руралном окружењу и управљање њоме, одрживо управљање зеленим појасевима, засадима дрвећа, ветрозаштитним појасевима, међама и сличним стаништима у оквиру пољопривредног предела, успостављање оквира за пољопривредне делатности у заштићеном подручју и слично [Стратегија развоја пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014-2024. године („Сл. гласник РС“, бр. 85/2014)].

VI 4. МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА

Према Националној стратегији одрживог развоја („Сл. гласник РС“, бр. 57/2008) одрживи развој је широко дефинисан као „циљно оријентисан, дугорочан, непрекидан, свеобухватан и синергетски процес који утиче на све аспекте живота на свим нивоима“ и који подразумева израду модела који на квалитетан начин задовољавају **друштвено-економске потребе и интересе грађана**, истовремено уклањајући односно знатно умањујући штетне или претеће утицаје на животну средину и природне процесе. Како се заштићена **подручја установљавају на основу Закона о заштити природе** и посебног акта о заштити као подручја од општег јавног интереса и одрживи развој унутар њих је подређен трајном очувању и унапређењу природних вредности које представљају основу њихове заштите. Због тога ниједна активност на заштићеном подручју не сме да трајно угрожава природне вредности односно да доводи до њихове деградације.

Одрживи развој на подручју заштићеног природног добра је, између осталог, регулисан преко следећих стратегија и планских докумената:

1. Национална стратегија одрживог развоја („Сл. гласник РС“, бр. 57/2008);
2. Стратегија биолошке разноврсности Републике Србије са акционим планом (2010-2018) („Сл. гласник РС“, бр. 13/11);
3. Стратегија развоја пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014-2024. године („Сл. гласник РС“, бр. 85/2014);

4. Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Сл. гласник РС“, бр. 33/12);
5. Стратегија одрживог развоја града Сомбора 2014-2020. година, Стратегија одрживог развоја општине Апатин 2015-2020. година, Стратегија одрживог развоја општине Оџаци 2015-2020. година Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина;
6. Регионални просторни план Аутономне Покрајине Војводине до 2020. године, Покрајински секретаријат за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине, Нови Сад, 2011 (“Сл. лист АПВ”, бр. 22/11);
7. Просторни план општине Апатин (“Сл. лист општине Апатин”, бр. 06/13);
8. Просторни план општине Оџаци (“Сл. лист општине Оџаци”, бр. 011/11, 12/11);
9. Просторни план Града Сомбора, (“Сл. лист Града Сомбора”, бр. 05/14);

Национална стратегија одрживог развоја и стратегија биолошке разноврсности представљају документе на чијим принципима је засновано очување биодиверзитета и квалитета животне средине за потребе одрживог развоја подручја природног добра. Стратегије дефинисане на државном нивоу су основа за израду стратегије развоја општина.

Према стратегији одрживог развоја општине Апатин 2015.-2020. године, као један од три приоритета развоја на територији општине Апатин је, у оквиру SWOT анализе наведен је „Очуваност функција екосистема општине Апатин“ са следећим циљевима који пружају широку основу за развијање планова и пројеката из области одрживог развоја и заштите природе на територији општине Апатин:

1. Очување целокупног диверзитета локалних екосистема у оквиру чега се као приоритетне мере за очување подручја природног добра могу издвојити:
  - а) заштита, очување и унапређење свих функција локалних екосистема на начелима очуваности природног диверзитета и одрживог развоја;
  - б) заштита и очување биолошке, генетичке и геолошке разноврсности *in situ*;
  - в) заштита и очување приобаља, природних и влажних станишта и плавних подручја;
  - г) смањење утицаја директних и индиректних фактора угрожавања функција локалних екосистема
2. Повећање укупне вредности екосистема општине Апатин са предложеним мерама од којих се посебно издвајају:
  - а) одрживо управљање простором и ресурсима локалних екосистема;
3. Стварање услова за одржив развој локалне заједнице са мерама:
  - а) умрежавање еколошких, предеоних, културних и социо-економских елемената локалних екосистема у циљу одрживог развоја;
  - б) развој капацитета локалних субјеката за очување функција екосистема;
  - в) остваривање циљева програма NATURA 2000.

Према Стратегији одрживог развоја општине Оџаци 2014-2020. фокуси заштите животне средине и развоја инфраструктуре су:

1. Очување природних ресурса и простора као претпоставки одрживог развоја

2. Заштита здравља људи ефикасним развојем комуналних система (водоснабдевање, пречишћавање и одводња отпадних вода, брига о комуналном
3. отпаду и др.)
4. Повећање коришћења обновљивих извора енергије и повећање енергетске ефикасности

Према Стратегији одрживог развоја града Сомбора 2014-2020. године, као један од пет приоритета развоја на територији града Сомбора је у оквиру SWOT анализе наведен и „Очуваност функција екосистема града Сомбора“ са следећим циљевима који пружају широку основу за развијање планова и пројеката из области одрживог развоја и заштите природе на територији Града Сомбора:

1. Очување целокупног диверзитета локалних екосистема у оквиру чега се као приоритетне мере за очување подручја природног добра могу издвојити:
  - а) заштита, очување и унапређење свих функција локалних екосистема на начелима очуваности природног диверзитета и одрживог развоја;
  - б) заштита и очување биолошке, генетичке и геолошке разноврсности in situ;
  - в) заштита и очување приобаља, природних и влажних станишта и плавних подручја;
  - г) одрживо управљање еколошким мрежама и еколошким коридорима на територији Града Сомбора;
2. Повећање укупне вредности екосистема Града Сомбора са предложеним мерама од којих се посебно издвајају:
  - а) одрживо управљање простором и ресурсима локалних екосистема;
  - б) реализација концепта УНЕСКО резервата биосфере „Мура-Драва-Дунав“ на територији Града Сомбора;
  - в) одрживо управљање локалним водним и шумским ресурсима;
  - г) стављање под заштиту подручја планираних за заштиту;
3. Стварање услова за одржив развој локалне заједнице са мерама:
  - а) умрежавање еколошких, предеоних, културних и социоекономских елемената локалних екосистема у циљу одрживог развоја;
  - б) развој капацитета локалних субјеката за очување функција екосистема;
  - в) остваривање циљева програма NATURA 2000.

Многе активности везане за коришћење земљишта и природних ресурса на подручју Града су због свог традиционалног карактера већ одрживе, с тим да је постојеће стање потребно унапређивати и развијати у складу са потребама заштите природе.

Поред наведеног, као приоритетне активности за усклађивање локалних иницијатива везаних за коришћење земљишта и природних ресурса на подручју Града са наведеном „Стратегијом одрживог развоја града Сомбора“ би се могле издвојити:

1. Одрживо пашарење аутохтоним сортама, остваривање субвенција за производњу меса и млека у оквиру развоја агро-еколошких програма у Србији уз учешће управљача и корисника простора;

2. Развој органске производње лековитог биља, меса, млека и млечних производа и њихово брендирање;
3. Развој еколошког и рекреативног туризма.

Одрживи развој пољопривреде у непосредном окружењу заштићеног подручја односи се на увођење органске пољопривреде, побољшање конвенционалних видова пољопривредне производње (правилним руковањем стајњаком, планирањем ђубрења и коришћења пестицида, поштовањем принципа плодореда), подизање и одржавање пољозаштитних појасева и међа, спровођење испаше у складу са карактеристикама и капацитетом пољопривредног земљишта.

Традиционално пашарење на слатинама је у складу са наведеним стручним принципима. Корисници пашњака играју важну улогу у спровођењу мера заштите слатина, а истовремено могу да користе и развојне могућности карактеристичне за заштићена подручја. Ова удружења могу да се укључују у програме очувања старих сорти и раса, а атрактивност тих животиња би подстицала и развој сеоског и еко-туризма.

Планске основе за развој других активности одређује Регионални просторни план АП Војводине (2011) који предвиђа „коришћење дела пољопривредних ресурса за мултифункционалну пољопривреду (агро-еко туризам, еко-производња и производња обновљивих извора енергије), у циљу повећања економске ефикасности и ефективности агрокомплекса“. План дефинише **органску пољопривреду** као производњу “хране високог квалитета (нутритивног и здравственог), развој одрживе пољопривреде, која неће негативно утицати на екосистем, него ће допринети његовом очувању“. План набраја и услове за избор локације, који су следећи: изолованост земљишне парцеле, фарме, или прерађивачког капацитета од потенцијалних извора загађења, затим одговарајући квалитет воде за наводњавање, усклађен развој биљне и сточарске производње (због значаја стајског ђубрива, односно компоста), као и стручна оспособљеност произвођача, уз обавезу константног иновирања знања. Применом мера заштите на ПИО „Средња Мостонга“ које смањују загађење, стварају се идеални услови за развој органске пољопривреде на обрађеним површинама које се налазе у унутрашњости слатинског комплекса. Уређење простора и ревитализација станишта ће створити услове и за производњу поврћа, воћа, лековитог биља, меса и млечних производа.

Одрживи развој туризма у процесу развоја ове делатности, тежи очувању ресурса за будућност и долазеће генерације, тако што успоставља интеграцију и равнотежу између пет компоненти: животне средине, друштва, културе, економије и задовољства туриста (Stojanović, 2011). За екотуризам се каже да је „савест“ одрживог туризма (Weaver, 2006). Као селективни облик туризма, екотуризам је типичан за заштићена подручја, што се огледа у туристичкој атрактивности ових простора, а од чега туристичка делатност може имати користи кроз пружање услуга. Корист од развоја екотуризма за само заштићено подручје може бити вишеструка, јер се тако, на пример, скреће пажња са капиталних пројеката неодрживих привредних активности ка пројектима у којима су уважени интереси заштите природе. Даље, новчани приходи од туризма могу се улагати у пројекте заштите, док актери у туристичкој привреди постају заговорници заштите природе (Buckley, 2004).

Концепција одрживог развоја туризма или екотуризма на заштићеном подручју требало би да се базира на одабраним принципима који укључују: креирање јединствене продајне понуде (енг. *unique selling point*) на основу заштите природе; еколошку едукацију са интерпретацијом природних и културних вредности; зонирање туризма и сарадњу са локалним становништвом.

Предност у будућем развоју туризма представља и чињеница да су све три општине, на чијим територијама се налази заштићено подручје, основале туристичке организације. У будућем периоду би кроз пројекте, едукацију и реализацију планова развоја туризма, требало више утицати на успостављање сарадње у промоцији и презентацији природног добра.

Планови развоја туризма на које се треба ослонити у будућем развоју овог краја првенствено проистичу из „Стратегије развоја туризма Републике Србије за период 2016 – 2025.“. Преглед туристичких дестинација у Стратегији је изведен према критеријуму досада развијене инфраструктуре и супраструктуре, доступности и оствареног туристичког промета и на основу оцене колико су важне за комплетирање туристичких производа. Листа обухвата 18 дестинација и међу њима је „Подунавље“ са четири сегмента: Горње Подунавље, Средње Подунавље, Београд-Нови Сад и Доње Подунавље. Сегмент Горњег Подунавља обухвата општине: Сомбор, Апатин, Оџаци, Бач, Бачки Петровац и Бачка Паланка. Кључне вредности истичу флору и фауну као природно богатство, културно богатство, Дунав, канале, мале градове и салаше. Кључни производи су: наутика, екотуризам, етнотуризам, рурални туризам, културно-тематске руте (бициклизам, гастрономија), специјални интереси, манифестације. Овакав приступ, према сегменту и дестинацији Горњег Подунавља, требало би додатно да охрабри локалне самоуправе и туристичке организације да са знатно више ентузијазма посматрају потенцијал „Слатина средње Мостонге“, а нарочито због истицања флоре, фауне и екотуризма као стубова туристичке понуде у будућем периоду.

Креирање јединствене продајне понуде

Као техника креирања пословно одрживе стратегије организације у конкурентском окружењу, јединствена продајна понуда може бити и јесте примењива у развоју екотуризма заштићених подручја (Stojanović, 2011). Наиме, ради се о томе да је неопходно на овом заштићеном подручју, као и у било ком другом, формирати понуду која је препознатљива и јединствена у поређењу са конкурентима, односно, другим заштићеним подручјима. ПИО „Средња Мостонга“ поседују јединственост у Војводини и Србији, јер за разлику од станишта које се штите у оквиру других заштићених подручја, кључна атракција није и не може бити неко језеро, меандар или река (упркос имену, јер Мостонга је данас каналисана). Кључна атрактивност овог заштићеног подручја су искључиво равница, слана земљишта, шумо-степа, заштићене и ретке биљне врсте, а затим и орнитофауна. Развијање оваквог „бренда“, у коме нема „нечега другог“ и „атраktivнијег“, додатно може бити подстицајно за наглашавање значаја и заштите ових станишта, која су до сада била запостављена. Најзад, сваки вид понуде мора бити подређен примарним циљевима заштите природе.

Заштићено подручје ПИО „Средња Мостонга“ одликује још једна посебност. Од 2017. године ови предели се налазе у границама Резервата биосфере „Бачко Подунавље“. Као међународни статус у заштити природе, под окриљем UNESCO-а, простори резервата биосфере могу додатно да привуку пажњу туриста, јер подразумевају висок ниво квалитета животне средине, природе и културних карактеристика локалног становништва. Такви простори су уобичајено мале туристичке дестинације које позитивно утичу и на околне просторе. Ову чињеницу би требало мудро и разумно користити у туристичкој пропаганди.

Еколошка едукација са интерпретацијом природних и културних вредности

Едукативно-интерпретативна вредност је један од основних индикатора одрживог туризма за природне пределе и еколошки осетљиве локалитете. Овде се као важна истиче и вредност предела за едукацију и скретање пажње у темама које се тичу природних наука, историје и локалне традиције (Indicators of Sustainable Development for Tourism Destinations, 2004). У

поступку заштите овог природног добра могуће је подстицати и теме које наглашавају еколошки и друштвени значај оваквих станишта, на овом и другим местима у Војводини, посредством интерпретативних активности. Оне се могу одвијати у заштићеном подручју преко визиторског центра (информативног или центра за посетиоце), интерпретативно-едукативних табли, као и преко интернета (интернет портал, друштвене мреже), графичких средстава пропаганде и тематских изложби у насељима у окружењу (нпр. у етно-кућама, пошто су слатине током прошлости имале велику улогу у економском развоју локалног становништва).

Најподесније локације за визиторске центре су: (1) на потезу Горње Слатине, дуж државног пута IV реда 17 (гранични прелаз Српски Милетић-Богојево), између Богојева и Српског Милетића, с обзиром на фреквентност саобраћаја и доступност природног добра захваљујући саобраћајној повезаности и (2) на потезу Сонћанске слатине, дуж државног пута IIA реда 107 (Сомбор-Апатин-Богојево), између Сонте и Свилојева. Најадекватнији локалитети за постављање интерпретативних табли су следећи локалитети: Горња шума, Доња слатина, Горња слатина, Сонћанска слатина и Курјачица (са Апатинском слатином).

Зонирање туризма

Зонирање је важна техника у планирању и спровођењу одлука у вези са развојем екотуризма, јер представља разграничење специфичних подручја за различите видове њиховог коришћења и развијање стандарда који могу бити примењени унутар сваког подручја (Inskoop, 1991). У заштићеном подручју зонирање је подређено режимима заштите, као скупом мера и услова којима се одређује начин и степен заштите, коришћења, уређења и унапређења заштићеног природног добра. Зонирање туризма у на простору ПИО „Средња Мостонга“ треба између осталог да подстакне заштиту природе и помогне туристичку презентацију.

На простору ПИО „Средња Мостонга“ могуће је издвојити четири подручја туристичког развоја, унутар којих се опет издвајају један или више туристичких итинерера:

1. Курјачица – Апатинска слатина

Одлике предела: Развијени примери лужњакових шума на солоњцу на Курјачици, која је уједно и веома вредан флористички локалитет; развијен шумо-степски појас и околне контактне заједнице девесиља и звездана; низ заједница некадашњег шумо-степског предела долине Мостонге је овде очуван на највећој површини у Србији и стога је јединствен у фитоценолошком и флористичком погледу; близина шуме Јунаковић.

Потенцијалне туристичке активности и понуда: еколошка едукација, осматрачнице (шума Курјачица), пешачке и рекреативне туре, бициклизам на релацијама Апатин-Курјачица и Бања Јунаковић-Курјачица, повезивање СРП „Горње Подунавље“ и осталих туристичких садржаја на Дунаву код Апатина и ПИО „Средња Мостонга“, обилазак културног наслеђа Апатина.

Од културних потенцијала овој зони припада Апатин.

2. Сонћанска слатина

Одлике предела: Уски појас слатина дуж Рибњака Свилојево; Споменик природе „Дивља крушка код Свилојева“; пространа акваторија Рибњака Свилојево северозападно од природног добра и ван његових граница.

Потенцијалне туристичке активности и понуда: еколошка едукација (визиторски центар са осматрачницом), посматрање птица (*birdwatching*) у сарадњи са Рибњаком Свилојево,

пешачке и рекреативне туре, етнотуризам у Сонти (етно-кућа, народно градитељство, манифестације, тамбурашка музика).

Од културних потенцијала овој зони припадају Свилојево и Сонта.

3. Горња слатина – Дорословачка шума

Одlike предела: Највећа компактна целина под слатинама у целом природном добру, од пута Српски Милетић-Богојево до Дорословачке шуме.

Потенцијалне туристичке активности и понуда: еколошка едукација и интерпретација (визиторски центар са осматрачницом), пешачке и рекреативне туре, интерпретација етнографских вредности у етно-кућама Дорослова.

Од културних потенцијала овој зони припадају Дорослово и Српски Милетић.

4. Доња слатина – Пешчани брежуљак

Одlike предела: Развијени примери лужњакових шума на солоњецу; развијен шумо-степски појас и околне контактне заједнице девесиља и звездана; влажна станишта дуж северозападног дела Горње шуме; широко пространство слатинских заједница на подручју Доња слатина; аграрни пејзаж под виноградима на Пешчаном брежуљку; пространа акваторија Рибњака Српски Милетић западно од природног добра и ван његових граница.

Потенцијалне туристичке активности и понуда: еколошка едукација, посматрање птица (*birdwatching*) у сарадњи са Рибњаком Српски Милетић, пешачке и рекреативне туре, бициклизам дуж пољског пута између Пешчаног брежуљка и Рибњака Српски Милетић, вински туризам (уз додатна и значајна улагања).

Од културних потенцијала овој зони припадају Каравуково и Богојево.

Сарадња са локалним становништвом

Један од виталних елемената туризма базираног на природним вредностима и еколошким начелима је укључивање локалног становништва, односно, локалних заједница (Mowforth, Munt, 2003). Неопходно је да туризам у заштићеним подручјима и њиховој околини буде удружен са друштвеним и економским животом неке локалне заједнице. Тај процес би требало да се дешава директно, кроз поделу зарађених прихода, запосленост и што је најважније, кроз контролу у развоју екотуризма (Stojanović, 2011). Неопходно је да локална заједница изнесе своју сагласност, засновану на претходној информисаности, да учествује у развоју туризма и да постане део процеса планирања туристичког развоја (Wood, 2002). Овакав вид туризма би требало да утиче на друштвено благостање, образовање и инфраструктуру.

Да би се укључивање локалног становништва у екотуризам заштићеног подручја завршило успешно неопходно је спровести едукацију кроз коју ће припадници заједнице бити информисани о потенцијалној користи, али и опасностима развоја туризма. Становништво би требало посматрати као значајан потенцијал у заштити природе, организацији туристичке понуде, мониторингу туризма.

У селима која окружују заштићено подручје ПИО „Средња Мостонга“ живи укупно 33.455 становника. Овде су изразити проблеми: негативни природни прираштај, становништво старије доби и нешто нижег степена образовања. Смањење природног прираштаја руралних подручја утиче на интензивирање старења становништва. Етничка структура становништва је

изразито шаролика и то је једна од главних демографских и културних препознатљивости читаве регије. Људи различитих нација и вероисповести вековима унатраг живе једни са другима, што би требало да олакша њихово повезивање и у сарадњи на пољу заштите природе и одрживог развоја туризма. Поред бројних друштвених и историјских фактора, природа је посредством присутних станишта, на простору између села овог дела Бачке, фактор интеграције становништва.

VI 5. АНАЛИЗА ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ СТРАНА

Сваки корисник ресурса у оквиру Предела изузетних одлика „Средња Мостонга“ је пре успостављања заштите функционисао независно од ограничења која важе у заштићеном подручју. Стога је ради добијања увида о могућностима превенције потенцијалних будућих конфликта али и могућности сарадње као и ради обликовања и усмеравања њихових позитивних и негативних утицаја на заштићено подручје у сагласности са принципима заштите подручја неопходно спровести тзв. анализу заинтересованих страна.

Поред наведених циљева важност овакве анализе је и у томе што је на тај начин могуће стећи јаснију слику о томе колики је утицај сваке заинтересоване стране на стање ПИО „Средња Мостонга“. Главна функција оваквог приступа је учовање међусобне повезаности и квалитета међусобних односа особа, заједница и организација на подручју заштићеног подручја.

У оквиру више могућих група заинтересованих страна идентификованих током и након валоризације подручја издвојене су оне групе које могу имати већи утицај на спровођење прописаних режима и мера заштите:

1. органи државне управе у областима заштите животне средине (Министарство заштите животне средине), пољопривреде, шумарства и водопривреде (Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде);
2. органи покрајинске управе у области заштите животне средине (Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине) и пољопривреде (Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство);
3. месне заједнице: Апатин, Свилојево, Сонта, Оџаци, Српски Милетић, Богојево, Каравуково, Дорослово;
4. стручна организација за заштиту природе (Покрајински завод за заштиту природе);
5. предузећа која се баве управљањем водама (ЈВП „Воде Војводине“, ВД „Западна Бачка“, ВД „Дунав“);
6. корисник риболовног подручја (ЈВП „Воде Војводине“) и рекреативни риболовци (Клуб спортских риболоваца „АПА Буцов“, УСР „Чикла“ – Апатин, УСР „Риболовац“ – Српски Милетић, УСР „Дунав“ – Каравуково, УСР „Дунав“ и „Сонта“ - Сонта);
7. ловачка удружења и ловачка друштва чија се ловишта или делови ловишта налазе у заштићеном подручју: ловиште „Курјачица“ - ЛУ „Курјачица“ из Апатина, ловиште „Сонта“ - ловачка организација „Фазан-Сонта“ из Сонте, ловиште „Рибњак Свилојево“ – А.Д. Јединство из Апатина, ловиште „Лалинске ливаде“ - ЛУ „Мостонга“, ловиште „Рибњак Српски Милетић“ – ДТД Рибарство Д.О.О. из Бачког Јарка, ловиште „Сомбор 2“ - ЛУ „Сомбор“ из Сомбора;

8. удружења сточара, самостални сточари, власници стоке, чобани, пчелари: асоцијација пољопривредника “Сонта” из Сонте, „ЕкоРуралНет” из Апатина, друштво пчелара „Апатин” из Апатина
9. земљорадници;
10. туристичке организације;
11. истраживачке институције;
12. организације цивилног друштва које се баве заштитом животне средине (НВО) – природњачко друштво „Стари Дунав” из Апатина, удружење грађана викендаша „Дунав-Стаклара” из Сонте, Удружење грађана за очување, истраживање и заштиту природе „Стари храст” из Апатина, Удружење љубитеља природе „Франц Шпајзер” из Апатина.

Активности у заштићеном подручју су у односу на њихов значај и утицај на подручје анализирани на основу пет критеријума а потом оцењивани на скали од 0 до -/+3, с тим да је са „0” означен неутралан утицај, бројевима са негативним предзнаком негативан утицај а са позитивним предзнаком позитиван утицај (табела 30).

Табела 30: Анализа утицаја заинтересованих страна на подручју ПИО „Средња Мостонга”.

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
Органи државне управе	-1	-1	0	0	+2	2	2
	одлуке о начину коришћења земљишта	последица одлука о начину коришћења и уређења земљишта	последица одлука о начину коришћења земљишта	финансирање активности на унапређењу	финансирање активности на унапређењу, међународна и домаћа промоција		
Органи покрајинске управе	-1	-1	0	0	+2	2	2
	одлуке о начину коришћења земљишта и инвестиционим пројектима	последица одлука о начину коришћења и уређења земљишта и инвестиционим пројектима	последица одлука о начину коришћења земљишта	финансирање активности на унапређењу, инспекцијски надзор	финансирање активности на унапређењу, међународна и домаћа промоција, инспекцијски надзор		
Локална самоуправа	-1	+1	-1	0	0	1	2
	процес давања државног пољопривредног земљишта у закуп, коришћење државног земљишта у друге намене	просторни планови и одлуке о начину коришћења државног земљишта	неадекватна локална инспекцијска контрола, недостатак интереса за контролом загађивања		медијска промоција, креирање позитивне слике, студијске посете, локални понос		

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
Месне заједнице	-1	+2	-1	0	0	2	2
	неконтролисано кретање	неадекватан распоред површина за пашарење и кошење	дивље депоније, места за одлагање ђубрива				
ПЗЗП	0	+1	0	+1	+1	3	0
		прописивање мера и режима заштите, стручни надзор		прописивање мера и режима заштите, стручни надзор	медисјска промоција, сарадња са управљачем и корисницима		
Водопривредна предузећа	-1	-3	0	0	0	0	4
	током одржавања система за одбрану од поплава	изградња канала за одводњавање			медисјска промоција, креирање позитивне слике, студијске посете		
Корисници шума	-2	0	-1	0	0	1	4
	Кретање механизације приликом сече и одржавања		Загађивање током експлоатације шуме				
Ловачка удружења	-2	-1	-2	0	+2	2	4
	Недовољна контрола криволава током јесење сеобе	лов током сеобе, кретање паса	последице употребе олова у ловачким мецима		помоћ у чувању и мониторингу		
Сточари	-1	+2	-1	0	+2	4	2
	узнемиравање птица које се гнезде на тлу, деградација и уништавање строго заштићених биљака као последица активности стоке, чувара и паса	допринос карактеристика ма и изгледу предела, очување отворених станишта	измет и осока на пашњацима и у воденим стаништима		организовање манифестација и промоција сточарства, радна места и субвенције		

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
Земљорадници	-2	0	-2	0	0	0	4
	узнемиравање врста приликом обављања пољопривредних радова; заоравање и уништавање травних станишта		коришћење пестицида и фосилних горива, бука				
Туристичке организације	0	0	0	0	+1	1	0
					промоција подручја		
Истраживачке институције	0	0	0	0	+1	1	0
					Нови подаци о вредностима подручја		
НВО	0	0	0	0	+2	2	0

VI 6. ДОКУМЕНТАЦИЈА О УСКЛАЂИВАЊУ ПОТРЕБА ЗАШТИТЕ СА ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ СТРАНАМА

Усклађивање потреба заштите и заинтересованих страна регулисано је на највишем планском нивоу, кроз Регионални просторни план АП Војводине („Сл. лист АПВ“, бр. 22/11) и Просторним плановима града Сомбор, општина Оџаци и Апатин („Сл. лист Града Сомбора“, бр. 05/14, Просторни план општине Оџаци, „Сл. лист општине Оџаци“, бр. 011/11, 12/11, Просторни план општине Апатин, „Сл. лист општине Апатин“, бр. 06/13). Покрајински завод за заштиту природе је учествовао у изради планова, у сарадњи са обрађивачима и заинтересованим странама. Границе и одговарајуће мере заштите уз пропратне картографске прилоге су саставни део наведених планова и као такви су усклађени са осталим заинтересованим странама.

VII УПРАВЉАЊЕ

Основна питања везана за успостављање, управљање, коришћење и унапређење заштићених подручја регулисана су одредбама Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-испр., 14/2016 и 95/2018 - др. закон и 71/2021).

За свако природно добро које се ставља под заштиту доноси се посебан акт којим се проглашава заштита тога добра, утврђују мере и режими његове заштите и одређује правни субјект који ће спроводити прописане режиме заштите (у даљем тексту: управљач).

Управљач је дужан да заштиту спроводи у складу са одредбама закона, акта о заштити и плана управљања заштићеним подручјем.

Управљач доноси план управљања за период од десет година.

Планом управљања одређује се начин спровођења заштите, коришћења и управљања заштићеним подручјем, смернице и приоритети за заштиту и очување природних вредности заштићеног подручја, као и развојне смернице, имајући у виду потребе локалног становништва.

Сва правна лица, предузетници и физичка лица која обављају одређену делатност унутар граница заштићеног подручја, дужна су да своју делатност обављају у складу са планом управљања.

План управљања садржи нарочито:

- 1) приказ главних природних и створених вредности, као и природних ресурса;
- 2) оцену стања животне средине заштићеног подручја;
- 3) преглед конкретних активности, делатности и процеса који представљају фактор угрожавања заштићеног подручја;
- 4) дугорочне циљеве заштите, очувања и унапређења и одрживог развоја;
- 5) анализу и оцену услова за остваривање тих циљева;
- 6) приоритетне активности и мере на заштити, одржавању, праћењу стања и унапређењу природних и створених вредности;
- 7) приоритетне задатке научно-истраживачког и образовног рада;
- 8) планиране активности на одрживом коришћењу природних вредности, развоју и уређењу простора;
- 9) просторну идентификацију планских намена и режима коришћења земљишта;
- 10) активности на промоцији вредности заштићеног подручја;
- 11) студијску (истраживачку), програмску, планску и пројектну документацију потребну за спровођење циљева и активности;

- 12) облике сарадње и партнерства са локалним становништвом и другим власницима и корисницима непокретности;
- 13) активности и мере на спровођењу плана са динамиком и субјектима реализације плана управљања и начин оцене успешности његове примене;
- 14) финансијска средства и друге материјалне претпоставке за извршавање поверених послова у управљању заштићеним подручјем и начин њиховог обезбеђења.

У току примене плана, уколико се укаже за потребно, може се вршити његова ревизија у складу са прописаним мерама и режимима заштите.

Пре истека периода за који је план донет, мора се надлежном органу поднети извештај о његовом остваривању. Извештајем се анализирају спровођење плана и остварени резултати.

На план управљања заштићеним подручјем сагласност даје надлежни орган Аутономне покрајине Војводине, по претходно прибављеним мишљењу Покрајинског завода за заштиту природе (у даљем тексту: Завод).

Планови управљања остварују се годишњим програмима управљања. Сагласност на програм управљања даје орган надлежан за послове заштите животне средине Аутономне покрајине Војводине.

Управљач је дужан да надлежном органу достави извештај о остваривању годишњег програма за претходну годину и годишњи програм управљања за наредну годину, до 15. децембра текуће године, а извештај о остваривању плана управљања најкасније 60 дана пре истека периода за који је план донет.

О предлогу плана управљања заштићеним подручјем управљач је дужан да обавести јавност.

Обавештавање јавности подразумева јавни увид у предложени план.

Јавни увид организује и спроводи управљач заштићеног подручја и траје 30 дана.

Управљач је дужан да обезбеди унутрашњи ред и чување заштићеног подручја у складу са правилником о унутрашњем реду и чуварској служби, који доноси уз сагласност надлежног органа.

Правилник о унутрашњем реду доноси управљач уз сагласност органа надлежног за послове заштите животне средине АП Војводине.

Правилником о унутрашњем реду утврђују се правила за спровођење прописаног режима заштите, а нарочито: начин понашања посетилаца и других корисника при кретању, боравку и обављању послова на заштићеном подручју; начин обављања делатности при коришћењу природних ресурса и простора за изградњу објеката; места, површине и објекти у којима се због очувања дивљих биљака и животиња и других вредности ограничава кретање или забрањује и ограничава обављање одређених радњи, као и трајање тих мера; врсте дивљих биљака и животиња чије је коришћење, односно брање, сакупљање и излов ограничено, као и начин и услови обављања тих радњи; услови заштите приликом обављања научних истраживања и образовних активности; места и услови за одлагање отпада; начин одржавања уредности и чистоће заштићеног подручја; поступак издавања сагласности и других аката корисницима од стране управљача; начин и организација чуварске службе, чувања заштићеног природног добра, опрема и средства неопходна за чување и одржавање; начин спровођења превентивних мера заштите од пожара, других елементарних непогода и удеса.

Актом о проглашењу заштићеног подручја ближе се утврђују садржај и начин доношења и оглашавања правилника о унутрашњем реду.

На заштићеном подручју забрањени су радови и активности, односно извођење пројеката, који оштећују, нарушавају и мењају особине и вредности због којих је подручје заштићено.

Влада може, у складу са законом, дозволити радове и активности, односно пројекте на заштићеном подручју, посебно из области енергетике, саобраћајне инфраструктуре, водопривреде, пољопривреде, туризма, спорта, рударства и заштите природе и животне средине чије је извођење забрањено прописаним режимима заштите, уколико се ради о пројектима од општег интереса и националног значаја.

За радове и активности, односно извођење пројеката на заштићеном подручју се спроводи поступак процене утицаја на животну средину, у складу са законом, уз обавезно прибављање акта о условима и мерама заштите природе.

За радове и активности, односно пројекте за које се не спроводи поступак процене утицаја на животну средину, а који могу имати утицај на вредности и обележја ПИО „Слатине средње Мостонге“, извођач радова, односно носилац пројекта је дужан да од Завода прибави акт о условима и мерама заштите природе, у складу са одредбама Закона о заштити природе.

Планиране радове и активности, односно извођење пројекта, носилац пројекта дужан је да писмено пријави управљачу заштићеног подручја. Управљач је у обавези да носиоца пројекта упозна са могућностима за обављање планираних радова на датој локацији, као и са процедуром која се мора спровести у случају да се захтевани радови могу изводити на заштићеном подручју.

Заштићена подручја могу се користити и посећивати на начин који не угрожава њихове вредности и спровођење заштите.

Коришћење и посећивање заштићеног подручја дозвољено је свима под једнаким условима, у складу са Законом о заштити природе и актом о заштити тог природног добра.

Ако би се коришћењем и посећивањем заштићеног подручја могла проузроковати опасност за његово очување, може се забранити или ограничити његово коришћење и посећивање.

Власник или корисник непокретности у заштићеном подручју дужан је да дозволи приступ одређеној природној вредности, ради задовољења научних, образовних, естетских, културних и рекреационих потреба, на начин и под условима утврђеним актом о проглашењу заштићеног подручја.

Заштићеним подручјем, управља правно лице (у даљем тексту: управљач), које испуњава услове у погледу стручне, кадровске и организационе оспособљености за обављање послова очувања, унапређења, промовисања природних и других вредности и одрживог коришћења заштићеног подручја. Управљач се одређује/именује актом о проглашењу. Орган надлежан за доношење акта о проглашењу може за потребе управљања једним или више заштићених подручја основати јавно предузеће, јавну установу или привредно друштво.

Испуњеност услова у погледу кадровске, техничке и друге оспособљености за обављање послова управљача утврђује орган надлежан за послове заштите животне средине Аутономне покрајине Војводине, у поступку припреме предлога акта о проглашењу.

Ближи услови које мора да испуњава управљач прописани су „Правилником о условима које мора да испуњава управљач заштићеног подручја“ (“Службени гласник РС”, бр. 85/2009).

У циљу заштите и презентације природних вредности заштићеног подручја управљачу, када има својство правног лица, могу се доделити на коришћење непокретности у јавној својини, у складу са законом и прописима који уређују коришћење средстава у својини Републике Србије и добара од општег интереса.

У управљању заштићеним подручјем управљач је дужан нарочито да:

- 1) чува заштићено подручје и спроводи прописане режиме заштите;
- 2) унапређује и промовише заштићено подручје;
- 3) доноси план управљања и акт о унутрашњем реду и чуварској служби утврђен актом о заштити;
- 4) обележи заштићено подручје, границе и режиме заштите у складу са посебним правилником о начину обележавања;
- 5) осигура неометано одвијање природних процеса и одрживог коришћења заштићеног подручја;
- 6) даје сагласност за обављање научних истраживања, за извођења истражних радова, снимање филмова, постављање привремених објеката на површинама у заштићеном подручју и даје друга одобрења у складу са овим законом и правилником о унутрашњем реду и чуварској служби;
- 7) обезбеди надзор над спровођењем услова и мера заштите природе;
- 8) прати кретање и активности посетилаца и обезбеђује обучене водиче за туристичке посете;
- 9) води евиденције о природним вредностима и о томе доставља податке Заводу;
- 10) води евиденцију о људским активностима, делатностима и процесима који представљају фактор угрожавања и оштећења заштићеног подручја и о томе доставља податке Заводу и Министарству;
- 11) води евиденцију о непокретностима са подацима од значаја за управљање заштићеним подручјем;
- 12) у сарадњи са републичком и покрајинском инспекцијом и органима безбедности спречава све активности и делатности које су у супротности са актом о заштити и представљају фактор угрожавања и уништења заштићеног подручја;
- 13) врши и друге послове утврђене законом и актом о заштити.

Ако управљач вршењем послова утврди да је учињен прекршај или постоји основана сумња да је учињено кривично дело или привредни преступ, овлашћен је и дужан да поднесе одговарајућу пријаву или захтев за покретање прекршајног поступка.

У циљу обавештавања, пружања помоћи и контроле посетилаца и наплате накнаде за употребу моторног возила у заштићеном подручју, на јавном путу кроз заштићено подручје може се засновати улазна станица са одговарајућим објектима, опремом и особљем, на основу просторног односно урбанистичког плана и плана управљања заштићеним подручјем и уз сагласност управљача јавног пута.

Улазна станица може имати и објекте, средства, опрему и лица за потребе одржавања јавног пута и безбедности саобраћаја.

Када се на улазној станици врши наплата накнаде, управљач заштићеног подручја дужан је да наплату организује тако да обезбеди проток возила са што мањим застојем, а у складу са саобраћајно-техничким условима, које утврђује управљач јавног пута у поступку издавања сагласности.

Уколико се у поступку надзора над радом управљача током стручног и инспекцијског надзора утврди да управљач не извршава обавезе установљене актом о заштити, управљање заштићеним подручјем се одузима и поверава другом управљачу.

Министар прописује начин обележавања заштићеног подручја.

VII 1. ФИНАНСИРАЊЕ

Финансирање заштићеног подручја обезбеђује се из:

1. средстава буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе;
2. средстава Зеленог фонда Републике Србије;
3. накнада за коришћење заштићеног подручја;
4. прихода остварених у обављању делатности и управљања заштићеним подручјем;
5. средстава обезбеђених за реализацију програма, планова и пројеката у области заштите природе;
6. донација, поклона и помоћи;
7. других извора у складу са законом.

Средства буџета првенствено се користе за финансирање радова и других трошкова на:

1. чувању, одржавању и презентацији заштићених подручја (успостављање, опремање и обука чуварских служби, обележавање, одржавање унутрашњег реда, медијско и друго јавно приказивање вредности, санација деградираних површина, управљање отпадом, развој информационог система и друго);
2. управљању посетиоцима (изградња улазних станица, едукативних и визиторских центара, штампање материјала намењених посетиоцима и друго);
3. регулисању имовинско-правних односа (откуп или замена земљишта, накнада власницима и корисницима непокретности за ускраћивање и ограничавање права коришћења, нанету штету или друге трошкове које имају у вези заштите);
4. праћењу и унапређењу стања заштићених подручја (мониторинг, реинтродукција, рекултивација и друго);
5. уређењу простора и одрживом коришћењу природних ресурса (програми, планови и пројекти развоја екотуризма, органске пољопривреде и друго).

За коришћење заштићеног подручја плаћа се накнада управљачу. Накнаду управљач може прописати и наплатити за

- а) делатности у области туризма, угоститељства, трговине, услуга, занатства, индустрије, рударства, енергетике, водопривреде, грађевинарства, саобраћаја, транспорта, телекомуникација, коришћења дивље флоре и фауне;
- б) викендице и друге некомерцијалне објекте за одмор у природи;
- в) возила на моторни погон у употреби на заштићеном подручју;
- г) туристичке, рекреативне, спортске и друге манифестације и активности, рекламне ознаке, комерцијалне филмске, фото и тонске записе;
- д) коришћење услуга, уређених терена, објеката и друге имовине управљача и имена и знака заштићеног подручја;
- ђ) посету заштићеном подручју, његовим деловима и објектима.

Обвезник накнаде је корисник заштићеног подручја, односно правно лице, предузетник или физичко лице који у вези са предметом накнаде обавља послове или располаже непокретностима и другим стварима на заштићеном подручју, користи услуге и имовину управљача, посећује заштићено подручје ради одмора, спорта, рекреације и сличних потреба и на други начин користи његове вредности и погодности.

Висину накнаде управљач прописује у зависности од:

- а) степена искоришћавања заштићеног подручја;
- б) степена штете која се наноси заштићеном подручју;
- в) степена повећаних обавеза управљача у одржавању уредности и чистоће, чувања и обављања других послова на очувању, унапређењу, приказивању и развоју заштићеног подручја;
- г) погодности и користи које пружа заштићено подручје за обављање допуштених делатности и активности.

Управљач може прописати смањење или ослобађање плаћања накнаде по једном или више предмета накнаде, а пре свега за:

1. становнике и стално запослене, физичка лица која обављају послове или врше службене радње у заштићеном подручју, лица са инвалидитетом и посебним потребама, децу, пензионере и сл.;
2. кориснике чије активности непосредно доприносе унапређењу стања, презентацији и промоцији вредности заштићеног подручја;
3. кориснике код којих су, услед елементарне непогоде или других разлога, наступиле околности које битно отежавају услове рада и пословања.

Влада прописује заједничке елементе за утврђивање накнаде за коришћење заштићеног подручја, посебно ближи предмет, основице, највише износе и начин обрачуна и наплате накнаде, начин обрачуна и наплате накнаде за посету заштићеном подручју, ближа мерила за одређивање висине накнаде и ближе услове за умањење или ослобађање плаћања накнаде.

На акт управљача којим се утврђује висина, начин обрачуна и плаћања накнаде за коришћење заштићеног подручја сагласност даје орган надлежан за послове заштите животне средине АП Војводине за заштићено подручје проглашено актом надлежног органа АП Војводине.

Управљач је дужан да средства остварена наплатом накнаде води на посебном рачуну и користи за заштиту, развој и унапређење заштићеног подручја, односно за спровођење плана и програма управљања.

У погледу плаћања накнаде камате за кашњење у плаћању, принудну наплату и осталог што није посебно прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

VII 2. КАДРОВСКА И ТЕХНИЧКА ОПРЕМЉЕНОСТ УПРАВЉАЧА

Правилником о условима које мора да испуњава управљач заштићеног подручја („Сл. гласник РС“, бр. 85/2009), разрађене су одредбе Закона о заштити природе којима је утврђено да управљач може бити правно лице, а у изузетним случајевима предузетник и физичко лице. Одредбама цитираног правилника утврђени су услови које управљач мора да испуњава у погледу стручне, кадровске и организационе оспособљености за обављање послова заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног подручја, да би му се заштићено природно добро поверило на старање.

Сагласно томе, послове заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног подручја, може да обавља управљач - правно лице основано за обављање послова из области заштите природе, управљања природним добрима, односно чија је делатност у блиској вези са тим пословима и ако има организовану:

1) Службу заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног подручја са:

(1) најмање једним запосленим лицем на пословима заштите природе, које мора да има VII степен стручне спреме или мастер студије биолошког или еколошког усмерења, радно искуство од најмање једне године, или других усмерења (пољопривреда, хортикултура, географија) са најмање 5 година искуства које координира пословима заштите и мониторинга заштићеног подручја, обезбеђује поштовање режима и зона заштите, обележавање подручја, координира израду планова управљања и годишњих програма управљања, стратешко планирање, примењује одредбе просторног плана, и сл.;

(2) најмање једним запосленим лицем на пословима управљања пројектима, које мора да има VII степен стручне спреме или мастер студије биолошког, шумарског, пољопривредног, еколошког или географског усмерења, радно искуство од најмање једне године, са знањем енглеског језика, које координира активности везане за одрживо коришћење природних ресурса у складу са актом о заштити и другим националним и међународним прописима, одржава контакте са корисницима простора и ресурса, прати националне и међународне конкурсе и припрема (координира/реализује) предлоге пројеката, руководи реализацијом одобрених пројеката и сл.;

(3) најмање једним запосленим лицем на економско-правним пословима које мора да има VII степен стручне спреме или мастер студије, смер дипломирани економиста или дипломирани правник, радно искуство од најмање једне године, које обавља правне и финансијске послове у заштићеном подручју, припрема правне акте

управљача, пријаве за прекршаје или привредне преступе на основу надзора чувара, припрема одлуку о накнадама у заштићеном подручју и обавља друге правне и финансијске послове из области заштите природе.

2) Чуварску службу, са запосленим лицима и то:

(1) чувар заштићеног подручја, који мора да има најмање средњу стручну спрему, једну годину радног искуства у струци и положен стручни испит и да испуњава прописане услове за ношење оружја и друге услове утврђене актом управљача којим се уређује организација чуварске службе, који контролише спровођење правила унутрашњег реда у заштићеном подручју и обавља послове чувања заштићеног подручја, у складу са чланом 110. Закона о заштити природе (према члану 110. став 7. Закона о заштити природе утврђено је да за време службе, чувар носи службену одећу, знак заштите природе и знак заштићеног подручја које чува и може носити оружје које одреди управљач, у складу са законом);

(2) руководилац чуварске службе у заштићеном подручју са пет и више чувара, који мора да има најмање вишу или високу стручну спрему биолошког, шумарског, пољопривредног, еколошког или географског усмерења, радно искуство од најмање три године, који координира послове чувања и надзора, сакупља информације и прави базу података, предузима мере на основу пријава чувара, сарађује са надлежним инспектором и другим надлежним органима, и сл.

Управљач је дужан да обезбеди да најмање један чувар контролише површину до 3000 ha, а изузетно и већу површину, уколико то омогућавају карактеристике подручја (рељеф, прегледност терена, постојећи антропогени притисци и сл.).

VII 3. ПРЕДЛОГ УПРАВЉАЧА

Према чл. 67. Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/09, 88/10, 91/10 испр., 14/2016 и 95/2018 - др. закон и 71/2021) управљач се одређује/именује актом о проглашењу заштићеног подручја.

Цитираним чланом Закона прописано је да заштићеним подручјем управља правно лице (у даљем тексту: управљач), које испуњава стручне, кадровске и организационе услове за обављање послова очувања, унапређења, промовисања природних и других вредности и одрживог коришћења заштићеног подручја.

VIII ЛИТЕРАТУРА

Научне и стручне референце:

- Adamović, L. (1904): Revisio Glumacearum serbicarum. Magyar Botanikai Lapok 3(3-5): 133-162.
- Ajtić, R, Džukić, G., Jović, D., Kalezić, M., Krizmanić, I., Labus, N., Lakušić, D., Ljubisavljević, K., Tomović, Lj., Urošević, A., Vukov, T. (2015): Crvena knjiga faune Srbije I – Vodozemci.
- Ajtić, R, Đordžević, S., Džukić, G., Jović, D., Kalezić, M., Krizmanić, I., Labus, N., Lakušić, D., Ljubisavljević, K., Tomović, Lj., Urošević, A. (2015): Crvena knjiga faune Srbije II – Gmizavci.
- Anačkov, G. (2009): Taksonomija i horologija roda *Allium* L. 1754 (Amaryllidales, Alliaceae) u Srbiji. Univerzitet u Novom Sadu, doktorska disertacija.
- Andrásfalvy Bertalan (2009): A gazdálkodás következtében végbement földfelszínváltozások vizsgálata a Kárpát-medencében in Antropogén ökológiai változások a Kárpát-medencében. PTE Néprajz – Kulturális Antropológia Tanszék és L'Harmattan, Budapest, pp9-21.
- Anonymous (2003): Попис становништва, домаћинства и станова у 2002. Књига 6: Становништво, делатност и пол, подаци по насељима. Републички завод за статистику, Београд.
- Anonymous (2005): Millennium Ecosystem Assessment, Ecosystems and Human well-being: Biodiversity Synthesis. World Resources Institute, Washington.
- Anonymous (2013a): Попис становништва, домаћинства и станова 2011. у Републици Србији, Књига 10: Домаћинства према броју чланова, Подаци по насељима. Републички завод за статистику, Београд.
- Atanacković, N. (1958): Prilog flori Bačke. Matica Srpska, zbornik za prirodne nauke 14: 143-149.
- Бабић, Н. (1971): Мочварна и ливадска вегетација Ковилског рита. Матица Српска, зборник за природне науке 41: 19-87.
- Balon, E. K. (1975): Reproductive guilds of fishes: A proposal and definition. J. Fish. Res. Board Can. 32: 821-864.
- Barczy, A., Tóth, T.M., Csanádi, A., Sümegi, P., Czinkota, I. (2006): Reconstruction of the paleo-environment and soil evolution of the Csírbó-halom kurgan. Hungary. *Quaternary International* 156-157:49-59.
- Бартенев, А.Ф., Терехова, В.В. (2011): Дополнения и комментарии к фауне жуков-усачей (Coleoptera, Cerambycidae) Левобережной Украины и Крыма. The Journal of V.N.Karazin Kharkiv National University. Series: biology, Issue 13, No.947, pp: 133-146.
- Batáry, P., Báldi, A., Sárospataki, M., Kohler, F., Verhulst, J., Knop, E., Herzog, F., Kleijn, D. (2010): Effect of conservation management on bees and insect-pollinated grassland plant communities in three European Countries. *Agriculture, Ecosystems and Environment*, 136: 35–39.
- Batáry, P., Körösi, Á., Örvösy, N., Kövér, S., Peregovits, L. (2009): Species-specific distribution of two sympatric *Maculinea* butterflies across different meadow edges. *J. Insect Conserv.*, 13: 223-230.
- Bentley, P.J., Schmidt-Nielsen, K. (1971): Acute effects of sea water on frogs (*Rana pipiens*). *Comparative Biochemistry and Physiology A* 40: 547-548.

- Bernát, P.(2011): Csörsz-árok, az elfelejtett ókori védelmi vonal (Devil's ditch, the forgotten ancient defense line). *Bolyai szemle* XX/1: 201-220.
- Biesmeijer, J.C., Bogusch, P., Dathe, H.H., De la Rúa, P., De Meulemeester, T., Dehon, M., Dewulf, A., Ortiz-Sánchez, F.J., Lhomme, P., Pauly, A., Potts, S.G., Praz, C., Quaranta, M., Radchenko, V.G., Scheuchl, E., Smit, J., Straka, J., Terzo, M., Tomozii, B., Window, J., Michez, D. (2014): European Red List of bees. Luxembourg: Publication Office of the European Union.
- Biological Conservation 111: 331-343.
- BirdLife International (2004): Birds in Europe: Population estimates, trends and conservation status. BirdLife International, Cambridge.
- Biró Zs., Lanszki J., Szemethy L., Heltai M., Randi, E. (2005): Feeding habits of feral domestic cats (*Felis catus*), wild cats (*Felis silvestris*) and their hybrids: trophic niche overlap among cat groups in Hungary. *J. Zool., Lond.* 266:187–196.
- Blaženčić, J., Ranđelović, V., Butorac, B., Vukojičić, S., Zlatković, B., Žukovec, D., Čalić, I., Pavićević, D., Lakušić, D. (2005): Staništa Srbije, Priručnika sa opisima i osnovnim podacima. Rezultati projekta „Harmonizacija nacionalne nomenklature u klasifikaciji staništa sa standardima međunarodne zajednice“. Institut za botaniku i Botanička bašta „Jevremovac“, Biološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, Beograd.
- Bloemenn, M. & Sluis, T. van der (eds.) (2004): European corridors – example for the Pan-European Ecological Network. Alterra: Alterra-report 1087, Wageningen.
- Boda P., Horváth G., Kriska Gy., Blahó M., Csabai Z. (2014): Phototaxis and polarotaxis hand in hand: night dispersal flight of aquatic insects distracted synergistically by light intensity and reflection polarisation. *Naturwissenschaften* 101:385-395
- Bodnár, R., (2004): The effect of the tourism of the Hortobágy National Park on the surrounding settlements – lesson of a questionnaire survey. Working Papers of the Finnish Forest Research Institute 2. <http://www.metla.fi/julkaisut/workingpapers/2004/mwp002.htm>
- Bölöni, J., Molnár, Zs. Kun, A. (eds.) (2011): Magyarország élőhelyei, Vegetációtípusok leírása és határozója, ÁNÉR 2011. MTA Ökológiai és Botanikai Kutatóintézet, Vácrátót.
- Bonacci, O., (2003). Ekohidrologija vodnih resursa i otvorenih vodotoka/ Split: Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta; Zagreb: Institut građevinarstva Hrvatske
- Borbás, V. (1887): A Magyar Nagy-Alföld tölgyei. *Erdészeti Lapok* 26(9): 710-743.
- Borovszky, S. (edit) (1909): Bács-Bodrogh vármegye. Országos monográfia társaság, Budapest.
- Borovszky, S. (1913): Magyarország vármegyéi és városai – Torontál vármegye. [<http://mek.oszk.hu/09500/09536/html/tartalomjegyzek.html>]
- Boža, P., Knežević, A. (1988): O vrstama rodova *Su[a]jeda* Forsk. 1775 i *Oenothera* L. 1753 u Vojvodini. Unija bioloških naučnih društava Jugoslavije, serija G, Biosistematika 14(1): 17-22.
- Boža, P., Igić, R., Bajramović, Ž., Anačkov, G., Radić, J., Vukov, D. (2000): Pregled rasprostranjenja vrsta roda *Rumex* L. u Vojvodini. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju 29: 30-47.
- Boža, P., Igić, S. R., Krstić, Đ. B., Mihailović, M. V., Anačkov, T. G., Vukov, M. D., Mikić, M. A. (2003): Distribution of the *Lathyrus* L. 1753 (Fabales, Fabaceae) species in the Vojvodina province. *Matica Srpska, zbornik za prirodne nauke* 104: 61-81.
- Browne, R. K., Zippel, K. (2007): Reproduction and Larval Rearing of Amphibians. *ILAR Journal* 48 (3): 214-234.
- Bruun, K. (2012). Algae can function as indicators of water pollution, Waterline Nostoca Algae Laboratory, Washington State Lake Protection Association.

- Buckley, R., (2004): Impacts Positive and Negative: Links Between Ecotourism and Environment. In: Buckley, R., (eds.) Environmental Impacts of Ecotourism. CABI Publishing. Oxfordshire.
- Будак, В. (1998): Флора и биљногеографске одлике флоре слатина Бачке. Матица Српска. Одељење за природне науке. Нови Сад.
- Budak, V., Boža, P., Igić, R. (1992): Neke retke, reliktnе i ugrožene biljke Koviljskog rita. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju 22: 49-53.
- Букуров, Б. (1975): Физичко-географски проблеми Бачке. Српска академија наука и уметности, Нови Сад.
- Cherepanov, A.I. (1990): Cerambycidae of Northern Asia-Lamiinae. Oxonian Press Pvt. Ltd., p. 300, New Delhi.
- Цинцовић, Т., Којић, М. (1976): Фам. Poaceae Bernh. Ин: Флора СР Србије VIII. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 259-299, 301-308, 312-314, 323-324, 337-341, 344-360, 361-362, 373-375, 378-382, 387-403, 404-415, 446-459, 464-472. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Cooper, T. & Pezold, T., Keenleyside, C., Đorđević-Milošević, S., Hart, K., Ivanov, S., Redman, M. & Vidojević, D. (2010). Razvoj nacionalnog agro-ekološkog programa za Srbiju. IUCN Programска kancelarija za jugoistočnu Evropu, Gland & Beograd.
- Черњавски, П. (1950): Морфолошко-еколошка анализа рода *Thymus* из околине Београда. Гласник Природњачког музеја српске земље, серија Б, 3-4: 113-165.
- Darwin, C. (1859): The Origin of Species By Means of Natural Selection of the Preservation of Favourable Races in the Struggle For Life, 2004 ed. Castle Books, Edison, NJ.
- Davenport, J., Huat, K.H. (1997): Salinity tolerance and preference in the frog *Rana rugulosa* Wiegmann. Herpetological Journal 7: 114-115.
- Deák, B., Valkó, O., Török, P., Tóthmérész, T. (2014): Solonetz meadow vegetation (*Beckmannion eruciformis*) in East-Hungary-an alliance driven by moisture and salinity. *Tuexenia* 34: 183-203.
- Дедић, М. и Божић, Б. (1998): Режим вода подручја омеђеног Дунавом и Мостонгом ин ин Лазић, Л. (едит): Мостонга и воде западне Бачке – монографија. Едиција Тија вода, ПЧЕСА, Нови Сад стр. 23-32.
- Degen, Á. (1905): Verzeichnis der von Herrn Custos Othmar Reiser gelegentlich seiner Reisen in Serbien in den Jahren 1899 und 1900 gesammelten Pflanzen/ Jegyzéke azon növényeknek, melyeket Reiser Othmar muzeumi őr úr Szerbiában 1899. és 1900. évben tett utazásai alkalmával gyűjtött. *Magyar Botanikai Lapok* 4(6-7): 117-134.
- Dénes, A., Papp, N., Babai, D., Czúcz, B., Molnár, Zs. (2012): Wild plants used for food by Hungarian ethnic groups living in the Carpathian Basin. *Acta Societatis Botanicorum Poloniae* 81(4):381-396 <https://pbsociety.org.pl/journals/index.php/asbp>.
- Diklić, N. (1967): Dve nove forme roda *Ranunculus* u Srbiji. *Glasnik Prirodnjačkog muzeja u Beogradu, serija B* 22: 127-133.
- Диклић, Н. (1975): Фам. Liliaceae A. L. Juss. In: Флора СР Србије VII. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 492-568. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Диклић, Н. (1976): Фам. Liliaceae A. L. Juss. In: Флора СР Србије VIII. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 36-116. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Dítětová, Z, Dítě, D, Eliáš, P. jun. Galváneк, D. (2016): The impact of grazing absence in inland saline vegetation – a case study from Slovakia. *Biologia, Section Botany*, 71/9:980-988.
- Dorioz, J.M., Wang, D., Poulénard, J., Trevisan, D. (2006): The effect of grass buffer strips on phosphorus dynamics. *Agriculture, Ecosystems and Environment* 117: 4-21.
- Џукић, Г. (1977): Историја херпетологије у Србији са библиографијом. *Арх. биол. наука* 29 (1-2): 1-30.

- Džukić, G. (1995): Diverzitet vodozemaca (Amphibia) i gmizavaca (Reptilia) Jugoslavije, sa pregledom od međunarodnog značaja. U „Biodiverzitet Jugoslavije sa pregledom vrsta od međunarodnog značaja“; Stevanović, V., Vasić, V. (eds.), 447-469 pp. Biološki fakultet i Ecolibri, Beograd.
- Ecsedi, Z., Oláh J., Szegedi, R. (2006): Vókonyai puszták élőhelyeinek kezelése a madárvilág védelméért - A HTE LIFW-NATURE programja a Hortobágyon. www.hortobagyte.hu
- Erdeši, J. (1959a): Beleške o nekim biljnogeografski važnijim vrstama u šumama zapadne Vojvodine. Šumarstvo (Beograd) 12(5-6): 282-287.
- Erdeši, J. (1959b): Na marginama dveju fitocenoza. Šumarstvo (Beograd) 12(7-8): 359-367.
- Erdeši, J. (1971): Fitocenoze šuma jugozapadnog Srema (Doktorska disertacija). Šumsko gazdinstvo Sremska Mitrovica, Sremska Mitrovica.
- Erdeši, J., Gajić, M. (1977): Nove forme i nova nalazišta cera (*Quercus cerris* L.) u SR Srbiji i SFR Jugoslaviji. Glasnik Šumarskog fakulteta (Beograd) 52: 91-97.
- Fauna Europaea (2013): Fauna Europaea version 2.6.2.
- Feichtinger, S. (1870): Jelentés a Csajkások kerülete, és Torontál vármegye florája érdekében tett 1870. Augusztus havi utazásomról. Matematikai és Természettudományi közlemények 8: 15-36.
- Fennell, D., (2015): Ecotourism. Routledge. London & New York.
- Ficetola, G. F., Padoa – Schioppa, E. & De Bernardi, F. (2009): Influence of landscape elements in riparian buffers on the conservation of semiaquatic amphibians. Conservation Biology 23 (1): (114-123).
- Foppen, R.P.B., Bouwma, I.M., Kalkhoven, J.T.R., Dirksen, J., van Opstal, S. (2000): Corridors of the Pan-European Ecological Network: concepts and examples for terrestrial and freshwater vertebrates. European Centre for Nature Conservation, Tilburg.
- Forman, R.T.T. (1995): Land mosaics. The ecology of landscapes and regions, Cambridge University Press.
- Frisnyák, S. (2001): A kultúrtáj kialakulása és terjedése az Alföldön. Földrajzi Konferencia Szeged 2001, Konferenciakötet pp.7.
- Гајић, М. (1973): Фам. Rubiaceae В. Јусл. In: Флора СР Србије V. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 463-499. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Gajić, M. (1988): Flora Nacionalnog parka Tara. Šumarski fakultet Beograd, Šumska sekcija Bajina Bašta, Beograd.
- Гајић, М., Диклић, Н. (2012): *Sagina* L., In: Флора Србије 2 (Ур. В. Стевановић), стр. 236-242. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Gajić, M., Karadžić, D. (1991): Flora ravnog Srema sa posebnim osvrtom na Obedsku baru. Šumarski fakultet-Beograd, Šumsko gazdinstvo Sremska Mitrovica-Sremska Mitrovica.
- Gajić, M., Korać, M. (1976): Prilog poznavanju flore planine Golije. Glasnik Šumarskog fakulteta (Beograd) 50: 81-91.
- Gajić, R. M. (1965): Prilog poznavanju flore srednje i južne Šumadije. Glasnik muzeja šumarstva i lova 5: 7-54.
- Gajić, R. M. (1967): Prilog poznavanju flore Srbije. Zaštita prirode 34: 149-157.
- Gaston K.J., Duffy, J.P., Gaston, S., Bennie, J., Davies, T.W. (2014): Human alteration of natural light cycles: causes and ecological consequences. Oecologia 176:917-931
- Galić, Z., Ponjarac, R., Kiš. A., Đorđević, B. (2018) Karakteristike tipova šuma u GJ „Branjevina“ na području Bačke. Udruženje šumarskih inženjera i tehničara Beograd. Шумарство 1-2/2018
- Geisinger, J. (1870): Az erdei legelő használata nem föltétlenül káros. Erdészeti Lapok, 1870 május.

- Gibbs, J.P. (1993): Importance of small wetlands for the persistence of local populations of wetland-associated animals, *Wetlands* 13, 25-31.
- Gibbs, J.P. (2000): Wetland loss and biodiversity conservation. *Conservation Biology* 14, 314-317.
- Godicl, Lj. (1980): Stepska flora v severozahodni Jugoslaviji. Slovenska akademija znanosti in umetnost, Ljubljana.
- Грачанин, М., Илијанић, Љ. (1977): Увод у екологију биља. Школска књига. Загреб.
- Green, M. D. (2003): The ecology of extinction: population fluctuation and decline in amphibians.
- Groot, R. S. de, Wilson, M. A., Boumans, R. M. J. (2002): A typology for the classification, description and valuation of ecosystem functions, goods and services. *Ecological Economics* 41(3): 393-408.
- Гринчевић М., Пујин В. (1986): Хидробиологија, Завод за издавање уџбеника, Нови Сад.
- Група аутора (1994): Општина Апатин. Природно-математички факултет Институт за географију, Нови Сад.
- Gulyás, S., Sümegi, P. (2011): Riparian environment in shaping social and economic behavior during the first phase of the evolution of Late Neolithic tell complexes in SE Hungary. *Journal of Archaeological Science* 38:2683-2695.
- Halada, L., Evans, D., Romano, C., Petersen, J.E. (2011): Which habitats of European importance depend on agricultural practices? *Biodiversity Conservation* 20:2365-2378.
- Ham I, Skorić S. & Vučanović M. (2009): Distribucija, uspeh gneždenja i brojnost populacije belorepana *Haliaeetus albicilla* u Srbiji tokom 2009. *Ciconia* 18: 15-28.
- Harka, Á., Sallai, Z. (2004): Magyarország halfaunája. Pauker Nyomda, Budapest.
- Hayes T., Haston K., Tsui M., Hoang A., Haeffele C., Vonk A. (2003): Atrazine-Induced Hermaphroditism at 0.1 ppb in American Leopard Frogs (*Rana pipiens*): Laboratory and Field Evidence. *Environmental Health Perspectives* (568-575), Volume 111, No. 4.
- Herzon, I., Helenius, J. (2008): Agricultural drainage ditches, their biological importance and functioning, *Biological Conservation* 141:1171-1183.
- Heuffel, J. D. (1835): Plantarum Hungariae novarum vel rite cognitarum. Decas II. *Flora* 18: 241-256.
- Higham, J., (2007): *Critical Issues in Ecotourism: Understanding a complex tourism phenomenon*. Elsevier. Oxford.
- Holden, A., (2013): Protected areas and tourism, In: Holden, A. and Fennell, D. (eds.) *The Routledge Handbook of Tourism and the Environment*, Routledge, Abingdon, 276-284.
- Holzhauser, H., Magny, M., Zumbu, J. H. (2005): Glacier and lake-level variations in west-central Europe over the last 3500 years. *The Holocene* 15/6: 789-801.
- Horvath, A. (1989): Gneždenje pčelarice kod Svilojeva. *Ciconia*. Vol 1: 67.
- Horvat, I., Glavač, V., Ellenberg, H. (1974): *Vegetation Südosteuropas* G. Fischer, Stuttgart. 768 pp.
- Horváth, A., Szitár, K. (eds.) (2007): Hazai agrártájékos természetközeli vegetációjának monitorozása. Miért monitorozzuk az agrártájékos vegetációját? MTA Ökológia és Botanikai Kutatóintézet, Vácrátót.
- Horvatovics, S. (1992): A Béda-Karapanca Tájjvédelmi Körzet cincérei (Coleoptera: Cerambycidae). *Dunántúli Dolg. Term. tud. Sorozat*, 6: 133-140.
- Hovány, L. (2008): A Mosztonga-patak Váradi-Péter-féle szabályozása. *Bácsország* 45:32-37
- Hughes, J., Macdonald, D.W. (2013): A review of the interactions between free-roaming domestic dogs and wildlife. *Biological Conservation* 157:341-351.

- Hundozi, B. (1981): Përsëri mbi disa lloje bimore të florës së Kosovës. Univerzitet Kosova, Prirodno-matematički fakultet, zbornik radova 7: 127-131.
- Igić, S. R., Boža, P. P., Merkulov, S. Lj., Mimica-Dukić, M. N., Vukov, M. D., Anačkov, T. G., Pavlovičova, D. D. (2000): Distribution of the species of the genus *Salvia* L. 1754 (Sect. Pletiosphace Benth.) in the Vojvodina province, Yugoslavia. Zbornik Matice Srpske, serija prirodnih nauka 98: 53-61.
- Indicators of Sustainable Development for Tourism Destinations, A Guidebook, World Tourism Organization, Madrid, 2004.
- Inskeep, E., (1991): Tourism Planning: An integrated and Sustainable development Approach. Van Nostrand Reinhold.
- Isselstein, J., Jeangros, B., Pavlu, V., (2005): Agronomic aspects of biodiversity targeted management of temperate grasslands in Europe – A review. *Agronomy research* 3(2), 139-151.
- Jakab G., Csathó, A.I. (2014): Keskeny mezsgyén, a fogyatkozó alföldi löszpuszták világa. A Fölgömb 2014 (Marcius): 56-65.
- Jávorka, S. (1925): Magyar Flóra (Flora hungarica). A »Stadium« kiadása, Budapest.
- Jongman, R. H. G., Külvik, M., Kristiansen, I. (2004): European ecological networks and greenways. *Landscape and Urban Planning*, 68/(2-3): 305-319.
- Jovanović, B. (1955): Šumske fitocenoze i staništa Suve planine. Glasnik Šumarskog fakulteta (Beograd) 9: 3-101.
- Jung Károly (szerk): Gombos (Bogojevo) - Írások egy nyugat-bácskai falu jelenéről és múltjáról. Arany János Művelődési Egyesület, Gombos. p168.
- Kalapis, Z. (1993): Régi vízivilág a Bácskában és Bánátban. Forum, Novi Sad.
- Kalkman, V.J., Boudot, J.P., Bernard, R., Conze, K.J., De Knijf, G., Dyatlova, E., Ferreira, S., Jović, M., Ott, J., Riservato, E., Sahlen, G. (2010): *European Red List of Dragonflies*. Luxembourg: Publications Office of the European Union, p.40.
- Kanjo, B. (1990): Neke ptičje vrste u okolini Apatina. *Ciconia* Vol 2: 92-93.
- Kanjo, B. (2002): Poslednji slučajevi gnežđenja zlatovrane *Coracias garrulus* u zapadnoj Bačkoj. *Ciconia* Vol 11: 149-150.
- Kelemen, J., Warner, P. (1996): Nature Conservation Management of Grasslands in Hungary. Conservation Handbook Series of the Hungarian National Authority for Nature Conservation, Budapest.
- Kiš. A., Szabados, K., Kicošev, V., Bošnjak, T., Cvijić, D., (2011): Unapređenje ekosistemskih usluga šuma i vanšumskog zelenila Vojvodine razvojem ekološke mreže. Naučni skup sa međunarodnim učešćem Zaštita prirode u 21 vijeku– Nature protection in XXI century, 20 – 23 Septembar 2011. Žabljak, Crna Gora Zbornik referata, rezimea i prezentacija – Proceedings of the conference II. pp 497-507.
- Kleijn, D., Kohler, F., Báldi, A., Batáry, P., Conception, E.D., Clough, Y., Díaz, M., Gabriel, D., Holzschuh, A., Knop, E., Kovács, A., Marshal, E.J.P., Tschardtke, T., Verhulst, J. (2009): On the relationship between farmland biodiversity and land-use intensity in Europe. *Proc. R. Soc. B.*, 276:903-909.
- Knežević, A., Budak, V., Boža, P., Grdinić, B. (1997): Mediteranski elementi flore u biljnom pokrivaču slatina Banata i Bačke. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju 26: 29-43.
- Kolkwitz, R. and Marsson, M. (1902): Grundsätze für die biologische Beurteilung des Wassers nach seiner Flora und Fauna. Mitt. Prüfungsanst. Wasserversorg. Abwassererreinigung, 1: 33-72.
- Kolkwitz, R. and Marsson, M. (1908): Okoloige der pflanzlichen Saprobien. Berichte der Deutschen Botanischen Gesellschaft, 16: 505-519.

- Kolkwitz, R. and Marsson, M. (1909): Okoloige der tierischen Saprobien. Internationale Revue der gesamten Hydrobiologie und Hydrographie, 2: 126-152.
- Kovács, F. (1915): Változások Óbecse flórájában. Botanikai közlemények 14(1-2): 68-76.
- Kovács, F. (1929): Óbecse határának viragos növényei. Szeged városi nyomda és könyvkiadó, R.T. Szeged.
- Kremen, C., Chaplin-Kramer, R. (2007): Insects as providers of ecosystem services: crop pollination and pest control. In: Stewart, A.J.A., New, T.R., Lewis, O.T. (eds.): *Insect Conservation Biology*. CABI Publishing.
- Kremen, C., Williams, N.M., Aizen, M.A., Gemmill-Herren, B., LeBuhn, G., Minckley, R., Packer, L., Potts, S.G., Roulston, T., Steffan-Dewenter, I., Vázquez, D.P., Winfree, R., Adams, L., Crone, E.E., Greenleaf, S.S., Keitt, T.H., Klein, A., Regetz, J., Ricketts, T.H. (2007): Pollination and other ecosystem services produced by mobile organisms: a conceptual framework for the effects of land-use change. *Ecology Letters*, 10: 299-314.
- Krsmanović, Lj., J.J. Purger (1987): Some small mammals from Doroslovo (west Bačka) with special reference to genus Apodemus. Glasnik Prirodnjačkog muzeja B42: 129-139. Beograd
- Kryštufek, B. (1999): Osnovi varstvene biologije. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana.
- Lakatoš, J. (1979): Ptice Apatina: Komuna. Apatin
- Lakatoš, J. (1992): Ornitofauna ribnjaka u Svilojevu. Ciconia. Vol 4: 28-42.
- Lakatoš, J. (1999): Novi nalazi retkih vrsta ptica na ribnjaku Svilojevu. Ciconia. Vol 8: 125.
- Лазаревић, П., Стојановић, В., Јелић, И., Перић, Р., Крстески, Б., Ајтић, Р., Секулић, Н., Бранковић, С., Секулић, Г., Бједов, В. (2012): Прелиминарни списак инвазивних врста у Републици Србији са општим мерама контроле и сузбијања као потпора будућим законским актима. Заштита природе 62/1, Београд;
- Lazić, V. ,ed. (1998), II Monografija Mostonga i vode Zapadne Bačke. Pčesa '98, edicija TIJA VODA. Kulturno-istorijsko društvo "Proleće na čenejskim salašima" - Pčesa, Novi Sad: 11-12.
- Lévêque, C., Mounolou, J., C., (2003): Biodiversity, John Wiley & Sons, Ltd, Chichester.
- Maes, J., Musters, C.J.M., Geert, R. De S. (2008): The effect of agri-environment schemes on amphibian diversity and abundance. *Biological Conservation* 141: 635-645.
- Magyari E. K., Chapman, J. C., Passmore, D. G., Allen, J. R. M., Huntley, J. P. Huntley, B. (2010): Holocene persistence of wooded steppe in the Great Hungarian Plain. *Journal of Biogeography* 37: 915-935.
- Mann, E. M., Zhang Z., Hughes, K. M., Bradley, S. R., Miller, K. S., Rutherford, S., Ni, F. (2008): Proxy-based reconstructions of hemispheric and global surface temperature variations over the past two millennia. *PNAS* 105/36:13252-13257.
- Маричић, Б. (2008): Туристичка презентација реке Мостонге као фактор њеног очувања и заштите. Дипломски рад. Природно-математички факултет, Департман за географију, туризам и хотелијерство. Нови Сад.
- Марковић, Т. (1962): Риболовне воде Србије-водич; Туристичка штампа, Београд.
- Marquer, L., Gaillard, M.-J., Sugita, S., Poska A., Anna-Kari Trondman, A.-K., Mazier, F., Nielsen, A.B., Ralph M. Fyfe, R.M., Jönsson, A.M., Smith, B., Kaplan, J.O., Alenius, T., H. John B. Birks, H.J.B., Bjune, A.E., Christiansen, J., Dodson, J., Edwards, K.J., Giesecke, T., Herzschuh, U., Kangur, M., Koff, T., Latałowa M., Lechterbeck, J., Olofsson J., Heikki Seppa, H. (2017): Quantifying the effects of land use and climate on Holocene vegetation in Europe. *Quaternary Science Reviews* 171: 20-37.
- Marzluff, J.M. (2001): Worldwide urbanization and its effects on birds. In: *Avian Ecology and Conservation in an Urbanizing World* (eds. J.M. Marzluff, R. Bowman & R. Donnelly), pp. 19-47. Kluwer Academic Press, Dordrecht, Netherlands.

- Медовић, П. (2001): Праисторија на тлу Војводине. Прометеј и Војноиздавачки завод, Нови Сад.
- Milošev, Ž. (1998). Slivno područje i formiranje vodotoka Mostonge u Lazić, V. (ed.), II Monografija Mostonga i vode Zapadne Bačke. Pčesa '98, edicija TIJA VODA. Kulturno-istorijsko društvo "Proleće na čenejskim salašima" - Pčesa, Novi Sad: 17-22.
- Milovanov, D. (1972): Hidrosistem Dunav-Tisa-Dunav. Monografija. VP DTD. Novi Sad
- Molnár, Z., Kun, A. (2000): Alföldi erdősztyepp-maradványok magyarországon, WWF füzetek 15, WWF Magyarország, Budapest p56.
- Molnár, Zs., Biró, M., Bartha, S., Fekete, G. (2012): Past Trends, Present State and Future Prospects of Hungarian Forest-Steppes in M.J.A. Werger and M.A. van Staalduinen (eds.), Eurasian Steppes. Ecological Problems and Livelihoods in a Changing World, Plant and Vegetation 6. Springer Science+Business Media B.V.
- Molnár, Zs., Borhidi, A. (2003): Hungarian alkali vegetation: Origins, landscape history, syntaxonomy, conservation. *Phytocoenologia* 33(2-3): 377-408.
- Момиров, Р. (2002): Херпетофауна Специјалног резервата природе "Стари Береј-Царска бара". Дипломски рад. Универзитет у Новом Саду, Природно-математички факултет.
- Mowforth, M., Munt, I., (2003): Tourism and Sustainability: Development and New Tourism in the Third World, London: Routledge.
- Mravcsik, Z., Harnos, K., Malatinszky, Á. (2009): Felhagyott szőlők botanikai és tájörténeti vizsgálatai az Északi-Cserhátban. *Tájökológia Lapok* 7(2):473-484.
- Müller, H, (2004): Turizam i ekologija, povezanost i područja djelovanja, Masmedia, Zagreb.
- Müller, J. (2005): Vogelmgemeinschaften als Indikatoren für Waldstrukturen in Eichenwäldern. *Der Ornithologische Beobachter*. 102, 1: 15-32.
- Nejgebauer, V., Živković, B., Tanasijević, M. Đ., N. Miljković (1971). Pedološka karta Vojvodine, razmera 1: 50 000. Institut za poljoprivredna istraživanja, Novi Sad.
- Nemeš, K. And Pujin, V. (2003): Sastav planktona u reci Dunav kao pokazatelj kvaliteta vode, In: Water 2003 Proceedings of the 32an Annual Conference of the Yugoslav Water Pollution Control Societz (Ed. A. Đukić), 255-260. Jugoslovensko društvo za zaštitu voda, Belgrade.
- Nieto, A., Roberts, S.P.M., Kemp, J., Rasmont, P., Kuhlmann, M., García Criado, M., Biesmeijer, J.C., Bogusch, P., Dathe, H.H., De la Rúa, P., De Meulemeester, T., Dehon, M., Dewulf, A., Ortiz-Sánchez, F.J., Lhomme, P., Pauly, A., Potts, S.G., Praz, C., Quaranta, M., Radchenko, V.G., Scheuchl, E., Smit, J., Straka, J., Terzo, M., Tomozii, B., Window, J., Michez, D. (2014): European Red List of bees. Luxembourg: Publication Office of the European Union.
- Niketić.M., Nieto, A., Roberts, S.P.M., Kemp, J., Rasmont, P., Kuhlmann, M., García Criado, M.,
- Perić, R., Škondrić, S. (2009): *Cerastium subtetrandrum* (Caryophyllaceae) a new species to the flora of Serbia. *Bulletin of the Natural History Museum in Belgrade-Biology* 2: 83-94.
- Никетић, М. (2012): *Cerastium* L., In: Флора Србије 2 (Ур. В. Стевановић), стр. 270-334. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Никетић, М., Стевановић, В. (2012): *Silene* L., In: Флора Србије 2 (Ур. В. Стевановић), стр. 372-469. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Николић, Љ., Стојановић, С., Кнежевић, А., Љевнаић, Б., Џигурски Д. (2008): Заштићене биљне врсте основне каналске мреже хидросистема Дунав-Тиса-Дунав. Скуп Мелиорације 08, Пољопривредни факултет Департман за уређење вода, Нови Сад, Тематски зборник радова стр. 25-131.

- Nolte, S., Esselink P., Smit, C., Bakker, J.P. (2014): Herbivore species and density affect vegetation-structure patchiness in salt marshes. *Agriculture, Ecosystems and Environment* 185: 1–47.
- Obradović, M. (1966): Biljnogeografska analiza flore Fruške gore. Matica srpska, odeljenje za prirodne nauke, Novi Sad.
- Обрадовић, М. (1988): Ретке и реликтне биљке Вршачких планина. Матица српска, одељење за природне науке, Нови Сад.
- Obradović, M., Boža, P., Budak, V. (1983): Some flora features of the southern portion of the Tisza river region. *Tiscia (Szeged)* 18: 64–68.
- Обрадовић, М. (1988): Ретке и реликтне биљке Вршачких планина. Матица српска, одељење за природне науке, Нови Сад.
- Obradović, M., Budak, V., Vajgand, Lj., Vajgand, K. (1981): Prilog flori okoline Sombora. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju 11: 83–100.
- Обрадовић, М., Будак, В. (1984): Реликтна врста *Ranunculus ophioglossifolius* Villars у флори Војводине. Матица Српска, зборник за природне науке **66**: 31–37.
- Obradović, M., Butorac, B. (1978): Neki postglacijalni relikti u flori Vojvodine. *Unija bioloških naučnih društava Jugoslavije, serija G, Biosistematika* 4(1): 49–55.
- Obradović, R. (1992): Podaci o gnežđenju nekih vrsta ptica u gornjem Podunavlju. *Ciconia* Vol 4: 61–62.
- Obradović, R. (1997): Gnežđenje ritske sove *Asio flammeus* kod Svilojeva. *Ciconia* Vol 6: 114.
- Obradović, R., Kanjo, B. (1991): Gavran *Corvus corax* u Gornjem Podunavlju. *Ciconia* Vol 3: 54–57.
- Ostermann, O.P. (1998): The need for management of nature conservation sites designated under Natura 2000. *Journal of Applied Ecology* 35: 968–973.
- Панчић, Ј. (1874): Флора кнежевине Србије. Државна штампарија, Београд.
- Pantle, R., Buck, H. (1955). Die biologische uberwachung der Gewasser und die Darstellung der Ergebnisse. *Gas. u Wasser-fach* 96, 604 pp.
- Panjković, B. (2005): Akvatična i semiakvatična vegetacija Apatinskog i Monoštorskog rita. Univerzitet u Novom Sadu, doktorska disertacija.
- Пањковић, Б., Сабадош, К., Стојшић, В. (2005): Инвазивне биљне врсте на заштићеним природним добрима у Војводини. 8. Симпозијум о флори југоисточне Србије и суседних подручја, Ниш.
- Пањковић-Матановић, В. (1989): Биљногеографска анализа флоре Вршачких планина. Матица српска, одељење за природне науке, Нови Сад.
- Парабућски, С. (1978): Заједнице *Peucedano-Asteretum punctati* Soó и *Trifolietum subterranei* Славнић на неким локалитетима Бачке и њихов синтаксономски положај. Матица Српска, зборник за природне науке 56: 17–43.
- Parabućski, S. (1982): Neke karakteristike stepske vegetacije u Vojvodini. *Glasnik Republičkog zavoda za zaštitu prirode i prirodњаčkog muzeja u Titogradu* 15: 147–162.
- Parabućski, S., Butorac, B., Crnčević, S. (1980): Nova nalazišta vrste *Arum alpinum* Schott et Kotschy u Vojvodini. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju 10: 345–349.
- Парабућски, С., Јанковић, М.М. (1978): Покушај утврђивања потенцијалне вегетације Војводине. Зборник за природне науке Матице српске, 54:5–20, Нови Сад.
- Парабућски, С., Стојановић, С. (1978): Неке еколошке и ценолошке карактеристике врсте *Scilla autumnalis* L. у Бачкој. Зборник за природне науке Матице српске 55: 149–154.

- Парабуђски, С., Стојановић, С. (1981): *Linum gallicum* L.-нова биљка у флори Војводине. Матица Српска, зборник за природне науке 60: 19-23.
- Paunović, M. (2016): Rasprostranjenje, ekologija i centri diverziteta slepih miševa (Mammalia, Chiroptera) u Srbiji, Doktorska disertacija, Univerzitet u Beogradu, Biološki fakultet. Beograd
- Перић, Р. (2008): *Montia fontana* L. (1753)-статус угрожености у Србији. Заштита природе 60(1-2): 327-336.
- Перић, Р., Делић, Ј. (2011): Стање популација међународно значајних циљних врста биљака и сисара на слатинским, степским и шумостепским стаништима у Војводини. Ин: Стање популација међународно значајних врста биљака и животиња на слатинским, степским и шумостепским стаништима у Војводини (Ур. М. Туцаков), 1-38. Покрајински завод за заштиту природе, Нови Сад.
- Petrov, V. M. (1992): Mammals of Yugoslavia. Insectivores and Rodents. Supplementa Nat. Hist. Mus., 37, 186 pp. Beograd.
- Петровић М. (1883): Алкаличне баре у сомборској околини. Летопис Матице српске (Нови Сад) 133: 1-21.
- Петровић, О., Гајин, С., Матавуљ, М., Радновић, Д., Свирчев, З. (1998): Микробиолошко испитивање квалитета површинских вода, Универзитет у Новом Саду, ПМФ, Институт за биологију.
- Pil, N., Stojanović, D.(2009): *Theophilea subcylindricollis* Hladil, 1988 a new longhorn beetle (Coleoptera: Cerambycidae) for Serbian fauna. *Acta Entomologica Serbica*, 14(1): 125-128.
- Плеше, Ј.(1976): Општина Оџаци. Природно математички факултет Институт за географију, Нови Сад.
- Попа, Д. Петрисор, Ј. Фелициа, Д. (2004.): Интегрално коришћење пестицида у сврху заштите водених и земних екосистема (323-328), Међународна Еко-конференција «Здравствено безбедна храна», Нови Сад.
- Попов, Д.(2004): Римски Шанчеви, Енциклопедија Новог Сада, књига 23, Нови Сад.
- Porej, D. (2004): Faunal aspects of wetland creation and restoration. Dissertation. The Ohio State University, Columbus.
- Poschlod P, Wallis DeVries M.F. (2002): The historical and socioeconomic perspective of calcareous grasslands—lessons from the distant and recent past. *Biological Conservation* 104:361–376.
- Prodán, Gy. (1910a): Adatok Bács-Bodrogszemé és környékének flórájához. *Botanikai közlemények* 9(3): 149-158.
- Prodán, Gy. (1910b): A *Ranunculus ophioglossifolius* VIII. Magyarországon. *Botanikai Lapok* 9(1-2): 60-63.
- Prodán, Gy. (1910c): Néhány adat Bácska Flórájához. *Magyar Botanikai Lapok* 9(10-12): 375-377.
- Prodán, Gy. (1911): *Alyssum linifolium* Steph. Magyarországon és néhány adat Bácska flórájához. *Magyar Botanikai Lapok* 10(8-10): 325-329.
- Prodán, Gy. (1914): Bács-Bodrog-vármegye sziki növényei/ Die Halophytenflora des Komitates Bács-Bodrog. *Magyar Botanikai Lapok* 13(1-5): 96-138.
- Prodán, Gy. (1915): Bács-Bodrog vármegye flórája. *Magyar Botanikai Lapok* 14(5-12): 120-269.
- Purger, J. (1989): Prvi podaci o ornitofauni ribnjaka Srpski Miletić i njegove okoline (zapadna Bačka). *Larus Vol* 40: 155-161.
- Purger, J.J. (1990): Analiza ishrane kukuvije, *Tito alba* (Scop., 1769) u zapadnoj Bačkoj (Vojvodina, Jugoslavija) preko sadržaja gvalica. *Larus* 41-42: 135-139, Zagreb.
- Purger, J.J., Krsmanović, Lj. (1989): A diet of the long-eared owl *Asio otus* L. 1758 in west Bačka (Vojvodina, Yugoslavia). *Arhiv bioloških nauka* 41(1-2): 93-102, Beograd.

- Purger, J.J. (1991): prilog poznavanju rasprostranjenosti riđe voluharice, *Clethrionomys glareolus* Schreber, 1780 (Arvicolidae, Rodentia) u Bačkoj. Glasnik Prirodnjačkog muzeja B 46: 205-206. Beograd.
- Purger, J.J., Karanović, T. (1992): Analiza ishrane kukuvije, *Tito alba* (Scop., 1769) preko sadržaja gvalica u okolini Apatina (Zapadna Bačka, Jugoslavija). *Glasnik Prirodnjačkog muzeja* B 47: 91-99. Beograd
- Пузовић, С. (2007): Далеководи као структурни фактор станишта птица. Докторска дисертација. Универзитет у Новом Саду, Природно-математички факултет, Департман за екологију и биологију.
- Puzović, S., Gergelj, J. & Lukač, Š. (1999): Kolonije čaplji i kormorana u Srbiji 1998. *Ciconia* 8: 11-114.
- Puzović, S., Radišić, D., Ružić, M., Rajković, D., Radaković, M., Pantović, U., Janković, M., Stojnić, N., Šćiban, M., Tucakov, M., Gergelj, J., Sekulić, G., Agošton, A. & Raković, M. (2016): Ptice Srbije: procena veličina populacija i trendova gnezdarica 2008-2013. Društvo za zaštitu i proučavanje ptica Srbije & Prirodno-matematički fakultet, Departman za biologiju i ekologiju, Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad.
- Пузовић, С., Секулић, Г., Стојнић, Н., Грубач, Б. & Туцаков, М. (2009): Значајна подручја за птице у Србији. Министарство животне средине и просторног планирања, Завод за заштиту природе Србије & Покрајински секретаријат за заштиту животне средине и одрживи развој, Београд & Нови Сад.
- Puzović, S., Simić, D., Saveljić, D., Gergelj, J., Tucakov, M., Stojnić, N., Hulo, I., Ham, I., Vizi, O., Šćiban, M., Vučanović, M. & Jovanović, T. (2003): Ptice Srbije i Crne Gore – veličine gnezdišnih populacija i trendovi: 1990-2002. *Ciconia* 12: 35-120.
- Rácz, L. (2011): Éghajlati változások az Alföldön a honfoglalástól a 19. század végéig. in Rakonczai, J (szerk): Környezeti változások és az Alföld. Békéscsaba, pp:55-62.
- Rakonczai J., Kovács F., Zádori A. (2004): Some examples of bench erosion from the Great Hungarian plain. *Acta Geographica Szegediensis* XXXVIII: 50-61.
- Ranđelović, N. (1979): Brdske livade jugoistočne Srbije. In: Drugi kongres ekologa Jugoslavije, Zadar-Plitvice, 1-7. X. 1979. (ed. Đ. Rauš), str. 939-955. Savez društava ekologa Jugoslavije-Šumarski fakultet, Zagreb.
- Ranđelović, V., Blaženčić, V. (1997): Hidrofilna flora i vegetacija Vlasinskog jezera, In: Vlasinsko jezero, hidrobiološka studija (Ur. J. Blaženčić), 207-231. Biološki fakultet, Beograd.
- Рауш, Ђ., Шегуља, Н., Топић, Ј. (1980): Вегетација бара и мочвара у шумама југозападног Сријема. Матица Српска, зборник за природне науке 58: 17-51.
- Републички завод за статистику: Попис становништва, домаћинства и станова у Републици Србији, 1991., 2002., и 2011. године, Београд.
- Reynolds, C.S., V. Huszar, C. K., Naselli Flores, L. & Melo, S. (2002). Towards a functional classification of the freshwater phytoplankton. *J. Plankton Res.*, 24(5): 417
- Ристић, М. (1977): Рибе и риболов. Нолит, Београд.
- Roberge, J.M., Angelstam, P. (2006): Indicator species between resident forest birds—a cross-regional evaluation in northern Europe. *Biol. Conserv.* 130: 34-147.
- Rudner, Z. E., Sümegi, P. (2001): Recurring Taiga forest-steppe habitats in the Carpathian.
- Russ, A., Lučeničová T., Klenke, R. (2017): Altered breeding biology of the European blackbird under artificial light at night. *Journal of Avian Biology* 48:1114-1125
- Сабадош, К., Делић, Ј. (2005): Коридор за безбедну миграцију. Ловачке новине (јул-август) (Нови Сад): 14-15.
- Sallai, Z. (2002): A Dráva-Mura vízrendszer halfaunisztikai vizsgálata I. *Halászat* 95: 80-91.

- Салваи, А., Николић, А., Галоња, М., Баконовић, С., Зарић, Б., Матин, З. (2010): Одбрана од поплава: стручно-информативна брошура. ЈВП „Воде Војводине“, Нови Сад.
- Сантовац, С. (2007): Фауна Odonata (Insecta) Војводине. Магистарска теза, Универзитет у Новом Саду.
- Sároszpataki, M., Báldi, A., Batáry, P., Józán, Z., Erdős, S., Rédei, T. (2009): Factors affecting the structure of bee assemblages in extensively and intensively grazed grasslands in Hungary. *Community Ecology*, 10(2): 182-188.
- Saunders, D.A., Hobbs, R.J., Margules, C.R. (1991): Biological Consequences of Ecosystem Fragmentation: A Review. *Conservation Biology*, 5:18-32.
- Schlosser, J. C. de Klekovski, Farkaš-Vukotinović, Lj. De (1869): Flora croatica. Apud Fr. Župan (Albrecht et Fiedler), Zagrabiae.
- Schüpbach, B., Grünig, A. & Walter, T. (2004): Grassland and landscape aesthetics. *Grassland Science in Europe* 9, 186–188.
- Semlitsch, R. D. & Russell, B. J. (2003): Biological Criteria for Buffer Zones around Wetlands and Riparian Habitats for Amphibians and Reptiles. *Conservation Biology* 17 (5): 1219-1228.
- Semlitsch, R.D., Bodie, J.R. (1998): Are small, isolated wetlands expendable? *Conservation Biology* 12, 1129-1133.
- Sendtko, A. (1999): Succession of xerothermic vegetation in abandoned vineyards of the Tokaj region (northeastern Hungary) - studies in phytosociology and population biology. *Phytocoenologia*, 29/ 3: 345-448.
- Simkovics, L. (1882): Pancsova vidékének növényzete. *Magyar Növénytani Lapok* 6 [64-65]: 49-53.
- Симонович, П. (2001): Рибе Србије. ННК Интернационал, Завод за заштиту природе Србије, Биолошки Факултет, Београд.
- Slavnić, Ž. (1948): Slatinska vegetacija Vojvodine. Proučavanje sa biljno-sociološkog i ekonomskog gledišta. *Arhiv za poljoprivredne nauke i tehniku (Beograd)* 3(4): 76-155.
- Славнић, Ж. (1951): Преглед нитрофилне вегетације Војводине. Научни зборник Матице Српске 1: 84-169.
- Slavnić, Ž. (1950-1952): Prilog flori našeg Podunavlja. *Glasnik Biološke sekcije (Periodicum biologorum) (Hrvatsko prirodoslovno društvo), serija II/B, 4-6: 145-177.*
- Slavnić, Ž. (1951): Pregled nitrofilne vegetacije Vojvodine. *Naučni zbornik Matice Srpske* 1: 84-169.
- Slavnić, Ž. (1953): Florogeneza nizinskih šuma Vojvodine. *Zbornik za prirodne nauke Matice srpske* 5:61-86, Novi Sad.
- Slavnić, Ž. (1961): O nekim adventivnim vrstama u Vojvodini. *Matica Srpska, zbornik za prirodne nauke* 20: 5-10.
- Slavnić, Ž. (1972): Polygonaceae Lindl. In: *Flora SR Srbije III.* (Ur. Josifović, M.), str. 54-90. *Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd.*
- Spremo, N. (2010): Kolonija gaka *Nycticorax nycticorax* i žute čaplje *Ardeola ralloides* kod Svilojeva. *Ciconia Vol* 19: 168.
- ССЕВ (1977): Унифицирование методи исследования качества вод.ИИИИ. Методи биологического анализа вод. 1. Индикатори сапробности, Москва.
- Starý, P., Pike, K.S. (1999): Uses of Beneficial Insect Diversity in Agroecosystem Management. In: *Biodiversity in Agroecosystems* (eds. W.W. Collins & C.O. Qualset), pp. 49-67. CRC Press, Boca Raton, USA.
- Stevanović, V. (Ur.) (2002): Preliminarna Crvena lista flore Srbije i Crne Gore prema kriterijumima IUCN-a iz 2001 godine. *Beograd (manuscr.)*.
- Stevanović, V., Jovanović, S., Lakušić, D., Niketić, M. (1999): Karakteristike i osobenosti flore Srbije i njen fitogeografski položaj na Balkanskom poluostrvu i u Evropi, In: *Crvena knjiga flore Srbije* 1 (Ur.

- Stevanović, V.), str. 9-18. Ministarstvo za životnu sredinu Republike Srbije, Biološki fakultet Univerziteta u Beogradu, Zavod za zaštitu prirode Republike Srbije.
- Stoate C., Báldi, A., Beja P., Boatman N.D., Herzon, I., van Doorn A., de Snoo G.R., Rakosy L., Ramwell C. (2009): Ecological impacts of early 21st century agricultural change in Europe – A review. *Journal of Environmental Management* 91:22-46.
- Стојановић, С., Лазић, Д., Кнежевић, А., Николић, Љ., Шкорић, М., Килибарда, П., Мишковић, М., Бугарски, Р. (2007) Флора и вегетација основне каналске мреже ХС ДТД у Бачкој, Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, ЈВП Воде Војводине, Нови Сад, стр.204.
- Stojanović, V., (2011): Turizam i održivi razvoj. Departman za geografiju, turizam i hotelijerstvo. Prirodno-matematički fakultet. Novi Sad.
- Стојшић, В., Пањковић, Б. (1998): Заштита станишта ретких биљних врста Горњег Подунавља. Заштита природе 50: 141-146.
- Sümeği P. (2011): Az Alföld élővilágának fejlődése a jégkor végétől napjainkig In: Rakonczai J. (szerk.): Környezeti változások és az Alföld. Nagyalföld Alapítvány Kötetei 7. Békéscsaba pp.35-44.
- Sümeği, P., Magyar, E., Dániel, P., Molnár, M., Törőcsik, T. (2013b): Responses of terrestrial ecosystems to Dansgaard Oeshger cycles and Heinrich events: A 28,000-year record of environmental changes from SE Hungary. *Quaternary International* 293:34-50.
- Sümeği, P., Szilágyi, G., Gulyás, S., Jakab, G., Molnár A. (2013a): The late quaternary paleoecology and environmental history of Hortobágy, a unique mosaic alkaline steppe from the heart of the Carpathian Basin in M. B. Morales Prieto and J. Traba Diaz: Steppe Ecosystems. Nova Science Publishers NY, pp 165-193.
- Szabados, K., Bošnjak, T., Tucakov, M., Kicošev, V. (2011a): Značaj hidrološke mreže Vojvodine za očuvanje biološke raznovrsnosti. In: Melioracije 11. Tematski zbornik radova u spomen na prof. Dr Milana Stojšića (eds. M. Škorić, S. Belić, R. Savić, A. Salvai, P. Benka i M. Zdravić), str. 207-214. Poljoprivredni fakultet, Departman za uređenje voda, Univerzitet u Novom Sadu.
- Szabados, K., Bošnjak, T., Tucakov, M., Kiš, A. (2011b): Značaj hidrološke mreže Vojvodine za zaštitu biodiverziteta. In: Melioracije 11. Tematski zbornik radova u spomen na prof. Dr Milana Stojšića (eds. M. Škorić, S. Belić, R. Savić, A. Salvai, P. Benka i M. Zdravić), str. 199-206. Poljoprivredni fakultet, Departman za uređenje voda, Univerzitet u Novom Sadu.
- Szabó, P. (2005): Woodland and Forests in Medieval Hungary, CEU ArchaeolinguaPress- BAR International Series, Oxford.
- Szekeres, L. (1978): in Jung, K. Gombos (Bogojevo) – Írások egy Nyugat-Bácskai falu jelenéről és múltjáról. Arany János Művelődési egyesület, Gombos.
- Šálek, M., Kreisinger J., Sedlaček, F., Albrecht, T. (2009): Corridor vs. hayfield matrix use by mammalian predators in an agricultural landscape. *Agriculture, Ecosystems and Environment* 134:8-13.
- Šefferová Stanová, V., Janák, M., Ripka, J., (2008): Management of Natura 2000 habitats * Pannonic salt steppes and salt marshes 1530. European Commission.
- Шимић С., Поповић Е. (1994): Анализа исхране три врсте рода *Rana* L. (Amphibia: Anura) у Војводини. Зборник Матице српске за природне науке, Нови Сад, Но 87, 29-34.
- Шкорић, Д. (2006): Вегетација Србије II – Шумске заједнице 2. САНУ, Одељење хемијских и биолошких наука, Београд.
- Tatár, M. (1939): A pannoniai flóra endemikus fajai. Nagy Károly Grafikai Műintézetének nyomása, Debrecen.
- Temple, H. J., Cox, N. A. (2009): European Red List of Amphibians. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities.

- Томић, П., Лазић, Л., (1998): Насеља слива Мостонге и Западне Бачке, Мостонга и воде Западне Бачке, Едиција Тија вода, КИД ПЧЕСА, Нови Сад.
- Tomović, G., Randjelović, V., Niketić, M., Vukojičić, S., Zlatković, B. (2003): New distribution of some pontic and submediterranean plant species in Serbia. *Archives of Biological Sciences* 55(1-2): 45-54.
- Tomović, G., Vukojičić, S., Mirjačić, K., Radović, A., Niketić, M. (2014): Genus *Viola* L. (Violaceae) in Serbia- collections of the Natural History Museum in Belgrade and the Institute of Botany and Botanical Garden „Jevremovac“, Faculty of Biology, University of Belgrade. *Bulletin of the Natural History Museum in Belgrade-Biology* 7: 31-91.
- Török, P., Kelemen, A., Valkó, O., Deák, B., Lukács, B., Tóthmérész, B. (2011): Lucerne-dominated fields recover native grass diversity without intensive management actions. *Journal of Applied Ecology*, 48:257–264.
- Tóth, E., Deák, B., Valkó, O., Kelemen, A., Miglécz, T., Tóthmérész, B., Péter Török, P. (2016): Livestock type is more crucial than grazing intensity: traditional cattle and sheep grazing in short grass steppes. *Land Degradation & Development* [<http://onlinelibrary.wiley.com>].
- Tripković-Čubrilović, D. (1960): Insekti sakupljeni na terenu Obedske bare. *Glasnik Prirodnjačkog muzeja u Beogradu, serija B*, 15: 49-66.
- Trombulak, Stephen C., Frissell Christopher A. (2000): Review of Ecological Effects of Roads on Terrestrial and Aquatic Communities. *Conservation Biology* (18-30), Volume 14, No. 1. October 2000.
- Tscharntke, T., Tylianakis, J.M., Wade, M.R., Wratten, S.D., Bengtsson, J., Kleijn, D. (2007): Integrating insect conservation in agricultural landscapes. In: Stewart, A.J.A., New, T.R., Lewis, O.T. (eds.): *Insect Conservation Biology*. CABI Publishing.
- Туцаков, М. (2018): Птице Горње Мостонге, Студија заштите ПИО „Горња Мостонга“, Покрајински завод за заштиту природе, Нови Сад.
- Urbanc, M., Printsman, A., Palang, H., Skowronek, E., Woloszyn, W., Konkoly Gyuró, E. (2004): Comprehension of rapidly transforming landscapes of Central and Eastern Europe in the 20th century. *Acta geographica Slovenica* 44(2): 101-131.
- Vajgand, K. (1965): Prilog flori Bačke, osvrt na floru okoline Sombora. Univerzitet u Novom Sadu, diplomski rad.
- Van Swaay, C., Cuttelod, A., Collins, S., Maes, D., Lopez Munguira, M., Šašić, M., Settele, J., Verovnik, R., Verstrael, T., Warren, M., Wiemers, M. and Wynhof, I. (2010): European Red List of Butterflies. Luxembourg: Publications Office of the European Union, p.60.
- Varga A., Molnár Zs., Biró M., Demeter L., Gellény K., Miókovics E., Molnár Á., Molnár K., Ujházy N., Ulicsni V., Babai D. (2016): Changing year-round habitat use of extensively grazing cattle, sheep and pigs in East-Central Europe between 1940 and 2014: Consequences for conservation and policy. *Agriculture, Ecosystems and Environment*, <http://dx.doi.org/10.1016/j.agee.2016.05.018>
- Visy, Zs. (2003): *The Roman limes in Hungary*. Budapest, p46 <http://www.ripanannonica.hu>.
- Viszko L. (edit) (2012): A természetkímélő gyepgazdálkodás. Pro Vértés Természetvédelmi Közalapítvány, Csákvár. p270.
- Vos, C.C. & Chardin, J.P. (1998): Effects of habitat fragmentation and road density on the distribution pattern of the moor frog *Rana arvalis*. *Journal of Applied Ecology* 35: 44-56.
- Вучковић, М. (1991): Ливадска и ливадско-степска вегетација Вршачких планина. Монографија Вршачких планина, Матица српска, одељење за природне науке, Нови Сад.
- Vukov, T., Kalezić, M. L., Tomović, Lj., Krizmanić, I., Jović, D., Labus, N., Džukić, G. (2013): Amphibians in Serbia – distribution and diversity patterns. *Bulletin of the Natural History Museum*, 6: 90-112.
- Weaver, D., (2001): Deserts, Grasslands and Savannahs. In: Weaver, D., (eds.) *The Encyclopedia of Ecotourism*. CABI Publishing. Wallingford.

- Weaver, D., (2006): Sustainable tourism. Routledge. London & New York.
- Wierzbowska, I.A., Olko, J., Hedrzak, M., Crooks, K.R. (2012): Free-ranging domestic cats reduce the effective protected area of a Polish national park. *Mammalian Biology* 77:204–210.
- Willis K.J., Rudner, E., Sümegi, P. (2000): The Full-Glacial Forests of Central and Southeastern Europe. *Quaternary Research* 53:203–213.
- Wood, M., (2002): Ekoturizam: Principi, postupci i politike za održivost, United Nations, Environment Programme, The International Ecotourism Society, Centar za odgovorni i održivi razvoj turizma, Beograd.
- Zahn, H. K. (1911): Beiträge zur Kenntnis der Hieracien Ungarns, Galiziens u. der Balkanländer IV. *Magyar Botanikai Lapok* 10(4-7): 121-174.
- Zeale, M.R.K., Stone, E.L., Zeale, E., Browne W. J. (2018): Experimentally manipulating light spectra reveals the importance of dark corridors for commuting bats. *Global Change Biology* 24:5909-5918
- Zorkóczy, L. (1896): Újvidék és környékének florája. Popovits M. Testvérek Könyvnyomdája. Újvidék.
- Живковић, Б., Нејгербауер, В., Танасијевић, Ђ., Миљковић, Н., Стојковић, Л., Дрезгић, П. (1972): Земљишта Војводине, Институт за пољопривредна истраживања, Нови Сад.

Легислатива, стратегије, планови

- Директива Савета 92/43/ЕЕЗ о заштити природних станишта и дивљих биљних и животињских врста (Службени гласник ЕУ Л 206, 22/7/1992 П. 0007 - 0050 - (1992).
- Европска конвенција о пределу ("Сл. гласник РС – Међународни уговори", бр. 4/2011).
- Конвенција о међународном промету угрожених врста дивље фауне и флоре, Додатак 2 („Међународни уговори СРЈ", бр. 11/ 2001) (Цонвентион он Интернационал Траде ин Ендангеред Специес оф Вилд Фауна анд Флора, Аппендик 2.).
- Конвенцији о биолошкој разноврсности („Службени лист СРЈ", Међународни уговори, бр. 11/2001).
- Метеоролошки годишњаци (1996–2015): Климатолошки подаци, Републички хидрометеоролошки завод, Београд.
- Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Сл. гласник РС", бр. 33/12).
- Национална стратегија одрживог развоја („Сл. гласник РС", бр. 57/2008).
- Наредба о мерама за очување и заштиту рибљег фонда („Сл. гласник РС", бр. 56/2015).
- Одлука о утврђивању прописа вода И реда („Сл. гласник РС", бр. 82/2010).
- Оквирна директива о водама (Дирецтиве 2000/60/ЕЦ).
- Правилник о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја („Сл. гласник РС", бр. 98/2015).
- Правилник о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување („Службени гласник РС", бр. 35/10).
- Правилник о прекограничном промету и трговини заштићеним врстама („Сл. Гласник РС", бр. 99/2009 и 6/2014).
- Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Службени гласник РС", бр. 5/10, 47/11, 32/16 и 98/16).
- Правилником о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја ("Сл. гласник РС", број 97/2015).

- Програм управљања за део рибарског подручја „Срем“, „Банат“ и „Бачка“
- Просторни план Града Сомбора ("Сл. лист Града Сомбора" бр. 05/14).
- Просторни план општине Апатин („Сл. лист општине Апатин“ бр. 6/13).
- Просторни план општине Оџаци („Сл. лист општине Оџаци“ бр. 11/11,12/11).
- Просторни план Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 88/2010).
- Регионални просторни план АП Војводине ("Сл. лист АПВ", бр. 22/11).
- Регионални просторни план АП Војводине ("Сл. лист АПВ", бр. 22/11).
- Стратегија биолошке разноврсности Републике Србије са акционим планом (2010-2018) („Сл. гласник РС“, бр. 13/11);
- Стратегија одрживог развоја града Сомбора 2014-2020. година.
- Стратегија одрживог развоја општине Апатин 2015-2020. година.
- Стратегија одрживог развоја општине Оџаци 2015-2020. година.
- Стратегија пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 - 2024. године, („Службени гласник РС“), бр. 85/2014.
- Стратегија управљања водама на територији Републике Србије.
- Уредба о еколошкој мрежи, („Службени гласник РС“, бр. 102/2010).
- Уредба о категоризацији државних путева („Сл.гласник РС“ бр.105/2013 и 119/2013).
- Уредба о категоризацији железничких пруга („Сл.гласник РС“, бр.115/2013).
- Закон о дивљачи и ловству („Сл. гласник РС“ бр. 18/2010).
- Закон о планирњу и изградњи („Сл. Гласник РС“, бр. 72/2009, 81/2009 - испр., 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 - одлука УС, 98/2013 - одлука УС, 132/2014, 145/2014 и 83/2018).
- Закон о потврђивању конвенције о међународном промету угрожених врста дивље фауне и флоре, „Сл. лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 11/2001).
- Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта, („Службени гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007).
- Закон о процени утицаја на животну средину („Сл. гласник РС“, бр. 135/2004, 36/2009).
- Закон о утврђивању одређених надлежности Аутономне покрајине Војводине („Сл.гласник РС“, бр. 6/2002).
- Закон о водама („Сл. Гласни РС“ бр. 30/2010, 93/2012 и 101/2016).
- Закон о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/09, 88/10 и 91/10-испр., 14/16, 95/2018).
- Закон о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/2006, 65/2008-др., 41/2009, 112/2015 и 80/2017).Уредба о категоризацији државних путева („Сл.гласник РС“ бр.105/2013 и 119/2013).
- Закон о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда („Службени гласник РС“ бр. 128/14).

Интернет странице

<http://bioras.petnica.rs/home.php>

<http://gis.vodevojvodine.com/vodeVojvodineEksterna/>

<http://mapire.eu/en/map>

<http://vddunav.rs/>
<http://www.erdaszetilapok.hu>
<http://www.es-partnership.org/esp/82782/9/0/50>
<http://www.faunaeur.org>
<http://www.iucn.org>
<http://www.vdpzapadnabacka.co.rs>
www.ec.europa.eu/environment/life/index.htm
www.europeangreenbelt.org
www.friendsoflivingprairie.org
www.hu-srb-ipa.com
www.iucnredlist.org

Карте

Arcanum & Österreichisches Staatsarchiv: Historical Maps of the Habsburg Empire, <http://mapire.eu/en/map>

Kis, J. (1787): Plan die Laage der Bacher Széplaker Mühl nebst den Cassirten Mühlen in Karavuchkova und Doroszlo an der Mostonga anzeigend. National Archives of Hungary. <https://maps.hungaricana.hu/en/MOL/terkeptar>

Кошћал, М., Менковић, Љ., Кнежевић, М., Мијатовић, М. (2005а): Геоморфолошка карта 1:300 000, «Геозавод-Гемини» Београд, Београд.

Кошћал, М., Менковић, Љ., Кнежевић, М., Мијатовић, М. (2005б): Тумач за геоморфолошку карту 1:200 000, «Геозавод-Гемини» Београд, Београд.

ОПШТИНА АПАТИН, КО АПАТИН

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
10163		13 270	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
7361/2	80		ЊИВА 1. КЛАСЕ	ТОВИЛИШТЕ	ОСНОВНА ШКОЛА "ЖАРКО ЗРЕЊАНИН" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
8496/1	177		ЊИВА 7. КЛАСЕ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	93		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	97		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	126		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	199		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	61		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	57		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	58		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	162		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	70		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8496/1	220 308		РОВ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8497	71 808		ЊИВА 5. КЛАСЕ	МОСТОНГА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8582	96 069		ЊИВА 7. КЛАСЕ	МОСТОНГА	ЈЕДИНСТВО ДОО АПАТИН - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
8582	260 894		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	МОСТОНГА	ЈЕДИНСТВО ДОО АПАТИН - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
8583	570		ЛИВАДА 5. КЛАСЕ	МОСТОНГА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
8584	369		ОСТАЛО ПРИРОДНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	МОСТОНГА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
	651 198	13 270					
664 468							

ОПШТИНА АПАТИН, КО СОНТА

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1637/4	107 694		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1637/6	5 755		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1664/1	24 741		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1664/2	2 050		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1664/3	23 630		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1664/4	195		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1664/4	500		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1664/4	2 182		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2084	315 858		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2231	101 577		ТРСТИК-МОЧВАРА 3. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2232	2 392		ТРСТИК-МОЧВАРА 3. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2278/1	129		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2278/2	212		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2279/1	133		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2279/2	115		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЛУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2282	79		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2345	35 269		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2360	1 611		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2361	5 039		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2362/2	159 317		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2363	13 642		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/19	5 312		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/20	2 111		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/21	1 669		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/22	705		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/23	194		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/24	65		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/25	932		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/26	1 111		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/27	1 075		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/28	932		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/29	651		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2364/30	1 338		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/31	1 410		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/32	1 316		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/33	1 590		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/34	2 338		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/35	3 090		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/36	2 039		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/37	471		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2364/38	417		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
4868/1	124		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4868/1	29 998		ЊИВА 6. КЛАСЕ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4868/2	388		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	БРДАРИЋ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4868/3	154		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4868/3	27		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4868/3	25		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4868/3	500		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4868/3	7 415		ЊИВА 6. КЛАСЕ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4870/2	1 208		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	БРДАРИЋ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4871/2	1 726		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	БРДАРИЋ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4871/6	19 159		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	БРДАРИЋ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
4872/2	126		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	БРДАРИЋ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5364	19 656		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	МОЧИЛА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5365/1	5 402		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	МОЧИЛА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
5365/2	557		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	МОЧИЛА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5366	43 789		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	МОЧИЛА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5370/1	14 545		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БУБИЈА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
5573/19		8 929	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОКОЛИШТЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5573/21	15 494		ШУМА 4. КЛАСЕ	ОКОЛИШТЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5573/23	370		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	ОКОЛИШТЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
5641/1	16 107		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ОКОЛИШТЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
5641/10	10 000		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ОКОЛИШТЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8295		3 250	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПУТЕВИ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
5363/2		50 289	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЛАТИНЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8240		846	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПУТЕВИ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8244		1 186	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПУТЕВИ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2338/9		1 298	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/12		347	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/11		466	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/4		201	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/3		53	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/10		51	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/2		108	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/5		58	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/6		52	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338/7		46	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2337		130	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2336/2		130	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2336/1		158	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2335		188	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2334/2		140	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2334/1		103	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2333/3		32	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2333/2		30	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2333/1		27	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2332/2		35	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2332/1		32	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2331		40	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2330		15	ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЈУГОВО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
8303		574	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПУТЕВИ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
	1 017 656	68 814					

1 086 470

ОПШТИНА АПАТИН, КО СВИЛОЈЕВО

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1001/1	1 043		КАНАЛ	КАЛВАРИЈА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1002/3	842		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КАЛВАРИЈА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1029	11 991		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1030/1	38 524		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1030/2	3 471		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1031/1	1 014		КАНАЛ	КАЛВАРИЈА	ЈАВНО ВОДОПРИВРЕДНО ПРЕДУЗЕЋЕ "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1031/2	737		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1032/1	11 186		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1032/2	1 611		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1036/2		528	ЈАРУГА	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1037/2	1 144		ЈАРУГА	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1040/2	4 920		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1040/3	32		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1040/4	7		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1041/1	212		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1041/2	874		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Катастарски подаци преузети из евиденције катастра непокретности РГЗ-а, децембар 2023.

ОПШТИНА АПАТИН, КО СВИЛОЈЕВО

Покрајински завод за заштиту природе, 2023.

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1042/12	137		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1042/13	140		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1042/2	723		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1042/7	94		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1042/8	101		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1043/1	550		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ФАБРИЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1043/2	647		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1044/2	712		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1044/3	165		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ФАБРИЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1044/4	173		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ФАБРИЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1044/7	166		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ФАБРИЧКА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1045/1	1 025		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1046/2	187		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1054	2 302		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1055	2 733		ЊИВА 6. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
1056	8 632		ЊИВА 6. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1057/1	1 917		ЊИВА 7. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1057/3	1 917		ЊИВА 7. КЛАСЕ	КАЛВАРИЈА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1263/1	11 509		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1263/2	11 509		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1264/1	11 509		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1264/2	5 755		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1264/3	5 755		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1265	8 344		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1266	317		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1267	23 019		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1268/1	7 452		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1268/2	7 578		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1268/3	7 988		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1269/2	291		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1270/1	10 337		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1270/1	5 165		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1270/2	536		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1270/3	3 747		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1270/3	1 620		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1271/1	539		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1271/2	745		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1271/3	486		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1272/1	1 935		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1272/2	1 241		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1272/3	906		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1273/1	5 700		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1273/1	6 727		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1273/2	4 105		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1273/2	2 250		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1274/1	4 644		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1274/2	4 636		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1274/3	4 621		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1274/4	4 621		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1275/1	784		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1275/2	1 302		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1275/3	795		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1275/4	806		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1275/5	809		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1276/2	1 298		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1276/4	1 108		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1276/5	1 115		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1276/6	1 122		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1277/1	6 118		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1277/2	6 125		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1277/3	6 132		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1278/1	2 877		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1278/2	1 262		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1278/3	4 374		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1278/4	7 251		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1278/5	7 254		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1279/1	1 187		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1279/2	1 259		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1279/3	1 234		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1279/4	2 600		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1280/1	4 251		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1280/2	4 208		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1280/3	8 280		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1281/1	12 279		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1281/2	4 093		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1282/1	4 104		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1282/2	1 176		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1282/3	1 367		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1283/1	2 507		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1283/2	1 262		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1283/3	1 913		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1284/1	8 284		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1284/2	9 049		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1285/1	11 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
1285/1	10 500		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
1285/2	1 500		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1286/1	3 205		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1286/1	2 550		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1286/2	1 511		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1286/3	5 151		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1286/4	2 481		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1286/5	3 270		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1286/6	2 478		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1287	2 518		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1288	6 916		КАНАЛ	ЦРВЕНИ КРСТ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1289	182 710		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1321/1	14 386		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1321/2	14 386		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1322/1	3 500		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1322/2	7 003		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1324/1	896		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1324/3	4 794		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1324/4	4 794		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1324/5	9 589		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1324/6	4 794		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1324/7	4 802		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1325/1	9 589		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1325/2	9 592		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1325/3	9 592		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1326	28 467		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1327/1	3 010		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1327/2	5 755		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
1327/3	4 316		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1327/4	8 632		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1327/5	2 744		ЊИВА 8. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1327/6	4 316		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1328/1	12 372		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1328/2	10 114		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
1328/3	2 014		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1328/4	4 273		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1329/1	3 100		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1329/1	6 492		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1329/2	1 600		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1329/2	3 345		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1329/4	1 600		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1329/4	3 046		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1352	28 773		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1353		4 806	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1354/1	183 786		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1355	109 849		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1356	1 122		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1357/1	21 695		КАНАЛ	ЦРВЕНИ КРСТ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1357/2	442		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1357/3	10 797		КАНАЛ	ЦРВЕНИ КРСТ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1358/1	1 964		КАНАЛ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1358/2	4 287		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1358/3	5 078		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1358/4	12 588		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1359/1	7 326		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1359/2	1 129		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1359/3	7 330		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1359/4	7 330		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1360/2	1 629		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1360/3	5 755		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1360/4	5 754		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1360/5	8 632		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1360/6	5 755		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1360/7	2 878		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1361/1	28 119		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1361/2	518		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1362	9 797		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1363/1	11 135		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1363/2	9 783		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1363/2	2 158		ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1364/1	11 553		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1364/2	11 408		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1365	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1366/1	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1366/2	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1366/3	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1366/4	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1367	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1368/1	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1368/2	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1369	10 628		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1370	748		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1371/1	3 838		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1371/2	3 838		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1371/3	3 834		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1372	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1373/1	4 528		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1373/2	6 981		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1374/1	11 376		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1374/2	11 642		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1375	2 658		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1376	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1377/1	9 114		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1377/2	4 794		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1377/3	9 110		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1378	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1379	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1380	21 587		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1381	964		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1384	662		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1385/1	34 229		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1385/3	4 906		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1386/1		8 592	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1386/2	58		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1386/3	1 129		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1387/1		462 400	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
1387/1		468 043	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1387/2	6 751		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1387/3	48 361		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1388/1	55 921		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1388/2	3 266		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1388/3	3 607		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1389	2 913		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1390	38 862		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1391	3 327		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1392	216		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1393	2 374		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1394/1	4 172		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1394/2	8 344		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1395/1	7 193		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1395/2	3 597		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1395/3	3 597		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/1	4 604		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/2	2 302		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/3	4 604		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/4	2 687		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/5	3 834		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/6	2 302		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1396/7	2 687		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1397/1	816		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1397/2	1 011		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1397/3	9 898		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1398/1	4 852		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1398/2	629		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1398/3	480		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1398/4	4 852		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1398/5	480		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1399/1	2 719		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1399/2	669		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1399/4	4 417		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1399/5	7 179		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1399/6	7 276		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1400/2	522		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1400/3	1 216		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1400/4	1 262		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1400/5	6 042		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1400/6	6 190		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1401/1	1 338		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1401/2	1 086		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1401/3	3 151		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1401/4	2 971		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/1	4 749		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/2	1 683		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1402/3	1 169		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/4	496		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/4	47		КАНАЛ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/5	9 060		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/5	1 065		КАНАЛ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1402/6	4 750		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1403/1	1 439		ЈАРУГА	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1403/2	54		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1403/3	2 039		ЈАРУГА	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1404/1	19 483		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1404/2	1 068		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1404/3	4 481		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1405		1 598	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1405		19 252	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1406		30 201	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1406		15 045	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1407/1		1 033	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
1407/1		12 667	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1407/2		253 824	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1407/2		67 994	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1408/1		188 984	ШУМА 2. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1408/1		174 916	ШУМА 2. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1408/2	99		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1408/2	32		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1408/2	6 134		ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1408/3	2 032		ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1409		648	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1409		15 677	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1410		646	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1410		2 120	ШУМА 3. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1411	260		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1411	156		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1411	2 281		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III

Катастарски подаци преузети из евиденције катастра непокретности РГЗ-а, децембар 2023.

ОПШТИНА АПАТИН, КО СВИЛОЈЕВО

Покрајински завод за заштиту природе, 2023.

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1412	985		ШУМА 1. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1413	4 776		ШУМА 1. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1414	9 920		ШУМА 2. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1415	601		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1416/2	86 143		ШУМА 1. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1416/2	9 909		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1417	46 095		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1418	298 727		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
1419	10 722		КАНАЛ	СЕНТ ЈАНОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1444	22 393		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1445	17 688		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1446	1 241		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1447	1 712		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СЕНТ ЈАНОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1454		3 255	КАНАЛ	СЕНТ ЈАНОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1498	9 567		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1499/1	7 193		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1499/2	3 237		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1499/3	3 237		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1500/2	2 622		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1500/3	5 348		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1500/4	2 672		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1500/5	2 676		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1500/6	5 348		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1500/7	5 348		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1501	9 495		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1502	6 726		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1503/1	1 644		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1503/2	22 227		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1504	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1505	23 020		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1506	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1507	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1508		3 983	ЈАРУГА	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1509	151 383		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1517		3 553	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1522/2	6 510		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1523	2 266		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1524	899		ПАШЊАК 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1525/2	6 881		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
1527/1	590		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1527/2	634		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1531/1	92 132		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1532	13 149		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1533	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1534/1	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1534/2	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1535	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1536	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1537	1 424		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1538/1	17 264		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1538/2	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1539/1	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1539/2	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1540	11 509		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1541/2	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1541/3	5 755		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1541/4	11 509		ТРСТИК-МОЧВАРА 3. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1542	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1543	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1544/1	7 449		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1544/2	7 625		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1544/3	7 945		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1545	23 019		ЊИВА 5. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1546	4 366		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1565/1	49 565		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1565/2	155		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1565/3	5 754		ЊИВА 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/1	109 590		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/10	15 912		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1566/11	6 377		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/2	9 923		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1566/3	36 528		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1566/4	741		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/6	3 431		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/7	1 511		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/8	5 104		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1566/9	36 056		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА СВЕТИ СТЕПАН КРАЉ- СВИЛОЈЕВО	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1588	23 019		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1589	4 348		ЊИВА 7. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1591	109 601		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1606/1	356 712		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1606/2	14 977		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1607	1 931		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2096/2	14 387		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2096/3	8 632		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2097/1	14 387		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2097/2	3 597		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2097/3	3 597		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2097/4	7 193		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2098/1	2 104		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2098/2	2 032		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2098/3	1 996		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2098/4	1 993		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2098/5	1 975		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2099/1	773		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2099/2	845		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2099/3	881		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2099/4	885		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2099/5	903		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2100	4 395		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2101	9 991		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2102/1	719		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2102/1	9 330		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2102/2	9 581		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2102/3	9 143		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2103/1	5 755		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2103/2	2 877		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2103/3	5 755		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2104/1	4 794		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2104/2	4 809		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2104/3	4 784		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2105/1	13 776		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2105/3	13 448		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2106/1	611		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2106/3	939		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2107/1	5 755		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2126/1	25 040		ЊИВА 5. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2126/2	3 676		ЊИВА 5. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2126/3	58		ЊИВА 5. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2127/1	15 246		ЊИВА 5. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2127/3	11 916		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2128/1	13 300		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2128/1	4 748		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2146	504		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2147/1	13 103		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2148/1	10 400		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2148/1	3 195		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2149/2	816		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2149/3	1 760		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2149/3	502		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2149/4	1 760		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2149/4	502		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2149/5	1 760		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2149/5	502		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2149/6	5 200		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2149/6	1 583		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2150/2	827		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/3	460		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2150/3	216		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2150/4	3 740		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2150/4	1 008		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2150/5	2 500		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/5	888		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/6	1 300		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2150/6	437		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2150/7	1 000		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/7	442		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/8	1 000		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/8	262		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/9	900		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2150/9	247		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2151/1	4 700		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2151/1	1 569		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2151/2	842		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2151/3	4 864		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2151/3	1 570		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2152/1	1 250		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2152/1	433		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2152/2	453		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2152/3	1 250		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2152/3	437		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2152/4	1 250		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2152/4	433		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2152/5	1 250		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2152/5	437		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2153/1	2 000		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2153/1	715		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2153/2	450		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2153/3	1 980		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2153/3	714		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2153/4	1 334		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2154/1	13 423		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2154/2	964		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2155/1	1 475		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2155/2	590		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2156/1	11 962		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2156/2	360		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2157/1	13 398		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2157/2	989		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2158/1	13 344		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЋАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2158/2	1 043		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2159/1	25 856		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2159/2	2 554		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2160/1	26 525		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2160/2	2 248		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2161/1	7 481		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2161/2	1 514		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2161/3	629		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2161/4	1 122		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2161/5	5 568		ЊИВА 7. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2161/6	3 615		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2161/7	1 338		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2162/1	3 305		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2162/2	504		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2162/3	18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2162/3	3 679		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2163/1	115		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2163/2	162		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2163/3	399		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2164	2 978		ДЕПОНИЈА СМЕЂА	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2165/1	4 658		ДЕПОНИЈА СМЕЂА	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2165/2	971		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2165/3	151		ДЕПОНИЈА СМЕЂА	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2166/1	79		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2166/2	227		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2166/3	9 204		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2167/1	550		КАНАЛ	СОНЂАНСКА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2167/2	317		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2168	1 730		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2169/1	14		НАСИП	ФАБРИЧКА	ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2169/2	41 825		ПРИРОДНО ЈЕЗЕРО	ФАБРИЧКА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА СВИЛОЈЕВО - ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2169/3	97		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2169/4	210		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА - ЧЕКЕ (ЈАНОШ) АТИЛА	ДРЖАВНА РС	III
2169/4	538		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА - ЧЕКЕ (ЈАНОШ) АТИЛА	ДРЖАВНА РС	III
2169/5	13 261		ПРИРОДНО ЈЕЗЕРО	ФАБРИЧКА	ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2170/1	547		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2170/2	20 098		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ФАБРИЧКА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА СВИЛОЈЕВО - ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2170/3	2 208		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2171/1	18		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2171/2	2 169		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2171/3		348 900	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
2171/3		139 773	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2172/1	295		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2172/2	3 161		КАНАЛ	СОНЂАНСКА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2172/3	273		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2172/4	9 560		КАНАЛ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2173/1	2 457		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2173/2	26 608		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ФАБРИЧКА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА СВИЛОЈЕВО - ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2173/3	6 017		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2173/4	107 623		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2174/1	22		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2174/2	575		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСЛОБОДИЛАЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2174/3	1 011		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ОПШТИНА АПАТИН	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2174/4	338		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ФАБРИЧКА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2174/5	8 229		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2176/2	2 395		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2176/4	4 798		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2177/1	7 193		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2177/2	7 193		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2177/3	7 193		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2177/4	7 193		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2178/1	4 827		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2178/2	4 784		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2178/3	4 776		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2179/1	4 722		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2179/2	4 719		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2179/3	4 672		ЊИВА 8. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА СВИЛОЈЕВО	ЗАДРУЖНА	III
2180	28 773		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2181/1	4 794		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2181/2	4 798		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2181/3	9 589		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2181/4	4 798		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2181/5	4 794		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2182/1	12 678		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2182/2	16 095		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2183/1	10 071		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2183/2	4 316		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2183/3	4 316		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2183/4	8 632		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2183/5	1 439		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2184/1	14 387		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2184/2	14 387		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2185	5 773		ЊИВА 6. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2185	23 000		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2186		6 600	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2189/2	2 050		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2190/5	3 241		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2257	147 326		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2258	70 750		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2259	15 509		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2260	139 421		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2261	68 631		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2262	2 723		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2263/2	13 876		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ а.д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2263/4	385 672		ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2263/5	13 858		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2263/6	10 351		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2263/7	71 365		ШУМА 4. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	Ј.П."ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2294/4	532		ЊИВА 5. КЛАСЕ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1592		21 524	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1592	28		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1592	8		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ДЕЛОМ ЗГРАДЕ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2125		3 499	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СОНЂАНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1343		2 893	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1323		1 153	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1306		1 798	ЈАРУГА	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1269/1		7 783	ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО	ЦРВЕНИ КРСТ	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1558		1 836	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АПАТИНСКА СЛАТИНА	ОПШТИНА АПАТИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1385/2		74 855	ПАШЊАК 4. КЛАСЕ	ЦРВЕНИ КРСТ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
	5 903 597	2 350 379					

8 253 976

ОПШТИНА СОМБОР, КО ДОРОСЛОВО

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2771		778 127	ШУМА 2. КЛАСЕ	ТАБЛА 47	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2771		2 772 012	ШУМА 2. КЛАСЕ	ТАБЛА 48	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3055	5 264		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 5	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
3058	66 462		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 54	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3638	38 276		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ТАБЛА 96	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3639	20 395		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ТАБЛА 97	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3639	1 145 284		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 97	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3640/1	9 020		ЊИВА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 98	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
3640/2	273 051		ЊИВА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 98	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3640/2	37 184		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ТАБЛА 98	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3641/1	3 241		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 98	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
3641/2	179 740		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 100	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3642	8 400		ШУМА 2. КЛАСЕ	ТАБЛА 101	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3643	90 563		ЊИВА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 101	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3643	35 248		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ТАБЛА 101	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3643	29 632		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 101	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3644	220 633		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ТАБЛА 102	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3644	23 370		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ТАБЛА 102	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3645	376 375		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 103	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3646	63 959		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 104	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3647	63 804		ЊИВА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 105	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3648	2 741		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 106	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3649	1 313		КАНАЛ	ТАБЛА 106	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3650	7 401		ЛИВАДА 3. КЛАСЕ	ТАБЛА 107	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3651	46 725		ТРСТИК-МОЧВАРА 2. КЛАСЕ	ТАБЛА 108	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3662	120		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	130		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	80		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	48		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	60		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	57		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	1 440		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3662	1 072 441		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПРЕВОДНИЦА	ЈВП "ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3669	6 557		КАНАЛ	ТАБЛА 0	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3670	403		КАНАЛ	ТАБЛА 0	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3671	157		КАНАЛ	ТАБЛА 0	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3672	11 628		КАНАЛ	ТАБЛА 0	ВОДОПРИВРЕДНО ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ "ЗАПАДНА БАЧКА" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
3673	8 585		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ТАБЛА 0	ГРАД СОМБОР	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3682		52 282	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ТАБЛА 0	ГРАД СОМБОР	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3668		8 660	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ТАБЛА 0	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ АД - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
	3 849 787	3 611 081					

7 460 868

ОПШТИНА ОЏАЦИ, КО БОГОЈЕВО

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1509/1	48 475		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	РИМОКАТОЛИЧКА ЖУПА "УЗВИШЕЊЕ СВЕТОГ КРИЖА ПАЧИР"	ДРУГИ ОБЛИЦИ	III
1509/2	45 386		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1509/2	3 089		ШУМА 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1510	4 496		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1510	623		ШУМА 2. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1511	862		ШУМА 2. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1511	4 797		ШУМА 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1512	10 474		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1512	1 526		ШУМА 2. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1513	10 344		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ЛОВАЧКО ДРУШТВО "ФАЗАН"	ДРУШТВЕНА	III
1513	1 569		ШУМА 2. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ЛОВАЧКО ДРУШТВО "ФАЗАН"	ДРУШТВЕНА	III
1514	2 120		ЊИВА 7. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ЛОВАЧКО ДРУШТВО "ФАЗАН"	ДРУШТВЕНА	III
1516	3 908		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1518	7 266		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1520	2 434		ШУМА 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1522	18 386		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1524	4 655		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1542	270 941		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1543	162 603		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ДОЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3064		18 870	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3195	11 062		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДОЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
970	334 676		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
971	20 622		ШУМА 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
972	41 443		ШУМА 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
973	1 199 803		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
974	861 197		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
981	19 334		ШУМА 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
982	930 479		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
990	280 239		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
991	19 298		ШУМА 3. КЛАСЕ	ГОРЊА ШУМА	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3061		3 407	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3063		1 316	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3065		3 510	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3193		13 022	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊА ШУМА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА - РЕПУБЛИЧКА ДИРЕКЦИЈА ЗА ПУТЕВЕ	ДРЖАВНА РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3194		2 560	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДОЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3203		2 397	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДОЊА ШУМА	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
	4 322 107	45 082					

4 367 189

ОПШТИНА ОЏАЦИ, КО КАРАВУКОВО

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1810	570 449		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	II
1811	53 174		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
1812	1 526		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1813	561		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1814	942		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1815	12 174		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1816	4 951		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1817	1 077		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1818	1 112		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1819	936		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1820	988		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1821	1 101		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1822	4 782		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1823	3 035		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1824	1 532		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1825	1 687		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1826	1 198		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1827	1 543		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1828	11 340		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1829	3 278		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1830	311		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1830	1 913		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1831	1 099		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1832	1 118		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1833	2 259		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1834	1 916		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1835	2 167		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1836	1 765		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1837	433		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1837	1 184		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1838	1 687		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1839	5 554		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1840	1 295		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1841	1 258		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1842	1 181		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1843	1 266		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1844	1 489		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1845	1 352		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1846	1 263		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1847	1 384		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1848	4 537		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1849	3 664		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1850	2 781		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1851	2 407		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1852	2 155		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1853	1 515		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1854	1 040		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1855	994		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1856	939		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1857	1 076		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1858	2 255		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1859	3 979		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1860	1 806		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1861	425		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1861	584		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1862	1 892		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1863	2 326		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1864	2 848		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1865	449		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1866	1 485		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1867	590		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1867	1 395		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1868	1 101		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1869	640		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1869	846		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1870	1 574		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1870	843		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1871	553		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1872	1 624		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1873	692		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1874	2 000		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1875	751		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1876/1	1 439		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1876/2	1 126		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1877	955		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1878	1 121		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1879	1 350		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1880	834		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1881	1 878		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1882	2 152		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1883	1 350		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1884	891		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1885	1 400		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1886	167 773		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1887	2 583		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1888	3 222		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1889	2 331		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1890	1 341		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1891	847		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1892	2 462		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1893	1 960		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1894	880		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1895	3 907		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1896	1 620		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1897	1 129		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1898	19		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1898	6 524		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1898	579		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1899	1 212		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1899	1 148		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1900	1 379		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1901	2 400		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1902	2 381		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1903	2 203		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1904	2 125		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1905	5 510		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1905	875		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1906	3 605		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1907	1 084		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1908	1 215		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1909	3 013		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1910	1 793		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1911	1 174		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1912	1 272		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1913	1 979		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1914	1 912		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1915	2 432		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1916	1 070		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1917	1 135		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1918	3 890		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1919	1 853		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1920	1 110		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1921	1 031		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1922	577		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1923	280		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1923	455		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1924	1 822		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1925	2 643		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1926	2 097		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1927	2 716		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1928	425		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1929	2 025		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1930	2 285		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1931	1 344		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1932	575		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1933	2 164		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1934	2 408		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1935	587		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1936	551		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1937	868		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1938	1 700		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1938	1 833		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1939	280		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1939	1 939		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1940	1 669		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1941	594		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1942	2 800		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1943	1 692		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1944	1 135		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1945	876		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1946	1 852		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1947	841		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1948	1 271		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1949	1 325		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1950	1 301		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1951	1 315		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1952	2 239		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1953	2 067		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1954	1 146		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1955	2 113		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1956	12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1956	2 343		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1957	2 201		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1958	211		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1958	1 080		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1959	1 452		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1960	906		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1961	594		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1962	917		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1963	1 684		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1964	978		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1965	1 967		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1966	3 979		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1967	1 732		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1968	1 784		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1969	1 050		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1970	1 657		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1971	3 064		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1972	1 425		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1973	902		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1974	3 250		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1975	2 717		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1976	2 693		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1977	4 122		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1978	850		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1979	258		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1979	449		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1980	1 743		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1981	775		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1982	616		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1983	952		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1984	901		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
1985	273		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1985	1 688		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1986	3 200		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1987	1 767		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1988	4 194		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1989	349		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1989	1 905		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1990	1 386		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1991	9		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1991	2 504		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1992	1 341		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1993	265		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1994	1 042		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1995	2 395		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1996	1 125		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1997	911		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
1998	1 554		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
1999	1 159		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2000	1 283		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2001	5 993		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2002	4 017		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2003	12 985		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2004	11 046		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2005	1 282		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2006	1 899		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2007	1 916		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2008	58 902		ШУМА 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2009		253 100	ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	II
2009		94 642	ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2010	20 800		ЊИВА 5. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2010	89 054		ЊИВА 6. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2012	108 009		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	II
2013	13 438		ЊИВА 6. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	II
2014	133 989		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2017	95 437		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2018	21 413		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2019	8 264		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2020	36 720		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2021	30 581		ЊИВА 7. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2023	261 963		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2024	11 250		ЊИВА 5. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2024	11 988		ЊИВА 6. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2025/1	862 323		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2025/2	990		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЛО ПОЉЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ А.Д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2026	13 464		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2027	23 063		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2028	27 193		ШУМА 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2029	23 417		ЊИВА 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2030	6 588		ШУМА 3. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2031		351 500	ШУМА 2. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	II
2031		797 755	ШУМА 2. КЛАСЕ	БЕЛО ПОЉЕ	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2032	1 116		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2033	1 142		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2034	5 539		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2035	1 781		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2036	2 740		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2037	3 348		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2038	7		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2038	1 811		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2039	965		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2040	2 223		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2041	2 132		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2042	1 209		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2043	1 182		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2044	1 912		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2045	2 059		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2046	687		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2047	2 326		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2048	1 939		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2049	1 793		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2050	1 514		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2051	591		ЊИВА 1. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2052	1 300		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2053	707		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2054	477		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2054	1 181		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2055	444		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2055	978		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2056	2 114		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2057	797		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2058	1 096		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2059	1 290		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2060	752		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2061	866		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2062	573		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2063	612		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2064	2 026		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2065	2 218		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2066	1 790		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2067	2 160		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2068	1 836		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2069	460		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЦАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2070	2 003		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2071	995		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2072	1 057		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2073	2 148		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2074	454		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2075	2 651		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2076	2 472		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2077	2 545		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2078	2 634		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2079	2 543		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2080	750		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2081	1 615		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2082	4 728		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2083	1 982		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2084	4 810		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2085	2 287		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2086	2 293		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2087	1 557		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2088	678		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЦАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2089	2 110		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2090	1 386		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2091	565		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2092	2 360		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2093	457		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2094	804		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2095	853		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2096	315		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2096	1 505		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2097	1 004		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2098	925		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2099	2 300		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2100	5 528		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2101	4 180		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2102	1 917		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2103	2 623		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2104	786		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2105	854		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2106	293		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2107	1 026		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2108	818		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2109	2 068		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2110	1 821		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2111	852		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2112	1 010		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2113	1 257		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2114	397		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2114	563		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2115	508		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2116	1 937		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2117	2 705		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2118	907		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2119	1 518		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2120	1 007		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2121	1 602		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2122	315		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЦАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2123	1 319		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2124	639		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2125	1 065		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2126	995		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2127	709		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2128	1 041		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2129	1 778		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2130	1 748		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2131	1 285		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2132	1 012		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2133	887		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2134	1 481		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2135	475		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2136	636		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2137	2 904		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2138	1 137		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2139	479		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2140	660		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2141	979		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2142	1 194		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2143	471		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2144	1 790		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2145	1 990		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2146	1 963		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2147	1 076		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2148	874		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2149	696		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2150	1 267		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2151	1 941		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2152	566		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2153	2 405		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2154	1 770		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2155	401		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2155	1 575		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2156	677		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2157	765		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2158	353		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2159	1 950		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2160	2 502		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2161	2 167		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2162	1 753		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2163	1 850		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2164	14		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2164	4 707		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2165	1 220		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2166	1 473		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2167	2 343		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2168	1 928		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2169	756		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2170	2 226		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2171	2 280		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2172	8 655		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2173	684		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2174	1 407		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2175	453		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2176	1 247		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2177	1 287		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2178	920		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2179	916		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2180	1 745		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2181	247		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2182	1 545		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2183	1 794		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2184	291		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2184	1 669		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2185	2 498		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2186	203		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2187	751		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2188	1 133		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2189	1 817		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2190	535		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2191	1 923		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2192	500		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2193	2 034		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2194	71		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2195	1 037		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2196	1 714		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2197	669		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2198	342		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2199	518		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2200	1 137		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2201	1 471		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2202	601		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2203	1 271		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2204	702		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2205	2 029		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2206	1 350		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2207	608		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2208	660		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2209	436		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2210	1 022		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2211	1 026		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2212	2 430		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2213	635		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2214	2 698		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2215	3 611		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2216	2 073		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2217	2 232		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2218	1 989		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2219	1 537		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2220	1 187		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2221	351		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2222	704		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2223	757		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2224	67 799		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2225	2 813		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2226	2 221		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2227	2 165		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2228	1 852		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2229	13 426		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2230	7 927		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2231	5 827		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2232	3 724		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2233	1 265		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2234	516		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2235	1 341		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2236	348		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЦАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2237	676		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2238	654		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2239	682		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2240	1 344		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2241	743		ВИНОГРАД 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2242	10 757		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2242	6 592		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2243	2 976		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2244	1 603		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2245	1 932		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2246	1 793		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2247	2 655		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2248	1 208		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2249	10 995		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ЗАЈЕДНИЧКО ЛОВАЧКО ДРУШТВО " ФАЗАН "	ДРУШТВЕНА	III
2250	1 495		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2251	2 052		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2252	900		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2253	768		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2254	1 101		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2255	1 753		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2256	2 815		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2257	1 036		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2258	1 311		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2259	1 260		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2260	3 091		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2261	892		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2262	3 109		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2263	2 753		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2264	868		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2265	2 233		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2266	1 953		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2267	1 434		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2268	2 043		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2269	301		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2270	2 024		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2271	1 845		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2272	943		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2273	735		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2274	398		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2275	3 005		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2276	1 707		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2277	2 307		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2278	1 455		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2279	1 904		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2280	2 508		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2281	2 700		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2282	2 666		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2283	2 169		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2284	2 074		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2285	1 509		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2286	3 501		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2287	2 689		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2288	1 012		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2289	2 577		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2290	11 570		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2291	1 454		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2292	1 083		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2293	870		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2294	310		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2294	875		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2295	316		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2295	938		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2296	1 100		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2297	1 183		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2298	246		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2298	1 202		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2299	284		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2299	987		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2300	13		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2300	4 927		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2301	415		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2302	990		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2303	1 892		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2304	1 007		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2305	939		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2306	2 117		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2307	1 951		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2308	2 200		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2309	1 829		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2310	467		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2311	1 723		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2312	876		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2313	713		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2314	749		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2315	332		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2316	34 608		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2317	1 228		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2318	1 527		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2320	1 056		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2321	2 270		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2322	769		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2323	485		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2324	1 254		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2325	1 876		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2326	1 885		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2327	1 383		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2328	2 431		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2329	7 317		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2330	1 007		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2331	982		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2332	1 728		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2333	3 168		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2334	2 211		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2335	996		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2336	3 155		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2337	2 259		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2338	1 686		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2339	1 713		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2340	1 829		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2341	1 693		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2342	2 129		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2343	2 198		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2344	2 091		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2345	2 522		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2346	1 588		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2347	760		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2348	331		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2349	860		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2350	1 199		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2351	1 495		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2352	465		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2353	2 157		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2354	961		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2355	1 448		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2356	823		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2357	913		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2358	4 590		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2359	1 444		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2360	1 559		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2361	296		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2362	1 042		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2363	1 803		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2364	772		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2365	2 795		ВОЋЊАК 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2366	4 121		ЊИВА 4. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2367	2 499		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2368	2 489		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2369	2 115		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2370	1 145		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2371	941		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2372	1 056		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2373	1 114		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2374	1 758		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2375	2 091		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2376	1 452		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2377	1 424		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2378	774		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2379	775		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2380	1 311		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2380	248		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2381	1 503		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2382	935		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2383	6 388		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2384	907		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2385	899		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2386	2 120		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2387	858		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2387	697		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2388	1 556		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2389	965		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2390	616		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2391	593		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2392	328		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2393	443		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2394	1 700		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2395	158		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2396	206		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2397	277		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2398	917		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2399	1 266		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2399	324		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2400	341		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2400	1 466		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2401	988		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2402	1 564		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2403	2 175		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2404	2 649		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2405	2 666		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2406	334		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2407	4 092		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2408	1 354		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2409	1 800		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2410	695		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2411	1 966		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2412	1 549		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2413	1 653		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2414	5 472		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2415	1 750		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2416	1 726		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2417	2 321		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2418	1 953		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2419	11 832		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2420	2 084		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2421	1 380		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2422	191		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2423	1 312		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2424	1 296		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2425	1 384		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2426	1 604		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2427	1 126		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2428	1 076		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2429	620		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2430	939		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2431	2 008		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2432	2 064		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2433	1 062		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2434	991		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2435	2 352		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2436	1 047		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2437	1 799		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2438	1 618		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2439	6 600		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2440	3 034		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2441	2 877		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2442	1 264		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2443	1 461		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2444	2 170		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2445	831		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2446	1 058		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2447	3 383		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2448	1 976		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2449	1 435		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2450	5 436		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2451/1	3 108		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2451/2	1 322		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2451/3	10 434		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2452	1 962		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2453	546		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2454	519		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2455	1 435		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2456	3 164		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2457	3 448		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2458	2 007		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2459	1 335		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2460	810		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2461	1 564		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2462	2 232		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2463	2 104		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2464	891		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2465	1 684		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2466	1 711		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2467	2 628		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2468	2 058		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2469	2 004		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2470	893		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2471	820		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2472	1 789		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2473	873		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2473	825		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2474	2 282		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2475	653		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2476	1 070		ЊИВА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2477	3 069		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2478	562		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2479	693		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2480	3 051		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2481	1 393		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2482	756		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2483	3 899		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2484	2 102		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2485	984		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2486	1 185		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2487	1 151		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2488	1 192		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2489	1 471		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2490	2 637		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2491	716		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2492	1 058		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2493	918		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2494/1	1 396		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2495	2 142		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2496	1 308		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2497	557		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2498	454		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2499	2 689		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2500	917		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2501	1 181		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2502	1 842		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2503	1 886		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2504	3 394		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
2505	1 081		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2506	2 324		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2507	2 245		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2508	1 473		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2509	1 601		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	З.З."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2510	1 562		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2511	1 739		ЊИВА 5. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2512	1 329		ВИНОГРАД 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2513	914		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2514	2 447		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2515	8 747		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
2516	8 518		ЊИВА 6. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	3.3."АГРОДУНАВ"	ЗАДРУЖНА	III
2517	224 211		ШУМА 2. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2518	43 013		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2519	179 351		ШУМА 2. КЛАСЕ	РИБЊАК	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ" ПЕТРОВАРАДИН ШУМСКОГАЗДИНСТВО СОМБОР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
2529	275 981		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	БОГОЈЕВСКО ТР.	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4283	37 985		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ А.Д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4284	58 510		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПЕШЧАНИ ХУМ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ А.Д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4287	39 240		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4288	7 283		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4292	2 948		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4293	2 542		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4294	664		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4295	396		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4296	2 756		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4297	942		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4298	890		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4299	461		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4300	2 188		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4301	1 354		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4302	716		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4303	3 338		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4304	5 128		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4305	6 243		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4306	5 071		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4307	3 278		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4308	1 316		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4309	1 299		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4310	682		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4311	1 076		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4291		1 179	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4290		2 323	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III
4289		1 553	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ		ОПШТИНА ОЏАЦИ	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
2520		47 197	ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	РИБЊАК	ДТД РИБАРСТВО ДОО - ЈВП"ВОДЕ ВОЈВОДИНЕ" - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ДРЖАВНА РС	III
	4 936 647	1 549 249					
6 485 896							

ОПШТИНА ОЏАЦИ, КО СРПСКИ МИЛЕТИЋ

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3198	19 537		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3199	5 253		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3200	5 486		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3201	3 175		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3202	55 922		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3203/1	220 209		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3203/2	211		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3204	430 933		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3205	220 942		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3206	68 042		ПАШЊАК 3. КЛАСЕ	УТРИНЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
3216	225 539		ЊИВА 7. КЛАСЕ	УТРИНЕ	ПРИВАТНО	ПРИВАТНА	III
3217	221 581		ЊИВА 7. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3218	124 913		ЊИВА 7. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3219	27 618		ЊИВА 7. КЛАСЕ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3220	9 558		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	УТРИНЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3221	21 787		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3222	5 182		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3223	3 417		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3224	1 544		КАНАЛ	УТРИНЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
3225		11 752	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	УТРИНЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ А.Д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	ЈАВНА СВОЈИНА	III
	1 670 849	11 752					
1 682 601							

УКУПНА ПОВРШИНА ПО КАТАСТАРСКИМ ОПШТИНАМА

ОПШТИНА	КО	УКУПНО ПО КО у ha	%	УКУПНО ПО ОПШТИНАМА у ha	%
АПАТИН	АПАТИН	66,45	2,21	1.000,49	33,35
	СВИЛОЈЕВО	825,40	27,51		
	СОНТА	108,65	3,62		
СОМБОР	ДОРΟΣЛОВО	746,0868	24,87	746,09	24,87
ОЦАЦИ	БОГОЈЕВО	436,72	14,56	1.253,57	41,78
	КАРАВУКОВО	648,59	21,62		
	СРПСКИ МИЛЕТИЋ	168,26	5,61		
УКУПНО:		3.000,15	100,00	3.000,15	100,00

